

การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์
โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R

โดย

นางสาวจรุงจิต จำปานิล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2562

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์
โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R

โดย
นางสาวจรุงจิต จำปานิล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2562
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

THE DEVELOPMENT OF THE PROFESSIONAL LEARNING COMMUNITY FOR
SECONDARY THAI TEACHERS TO DEVELOP CRITICAL READING SKILL USING
ONLINE TEXTS WITH THE SQ4R TEACHING METHOD

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Education (TEACHING THAI LANGUAGE)
Department of Curriculum and Instruction
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2019
Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทยระดับชั้น
มัธยมศึกษาตอนต้น
เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อ
ออนไลน์
โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R
โดย จรุงจิต จำปานิล
สาขาวิชา การสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโท
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รองศาสตราจารย์ ดร. มีชัย เอี่ยมจินดา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรภัสสร อินทรบำรุง)
.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.มีชัย เอี่ยมจินดา)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนสิทธิ์ สิทธิสูงเนิน)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุวรี ญาณปรีชาเศรษฐ)

.....ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรตี ปรีชาปัญญากุล)

59255401 : การสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ, การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ, SQ4R

นางสาว จรุงจิต จำปานิล: การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : รองศาสตราจารย์ ดร. มีชัย เอี่ยมจินดา

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาพัฒนาการความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ 2) เพื่อศึกษาความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R 3) เพื่อศึกษาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ตามเกณฑ์ร้อยละ 75 4) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ 1) ครูผู้สอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น รวมถึงผู้วิจัย จำนวนรวมทั้งสิ้น 3 คน ได้แก่ ครูผู้สอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหนองวัลย์เปรียงวิทยา และโรงเรียนสระยาไสสมวิทยา โรงเรียนละ 1 คน ครูผู้สอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองวัลย์เปรียงวิทยา จำนวน 1 คน 2) นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนหนองวัลย์เปรียงวิทยา จำนวน 24 คน นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนสระยาไสสมวิทยา จำนวน 29 คน และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนหนองวัลย์เปรียงวิทยา จำนวน 25 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบทดสอบวัดความรู้ครูผู้สอน แบบสังเกตความสามารถของครูผู้สอน แบบสัมภาษณ์ครูผู้สอน แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ แผนการจัดการเรียนรู้ และแบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอน สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ ค่า t-test แบบ one sample

ผลการวิจัยพบว่า 1) ครูผู้สอนมีพัฒนาการความรู้เกี่ยวกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R หลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ อยู่ในระดับสูงและสูงมาก 2) ครูผู้สอนมีความสามารถการปฏิบัติการสอนโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ในระดับดีมาก 3) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 75 โดยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนหนองวัลย์เปรียงวิทยามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 79.06 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนสระยาไสสมวิทยา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 81.90 และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนหนองวัลย์เปรียงวิทยา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 82.20 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 ที่ตั้งไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) ครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านที่ครูผู้สอนมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุดคือด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และลำดับรองลงมาคือด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R

59255401 : Major (TEACHING THAI LANGUAGE)

Keyword : Professional Learning Community, Critical Reading, SQ4R

MISS JARUNGJIT JUMPANIL : THE DEVELOPMENT OF THE PROFESSIONAL LEARNING COMMUNITY FOR SECONDARY THAI TEACHERS TO DEVELOP CRITICAL READING SKILL USING ONLINE TEXTS WITH THE SQ4R TEACHING METHOD THESIS ADVISOR : ASSOCIATE PROFESSOR MEECHAI IAMJINDA, Ph.D.

This research aims to 1) improve teachers' knowledge of professional learning community on SQ4R learning management before and after the program. 2) study teachers' performance in their classrooms when applying SQ4R teaching technique. 3) investigate students' reading skill after using SQ4R technique with online texts as a set criteria 75% and 4) investigate teachers' perception on PLC and SQ4R technique. Sample in this study were 1) 3 secondary school teachers from 2 schools in Suphanburi Province. 2) 78 students are also selected from these 3 secondary schools using simple random sampling.

Research instruments using in this study were, 1) Test for 2 teachers participated the program. 2) Observation checklist for teachers to investigate their teaching improvement. 3) Interview form for teachers on their teaching performance. 4) Test for students on reading skill. 5) Lesson plan reading skill using SQ4R technique and 6) Questionnaires on teachers' opinion toward PLC and SQ4R teaching technique. Data analysis used in this study are means , standard deviation , percentage, relative gain score and t-test one sample.

The result of the study show that,

1. Teachers' understanding on PLC using SQ4R reading technique after the training program is higher than before the program at very high score.
2. Teachers. performance on SQ4R reading technique in their classes is rated as higher score.
3. Students' achievement on their reading ability is higher than 75% as expectation at 0.05
4. Teachers' perception on PLC and SQ4R technique is rated at very high satisfaction.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความรู้จาก รองศาสตราจารย์ ดร.มีชัย เอี่ยมจินดา อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนสิทธิ์ ลิทธิ์สูงเนิน และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุริ ญาณปรีชาเศรษฐ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ซึ่งเป็นผู้ให้คำปรึกษา แนะนำ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องของวิทยานิพนธ์ตลอดจนดูแล ติดตามความก้าวหน้า และเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทั้งสามท่านเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรภััสสร อินทรบำรุง ที่กรุณาเป็นประธานกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรตี ปรีชาปัญญากุล ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ และแก้ไขส่วนที่บกพร่อง จนทำให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้สมบูรณ์และสำเร็จลงได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทั้งสามท่านได้แก่ อาจารย์ ดร. ณัฐกิตติ์ สิริวัฒนาทากุล อาจารย์ ดร.ภัทร์ธิดา เทียนเพิ่มพูล และนายธงชัย เจนโกศล ครูชำนาญการพิเศษ ที่ให้ความกรุณาตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยจนสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณนางอ่อนจันทร์ นุชบุรณ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนหนองวัลย์เปรียงวิทยา นางพรลักษณ์ สุพงศ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนสระยายโสมวิทยา ที่ให้ความอนุเคราะห์และอำนวยความสะดวกในการทดลองเครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลในงานวิจัย ทำให้ระหว่างการทำงานวิจัยครั้งนี้เป็นไปอย่างราบรื่น และขอขอบพระคุณ นายวีรพงษ์ มณีพงษ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนบรรหารแจ่มใสวิทยา 5 ที่ให้ความอนุเคราะห์ด้านสถานที่ในการจัดอบรม

ขอขอบพระคุณนางนงนุช สวัสดิ์ผล ครูชำนาญการพิเศษโรงเรียนบรรหารแจ่มใสวิทยา 5 ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นวิทยากรอบรมครูผู้สอนเรื่องการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ขอขอบพระคุณนางสาวดุสิตา แดงประเสริฐ ครูชำนาญการโรงเรียนหนองวัลย์เปรียงวิทยา นางสาวรุจา ศุภมานพ ครูโรงเรียนสระยายโสมวิทยา ที่เสียสละเวลาอันมีค่าให้ความอนุเคราะห์เป็นหนึ่งในกลุ่มตัวอย่าง รวมถึงให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีตลอด การทดลองงานวิจัย ขอขอบพระคุณนางสาวดวงทิพย์ เสือช้าง ที่ช่วยเหลือในการประสานงานจนทำให้การวิจัยนี้ลุล่วงไปได้ด้วยดี และขอบคุณนักเรียนทุกคนที่ตั้งใจเรียนอย่างสุดความสามารถ

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาทุกท่าน หนังสือ วารสาร วิทยานิพนธ์หรือแหล่งความรู้อื่นใดที่มีส่วนช่วยเติมเต็มข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้

ขอขอบคุณเพื่อนร่วมงานโรงเรียนหนองวัลย์เปรียงวิทยา และเพื่อนร่วมรุ่นปริญญาโทสาขาการสอนภาษาไทยที่คอยให้คำปรึกษา เป็นแรงผลักดัน และให้กำลังใจในการทำงานตลอดมา

ท้ายสุดนี้ ขอกราบขอบพระคุณครอบครัวจำปานิล ครอบครัวทอดสนิท รวมทั้งบิดามารดาที่ให้ความรัก ความเอาใจใส่ ดูแล เป็นกำลังใจสำคัญและให้การสนับสนุนในการทำวิจัยครั้งนี้อย่างเต็มที่

หากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีข้อผิดพลาดประการใด ขออภัยมา ณ ที่นี้

จรุงจิต จำปานิล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฐ
สารบัญภาพ.....	ณ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	9
คำถามในการวิจัย.....	10
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	10
สมมติฐานการวิจัย.....	10
ขอบเขตของการวิจัย.....	11
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	14
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	16
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	17
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยหลักสูตร ภาษาไทยโรงเรียนหนองวัลย์เปரியงวิทยา และหลักสูตรภาษาไทยโรงเรียนสระยายโสสมวิทยา	17
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย..	17
หลักสูตรภาษาไทยโรงเรียนหนองวัลย์เปரியงวิทยา.....	20
หลักสูตรภาษาไทยโรงเรียนสระยายโสสมวิทยา.....	29

การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 กับ ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC).....	34
แนวคิดเกี่ยวกับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21.....	34
ความหมายและความสำคัญของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC)	38
ความหมายของการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ.....	38
ความสำคัญของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ.....	39
แนวทางการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา	40
องค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ.....	42
ประโยชน์ของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	45
Lesson Study	46
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community : PLC)	52
งานวิจัยในประเทศ.....	52
งานวิจัยต่างประเทศ.....	55
การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	56
ความหมายและความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	56
ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	56
ความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	57
หลักการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	58
ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	61
การสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	63
การวัดและการประเมินผลการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	65
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	69
งานวิจัยในประเทศ.....	69

งานวิจัยต่างประเทศ.....	71
การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R.....	73
ความหมายของการจัดเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R.....	73
ขั้นตอนของการจัดเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R.....	74
ประโยชน์ของการจัดเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R.....	76
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R.....	79
งานวิจัยในประเทศ.....	79
งานวิจัยต่างประเทศ.....	83
สื่อออนไลน์.....	84
ความหมายของสื่อออนไลน์.....	84
ประเภทของสื่อออนไลน์.....	84
ประโยชน์ของสื่อออนไลน์.....	87
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสื่อออนไลน์.....	88
งานวิจัยในประเทศ.....	88
งานวิจัยต่างประเทศ.....	89
สรุป.....	90
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	92
ระยะที่ 1 วางแผน (Plan).....	92
ระยะที่ 2 การทดลองและอภิปรายผล (Do, See).....	99
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	113
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์พัฒนาการความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและ กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ก่อนและหลังการสร้างชุมชนการ เรียนรู้.....	113
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนโดยใช้กระบวนการจัดการ เรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R.....	114

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ตามเกณฑ์ร้อยละ 75	125
ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและ กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R.....	126
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	130
สรุปผลการวิจัย.....	131
อภิปรายผลการวิจัย.....	131
ข้อเสนอแนะ.....	138
ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้.....	138
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป.....	138
รายการอ้างอิง.....	139
ภาคผนวก.....	148
ภาคผนวก ก.....	149
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือ.....	150
รายชื่อผู้เข้าร่วมการวิจัย.....	151
ภาคผนวก ข.....	160
ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย.....	160
ภาคผนวก ค.....	202
การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	202
ภาคผนวก ง.....	236
วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ.....	236
ภาคผนวก จ.....	243
ตารางการอบรม.....	244
รายชื่อผู้เข้ารับการอบรม.....	245

ภาพกิจกรรมระยะที่ 1	246
การสร้างเครือข่ายการและเปลี่ยนการเรียนรู้เกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทาง วิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R	246
ภาพกิจกรรมระยะที่ 2	247
การดำเนินการทดลองและนิเทศติดตามแลกเปลี่ยนการเรียนรู้.....	247
ประวัติผู้เขียน.....	256

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 ผลการประเมินการรู้เรื่องการอ่าน ตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนนานาชาติ PISA ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนหนองวัลย์เปรียงวิทยา.....	6
ตารางที่ 2 เนื้อหาที่ใช้ในแผนการจัดการเรียนรู้.....	12
ตารางที่ 3 ตัวชี้วัดสาระการอ่านระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 1 : การอ่าน ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน.....	18
ตารางที่ 4 โครงสร้างรายวิชาภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหนองวัลย์เปรียงวิทยา.	21
ตารางที่ 5 โครงสร้างรายวิชาภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองวัลย์เปรียงวิทยา.	26
ตารางที่ 6 โครงสร้างรายวิชาภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหนองวัลย์เปรียงวิทยา.	30
ตารางที่ 7 แนวทางการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและขั้นตอน Lesson Study	50
ตารางที่ 8 ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	68
ตารางที่ 9 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R.....	78
ตารางที่ 10 จำนวนข้อสอบตามพฤติกรรมการเรียนรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	95
ตารางที่ 11 จำนวนข้อสอบตามพฤติกรรมการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 40 ข้อ	105
ตารางที่ 12 รายละเอียดของแผนการจัดการเรียนรู้.....	107
ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์คะแนนพัฒนาการความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้.....	114
ตารางที่ 14 ผลการศึกษาความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R.....	115
ตารางที่ 15 ผลการศึกษาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ตามเกณฑ์ร้อยละ 75.....	125

ตารางที่ 16 ผลการศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R.....	126
ตารางที่ 17 ผลการพิจารณาความสอดคล้องแบบทดสอบวัดความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ของครูผู้สอน	203
ตารางที่ 18 ผลการพิจารณาความสอดคล้องของแบบสังเกตความสามารถของครูผู้สอนที่ในการปฏิบัติการสอนโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R.....	204
ตารางที่ 19 ผลการพิจารณาความสอดคล้องของแบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนด้านชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R	205
ตารางที่ 20 ผลการพิจารณาความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	206
ตารางที่ 21 ผลการพิจารณาความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	214
ตารางที่ 22 ผลการพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเรียน	222
ตารางที่ 23 ผลการพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเรียน เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	225
ตารางที่ 24 ผลการพิจารณาความสอดคล้องของแบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R.....	228
ตารางที่ 25 ผลการประเมินคุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.....	230
ตารางที่ 26 ผลการประเมินคุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	233
ตารางที่ 27 ผลความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนหนองวัลย์เปரியวิทยา	237
ตารางที่ 28 ผลความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนสระยายโสมวิทยา	239

ตารางที่ 29 ผลความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการอ่าน
แบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนหนองวัลย์เปรียงวิทยา241

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R.....	9
ภาพที่ 2 กรอบความคิดเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21	34
ภาพที่ 3 กระบวนการศึกษาผ่านบทเรียน	47
ภาพที่ 4 คณะครูลงทะเลเบียนก่อนเข้ารับการอบรม.....	246
ภาพที่ 5 คณะครูเข้ารับการอบรมแลกเปลี่ยนการเรียนรู้โดยวิทยากรผู้เชี่ยวชาญ	246
ภาพที่ 6 การจัดการเรียนการสอนในการนิเทศครั้งที่ 1 ของครูผู้สอนคนที่ 1	247
ภาพที่ 7 การจัดการเรียนการสอนในการนิเทศครั้งที่ 1 ของครูผู้สอนคนที่ 1	247
ภาพที่ 8 การจัดการเรียนการสอนในการนิเทศครั้งที่ 2 ของครูผู้สอนคนที่ 1	248
ภาพที่ 9 การแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ในการนิเทศครั้งที่ 2 ของครูผู้สอนคนที่ 1.....	248
ภาพที่ 10 การจัดการเรียนการสอนในการนิเทศครั้งที่ 3 ของครูผู้สอนคนที่ 1	249
ภาพที่ 11 การแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ในการนิเทศครั้งที่ 3 ของครูผู้สอนคนที่ 1	249
ภาพที่ 12 การจัดการเรียนการสอนในการนิเทศครั้งที่ 1 ของครูผู้สอนคนที่ 2	250
ภาพที่ 13 การแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ในการนิเทศครั้งที่ 1 ของครูผู้สอนคนที่ 2	250
ภาพที่ 14 การจัดการเรียนการสอนในการนิเทศครั้งที่ 2 ของครูผู้สอนคนที่ 2	251
ภาพที่ 15 การแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ในการนิเทศครั้งที่ 2 ของครูผู้สอนคนที่ 2	251
ภาพที่ 16 การจัดการเรียนการสอนในการนิเทศครั้งที่ 3 ของครูผู้สอนคนที่ 2	252
ภาพที่ 17 การแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ในการนิเทศครั้งที่ 3 ของครูผู้สอนคนที่ 2	252
ภาพที่ 18 การจัดการเรียนการสอนในการนิเทศครั้งที่ 1 ของครูผู้สอนคนที่ 3	253
ภาพที่ 19 การแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ในการนิเทศครั้งที่ 1 ของครูผู้สอนคนที่ 3	253
ภาพที่ 20 การจัดการเรียนการสอนในการนิเทศครั้งที่ 2 ของครูผู้สอนคนที่ 3	254

ภาพที่ 21 การแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ในการนิเทศครั้งที่ 2 ของครูผู้สอนคนที่ 3	254
ภาพที่ 22 การจัดการเรียนการสอนในการนิเทศครั้งที่ 3 ของครูผู้สอนคนที่ 3	255
ภาพที่ 23 การแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ในการนิเทศครั้งที่ 3 ของครูผู้สอนคนที่ 3	255

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พื้นฐานทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองโลกรวมทั้งของประเทศไทยเองทำให้ประชากรใน
โลกยุคใหม่ต้องการทักษะใหม่ เพื่อให้มีความพร้อมสำหรับการอยู่อาศัยในโลกสมัยใหม่ การศึกษาจึง
เป็นเครื่องมือสำคัญ ในการสร้างทักษะต่าง ๆ เพื่อให้ประชากรในประเทศมีความรู้เท่าทันกับความ
เปลี่ยนแปลงของโลกได้ การศึกษาในศตวรรษที่ 21 ต้องยึดผลลัพธ์ทั้งในแง่ของความรู้ในวิชาแกน
และทักษะแห่งศตวรรษใหม่ซึ่งเป็นผลลัพธ์ที่โรงเรียน สถานที่ทำงาน และชุมชนต่างเห็นคุณค่าจำเป็น
อย่างยิ่งในโลกของการทำงาน การศึกษาขั้นสูง การคิดเชิงวิพากษ์ การแก้ปัญหา ความคิดสร้างสรรค์
และทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 คือเครื่องมือที่ใช้เพื่อเป็นบันได ทางเศรษฐกิจ ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21
จะช่วยเตรียมความพร้อมให้นักเรียนรู้จักคิด เรียนรู้ ทำงาน แก้ปัญหา สื่อสาร และร่วมมือทำงานได้
อย่างมีประสิทธิภาพไปตลอดชีวิต (วรพจน์ วงศ์กิจรุ่งเรืองและอธิป จิตตฤกษ์, 2556)

การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เป็นการกำหนดแนวทางยุทธศาสตร์ในการจัดการเรียนรู้ โดย
ร่วมกันสร้างรูปแบบ และแนวปฏิบัติในการเสริมสร้างประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่
21 โดยเน้นที่องค์ความรู้ ทักษะ ความเชี่ยวชาญ และสมรรถนะที่เกิดกับตัวผู้เรียน เพื่อใช้ในการ
ดำรงชีวิตในสังคมแห่งความเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน ซึ่งแนวทางการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่
21 นั้น นักเรียนจะเป็นผู้กำหนดองค์ความรู้ด้วยตนเอง ส่วนครูผู้สอนต้องใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย
คำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียน นอกจากนั้นการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ยังเป็นยุคแห่งการสร้าง
สมรรถนะทางวิชาชีพให้เกิดขึ้นกับครู เพื่อเป็นตัวแบบ (Model) แห่งการเรียนรู้ของชั้นเรียนที่จะ
นำไปสู่การสร้างทักษะการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนได้อย่างมีคุณภาพ สนับสนุนให้เกิด การประเมิน
ผู้เรียนอย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างทักษะ เกิดพัฒนาการเรียนรู้ และแบ่งปันความรู้ระหว่างชุมชน
ทางการเรียนรู้โดยใช้ช่องทางหลากหลายในการสื่อสารให้เกิดขึ้น สร้างให้เกิดตัวแบบที่มีการพัฒนา
ทางวิชาชีพ ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน (ศิริวรรณ ฉัตรมณีรุ่งเจริญ และวรางคณา ทองนพคุณ, 2555: 8)

งานวิจัยทางการศึกษาระดับนานาชาติในหลายประเทศชี้ให้เห็นว่าพัฒนาการ และ
ความก้าวหน้าของการปฏิรูปการศึกษาขึ้นอยู่กับศักยภาพครู (teachers capacity) ทั้งในระดับบุคคล
และกลุ่มบุคคลที่เชื่อมโยงไปสู่ศักยภาพโดยรวมทั้งหมดของโรงเรียนเพื่อส่งเสริม และสนับสนุนการ
เรียนรู้ของนักเรียน การสร้างศักยภาพของครูถือเป็นสิ่งที่มีความสำคัญโดยเป็นลักษณะผสมผสานที่
ซับซ้อนของแรงจูงใจ (Motivation) ทักษะ (Skill) การเรียนรู้เชิงบวก (Positive Learning)
บรรยากาศวัฒนธรรมองค์กร (Organizational Conditions and Cultures) และโครงสร้างพื้นฐาน

ของการสนับสนุน (Infrastructure of Support) ทั้งนี้ในกระบวนการสร้างศักยภาพของครูจะทำให้เกิดการเรียนรู้ระดับบุคคล กลุ่มบุคคล กลุ่มโรงเรียน และระบบของโรงเรียนที่มีพลังนำไปสู่การสนับสนุน และการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการเรียนรู้ทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง และยั่งยืน (King & Newman, 2001; Wiley, 2001; Forde et al., 2006, อ้างถึงใน ณรงค์ฤทธิ์ อินทนาม, 2553: 1)

ในปัจจุบันมีวิธีการสอนต่าง ๆ มากมายที่สามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หรือยกระดับทักษะความสามารถของผู้เรียนให้สูงขึ้นเพื่อให้รองรับกับแนวทางการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 แต่ถ้าหากขาดความร่วมมือของครูผู้สอนภายในกลุ่มสาระของตนหรือไม่มีการประชุมแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้ดีขึ้นแล้ว อาจจะทำให้การพัฒนาทักษะในด้านต่าง ๆ ของนักเรียนขาดประสิทธิภาพไปด้วย ซึ่งในปัจจุบันมีการนำกระบวนการสร้างการเปลี่ยนแปลงโดยเรียนรู้จากการปฏิบัติงานกลุ่มบุคคลที่มารวมตัวกันเพื่อทำงานร่วมกัน และสนับสนุนซึ่งกันและกัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน หรือ ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community : PLC) เข้ามาใช้เป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาศักยภาพของครู โดยชูชาติ พ่วงสมจิตร (2560: 34) ได้กล่าวว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หรือ PLC คือวิธีการในการพัฒนาครูโดยการจัดบรรยากาศให้ครูได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ส่งผลให้ครูไม่โดดเดี่ยว และมีเครือข่ายในการทำงานเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

PLC มีลักษณะสำคัญ 4 ประการ คือ เป็นชุมชนที่มีความสัมพันธ์อันดี และการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข เป็นชุมชนที่มีฉันทะ และความศรัทธาในการทำงาน เป็นชุมชนที่เอื้ออาทร มีคุณธรรม เป็นกัลยาณมิตรกันในทางวิชาการ และเป็นชุมชนที่สามารถขับเคลื่อนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางวิชาชีพได้ โดยการนำ PLC มาใช้นั้นสามารถดำเนินการได้ตามกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการมี 4 ขั้นตอน คือ ขั้นวางแผน ซึ่งมีขั้นตอนสำคัญ 2 ขั้นตอน คือ ขั้นสร้างวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายร่วม และขั้นกำหนดกิจกรรมพัฒนา ขั้นลงมือปฏิบัติเป็นขั้นตอนที่กลุ่มทำกิจกรรมตามแผนที่วางไว้ขั้นสังเกตผลการปฏิบัติงาน เป็นขั้นตอนที่สมาชิกแต่ละคนนำผลการปฏิบัติมาเสนอในวงสนทนาโดยเทียบกับเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยปกติใช้การทบทวนระหว่างปฏิบัติงานเป็นเครื่องมือในการสังเกตผลการปฏิบัติงาน ขั้นสะท้อนผล เป็นขั้นการรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการพัฒนาความสามารถในการจัดการเรียนการสอนของครูผ่านผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งได้แก่ผู้บริหาร ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และกรรมการสถานศึกษา เป็นหลัก ดังนั้นจะเห็นได้ว่า กระบวนการ PLC หรือชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นการร่วมมือกันของบุคคลหลายฝ่ายภายในโรงเรียน โดยบุคคลที่สำคัญที่สุดคือครูผู้สอนกับนักเรียนหากครูผู้สอนมีการปฏิบัติงานร่วมกัน หาข้อดีข้อด้อยในการสอนแต่ละครั้งและร่วมกันพัฒนาปรับปรุงแก้ไขจะทำให้การสอนนั้นมีประสิทธิภาพ และผลลัพธ์ที่ได้คือผู้เรียนมีความรู้ความสามารถทางการเรียนมากขึ้น

นอกจากนั้นการใช้การพัฒนาบทเรียนร่วมกัน (Lesson Study) เข้ามาช่วยพัฒนาผู้เรียนจะทำให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่ง ซาริณี ตริวิรัญญู (2557: 3) ได้กล่าวว่าครูต้องร่วมมือรวมพลังในการพัฒนาบทเรียน กำหนดประเด็นการเรียนการสอนร่วมกัน สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้และการคิดของผู้เรียนโดยตรงในชั้นเรียน การให้ผลสะท้อน และการอภิปรายผลการปฏิบัติงาน การดำเนินการในระยะยาว และการมีส่วนร่วมของผู้รู้ซึ่ง Lesson Study มีกระบวนการเป็นลักษณะวงจรประกอบด้วย ขั้นตอนวางแผน (Plan) ขั้นตอนดำเนินงาน (Do) และขั้นตอนอภิปรายสะท้อนผล (See) (ปิยรักษ์ บุญยากรม, 2558: 18) ซึ่งสอดคล้องกับ Baba และ Kojima (2004, อ้างถึงใน ซาริณี ตริวิรัญญู, 2550: 36) อธิบายว่าการศึกษาค้นคว้าบทเรียนเป็นวิธีการที่แสดงถึงการปฏิบัติงานแบบร่วมมือรวมพลังโดยครูเพื่อพัฒนาคุณภาพของบทเรียน โดยมีองค์ประกอบหรือขั้นตอนหลัก 3 ส่วน คือ การศึกษาสื่อการเรียนการสอน (teaching materials) การนำบทเรียนไปใช้ (lesson implementation/experimental lesson) และการสะท้อนบทเรียน (reflect on the lesson/ lesson discussion meeting) ซึ่งกล่าวได้ว่าการศึกษาค้นคว้าบทเรียนก็มีองค์ประกอบเช่นเดียวกับบทเรียนโดยทั่วไปคือ ครู นักเรียน และสื่อการเรียน

การสอนภาษาไทยนั้นควรสอนทั้งทักษะการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด ซึ่งการอ่านถือเป็นทักษะที่สำคัญ ดังที่ จูไรรัตน์ ลักษณะศิริและบาทัน อิมสำราญ (2550: 91) ได้กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญอีกทักษะหนึ่ง เพราะเป็นทักษะที่คนทั่วไปใช้ศึกษาหาความรู้ให้แก่ตนเองตลอดมา นอกจากนั้นการอ่านยังเป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์ แม้จะไม่ใช่ประสบการณ์โดยตรง แต่ก็ทำให้ผู้อ่านที่ได้อ่านมากเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนั้นทักษะการอ่านยังเป็นทักษะทางภาษาอย่างหนึ่งที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่ช่วยทำให้เกิดความเจริญของงานทางสติปัญญา สามารถส่งผลให้มนุษย์ประสบผลสำเร็จหรือล้มเหลวในการดำรงชีวิตได้ โดยเฉพาะในยุคปัจจุบันความเจริญของงานทางเทคโนโลยีและวิทยาการใหม่ ๆ รุดหน้าไปอย่างรวดเร็ว ล้วนแล้วแต่มีอิทธิพลต่อความเปลี่ยนแปลงในการดำรงชีวิต และพัฒนาคุณภาพชีวิตทั้งสิ้น การอ่านหนังสือจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาคุณภาพชีวิตในทางที่เหมาะสมที่ควร และทันสมัย (สมพร มั่นตะสูตร แห่งพิพัฒน์ , 2534: 1)

เนื่องจากในสถานการณ์ปัจจุบันสื่ออิเล็กทรอนิกส์เริ่มเข้ามามีบทบาทมากขึ้น โดยเฉพาะการรับข่าวสารหรือเรื่องราวต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน และในการรับสารแต่ละครั้งผู้รับสารจะต้องอ่านสารเหล่านั้นอย่างคิดใคร่ครวญอย่างรอบคอบ หรืออ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณเพื่อได้รับข้อมูลที่ถูกต้อง การอ่านจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งสอดคล้องกับ ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542: 3) ได้กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญอย่างมากในชีวิตประจำวัน ไม่ว่าจะเป็นการอ่านหนังสือพิมพ์ แผนที่ พจนานุกรม ป้ายชื่อถนน ตำรา และอื่น ๆ อีกมากมาย ล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่ทุกคนต้องอ่านในชีวิตประจำวัน แต่เนื่องจากปัจจุบันมีข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ จำนวนมากและหลายรูปแบบ ข้อมูลเหล่านั้นมีทั้งส่วนที่เป็น

ประโยชน์ และให้โทษ ทำให้ผู้อ่านจำเป็นต้องมีวิธีการรับข้อมูลข่าวสารอย่างมีประสิทธิภาพ ทักษะการอ่านออกและอ่านได้ยังไม่เพียงพอ นักอ่านที่ดีจะต้องอ่านให้เป็นหรือมีวิจารณญาณในการอ่าน กล่าวคือรู้จักพิจารณาคิดหาเหตุผลแยกแยะ วินิจฉัย ประเมินข้อมูลและเรื่องราวที่อ่านได้ว่ามีความถูกต้องเชื่อถือมากเพียงใด โดยใช้ความคิด สติปัญญา และประสบการณ์เดิมมาเป็นเครื่องประกอบในการพิจารณาตัดสินสิ่งที่อ่านเพื่อนำไปสู่การตัดสินใจที่ถูกต้อง ตลอดจนสามารถนำทักษะนี้ไปใช้แก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้ ดังนั้นทุกคนจึงควรได้รับการฝึกฝน และพัฒนาให้มีความสามารถด้านการอ่านอย่าง มีวิจารณญาณ ดังที่ ดนยา วงศ์ระชะชัย (2542: 179) กล่าวว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นทักษะที่ควรได้รับการฝึกฝนอย่างยิ่งสำหรับนักอ่านในปัจจุบัน ซึ่งเป็นยุคที่แวดล้อมข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ มากมาย ทั้งที่เชื่อถือได้และ มีคุณค่าก็มี ทั้งที่เสนอความคิดเพียงด้านเดียว บิดเบือนความเป็นจริง มีอคติลำเอียง ผู้อ่านจึงจำเป็นต้องใช้วิจารณญาณ เพื่อประเมินและตัดสินสิ่งที่อ่าน และสอดคล้องกับเอมอร์ เนียมน้อย (2551: 13) ที่ได้สรุปความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านที่มีความสำคัญมากเพราะเป็นเครื่องมือในการพัฒนาสติปัญญาให้รู้จักคิดวิเคราะห์ รู้จักใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา และรู้จักตัดสินประเมินค่าสารต่าง ๆ อย่างถูกต้องเที่ยงธรรม สามารถนำผลจากการอ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สังคมและตนเองได้เป็นอย่างดี

การอ่านสื่อออนไลน์ไม่ว่าจะเป็นบทความ ข่าวสาร และอื่น ๆ หากนักเรียนอ่านอย่างไม่มีวิจารณญาณจะทำให้นักเรียนได้ประโยชน์หรือความรู้จากข่าวสารไม่ถูกต้อง ในปัจจุบันสื่อสังคมออนไลน์ได้กลายเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงกันในโลกออนไลน์ที่เปิดโอกาสให้ทุกคนสามารถใช้เป็นช่องทางในการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ง่ายและรวดเร็ว ก่อให้เกิดประโยชน์เป็นอย่างมากโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายในการซื้อลิขสิทธิ์แต่อย่างใด ดังนั้นสื่อสังคมออนไลน์มาใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนการสอน นอกจากจะพัฒนาครูให้ก้าวทันเทคโนโลยีในยุคปัจจุบันแล้ว ยังพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้ใช้เทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์ด้วย ข้อดีของสื่อออนไลน์คือเป็นคลังข้อมูลความรู้ขนาดย่อม และสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลความรู้ในสิ่งที่สนใจร่วมกันได้ ผู้เรียนจะได้รับข่าวสารหรือหาความรู้จากสื่อออนไลน์ได้สะดวกรวดเร็ว และเหมาะกับวัยของผู้เรียน แต่สื่อออนไลน์เองมีข้อเสียคือสื่อออนไลน์เป็นสังคมออนไลน์ที่กว้าง หากผู้ใช้รู้เท่าไม่ถึงการณ์หรือขาดวิจารณญาณอาจโดนหลอกลวงผ่านอินเทอร์เน็ตได้ (ชนิษฐา ทวีศรี, 2557: 50) ดังนั้นการนำสื่อออนไลน์มาใช้เป็นบทอ่านจะทำให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อให้นักเรียนรับข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องและได้รับประโยชน์สูงสุด

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 2) ได้กำหนดสาระการเรียนรู้ไว้ 5 สาระ คือ สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา และ สาระที่ 5 วรรณคดี และวรรณกรรม ซึ่งใน

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 สารที่ 1 การอ่าน มีตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมี วิจารณ์ญาณได้แก่ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน ระบุเหตุผล และ ข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน ระบุ และอธิบายคำเปรียบเทียบ และคำที่มีหลายความหมาย ในบริบทต่าง ๆ จากการอ่าน ตีความคำยากในเอกสารวิชาการ โดยพิจารณาจากบริบท วิเคราะห์คุณค่าที่ได้รับจากการอ่านงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต ระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 จับใจความสำคัญ สรุปความ และอธิบายรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน อภิปรายแสดงความ คิดเห็น และข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน วิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริง ข้อมูลสนับสนุน และ ข้อคิดเห็นจากบทความที่อ่าน อ่านหนังสือ บทความ หรือคำประพันธ์อย่างหลากหลาย และประเมิน คุณค่าหรือแนวคิดที่ได้จากการอ่าน เพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิตและมีมารยาทในการอ่าน ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 จับใจความสำคัญ สรุปความ และอธิบายรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน อภิปราย แสดงความคิดเห็น และข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน วิเคราะห์ และจำแนกข้อเท็จจริง ข้อมูล สนับสนุน และข้อคิดเห็นจากบทความที่อ่าน ระบุข้อสังเกต การชวนเชื่อ การโน้มน้าวหรือความ สมเหตุสมผลของงานเขียน อ่านหนังสือ บทความ หรือคำประพันธ์ อย่างหลากหลาย และประเมิน คุณค่าหรือแนวคิดที่ได้จากการอ่านเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต ดังนั้นผู้เรียนควรฝึกฝนการอ่านอย่าง มีวิจารณ์ญาณเพราะนอกจากจะทำให้บรรลุตัวชี้วัดตามที่หลักสูตรกำหนดแล้ว ยังส่งผลให้นักเรียนรับ ความรู้และประโยชน์จากการอ่านอย่างสูงสุดด้วย ดังที่สมพร มั่นตะสูตร แห่งพิพัตน์ (2534: 8) กล่าวว่า การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณนับเป็นความสามารถในการอ่านขั้นสูง ผู้อ่านจะต้องมี ความสามารถประเมินลีลาของผู้เขียน ตลอดจนระบุได้ว่าเรื่องที่อ่านมีความเหมาะสมสอดคล้อง กลมกลืนกันหรือไม่ และสามารถใช้วิจารณ์ญาณตัดสินว่าสิ่งใดควรเชื่อหรือไม่เพียงใด

ในปัจจุบันพบว่านักเรียนมีปัญหาด้านการอ่าน เพราะจากการทดสอบการรู้เรื่องการอ่าน ตาม แนวทางการประเมินผลนักเรียนนานาชาติ PISA ซึ่งเป็นการทดสอบเพื่อประเมินทักษะการอ่าน การ เข้าถึงและค้นคืนสาระ (Access and retrieve) การบูรณาการ และตีความ (Integrate and interpret) และการสะท้อนและประเมิน (Reflect and evaluate) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการอ่าน อย่างมีวิจารณ์ญาณ โดยมีการประเมินนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่มคือ ดีมาก ดี พอใช้ และปรับปรุง ผล การทดสอบพบว่ายังมีนักเรียนบางส่วนที่เมื่อประเมินผลคิดเป็นร้อยละแล้วยังอยู่ในระดับปรับปรุง ดังที่ปรากฏในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ผลการประเมินการรู้เรื่องการอ่าน ตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนนานาชาติ PISA ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนหนองวัลย์เปรียงวิทยา

ระดับชั้น	มัธยมศึกษาปีที่ 1				มัธยมศึกษาปีที่ 2				มัธยมศึกษาปีที่ 3			
	ดีมาก	ดี	พอใช้	ปรับ- ปรุง	ดีมาก	ดี	พอใช้	ปรับ- ปรุง	ดีมาก	ดี	พอใช้	ปรับ- ปรุง
ครั้งที่ 1 ภาคเรียนที่ 1/2561	26.1	63.04	10.87	0	4.26	40.43	36.17	19.15	2.94	41.18	47.06	8.82
ครั้งที่ 2 ภาคเรียนที่ 1/2561	42.22	44.44	8.89	4.44	2.13	40.43	31.91	25.53	5.88	47.06	44.12	2.94

ที่มา : e-Mes: ระบบติดตามการดำเนินงานตามนโยบาย โครงการและกิจกรรม สพฐ. สำนักติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ [<http://eme1.obec.go.th>]

นอกจากนี้ จากการสัมภาษณ์คุณครูดุสิตา แดงประเสริฐ ครูผู้สอนภาษาไทยในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 2 โรงเรียนหนองวัลย์เปรียงวิทยา ได้กล่าวถึงสภาพปัญหาการอ่านทั่วไปของนักเรียนว่า นักเรียนอ่านสะกดคำผิด ไม่คล่อง เว้นวรรคตอนไม่ถูกต้อง อ่านคำควบกล้ำไม่ได้รวมถึงไม่สามารถอ่านคำยากได้ นอกจากนั้นนักเรียนไม่สามารถอ่านสรุปใจความสำคัญได้ ไม่ว่าจะสนใจความสำคัญจากข้อความ ขำว งานเขียนต่างๆโดยเฉพาะบทร้อยกรองที่มีเนื้อความยาก ส่วนในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณนั้นปัญหาที่พบคือ นักเรียนไม่สามารถอ่านสรุปประเด็นได้ ไม่สามารถแยกแยะข้อเท็จจริงข้อคิดเห็นตลอดจนไม่สามารถประเมินค่าเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนขาดทักษะดังกล่าวคือ นักเรียนมีความแตกต่างระหว่างบุคคล กระบวนการจัดการเรียนการสอนของครูขาดสื่อวัตกรรมการสอนที่มีผลต่อการอ่านของนักเรียน ซึ่งควรแก้ปัญหาโดยการจัดหาสื่อ วัตกรรมการสอนที่น่าสนใจมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน

ในการพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสามารถทำได้หลายวิธี เช่น เทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบ วิธีสอนตามแนวคิดสตอร์นเบอร์ก การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน การจัดการเรียนรู้แบบอุปนัยของจอห์น สจีวิต มิลล์ เทคนิค KWL – Plus การจัดการเรียนการ

อ่านแบบ SQ3R เป็นต้น ซึ่งแต่ละวิธีที่กล่าวมาข้างต้นสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมี
 วิจารณ์ญาณได้ทั้งสิ้น และมีเทคนิควิธีสอนอีกรูปแบบหนึ่งที่น่าสนใจ ซึ่งเป็นวิธีที่พัฒนามาจากการ
 การจัดการเรียนการสอนแบบ SQ3R คือ วิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R โดยในปี 1984 Walter Pauk
 ได้เสนอแนะวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ซึ่ง มีการเพิ่มขึ้นตอนบันทึก (Record) หลังจากนักเรียนได้
 อ่านบทอ่านและเปลี่ยนขั้นตอน การทบทวน (Review) เป็นขั้นตอนให้นักเรียนได้วิเคราะห์บทอ่าน
 (Reflect) ซึ่งการจัดกิจกรรมแบบ SQ4R เป็นวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีความ
 เข้าใจในการอ่านที่มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย 6 ขั้นตอนคือ ขั้นสำรวจ(Survey) ผู้สอนให้ผู้เรียน
 สำรวจเรื่องราวที่ได้อ่านอย่างคร่าวๆ เพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง ขั้นตั้งคำถาม (Question) ผู้สอนควร
 ตั้งคำถามเกี่ยวกับ บทอ่านกับนักเรียนเพื่อฝึกการตอบคำถาม ขั้นอ่าน (Read) การอ่านข้อความใน
 บทหรือตอนนั้นๆช้าอย่างละเอียด และในขณะที่เดียวกันก็ค้นหาคำตอบสำหรับคำถามที่ได้ตั้งไว้ ขั้น
 บอกคำตอบอีกครั้ง (Record) เมื่อได้คำตอบแล้ว ให้ผู้เรียนจดบันทึกข้อมูลต่างๆที่ได้อ่านโดยใช้ภาษา
 ของตนเองเพื่อให้เข้าใจง่ายขึ้นและสามารถจำคำตอบนั้นได้ โดยคำตอบนั้นต้องคงความหมายเดิมของ
 เรื่องเอาไว้ ขั้นเขียนสรุปใจความสำคัญ (Recite) ให้ผู้เรียนเขียนสรุปใจความสำคัญ ซึ่งประกอบด้วย
 ใจความหลักและใจความรอง โดยพยายามใช้ภาษาของตนเอง ขั้นทบทวน (Reflect) ให้ผู้เรียน
 วิเคราะห์วิจารณ์ บทอ่านที่ผู้อ่านได้อ่านแล้วแสดงความคิดเห็นในประเด็นที่ผู้เรียนมีความคิดเห็น
 สอดคล้องหรือไม่สอดคล้อง เป็นการทบทวนเรื่องทั้งหมดยุทธศาสตร์เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียน
 (สุคนธ์ ลินธพานนท์. 2545: 290 - 291) ด้วยขั้นตอนและวิธีการดังกล่าวจะช่วยส่งเสริมให้สาระการ
 อ่านบรรลุวัตถุประสงค์ โดยเฉพาะการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ นง
 นุช ปัญญาศรี (2556: 85) โดยวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมี
 วิจารณ์ญาณ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และ ความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
 ระหว่างการจัดการจัดกิจกรรมแบบ SQ4R แบบ 4MAT และแบบปกติ ผลการวิจัยปรากฏว่า แผนการ
 จัดการเรียนรู้ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการจัดกิจกรรมแบบ SQ4R การจัดการจัดกิจกรรมแบบ 4MAT และ
 การจัดการจัดกิจกรรมแบบปกติ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.60/74.92 80.16/75.92 และ 74.96/72.96
 ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 70/70 ที่กำหนดไว้ นักเรียนที่ทำกิจกรรมแบบ 4MAT และแบบ SQ4R มี
 ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ และความเชื่อมั่นในตนเองหลังเรียนสูงกว่าแบบปกติ
 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมแบบ 4MAT และแบบ SQ4R มี
 ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ และความเชื่อมั่นในตนเองหลังเรียนไม่แตกต่างกันและ
 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทั้ง 3 วิธี หลังเรียนไม่แตกต่างกัน งานวิจัยของ กานต์ธิดา แก้วกาม (2556:
 บทคัดย่อ) วิจัยเกี่ยวกับวิธีสอนแบบ SQ4R ในการสอนทักษะการอ่านเช่นกันในงานวิจัยเรื่อง การ
 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้โดยวิธี
 สอนแบบ SQ4R กับวิธีสอนแบบปกติ โดยผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยวิธีสอนแบบ SQ4R สูงกว่าวิธีสอนแบบ ปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้การจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ4R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ4R ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และงานวิจัยของพิบูลย์ ตัญญาบุตร (2559: 312) วิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดสุพรรณบุรี ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนเรื่องการพัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดสุพรรณบุรี หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดสุพรรณบุรี โดยภาพรวมพึงพอใจมากที่สุด

จากที่กล่าวมาข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเมื่อมาใช้ร่วมกับวิธีสอนอ่านด้วย SQ4R นั้น สามารถนำไปพัฒนาความสามารถการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนได้สูงขึ้น และนอกจากนั้นยังทำให้ครูผู้สอนได้แลกเปลี่ยนการเรียนรู้ เสนอแนะแนวทางการเรียนการสอนร่วมกัน ทำให้ครูผู้สอนได้วิธีการใหม่ๆ เพื่อนำไปพัฒนาการเรียนการสอนของตน ซึ่งจะเป็นผลดีต่อทั้งตัวครูผู้สอนและนักเรียนอีกด้วย ผู้วิจัยจึงสนใจนำวิธีสอนดังกล่าวมาพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น และนอกจากนั้นการร่วมมือกันของครูผู้สอนจะสามารถทำให้ทักษะต่าง ๆ ของผู้เรียนพัฒนามากขึ้นไปกว่าเดิม จึงสนใจศึกษาการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ครูภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R

คำถามในการวิจัย

1. ครูผู้สอนมีพัฒนาการความรู้เกี่ยวกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R หลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับใด
2. ครูผู้สอนมีความสามารถการปฏิบัติการสอนโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ในระดับใด
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ผ่านตามเกณฑ์ร้อยละ 75 หรือไม่
4. ครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ในระดับใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาพัฒนาการความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้
2. เพื่อศึกษาความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R
3. เพื่อศึกษาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ตามเกณฑ์ร้อยละ 75
4. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R

สมมติฐานการวิจัย

1. ครูผู้สอนมีพัฒนาการความรู้เกี่ยวกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R หลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับสูง
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 75

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่

1.1 ครูผู้สอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยเป็นครูผู้สอนโรงเรียนในสหวิทยาเขตทวารวดี จังหวัดสุพรรณบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จำนวน 52 คน

1.2 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โดยเป็นนักเรียนโรงเรียนในสหวิทยาเขตทวารวดีจังหวัดสุพรรณบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จำนวน 4,683 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวน 2 กลุ่ม ประกอบด้วย

2.1 ครูผู้สอนภาษาไทยที่จำนวน 3 คน รวมทั้งผู้วิจัย ได้แก่

2.1.1 ครูผู้สอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหนองวัลย์เปรียงวิทยา และโรงเรียนสระยายโสมวิทยา โรงเรียนละ 1 คน

2.1.2 ครูผู้สอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองวัลย์เปรียงวิทยา จำนวน 1 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นครูผู้สอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งเป็นครูผู้สอนที่สนใจหัวข้อการวิจัยครั้งนี้ และเป็นครูผู้สอนที่มาจากโรงเรียนที่มีขนาดใกล้เคียงกัน

2.2 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ประกอบด้วย

2.2.1 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนหนองวัลย์เปรียงวิทยา จำนวน 24 คนและนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนสระยายโสมวิทยา จำนวน 29 คน

2.2.2 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนหนองวัลย์เปรียงวิทยา จำนวน 25 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

1. พัฒนาการความรู้ครูผู้สอนที่เกี่ยวกับชุมชนการเรียนรู้ชุมชนทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R
2. ความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R
3. ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
4. ความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อชุมชนการเรียนรู้ชุมชนทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R

4. เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กำหนดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน โดยเนื้อหาที่ใช้ในแผนการจัดการเรียนรู้ นำมาจากสื่อออนไลน์ทั้งสารคดีและบันเทิงคดีแบ่งตามระดับชั้น ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 เนื้อหาที่ใช้ในแผนการจัดการเรียนรู้

ระดับชั้น	ประเภท	ชื่อเรื่อง	ที่มา
มัธยมศึกษาปีที่ 2	นิทาน	บะหมี่สามเตี๋ยว	www.facebook.com/นิทานสอนใจ
		ความรู้ท่วมหัวเอาตัวไม่รอด	www.facebook.com/นิทานสอนใจ
	ข่าว	พม.เผยเด็ก อายุ 8-12 ปี เสี่ยงภัยออนไลน์ และมีแนวโน้มความรุนแรงในสังคมเพิ่มสูงขึ้น	www.thaihealth.com
		เอมี อามะเรีย เล่าชีวิตในคุก ขอโทษทุกคน สัญญาจะไม่ยุ่งกับยาเสพติดอีก	www.kapook.com
	บทความ	เพื่อนแท้ (True Friends)	www.pantip.com
		5 อันดับสิ่งสำคัญที่สุดในชีวิตที่หลายคนมองข้าม	www.pantip.com
	ร้อยกรอง	ภาษาไทยวิบัติ	https://plus.google.com
		กระรอกน้อยในป่าคอนกรีต	www.dek-d.com

ตารางที่ 2 เนื้อหาที่ใช้ในแผนการจัดการเรียนรู้ (ต่อ)

ระดับชั้น	ประเภท	ชื่อเรื่อง	ที่มา
มัธยมศึกษาปีที่ 3	นิทาน	เด็กชายกับไอศกรีม	www.pantip.com
		ตุ๋บโหม่งจอมนิทาน	www.facebook.com/นิทานสอนใจ
	ข่าว	ครูเครียดหนัก ยอมรับแล้ว เผยเหตุ ตรวจการบ้าน ทำไมให้เด็กผิดหมด	www.kaosod.com
		สวัสดีไทยแลนด์ 4.0 สิงคโปร์ เตรียมยกเลิกการสอบเด็กประถม-มัธยม ชี้การเรียนไม่ใช่การแข่งขัน	www.brandinside.asia.com
	บทความ	ลั้มทั้งยืนดีกว่าลั้มไม่เป็น	www.kapook.com
		วิธีที่จะทำให้ผู้อื่นประทับใจในตัวเราตั้งแต่แรกพบ (First Impression)	www.13enj1.com
	ร้อยกรอง	รางวัลของฉัน	www.dek-d.com
		หยกในหิน	www.thai poem.com

5. ระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยมีทั้งหมด 2 ระยะ ดังนี้

5.1 ระยะที่ 1 การวางแผน (Plan) สร้างเครือข่ายการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้เกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R เป็นการอบรมให้ความรู้ครูผู้สอนก่อนเริ่มการทดลอง และเป็นการวางแผนเพื่อทราบแนวทางปฏิบัติเดียวกันในการจัดการเรียนรู้ในระยะเวลารวมทั้งสิ้น 3 ชั่วโมง

5.2 ระยะที่ 2 การดำเนินการ (Do) และ การอภิปรายสะท้อนผล (See) เป็นการดำเนินการทดลองและนิเทศติดตาม โดยทดลองกับนักเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น 10 คาบ เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนจำนวน 9 คาบและทดสอบหลังเรียนจำนวน 1 คาบ คาบละ 50 นาที ซึ่งระหว่างการจัดการเรียนรู้จะมีการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ระหว่างครูในแต่ละคาบตามกระบวนการของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยเรื่อง การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ครูภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R มีนิยามศัพท์เฉพาะ ดังนี้

1. ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทย หมายถึง วิธีการในการพัฒนาครูผู้สอนวิชาภาษาไทยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยสร้างชุมชนการเรียนรู้ภายในกลุ่มสาระของโรงเรียน และกลุ่มสาระต่างโรงเรียน มีการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ระหว่างกันทั้งครูและนักเรียน กำกับนิเทศและติดตามอยู่เสมอเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ประกอบไปด้วยขั้นตอนตาม Lesson Study ดังนี้

1.1 ขั้นวางแผน (Plan) เป็นการสร้างเครือข่ายการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้เกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R

1.2 ขั้นดำเนินงาน (Do) เป็นการทดลองเครื่องมือที่สร้างขึ้นกับผู้เรียนเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาความสามารถของผู้เรียน มีการนิเทศติดตามแลกเปลี่ยนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการสอนหรือวางแผนแนวทางแก้ไขปัญหาการจัดการเรียนการสอนครั้งต่อไป

1.3 ขั้นอภิปรายสะท้อนผล (See) อภิปรายสะท้อนผลการดำเนินงานวิจัย ผลการปฏิบัติการสอนของครูผู้สอน และผลการเรียนรู้ของนักเรียน

2. การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R หมายถึง ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยขั้นตอนดังนี้

2.1 ขั้นกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน กระตุ้นความสนใจของนักเรียนเพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่เนื้อหาการเรียนการสอน

2.2 ขั้นกิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ จัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ดังนี้ 1) ขั้นสำรวจ (Survey - S) การอ่านเนื้อหาอย่างคร่าวๆ 2) ขั้นตั้งคำถาม (Question - Q) ตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่าน 3) อ่านอย่างละเอียด (Read - R) ค้นหาคำตอบของคำถามที่ตั้งไว้ 4) จดบันทึก (Record - R) บันทึกข้อมูลที่ได้จากการอ่านตามความเข้าใจของตนเอง 5) สรุปใจความสำคัญ (Recite - R) 6) ทบทวน วิเคราะห์ วิวิจารณ์แสดงความคิดเห็น และประเมินค่า (Reflect - R)

2.3 ขั้นกิจกรรมรวบยอด เป็นขั้นตอนสุดท้ายของการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ นักเรียน และครูผู้สอนสรุปการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกัน

3. สื่อออนไลน์ หมายถึง สื่อดิจิทัลที่ใช้สื่อสารระหว่างกันระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสารโดยผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เป็นช่องทางที่ใช้อ่านหรือเข้าถึงข้อมูลต่าง ๆ ที่อยู่ในรูปของตัวหนังสือ รูปภาพ เสียง ภาพนิ่ง และภาพเคลื่อนไหว สำหรับสื่อออนไลน์ในงานวิจัยนี้ เป็นสื่อ

ออนไลน์ที่อยู่ในรูปของตัวหนังสือ โดยเป็นบทอ่านทั้งประเภทสารคดีและบันเทิงคดี คือ นิทาน ชาว
บทความ และบทประพันธ์ที่สืบค้นจากเว็บไซต์ออนไลน์ที่

4. การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หมายถึง การอ่านระดับสูงที่ผู้อ่านสามารถจับใจความ
สำคัญ ดีความ วิเคราะห์ วิจารณ์ รวมทั้งประเมินคุณค่าของเรื่องที่อ่านได้

5. ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หมายถึง ความรู้ความเข้าใจในการจับ
ใจความเรื่องที่อ่าน วิเคราะห์ข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นออกจากกันได้ วิจารณ์สารที่อ่านได้อย่าง
ถูกต้องเหมาะสม ประเมินคุณค่าของสิ่งที่อ่านและนำไปใช้ประโยชน์ได้ ซึ่งวัดได้จากการทำ
แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบปรนัย
ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

6. พัฒนาการความรู้ครูผู้สอน หมายถึง ความเข้าใจที่เพิ่มขึ้นของครูผู้สอนเกี่ยวกับชุมชน
ทางการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ที่วัดได้จาก
แบบทดสอบวัดความรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ

7. ความสามารถของครูผู้สอนคือ หมายถึง การปฏิบัติตามกระบวนการของครูผู้สอนเกี่ยวกับ
การสร้างชุมชนทางการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ
SQ4R วัดได้จากแบบสังเกตและแบบสัมภาษณ์

8. ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกรู้คิดของครูผู้สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มี
ต่อชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ซึ่ง
ได้มาจากการทำแบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบมาตราส่วนประมาณ
ค่า 5 ระดับ

9. ครู หมายถึง ผู้สอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งเป็นครูผู้สอนโรงเรียนในสห
วิทยาเขตทวารวดี จังหวัดสุพรรณบุรี สังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9

10. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ภาคเรียนที่ 1 ปี
การศึกษา 2562 โรงเรียนในสหวิทยาเขตทวารวดี จังหวัดสุพรรณบุรี สังกัดเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาเขต 9

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. เป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
2. เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
3. เป็นแนวในการนำชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมาใช้พัฒนาความสามารถของครูผู้สอนและนักเรียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ครูภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลักสูตรภาษาไทยโรงเรียนหนองวัลย์เปரியงวิทยา และหลักสูตรภาษาไทยโรงเรียนสระยายโสมวิทยา
2. การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 กับ ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
4. การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
5. สื่อออนไลน์และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลักสูตรภาษาไทยโรงเรียนหนองวัลย์เปரியงวิทยา และหลักสูตรภาษาไทยโรงเรียนสระยายโสมวิทยา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

1. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยประกอบไปด้วย 5 สาระ 5 มาตรฐาน คือ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 2)

สาระที่ 1 : การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 : การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 : การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 : หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 : วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย อย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

2. ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2562 ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3 ตัวชี้วัดสาระการอ่านระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 1 : การอ่าน ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด		
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และ บทร้อยกรองได้ถูกต้อง เหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน 2. จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน 3. ระบุเหตุและผล และ ข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน 4. ระบุ และ อธิบาย คำเปรียบเทียบกับ คำที่มีหลายความหมายในบริบทต่าง ๆ จากการอ่าน	1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และ บทร้อยกรองได้ถูกต้อง 2. จับใจความสำคัญ สรุป ความ และอธิบายรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน 3. เขียนผังความคิดเพื่อแสดง ความเข้าใจในบทเรียนต่างๆ ที่อ่าน 4. อภิปรายแสดงความคิดเห็น และ ข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และ บทร้อยกรองได้ถูกต้อง และเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน 2. ระบุความแตกต่างของคำที่มีความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย 3. ระบุใจความสำคัญ และ รายละเอียดของข้อมูลที่สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน 4. อ่านเรื่องต่างๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความและรายงาน

ตัวชี้วัด		
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
5. ตีความคำยากในเอกสารวิชาการโดยพิจารณาจากบริบท	5. วิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริง ข้อมูลสนับสนุน และข้อคิดเห็นจากบทความที่อ่าน	5. วิเคราะห์ วิจาร์ณ และประเมินเรื่อง ที่อ่านโดยใช้กลวิธีการเปรียบเทียบเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ดีขึ้น
6. ระบุง้อสังเกตและความสมเหตุสมผลของงานเขียนประเภทชักจูง โน้มน้าวใจ	6. ระบุง้อสังเกตการชวนเชื่อ การโน้มน้าว หรือความสมเหตุสมผลของงานเขียน	6. ประเมินความถูกต้องของข้อมูล ที่ใช้สนับสนุนในเรื่องที่อ่าน
7. ปฏิบัติตามคู่มือแนะนำวิธีการใช้งานของเครื่องมือหรือเครื่องใช้ในระดัที่ ยากขึ้น	7. อ่านหนังสือ บทความ หรือคำประพันธ์อย่างหลากหลาย และประเมินคุณค่าหรือแนวคิดที่ได้จากการอ่าน เพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต	
8. วิเคราะห์คุณค่าที่รับจากการอ่านงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต	8. มีมารยาทในการอ่าน	
9. มีมารยาทในการอ่าน		

ที่มา : กระทรวงศึกษาธิการ.หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด, 2552)

3. คุณภาพผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดคุณภาพของผู้เรียน ในด้านการอ่านเมื่อจบระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ดังนี้

อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง เข้าใจความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย จับใจความสำคัญและรายละเอียดของสิ่งที่อ่าน แสดงความคิดเห็นและข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด ย่อความ เขียนรายงานจาก สิ่งที่อ่านได้ วิเคราะห์ วิจาร์ณ อย่างมีเหตุผล ลำดับความอย่างมีขั้นตอนและความเป็นไปได้ของเรื่องที่อ่าน รวมทั้งประเมิน ความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน

หลักสูตรภาษาไทยโรงเรียนหนองวัลย์เปรียงวิทยา

1. คำอธิบายรายวิชาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหนองวัลย์เปรียงวิทยา

คำอธิบายรายวิชา

ท22101 ภาษาไทย 3	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
เวลา 60 ชั่วโมง	จำนวน 1.5 หน่วยกิต	ภาคเรียนที่ 1

ศึกษาทักษะการอ่าน การเขียน การฟัง ดู และพูดโดยอ่านหนังสือประเภทต่าง ๆ แล้วอ่านออกเสียงทั้ง บทร้อยแก้วและร้อยกรอง จับใจความสำคัญ สรุปความและอธิบายรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน เขียนผังความคิดเพื่อแสดงความเข้าใจในบทเรียนต่าง ๆ ที่อ่าน และอภิปรายแสดงความคิดเห็นและข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ฝึกคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด เขียนบรรยาย พรรณนาเรียงความเกี่ยวกับประสบการณ์ ย่อความจากสื่อต่าง ๆ รายงานการศึกษาค้นคว้า รายงานโครงการงาน และเขียนจดหมายกิจธุระ ฝึกทักษะการพูดสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังและดู วิเคราะห์ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นจากสื่อต่าง ๆ พูดในโอกาสต่าง ๆ ศึกษาและอธิบายหลักการสร้างคำในภาษาไทย ประโยคที่ใช้ในการสื่อสาร ทั้งประโยคสามัญ ประโยคความรวม และประโยคความซ้อน ศึกษาหลักการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ กาพย์ยานี 11 กาพย์ฉิ่ง 16 และโคลงสี่สุภาพ ศึกษาวรรณคดีและวรรณกรรมประเภทต่าง ๆ ได้แก่ วรรณคดีและวรรณกรรมเกี่ยวกับประเพณีสุภาพดี คำสอน เหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ บันเทิงคดี บันทึกการเดินทาง รวมทั้งวรรณคดีท้องถิ่น วิเคราะห์ วิวิจารณ์ วรรณคดี วรรณกรรม พร้อมทั้งอธิบายคุณค่าของวรรณคดี วรรณกรรมที่อ่าน

โดยใช้กระบวนการอ่าน กระบวนการเขียน กระบวนการพูด กระบวนการคิด วิเคราะห์ ประเมินค่าเพื่อให้มีความรู้ ความสามารถและมีความเข้าใจในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีมารยาทในการอ่าน การเขียน การฟัง การดู การพูด และตระหนักในคุณค่าความงามของภาษาไทย

ตัวชี้วัด	ท1.1 ม.2/1 – ม.2/5, ม. 2/8	ท2.1 ม.2/1 – ม.2/6, ม. 2/8
	ท3.1 ม.2/1 – ม.2/2, ม. 2/4, ม. 2/6	ท4.1 ม.2/1 – ม.2/3
	ท5.1 ม.2/1 – ม.2/3	รวม 23 ตัวชี้วัด

2. โครงสร้างรายวิชาภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหนองวัลย์เปรียงวิทยา
 ตารางที่ 4 โครงสร้างรายวิชาภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหนองวัลย์เปรียงวิทยา

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด	สาระสำคัญ และความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก (คะแนน)
1	โคลงภาพพระราชพงศาวดาร	<p>สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท1.1 ตัวชี้วัด ม.2/1 – ม.2/5, ม. 2/8</p> <p>สาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท2.1 ตัวชี้วัด ม.2/1 – ม.2/6, ม. 2/8</p> <p>สาระที่ 3 การฟัง ดูและพูด มาตรฐาน ท3.1 ตัวชี้วัด ม.2/1 – ม.2/2, ม. 2/4, ม. 2/6</p> <p>สาระที่ หลักการใช้ภาษา มาตรฐาน ท4.1 ตัวชี้วัด ม .2/1 – ม.2/3</p> <p>สาระที่ 5 วรรณคดีและ วรรณกรรม มาตรฐาน ท5.1 ตัวชี้วัด ม.2/1 – ม.2/3</p>	<p>- อ่านออกเสียงโคลงภาพ พระราชพงศาวดาร เข้าใจ ความหมายจับใจความ สำคัญของเรื่องที่อ่าน แสดง ความคิดเห็นเรื่องโคลงภาพ พระราชพงศาวดาร เขียน กรอบความคิด ผังความคิด วิเคราะห์วิจารณ์ลำดับความ อย่างมีขั้นตอน ประเมิน ความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้ สนับสนุนในการอ่าน</p> <p>- เขียนให้ถูกต้องตามระดับ ภาษา เขียนคำพูดในโอกาส ต่าง ๆ</p> <p>- พูดแสดงความคิดเห็น พูดรายงาน พูดในโอกาส ต่าง ๆ</p> <p>- มีมารยาทในการฟัง ดูและ พูด</p> <p>- แต่งบทร้อยกรองสรุป เนื้อหาที่อ่านพร้อมนำข้อคิด ไปใช้ในชีวิตประจำวัน</p>	15	25

ตารางที่ 4 โครงสร้างรายวิชาภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหนองวัลย์เปรียงวิทยา
(ต่อ)

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด	สาระสำคัญ และความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก (คะแนน)
2	สามัคคีคือสืบสาน วรรณศิลป์ไทย	<p>สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท1.1 ตัวชี้วัด ม.2/1 – ม.2/5, ม. 2/8</p> <p>สาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท2.1 ตัวชี้วัด ม.2/1 – ม.2/6, ม. 2/8</p> <p>สาระที่ 3 การฟัง ดูและพูด มาตรฐาน ท3.1 ตัวชี้วัด ม.2/1 – ม.2/2, ม. 2/4, ม. 2/6</p> <p>สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา มาตรฐาน ท4.1 ตัวชี้วัด ม .2/1 – ม.2/3</p> <p>สาระที่ 5 วรรณคดีและ วรรณกรรม มาตรฐาน ท5.1 ตัวชี้วัด ม.2/1 – ม.2/3</p>	<p>- เขียนกรอบความคิด ผัง ความคิด วิเคราะห์วิจารณ์ ลำดับความอย่างมีขั้นตอน ประเมินความถูกต้องของ ข้อมูลที่ใช้สนับสนุนในการ อ่าน</p> <p>- เขียนสื่อสารด้วยลายมือที่ อ่านง่าย ใช้ถ้อยคำสำนวน ถูกต้องตามระดับภาษา</p> <p>- พูดในโอกาสต่าง ๆ พูด แสดงความคิดเห็น พูด รายงาน</p>	14	20

ตารางที่ 4 โครงสร้างรายวิชาภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหนองวัลย์เปรียงวิทยา
(ต่อ)

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด	สาระสำคัญ และความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก (คะแนน)
3	ศิลาจารึกพ่อขุน รามคำแหงหลักที่ 1	<p>สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท1.1 ตัวชี้วัด ม.2/1 – ม.2/5, ม. 2/8</p> <p>สาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท2.1 ตัวชี้วัด ม.2/1 – ม.2/6, ม. 2/8</p> <p>สาระที่ 3 การฟัง ดูและพูด มาตรฐาน ท3.1 ตัวชี้วัด ม.2/1 – ม.2/2, ม. 2/4, ม. 2/6</p>	<p>อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว ศิลาจารึกพ่อขุนรามคำแหง ระบุข้อสังเกตและการชวน เชื่อหรือความสมเหตุสมผล ของงานเขียน อ่านหนังสือ บทความหรือคำประพันธ์ และประเมินคุณค่าหรือ แนวคิดที่ได้จากการอ่าน เพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาใน ชีวิต อภิปรายแสดง ความคิดเห็น และข้อโต้แย้ง เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านอธิบาย จารึกพ่อขุนรามคำแหง</p>		
3	รามเกียรติ์ ตอนนารายณ์ปราบ นกทก	<p>สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท1.1 ตัวชี้วัด ม.2/1 – ม.2/5, ม. 2/8</p> <p>สาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท2.1 ตัวชี้วัด ม.2/1 – ม.2/6, ม. 2/8</p>	<p>- อ่านออกเสียงรามเกียรติ์ ตอนนารายณ์ปราบนทก จับใจความ อภิปรายเรื่อง รามเกียรติ์ตอนนารายณ์ ปราบนทก เพื่อวิเคราะห์ และประเมินค่า</p> <p>- วิเคราะห์วิจารณ์เรื่องที่ ฟังและดู ใช้ศิลปะในการพูด ในโอกาสต่าง ๆ ได้ตรงตาม วัตถุประสงค์มีมารยาทใน การฟัง ดูและพูด</p>	17	10

ตารางที่ 4 โครงสร้างรายวิชาภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหนองวัลย์เปรียงวิทยา
(ต่อ)

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด	สาระสำคัญ และความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก (คะแนน)
		สาระที่ 3 การฟัง ดูและพูด มาตรฐาน ท3.1 ตัวชี้วัด ม.2/1 – ม.2/2, ม. 2/4, ม. 2/6 สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา มาตรฐาน ท4.1 ตัวชี้วัด ม .2/1 – ม.2/3 สาระที่ 5 วรรณคดีและ วรรณกรรม มาตรฐาน ท5.1 ตัวชี้วัด ม.2/1 – ม.2/3			
		สรุปรวมระหว่างภาคเรียน		59	70
		ปลายภาค		1	30
		รวม		60	100

3. คำอธิบายรายวิชาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองวัลย์เปரியวิทยา

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

ท 23101 ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ภาคเรียนที่ 1

เวลา 60 ชั่วโมง

จำนวน 1.5 หน่วยกิต

ศึกษาการอ่านออกเสียงร้อยแก้วร้อยกรอง การอ่านจับใจความ การคัดลายมือตามรูปแบบตัวอักษรไทย การเขียนชีวประวัติหรืออัตชีวประวัติ การกรอกแบบสมัครงาน การเขียนย่อความ การเขียนจดหมายกิจธุระ การพูดเบื้องต้น การใช้คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ ประโยคที่ซับซ้อนคุณค่าระดับภาษา วรรณกรรม วรรณคดี และวรรณกรรมท้องถิ่น การท่องบทอาขยาน โดยอ่านออกเสียงร้อยแก้วร้อยกรอง ระบุความแตกต่างของคำที่มีความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย ระบุใจความสำคัญ บันทึกย่อความ และรายงานจากการอ่าน คัดลายมือตามรูปแบบตัวอักษรไทย เขียนชีวประวัติหรืออัตชีวประวัติ กรอกแบบสมัครงาน เขียนย่อความ เขียนจดหมายกิจธุระ พูดแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วิจาร์ณ จากการฟังและดู รายงานจากการศึกษาค้นคว้าจากการฟังการดูและการสนทนา จำแนกและใช้คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ วิเคราะห์โครงสร้างประโยคซับซ้อน และภาษาต่าง ๆ สรุปคุณค่าวรรณกรรม วรรณคดี และวรรณกรรมท้องถิ่น ท่องจำและบอกคุณค่าบทอาขยาน เพื่อให้เห็นคุณค่าในการอ่าน การคัดลายมือ เพิ่มพูนสมรรถนะ การอ่านการเขียนการฟัง การใช้ภาษาอย่างถูกต้อง นำไปใช้ในการสื่อสาร มีมารยาทในการอ่าน การเขียน การฟัง ดูและการพูด เห็นคุณค่าวรรณคดี วรรณกรรมและวรรณกรรมท้องถิ่นในฐานะเป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิใจในความเป็นไทยตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ม 3/1 ม 3/2 ม 3/3 ม 3/4 ม 3/10

ท 2.1 ม 3/1 ม 3/2 ม 3/3 ม 3/4 ม 3/5 ม 3 / 10

ท 3.1 ม 3/1 ม 3/2 ม 3/5 ม 3/6

ท 4.1 ม 3/1 ม 3/2 ม 3/4 ม 3/5

ท 5.1 ม 3/1 ม 3/2 ม 3/3 ม 3/4

จำนวน 23 ตัวชี้วัด

4. โครงสร้างรายวิชาภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองวัลย์เปรียงวิทยา

ตารางที่ 5 โครงสร้างรายวิชาภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองวัลย์เปรียงวิทยา

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด	สาระสำคัญ และความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก (คะแนน)
1	เห็นแก่ลูก	<p>สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท1.1 ตัวชี้วัด ม 3/1 ,ม 3/2, ม 3/3, ม 3/4 ม 3/10</p> <p>สาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท2.1 ตัวชี้วัด ม 3/1 ,ม 3/2, ม 3/3, ม 3/4 ม 3/5 ,ม3/10</p> <p>สาระที่ 5 วรรณคดีและ วรรณกรรม มาตรฐาน ท5.1 ตัวชี้วัด ม 3/1, ม 3/2 ,ม 3/3, ม. 3/4</p>	<p>- บทละครพูดเรื่องเห็นแก่ ลูก</p> <p>- การออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรอง</p> <p>- การเขียนให้ถูกต้องตาม หลักการเขียน</p>	18	20
2	พระอภัยมณี	<p>สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท1.1 ตัวชี้วัด ม 3/1 ,ม 3/2, ม 3/3, ม 3/4 ม 3/10</p> <p>สาระที่ 3 การฟัง การดู การ พูด</p>	<p>- พระอภัยมณีตอน ประ อภัยมณีหนีนางผีเสื้อสมุทร</p> <p>- การพูดเล่าประสบการณ์</p> <p>- คำทับศัพท์และศัพท์ บัญญัติ</p>	20	20

ตารางที่ 5 โครงสร้างรายวิชาภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองวัลย์เปரியงวิทยา
(ต่อ)

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด	สาระสำคัญ และความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก (คะแนน)
		มาตรฐาน ท3.1 ตัวชี้วัด ม 3/1 ,ม 3/2, ม 3/5, ม 3/6 สาระที่ 4 หลักการใช้ ภาษาไทย มาตรฐาน ท4.1 ตัวชี้วัด ม 3/1 ,ม 3/2, ม 3/4, ม 3/5 สาระที่ 5 วรรณคดีและ วรรณกรรม มาตรฐาน ท5.1 ตัวชี้วัด ม 3/1, ม 3/2 ,ม 3/3, ม. 3/4			
3	พระบรมราชาไชวาท	สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท1.1 ตัวชี้วัด ม 3/1 ,ม 3/2, ม 3/3, ม 3/4 ม 3/10	- พระบรมราชาไชวาท - การอ่านอย่างมี วิจารณญาณ - การเขียนสารคดี - คุณค่าทางวรรณคดี	20	20

ตารางที่ 5 โครงสร้างรายวิชาภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองวัลย์เปரியงวิทยา
(ต่อ)

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด	สาระสำคัญ และความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก (คะแนน)
		สาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1 ตัวชี้วัด ม 3/1 ,ม 3/2, ม 3/3, ม 3/4 ม 3/5 ,ม3/10 สาระที่ 5 วรรณคดีและ วรรณกรรม มาตรฐาน ท5.1 ตัวชี้วัด ม 3/1, ม 3/2 ,ม 3/3, ม. 3/4			
		กลางภาค		1	20
		ปลายภาค		1	30
		รวม		60	100

หลักสูตรภาษาไทยโรงเรียนสระยายโสมวิทยา

1. คำอธิบายรายวิชาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสระยายโสมวิทยา

คำอธิบายรายวิชา

รหัสวิชา ท22101	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
รายวิชาภาษาไทย	ภาคเรียนที่ 1	เวลา 60 ชั่วโมง

ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง อ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ อ่านหนังสือตามความสนใจ ให้จับใจความสำคัญ สรุปความ และอธิบายรายละเอียดพร้อมวิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริง ข้อสนับสนุน การชวนเชื่อ การโน้มน้าว หรือความสมเหตุสมผลของงานเขียนอภิปรายแสดง ความคิดเห็นโต้แย้งเรื่องที่อ่าน เขียนผังความคิด แสดงความเข้าใจเรื่องที่อ่าน การเขียนสื่อสารด้วยลายมือตัวเองครึ่งบรรทัด เขียนบรรยายพรรณนา เขียนเรียงความ เขียนย่อความ เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า เขียนจดหมายกิจธุระ เขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้งเรื่องที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล ให้สามารถวิเคราะห์ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และความน่าเชื่อถือของข่าวสารจากสื่อการพูดในโอกาสต่าง ๆ พูดรายงานที่ศึกษาค้นคว้า พูดสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังและดู ให้สามารถวิเคราะห์เรื่องที่และดูได้อย่างมีเหตุผล การแต่งบทร้อยกรอง ศึกษาวิเคราะห์ การสร้างคำสมาส คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย คำราชาศัพท์ โครงสร้างประโยคสามัญ ประโยครวม ประโยคซ้อน ศึกษาวิเคราะห์ วิจารณ์ และประเมินค่าวรรณคดี วรรณกรรมท้องถิ่นตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ

ฝึกทักษะโดยใช้กระบวนการทางภาษา การอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด กระบวนการกลุ่ม กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ กระบวนการปฏิบัติ

เพื่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาไทย ใช้ภาษาไทยได้ถูกต้องเหมาะสม เห็นคุณค่าในการศึกษาวรรณคดีไทย มีวินัย ใฝ่รู้ใฝ่เรียน มีมารยาทในการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด

ท1.1 ม.2/1,ม.2/2,ม.2/3,ม.2/4,ม.2/5,ม.2/6,ม.2/7,ม.2/8

ท2.1 ม.2/1,ม.2/2,ม.2/3,ม.2/4,ม.2/5,ม.2/6,ม.2/7,ม.2/8

ท3.1 ม.2/1,ม.2/2,ม.2/3,ม.2/4,ม.2/5,ม.2/6

ท4.1 ม.2/1,ม.2/2,ม.2/3,ม.2/4,ม.2/5

ท5.1 ม.2/1,ม.2/2,ม.2/3,ม.2/4,ม.2/5

รวม 32 ตัวชี้วัด

2. โครงสร้างรายวิชาภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสระยาโยสมวิทยา

ตารางที่ 6 โครงสร้างรายวิชาภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหนองวัลย์เปรียงวิทยา

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด	สาระสำคัญ และความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก (คะแนน)
1	โคลงภาพพระราชพงศาวดาร	ท5.1 ม.2/1,ม.2/2,ม.2/3,ม.2/4,ม.2/5	โคลงภาพพระราชพงศาวดารเป็นมรดกที่มีคุณค่าด้านประวัติศาสตร์ซึ่งโคลงภาพพระสุริโยทัยขาดคอช้างและโคลงภาพพันท้ายนรสิงห์ถวายเป็นนิมิตแสดงให้เห็นถึงบทบาทและหน้าที่ของบุคคลที่เป็นตัวอย่างที่ดี	7	10
2	การอ่านออกเสียง	ท1.1 ม.2/1,ม.2/8	การอ่านออกเสียง ควรฝึกอ่านออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจน เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจสารได้ อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ผู้อ่านควรตระหนักถึงมารยาทในการอ่านโดยคำนึงถึงกาลเทศะขณะอ่านอยู่เสมอ	7	10
3	บทเสภาสามัคคีเสวก ตอน วิศวกรรมาและสามัคคีเสวก	ท5.1 ม.2/1,ม.2/2,ม.2/3,ม.2/4,ม.2/5	บทเสภาสามัคคีเสวก เป็นบทพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวที่แสดงถึงความสำคัญของศิลปะแขนงต่างๆอันเป็นมรดกล้ำค่าของชาติ และพลังแห่งความสามัคคี รวมทั้งให้คติ	6	10

ตารางที่ 6 โครงสร้างรายวิชาภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสระยายโสมวิทยา (ต่อ)

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด	สาระสำคัญ และความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก (คะแนน)
			เตือนใจแก่ข้าราชการที่ปฏิบัติหน้าที่ ทั้งปวง วิธีการประพันธ์ที่งดงาม สละสลวย และไพเราะ ซึ่งสามารถปลูกจิตสำนึกให้ผู้อ่านตระหนักถึงคุณค่าของศิลปะและพลังของความสามารถได้ดี		
4	การอ่านในชีวิตประจำวัน	ท1.1 ม.2/2,ม.2/3,ม.2/4,ม.2/5,ม.2/6,ม.2/7,ม.2/8	การอ่านเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันที่ผู้อ่านต้องสามารถจับใจความสำคัญสรุปความและอธิบายเรื่องที่อ่าน พร้อมแสดงความคิดเห็น แยกแยะประเด็นข้อเท็จจริงและข้อสนับสนุนในเรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผล มีผลและสามารถนำเรื่องที่อ่านมาถ่ายทอดและเรียบเรียงให้ผู้อื่นเข้าใจได้อย่างถูกต้องและชัดเจน	7	10
5	ศิลาจารึกหลักที่ 1	ท5.1 ม.2/1,ม.2/2,ม.2/3,ม.2/4	ศิลาจารึกหลักที่ 1 เป็นวรรณคดีที่สำคัญเรื่องหนึ่งในสมัยสุโขทัย ที่มีคุณค่าทางด้านภาษา ประวัติศาสตร์ การเมืองการปกครอง และสังคม	7	10

ตารางที่ 6 โครงสร้างรายวิชาภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสระยายโสมวิทยา (ต่อ)

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด	สาระสำคัญ และความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก (คะแนน)
6	การคัดลายมือ	ท2.1 ม.2/1	การคัดลายมือให้ถูกต้อง และสวยงาม ช่วยให้การ สื่อสารไปยังผู้อ่านเป็นไป อย่างมีประสิทธิภาพ และ เกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่ง รูปแบบการคัดลายมือที่ สวยงาม มีหลายแบบ แตกต่างกันออกไป	7	10
7	บทละครเรื่อง รามเกียรติ์ ตอน นารายณ์ปราบ นทก	ท5.1 ม.2/1,ม.2/2,ม.2/3,ม. 2/4,ม.2/5	รามเกียรติ์ เป็นวรรณคดีที่ ไทยรับเค้าเรื่องมาจากมหา กาพย์รามายณะของอินเดีย มีความสำคัญและมีอิทธิพล ต่อความคิดความเชื่อของ คนไทยมาตั้งแต่อดีตจนถึง ปัจจุบัน มีความดีเด่นด้าน เนื้อหาที่ให้คุณค่าและให้ ข้อคิดแก่ผู้อ่าน หลาย ประการที่สามารถนำไป ปรับใช้ได้	6	10
8	การเขียนเพื่อการ สื่อสาร	ท2.1 ม.2/2,ม.2/3,ม.2/4,ม. 2/5,ม.2/6	การเขียนสื่อสารด้วยลาย ลักษณ์อักษรที่จะต้องมีการ เขียนสื่อสารตามรูปแบบ และจุดประสงค์ในการ สื่อสารแต่ละประเภท	8	10

ตารางที่ 6 โครงสร้างรายวิชาภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสระยายโสมวิทยา (ต่อ)

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด	สาระสำคัญ และความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก (คะแนน)
9	การเขียนแสดง พรรณนา	ท2.1 ม.2/7,ม.2/8	การเขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ จากสื่อต่างๆ เป็นการแสดง ความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล และมีหลักการทำให้เกิดการ พัฒนาความคิดที่ดีและ สร้างสรรค์ นอกจากนี้ยัง ต้องมีมารยาทในการเขียน เพื่อให้งานเขียนมีคุณค่า อ่าน	8	10
10	หลักการฟังและ การดูสื่อ	ท3.1 ม.2/2,ม.2/3,ม.2/6	การรู้หลักการฟังและการดู สื่อต่างๆ ทำให้ผู้รับสาร สามารถนำสารไปใช้ให้เกิด ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ควรมีมารยาทใน การฟังและการดูสื่อที่ดี	4	10
รวม				60	100

จากการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการ
เรียนรู้ภาษาไทย หลักสูตรภาษาไทยโรงเรียนหนองวัลย์เปரியงวิทยา และหลักสูตรภาษาไทยโรงเรียน
สระยายโสมวิทยา พบว่าในสาระที่ 1 การอ่าน มีตัวชี้วัดเกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่
สามารถนำมาสร้างเป็นจุดประสงค์เพื่อวัดและประเมินผล ดังนี้

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้แก่ ตัวชี้วัด ท 1.1 ม. 2/2 ม. 2/3 ม. 2/4 ม. 2/5 และ
ม. 2/7

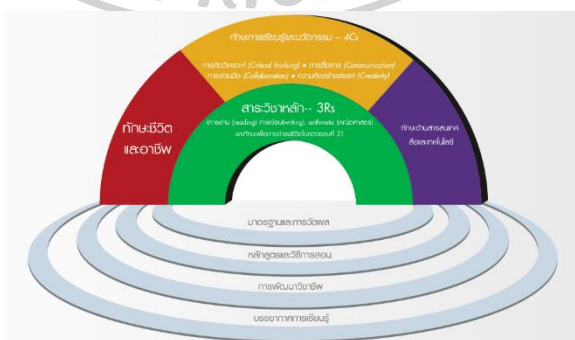
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้แก่ ตัวชี้วัด ท 1.1 ม. 3/4 ม. 3/3 ม. 3/4 ม. 3/5 ม. 3/8
และ ม. 3/9

การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 กับ ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)

แนวคิดเกี่ยวกับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

พื้นฐานทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองโลกรวมทั้งของประเทศไทยเองทำให้ประชากรในโลกยุคใหม่ต้องการทักษะใหม่ เพื่อให้มีความพร้อมสำหรับการอยู่อาศัยในโลกสมัยใหม่ และการศึกษา ก็เป็นเครื่องมือสำคัญเพื่อสร้างทักษะต่าง ๆ เพื่อให้ประชากรในประเทศมีความรู้ และทักษะที่เท่าทันกับความเปลี่ยนแปลงของโลกได้ การศึกษาในศตวรรษที่ 21 ต้องยึดผลลัพธ์ทั้งในแง่ของความรู้ในวิชาแกน และทักษะแห่งศตวรรษใหม่ซึ่งเป็นผลลัพธ์ที่โรงเรียน สถานที่ทำงาน และชุมชนต่างเห็นคุณค่า จำเป็นอย่างยิ่งในโลกของการทำงาน และการศึกษาขั้นสูง การคิดเชิงวิพากษ์ การแก้ปัญหา ความคิดสร้างสรรค์ และทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 คือเครื่องมือที่ใช้เพื่อเป็นบันไดทางเศรษฐกิจ ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 จะช่วยเตรียมความพร้อมให้นักเรียนรู้จักคิด เรียนรู้ ทำงาน แก้ปัญหา สื่อสาร และร่วมมือทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพไปตลอดชีวิต (วรพจน์ วงศ์กิจรุ่งเรืองและอชิป จิตตฤกษ์, 2556)

การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เป็นการกำหนดแนวทางยุทธศาสตร์ในการจัดการเรียนรู้ โดยร่วมกันสร้างรูปแบบ และแนวปฏิบัติในการเสริมสร้างประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยเน้นที่องค์ความรู้ ทักษะ ความเชี่ยวชาญ และสมรรถนะที่เกิดกับตัวผู้เรียน เพื่อใช้ในการดำรงชีวิตในสังคมแห่ง ความเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน โดยจะอ้างอิงถึงรูปแบบ (Model) ที่พัฒนามาจากเครือข่ายองค์กรความร่วมมือ เพื่อทักษะแห่งการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (Partnership For 21st Century Skills) ที่มีชื่อย่อว่าเครือข่าย P21 ซึ่งได้พัฒนากรอบแนวคิดเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยผสมผสานองค์ความรู้ ทักษะเฉพาะด้าน ความชำนาญการ และความรู้เท่าทันด้านต่างๆเข้าด้วยกัน เพื่อความสำเร็จของผู้เรียนทั้งด้านการทำงาน และการดำเนินชีวิต กรอบแนวคิดในการจัดการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 ที่แสดงผลลัพธ์ของนักเรียน และปัจจัยส่งเสริมสนับสนุนในการจัดการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 (ศิริวรรณ ฉัตรมณีรุ่งเจริญ และวรางคณา ทองนพคุณ, 2555: 8)

ภาพที่ 2 กรอบความคิดเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

ที่มา : <https://sites.google.com/site/thippawanpankaewsskru/krxb-khid-pheux-kar-reiyn-ru-ni-stwrrs-thi-21>

วิจารณ์ พานิช (2555: 16 - 21) ได้กล่าวว่า ทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย

1. สารวิชาหลัก ได้แก่ ภาษาแม่ และภาษาสำคัญของโลก ศิลปะ คณิตศาสตร์ การปกครอง และหน้าที่พลเมือง เศรษฐศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภูมิศาสตร์ และประวัติศาสตร์

2. ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย ความรู้เกี่ยวกับโลก ความรู้เกี่ยวกับการเงิน เศรษฐศาสตร์ ธุรกิจ และการเป็นผู้ประกอบการ ความรู้ด้านการเป็นพลเมืองที่ดี ความรู้ด้านสุขภาพ และความรู้ด้านสิ่งแวดล้อม

3. ทักษะด้านการเรียนรู้ และนวัตกรรม ซึ่งจะเป็นตัวกำหนดความพร้อมของนักเรียนเข้าสู่โลกการทำงาน

ที่มีความซับซ้อนมากขึ้นในปัจจุบัน ได้แก่ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และนวัตกรรมการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการแก้ปัญหา การสื่อสารและการร่วมมือ

4. ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ เทคโนโลยี ในปัจจุบันมีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อ และเทคโนโลยีมากมาย ผู้เรียนจึงต้องมีความสามารถในการแสดงทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณและปฏิบัติงานได้หลากหลาย โดยอาศัยความรู้ในหลายด้าน ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่ต้องเรียนรู้ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี ได้แก่ ความรู้ด้านสารสนเทศ ความรู้เกี่ยวกับสื่อ และความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยี

5. ทักษะด้านชีวิตและอาชีพ ในการดำรงชีวิตและทำงานในยุคปัจจุบันให้ประสบความสำเร็จ นักเรียนจะต้องพัฒนาทักษะชีวิตที่สำคัญ ได้แก่ ความยืดหยุ่นและการปรับตัว การริเริ่มสร้างสรรค์ และเป็นตัวของตัวเอง ทักษะสังคมและสังคมข้ามวัฒนธรรม การเป็นผู้สร้างหรือผู้ผลิตความรับผิดชอบที่เชื่อถือได้ ภาวะผู้นำ และ ความรับผิดชอบ

6. ทักษะของคนในศตวรรษที่ 21 เป็นทักษะที่ทุกคนจะต้องเรียนรู้ตลอดชีวิต คือการเรียนรู้ 3R และ 7C ประกอบด้วย

6.1 3R คือ อ่านออก (Reading) เขียนได้ (Writing) และคิดเลขเป็น (Arithmetics)

6.2 7C ได้แก่ ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะในการแก้ปัญหา (Critical Thinking and Problem Solving) ทักษะด้านการสร้างสรรค์ และนวัตกรรม (Creativity and Innovation) ทักษะ ด้านความเข้าใจความต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ (Cross-Cultural Understanding) ทักษะด้าน ความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ (Collaboration, Teamwork and Leadership) ทักษะด้าน การสื่อสาร สารสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ (Communications, Information, and Media Literacy) ทักษะด้าน คอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Computing and ICT Literacy) ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้ (Career and Learning Skills)

แนวทางการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 นั้น ศิริวรรณ ฉัตรมณีรุ่งเจริญ และ วรางคณา ทองนพคุณ (2555: 14 - 16) ได้กล่าวเกี่ยวกับแนวทางการจัดการเรียนรู้ดังนี้

1. มนุษย์มีรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ผู้สอนจึงต้องใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย หากผู้สอนนำรูปแบบการเรียนรู้แบบใดแบบหนึ่งไปใช้กับผู้เรียนทุกคนตลอดเวลา อาจทำให้ผู้เรียนบางคน เกิดอาการตายด้านทางสติปัญญา

2. ผู้เรียนควรเป็นผู้กำหนดองค์ความรู้ของตนเอง ไม่ใช่ นำความรู้ไปใส่ และให้ผู้เรียนดำเนินรอยตามผู้สอน

3. โลกยุคใหม่ต้องการผู้เรียนซึ่งมีวินัย มีพฤติกรรมที่รู้จักยืดหยุ่นหรือปรับเปลี่ยนให้เข้ากับสถานการณ์ได้อย่างเหมาะสม ไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ที่เป็นแบบเผด็จการ แบบให้อิสระ หรือแบบประชาธิปไตย

4. เนื่องจากข้อมูลข่าวสารในโลกจะทวีเพิ่มขึ้นเป็น 2 เท่า ทุก ๆ 10 ปี โรงเรียนจึงต้องใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย โดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ กัน

5. ให้ใช้กฎเหล็กของการศึกษาที่ว่า ระบบที่เข้มงวดจะผลิตคนที่เข้มงวด และระบบที่ยืดหยุ่นจะผลิตคนที่รู้จักคิดยืดหยุ่น

6. สังคม หรือชุมชนที่มั่งคั่ง ร่ำรวยด้วยข้อมูลข่าวสาร ทำให้การเรียนรู้สามารถเกิดขึ้นได้ในหลาย ๆ สถานที่

7. การเรียนรู้แบบเจาะลึก (Deep Learning) มีความจำเป็นมากกว่าการเรียนรู้แบบผิวเผิน (Shallow Learning) หมายความว่า จะเรียนอะไรต้องเรียนรู้ให้จริง ให้รู้สึก ครอบรอบ ไม่ใช่เรียนแบบงูๆ ปลาๆ

ระบบส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 นั้นจะต้องมีการพัฒนาวิชาชีพในศตวรรษที่ 21 ด้วย ศิริวรรณ ฉัตรมณีรุ่งเจริญ และวรางคณา ทองนพคุณ (2555: 16 - 20) ได้กล่าวในการพัฒนาวิชาชีพในศตวรรษที่ 21 นั้นมีดังนี้

1. จุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อสร้างครูให้เป็นผู้มีทักษะความรู้ความสามารถในเชิงบูรณาการ การใช้เครื่องมือ และกำหนดยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติในชั้นเรียน และสร้างให้ครูมีความสามารถในการวิเคราะห์ และกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ได้เหมาะสม

2. สร้างความสมบูรณ์แบบในมิติการสอนด้วยเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย

3. สร้างให้ครูเป็นผู้มีทักษะความรู้ความสามารถในเชิงลึกเกี่ยวกับการแก้ปัญหาการคิดแบบวิจารณ์ญาณ และทักษะด้านอื่น ๆ ที่สำคัญต่อวิชาชีพ

4. เป็นยุคแห่งการสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพให้เกิดขึ้นกับครู เพื่อเป็นตัวแบบ (Model) แห่งการเรียนรู้ของชั้นเรียนที่จะนำไปสู่การสร้างทักษะการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนได้อย่างมีคุณภาพ

5. สร้างให้ครูเป็นผู้ที่มีความสามารถวิเคราะห์ผู้เรียนได้ทั้งรูปแบบการเรียนรู้ สติปัญญา จุดอ่อนจุดแข็งในตัวผู้เรียน
6. ช่วยให้ครูได้เกิดพัฒนาความสามารถให้สูงขึ้นเพื่อนำไปใช้สำหรับการกำหนดกลยุทธ์ทางการสอนและจัดประสบการณ์ทางการเรียนได้เหมาะสมกับบริบททางการเรียนรู้
7. สนับสนุนให้เกิดการประเมินผู้เรียนอย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างทักษะ และเกิดพัฒนาการเรียนรู้
8. แบ่งปันความรู้ระหว่างชุมชนทางการเรียนรู้โดยใช้ช่องทางหลากหลายในการสื่อสารให้เกิดขึ้น
9. สร้างให้เกิดตัวแบบที่มีการพัฒนาทางวิชาชีพได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน

สำหรับการประเมินผลทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เน้นในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. สร้างความสมดุลในการประเมินผลเชิงคุณภาพ โดยการใช้แบบทดสอบมาตรฐานสำหรับการทดสอบย่อยและทดสอบรวมสำหรับการประเมินผลในชั้นเรียน
 2. เน้นการนำประโยชน์ของผลสะท้อนจากการปฏิบัติของผู้เรียนมาปรับปรุงแก้ไขงาน
 3. ใช้เทคโนโลยีเพื่อยกระดับการทดสอบวัดและประเมินผลให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด
 4. สร้าง และพัฒนาระบบแฟ้มสะสมงานของผู้เรียนให้เป็นมาตรฐานและมีคุณภาพ
- จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สามารถสรุปได้ว่า การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ต้องเน้นองค์ความรู้ ทักษะ ความเชี่ยวชาญ และสมรรถนะที่เกิดกับตัวผู้เรียน โดยทักษะที่ต้องมีคือ วิจัยญาณ ความคิดสร้างสรรค์ สร้างนวัตกรรม เข้าใจความต่างของวัฒนธรรม ทำงานเป็นทีม มีทักษะ ด้านสารสนเทศ คอมพิวเตอร์ และมีทักษะอาชีพ ดังนั้นผู้สอนควรใช้การสอนที่หลากหลายตามความแตกต่างของผู้เรียน ผู้เรียนต้องสร้างความรู้ด้วยตนเอง ส่งเสริมสมรรถนะทางวิชาชีพให้ครู แบ่งปันความรู้ระหว่างชุมชนทาง การเรียนรู้ ประเมินผลสะท้อนจากการปฏิบัติของผู้เรียน ใช้เทคโนโลยีในการวัดและประเมินผลเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ความหมายและความสำคัญของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC)

ความหมายของการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เป็นกระบวนการสำคัญที่จะใช้ขับเคลื่อนการศึกษาในยุคปัจจุบัน ซึ่งคำว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC) ได้มีนักวิชาการให้ความหมายไว้ดังนี้

Sergiovanni (1998) กล่าวว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นสถานที่สำหรับปฏิสัมพันธ์ลดความโดดเดี่ยวของมวลสมาชิกวิชาชีพครูของสถานศึกษาในการทำงานเพื่อปรับปรุงผลการเรียนของนักเรียน หรืองานวิชาการ

บุตรี ถิ่นกาญจน์ (2552: 43) ได้ให้ความเห็นว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพหมายถึงชุมชน นักปฏิบัติ เป็นกลุ่มคนที่รวมกันอย่างไม่เป็นทางการ มีวัตถุประสงค์เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสร้างองค์ความรู้ใหม่ๆ เพื่อช่วยให้การทำงานมีประสิทธิภาพที่ดีขึ้น ส่วนใหญ่การรวมตัวกันในลักษณะนี้มักจะมาจากคนที่อยู่ใน กลุ่มงานเดียวกันหรือมีความสนใจเรื่องเดียวกันหรือมีความสนใจเรื่องใดเรื่องหนึ่งร่วมกันซึ่งความวางใจ และ ความเชื่อมั่นในการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกันจะเป็นสิ่งสำคัญ

ณรงค์ฤทธิ์ อินทนาม (2553: 8) ได้นิยามความหมายของคำว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพไว้ว่า สถานศึกษาที่ผู้บริหารและครูในสถานศึกษามีเป้าหมายที่สอดคล้อง และมุ่งมั่นไปสู่การปฏิบัติงานการสอน และการเรียนรู้จากงาน ทำงานอย่างร่วมมือร่วมพลังกัน และอภิปรายหรือวิพากษ์วิจารณ์กันเชิงสร้างสรรค์ รวมทั้งรวบรวมและใช้การประเมินผล และข้อมูลต่างๆ เพื่อค้นหาและทำการตัดสินใจเกี่ยวกับความก้าวหน้าของการทำงานที่ต่อเนื่องเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด คือการเรียนรู้ของนักเรียน

วิจารณ์ พานิช (2555: 139) กล่าวว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ คือ การรวมตัวของครูในสถานศึกษาหรือเขตพื้นที่การศึกษาในศตวรรษที่ 21 (21st Century Skills) โดยที่ผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้บริหารเขตพื้นที่การศึกษา และผู้บริหารการศึกษา ระดับประเทศ เข้าร่วมจัดระบบสนับสนุน ให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ต่อเนื่อง มีการพัฒนาวิธีการเรียนรู้ของศิษย์อย่างต่อเนื่องเป็นวงจรไม่รู้จบ

สุภาพ ยืนคำพะเนา (จุลลี ศิริษะโคตร. 2557: 28 ; อ้างถึงในสุภาพ ยืนคำพะเนา 2555: 37) ได้ให้ความเห็นว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพแบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

1. ระดับสถานศึกษา (School Level) คือชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่ขับเคลื่อนในบริบทสถานศึกษา หรือโรงเรียน ซึ่งประกอบด้วย ระดับนักเรียน (Student level) ระดับผู้ประกอบวิชาชีพ

(Professional Level) ซึ่งประกอบด้วยครูผู้สอน และผู้บริหารของโรงเรียน โดยใช้ฐานของ “ชุมชนแห่งวิชาชีพ” เชื่อมโยงกับการเรียนรู้ของชุมชน จึงเรียกว่า “ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ” และระดับการเรียนรู้ของชุมชน (Learning Community Level) จะครอบคลุมถึงผู้ปกครอง สมาชิกชุมชนและผู้นำชุมชน

2. ระดับกลุ่มเครือข่าย (Cluster Level) คือ ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่ขับเคลื่อนในลักษณะ การรวมตัวกันของกลุ่มวิชาชีพจากองค์กร หรือหน่วยงานต่างๆที่มุ่งมั่นร่วมกันสร้างชุมชนเครือข่ายภายใต้วัตถุประสงค์ร่วมประกอบด้วย กลุ่มเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบัน และกลุ่มเครือข่ายความร่วมมือของสมาชิกวิชาชีพครู

3. ระดับชาติ (the National Level) คือ ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่เกิดขึ้นโดยนโยบายของรัฐที่มุ่งจัดเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้ของชาติเพื่อขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงเชิงคุณภาพของวิชาชีพโดยความร่วมมือของสถานศึกษา และครู ที่ผนึกกำลังร่วมกันพัฒนาวิชาชีพภายใต้การสนับสนุนของรัฐ

วรลักษณ์ ชูกำเนิด (2557: 93-102) ได้ให้ความเห็นว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพคือ การรวมตัวรวมใจ และการรวมพลังของครู ผู้บริหาร และผู้เกี่ยวข้องในโรงเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยยกตัวอย่างคำกล่าวของ Serigiovanni ที่ว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นสถานที่สำหรับ “ปฏิสัมพันธ์” ลด “ความโดดเดี่ยว” ของมวลสมาชิกวิชาชีพครูในโรงเรียนเพื่อปรับปรุงผลการเรียนของนักเรียนหรืองานวิชาการของโรงเรียน

จากการศึกษาความหมายของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสามารถสรุปได้ว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพคือ วิธีการในการพัฒนาครูโดยจัดบรรยากาศให้ครูได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ส่งผลให้ครูไม่โดดเดี่ยว และมีเครือข่ายในการทำงานเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยเกิดจากบุคคลที่สนใจในเรื่องเดียวกัน ทำงานอย่างร่วมมือกันเพื่อเกิดประโยชน์ต่อตัวผู้เรียน มีการปรับปรุงการเรียนการสอน อาจเป็นการรวมตัวของครูในสถานศึกษาหรือในเขตพื้นที่การศึกษาซึ่งจะได้รับแรงสนับสนุนจากผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพแบ่งได้เป็น 3 ระดับคือ ระดับสถานศึกษา ระดับเครือข่าย และระดับชาติ

ความสำคัญของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพจัดเป็นกระบวนการหนึ่งที่มีส่วนช่วยในการพัฒนาครูผู้สอนและพัฒนาความสามารถของนักเรียนให้เพิ่มพูนยิ่งขึ้น อีกทั้งยังเป็นกระบวนการสำคัญที่ช่วยขับเคลื่อนการศึกษาใน ยุคปัจจุบัน ได้มีนักวิชาการได้กล่าวถึงความสำคัญไว้ดังนี้

วรลักษณ์ ชูกำเนิด (2557: 93-102) ได้ให้ความเห็นว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพถือเป็นกลยุทธ์ในการปฏิรูปการจัดการเรียนรู้ที่สำคัญ มีหลายพื้นที่ได้นำแนวทางของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูไปพัฒนา การจัดการเรียนรู้และโรงเรียน โดยเฉพาะช่วงแห่งการปฏิรูปการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ซึ่งส่งผลให้ชุมชน การเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นเครื่องมือสำคัญในการปฏิรูปการจัดการเรียนรู้ของกลุ่มครู และนักการศึกษา ยกตัวอย่างการปฏิรูปการศึกษาสู่การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของประเทศอเมริกา และประเทศสิงคโปร์ที่ได้นำกลยุทธ์ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นเครื่องมือขับเคลื่อนดำเนินการจนเกิดผลที่น่าพอใจ

วิจารณ์ พานิช (2556: 136) ได้ให้ความเห็นว่า ชุมชนการเรียนรู้ครูเพื่อศิษย์ มีความจำเป็นอย่างมาก ต่อการพัฒนาศิษย์ การเปลี่ยนแปลงคุณภาพการจัดการเรียนรู้โดยเริ่มจาก “การเรียนรู้ของครู” เป็นตัวตั้ง ครูควรเรียนรู้ ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง พัฒนาการจัดการเรียนรู้ของตนเอง เพื่อผู้เรียนเป็นสำคัญ และครูควรมอง “ศิษย์ของเรา” มากกว่า “ศิษย์ของฉัน” ซึ่งการรวมตัวเพื่อการเรียนรู้และการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ อาจเป็นเรื่องยากที่จะทำเพียงลำพังแล้วหวังผลให้เกิดการขับเคลื่อนทั้งระบบโรงเรียน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องสร้างความเป็นชุมชนเพื่อการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ซึ่งความเป็นโรงเรียนย่อมมีความเป็นชุมชนอยู่แล้วโดยพื้นฐาน

อภิรักษ์ สิริรัตนจิตต์ (2556: 31) ได้ให้ความเห็นว่า การปฏิรูประบบพัฒนาคุณภาพครู รัฐต้องสนับสนุนให้เกิดระบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู (Professional Learning Community) โดยรัฐปรับบทบาทจาก ผู้จัดหามาเป็นผู้กำกับดูแลคุณภาพ และส่งเสริมการจัดการความรู้ให้โรงเรียนเป็นหน่วยพัฒนาหลัก ให้ได้รับจัดสรรงบประมาณและมีอำนาจในการตัดสินใจ

จากการศึกษาความสำคัญของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสามารถสรุปได้ว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู มีความสำคัญทั้งเชิงนโยบายระดับประเทศจนกระทั่งถึงระดับปฏิบัติ ซึ่งผู้บริหารต้องให้ความสนใจ และขับเคลื่อนองค์การ สู่การเป็นชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู ให้ครูได้ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ พัฒนาตนเองเพื่อสร้างลูกศิษย์ที่มีคุณภาพสำหรับเป็นพลเมืองไทย และพลโลกที่มีคุณค่าต่อไป

แนวทางการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา

หน่วยงาน และนักวิชาการหลายท่านได้เสนอแนวทางการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษาดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553: 12) ได้กำหนดมาตรฐานด้านการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ในสถานศึกษาไว้ดังนี้

1. การสร้าง และพัฒนาแหล่งเรียนรู้ภายในสถานศึกษา

2. การกำกับติดตามนิเทศ และประเมินผล
3. การสนับสนุนผู้เรียน และบุคลากรทางการศึกษารวมทั้งผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องให้เกิดกระบวนการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้
4. สรุปลองค์ความรู้ที่จำเป็น
5. การสร้างเครือข่ายการเรียนรู้

วิจารณ์ พานิช (2556: 135 - 136) ได้ให้ความเห็นว่า การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ครูเพื่อศิษย์ครูอาจเรียนรู้ร่วมกันในกลุ่มสาระของตนเองในโรงเรียน หรือเรียนรู้กับเพื่อนครูต่างโรงเรียนก็ได้ โดยการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้หรือจับคู่บัดดี้เพื่อให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันและผู้บริหารโรงเรียนต้องมีใจจดจ่ออยู่ที่ Learning Outcome โดยหาทางส่งเสริมการวัด Learning Outcome เป็นระยะๆ สร้างเป้าหมายชื่นชมหรือเฉลิมฉลองเมื่อโรงเรียนสามารถบรรลุเป้าหมายในแต่ละระยะ ส่งเสริมสนับสนุน รวมทั้งแสวงหาทรัพยากรเพื่อให้เกิดการสร้าง PLC ประสบผลสำเร็จ

สุเทพ พงศ์ศรีวัฒน์ (2556: เว็บไซต์) ได้ให้ความเห็นว่า ในการสร้างชุมชนแห่งวิชาชีพหรือชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในสถานศึกษาควรประกอบด้วย

1. การจัดกิจกรรมที่จำเป็นต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อให้ครูได้แลกเปลี่ยนระหว่างกัน มีการปฏิสัมพันธ์ในหมู่ครูผู้สอนมากขึ้น ลดความรู้สึกโดดเดี่ยว
2. การสร้างค่านิยม และบรรทัดฐานร่วมกัน เพื่อเป็นแนวทางในการอยู่ร่วมกัน
3. ปรับโครงสร้างใหม่ ให้สามารถรับรองการเกิดชุมชนแห่งวิชาชีพที่จะรองรับต่อการเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นตลอดเวลาโดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อความเป็นไปได้ของชุมชนแห่งวิชาชีพที่จะเกิดขึ้นในโรงเรียน
4. ปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมองค์การ เช่นลดความเป็นองค์การที่ยึด “วัฒนธรรมแบบราชการ” ไปสู่ “วัฒนธรรมแบบกัลยาณมิตรทางวิชาการ” สร้างเสริมวัฒนธรรมแห่ง “ความไว้วางใจ และความนับถือ” ต่อกันในมวลหมู่สมาชิกของชมรมแห่งวิชาชีพ สร้างวัฒนธรรมการใช้ทักษะด้านการคิดและใช้สติปัญญาเป็นฐาน

นอกจากนั้น เสถียร อ่วมพรหม (2558: 17 - 19) ได้เรียบเรียงแนวการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพไว้ดังนี้

1. การสร้างภาวะผู้นำร่วมกัน และเป็นไปในทางสนับสนุน กล่าวคือ ผู้บริหารควรเปิดโอกาสให้ครูได้ใช้ภาวะผู้นำในบางเรื่องในสถานศึกษา ยกย่องและยอมรับความสามารถของครู ให้ครูมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และผู้บริหารควรร่วมมือกับครูในฐานะเพื่อนร่วมงาน

2. การสร้างและส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์แก่หมู่คณะ กล่าวคือให้คณะครูยอมรับข้อคิดเห็นของกันและกัน เปิดโอกาสให้ครูได้สร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ ให้คณะครูแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน หาวิธีแก้ปัญหาหรือแนวคิดใหม่ๆในการจัดการเรียนการสอน เป็นต้น

3. การสร้างค่านิยม และวิสัยทัศน์ร่วม กล่าวคือ ให้ครูมีส่วนร่วมในการกำหนดวิสัยทัศน์ของสถานศึกษา

4. การสร้างเงื่อนไขที่เกื้อกูล กล่าวคือ จัดสรรทรัพยากรให้ครู ส่งเสริมให้ครูปฏิบัติงานแบบช่วยเหลือกัน มีอิสระในการทำงาน ปฏิบัติงานแบบเพื่อนช่วยเพื่อน โดยร่วมกันหาแนวทางแก้ไขในการจัดการศึกษา เป็นต้น

จากการศึกษาแนวทางการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษาสามารถสรุปได้ว่าการสร้างชุมชนการเรียนรู้ของครู สามารถสร้างได้ทั้งภายในสถานศึกษานั้นคือ ครูภายในกลุ่มสาระการเรียนรู้ หรือต่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ นอกจากนั้นยังสามารถแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ระหว่างครูต่างโรงเรียนได้อีกด้วย โดย ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องควรสนับสนุนให้นักเรียนและครูผู้สอนได้มีการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ร่วมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารสถานศึกษาในฐานะผู้นำองค์กร ต้องทุ่มเทความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่ในการขับเคลื่อนให้สถานศึกษาเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ภายใต้การมีส่วนร่วมของทุกคน มีการกำกับและนิเทศติดตามอยู่เสมอเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อตัวผู้เรียน

องค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงองค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพดังนี้

วิจารณ์ พานิช (2556: 51-56) ได้ให้ความเห็นว่า ชุมชนการเรียนรู้ครูเพื่อศิษย์ ประกอบด้วย

1. ผู้นำมีวิสัยทัศน์
2. การกำหนดเป้าหมาย
3. ความเชื่อและค่านิยม
4. แนวปฏิบัติ
5. การสนับสนุน
6. เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อทำให้ความเป็นชุมชนแน่นแฟ้นขึ้น
7. การสร้างทีม
8. การมีส่วนร่วม และการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้

สิวรี พิศุทธิ์สินธพ (2553 : 89 - 91) ได้ศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ของครูในสถาบันอุดมศึกษาคาทอลิกพบว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูประกอบด้วย

1. ภาวะผู้นำ โดยเฉพาะภาวะผู้นำแบบสนับสนุน และภาวะผู้นำแบบมีส่วนร่วม
2. วิสัยทัศน์ร่วม และค่านิยม ซึ่งประกอบด้วย วิสัยทัศน์ และค่านิยมเพื่อการเรียนรู้ของผู้เรียน และเพื่อการทำงานร่วมกันของบุคลากร
3. การเรียนรู้ร่วมกัน และประยุกต์การเรียนรู้
4. สภาพการณ์ที่สนับสนุนโครงสร้างทางกายภาพ และโครงสร้างทางกายภาพ และโครงสร้างทางทรัพยากรบุคคล
5. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการให้ข้อมูลย้อนกลับ
6. การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้

สุภาพ ยืนคำพะเนาว์ (2555: 107-112) ได้กล่าวว่า รูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูประกอบด้วย 6 องค์ประกอบหลักดังนี้

1. โครงสร้าง และสิ่งสนับสนุน ประกอบด้วย เวลา สิ่งอำนวยความสะดวก การสร้างวัฒนธรรมและความไว้วางใจและการนับถือ
2. ค่านิยม และวิสัยทัศน์ร่วม
3. การเรียนรู้ร่วมกัน และการประยุกต์ความรู้เพื่อประโยชน์ของนักเรียน
4. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวปฏิบัติที่ดี และการสะท้อนผลการปฏิบัติ
5. การร่วมมือ ประกอบด้วย การเรียนรู้ของนักเรียน และความก้าวหน้าทางวิชาชีพ
6. เป้าหมาย ประกอบด้วย ครูมืออาชีพ ผลการเรียนรู้ของนักเรียน และการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะการคิด 3 ระดับ คือ ระดับพื้นฐาน ระดับกลาง และระดับสูง

จุลลี ศรีษะโคตร (2557: 35) ได้ให้ความเห็นว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูมี 6 องค์ประกอบได้แก่

1. วิสัยทัศน์ร่วม เป็นการมองภาพทิศทางสิ่งที่จะเกิดขึ้นจริงในอนาคตร่วมกัน โดยอาศัยความเข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงความสัมพันธ์ของเหตุปัจจัยต่าง ๆ โดยเริ่มจากผู้นำหรือกลุ่มผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ ทำหน้าที่เหนี่ยวนำให้ผู้ร่วมงานเห็นวิสัยทัศน์ร่วมกัน นำมาสู่ความชัดเจนในการตั้งเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ร่วมจนเกิดเป็นพลังของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
2. ทีม เป็นการร่วมแรงร่วมใจของทุกคนในชุมชน โดยพัฒนามาจากกลุ่มที่ทำงานร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ด้วยความสมัครใจ เพื่อให้บรรลุผลบนพื้นฐานการคิด และการรับผิดชอบร่วมกัน

3. ภาวะผู้นำร่วม มี 2 ลักษณะสำคัญคือ ภาวะผู้นำในฐานะผู้สร้างให้เกิดการนำร่วม และภาวะผู้นำร่วมกันหรือการนำร่วมกันของสมาชิกในชุมชน

4. การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ คือการเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพของตน และการเรียนรู้เพื่อจิตวิญญาณความเป็นครู

5. ชุมชนกัลยาณมิตร คือ คอยช่วยเหลือซึ่งกันและกันอย่างจริงใจโดยไม่หวังสิ่งใดตอบแทน

6. โครงสร้างคือ มีโครงสร้างที่สนับสนุน มีการบริหารจัดการที่เอื้อต่อชุมชนให้สามารถดำเนินการได้อย่างสะดวกบรรลุตามวัตถุประสงค์

ประจักษ์ ศรสาลีและคณะ (2561: ออนไลน์) และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (ม.ป.ป : 2) กล่าวสอดคล้องกันว่า ครูสภา ได้กำหนดคุณลักษณะ 5 ประการ ที่ควรเกิดในการพัฒนาเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ได้แก่

1. shared values and norms สร้างโอกาสให้เกิดคุณค่า และแลกเปลี่ยนวิสัยทัศน์และการปฏิบัติที่ได้มาตรฐานและมีคุณภาพ

2. collective focus on student learning ร่วมมือในการมุ่งเน้นการพัฒนาเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียน

3. collaboration การร่วมมือร่วมพลังทุกคนในการเรียนรู้และพัฒนาการปฏิบัติงาน

4. expert advice and study visit การเปิดรับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญและศึกษาการปฏิบัติงานจริง และต้องมีกิจกรรม study visit นั่นคือการเยี่ยมชมห้องปฏิบัติการจริงของผู้เชี่ยวชาญ

5. Reflection dialogue การสนทนาเพื่อเป็นการสะท้อนสิ่งที่ได้วางแผน และลงมือปฏิบัติ โดยต้องเป็นการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ (two way communication)

จากองค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่นักวิชาการได้กล่าวไว้ ผู้วิจัยสามารถสังเคราะห์องค์ประกอบได้ 6 องค์ประกอบดังนี้

1. วิสัยทัศน์ร่วม คือการกำหนดวิสัยทัศน์ร่วมกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้พร้อมกัน เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

2. ทีมร่วมแรงร่วมใจ คือการร่วมมือกันของทุกคน มีความรับผิดชอบร่วมกันเพื่อบรรลุเป้าหมายเดียวกัน

3. ภาวะผู้นำร่วม คือภาวะผู้นำในฐานะผู้สร้างให้เกิดการนำร่วมและภาวะผู้นำร่วมกันหรือการนำร่วมกันของสมาชิกในชุมชน

4. การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ คือการเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพของตนและการเรียนรู้เพื่อ จิตวิญญาณความเป็นครู

5. ชุมชนกัลยาณมิตร คือการคอยช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
6. โครงสร้างสนับสนุนของชุมชน คือมีการบริหารจัดการที่เอื้อต่อชุมชนให้สามารถดำเนินการได้อย่างสะดวกบรรลุตามวัตถุประสงค์

ประโยชน์ของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

นักวิชาการได้กล่าวถึงประโยชน์ของการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพดังนี้

S.M. Hord. (1997) ได้ทำการสังเคราะห์รายงานการวิจัยเกี่ยวกับโรงเรียนที่มีการจัดตั้งชุมชนแห่งวิชาชีพ โดยใช้คำถามว่า โรงเรียนดังกล่าวมีผลลัพธ์อะไรบ้างที่แตกต่างไปจากโรงเรียนทั่วไปที่ไม่มีชุมชนแห่งวิชาชีพ และถ้าแตกต่างแล้วจะมีผลดีต่อครูผู้สอนและต่อนักเรียนอย่างไรบ้างดังนี้

1. ประโยชน์ต่อครูผู้สอน
 - 1.1 ลดความรู้สึกโดดเดี่ยวในงานสอน
 - 1.2 เพิ่มความรู้สึกผูกพันต่อพันธกิจ และเป้าหมายของโรงเรียน
 - 1.3 รู้สึกว่าต้องร่วมรับผิดชอบต่อการพัฒนาการโดยรวม และผลสำเร็จของนักเรียน
 - 1.4 เกิดพลังแห่งการเรียนรู้
 - 1.5 เข้าใจเนื้อหาสาระที่สอนมากขึ้น
 - 1.6 รับทราบข้อมูลสารสนเทศที่จำเป็นต่อวิชาชีพได้กว้างขวาง และรวดเร็วมากขึ้น
 - 1.7 เพิ่มขวัญ และกำลังใจในการปฏิบัติงาน
 - 1.8 พัฒนารูปแบบการสอนได้มากกว่าเดิม
2. ประโยชน์ต่อนักเรียน
 - 2.1 ลดอัตราการตกซ้ำชั้น
 - 2.2 อัตราการขาดเรียนลดลง
 - 2.3 มีผลการเรียนรู้สูงขึ้น

จากการศึกษาประโยชน์ของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสรุปได้ว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีส่วนช่วยในการพัฒนาทั้งครูผู้สอนให้มีประสิทธิภาพในการสอน เพราะครูผู้สอนเกิดการร่วมมือกันเพื่อพัฒนาตนทำให้ครูผู้สอนได้แลกเปลี่ยนการเรียนรู้ซึ่งมีส่วนช่วยให้เข้าใจเนื้อหาสาระที่สอนมากขึ้น อีกทั้งยังอาจได้วิธีสอนใหม่ๆ เพื่อใช้ใน การจัดการเรียนการสอนอีกด้วย นอกจากนั้นเมื่อครูผู้สอนเกิดความร่วมมือกันก็จะส่งผลให้นักเรียนผลการเรียนดีขึ้น มีความสุขต่อการเรียน ได้เรียนรู้ทักษะด้านต่างๆ ด้วยวิธีที่แตกต่างไปจากเดิม ดังนั้นการนำชุมชนการเรียนรู้ ทางวิชาชีพมาใช้ในการสถานศึกษาอาจทำให้พัฒนาการเรียนการสอนได้มากขึ้น

Lesson Study

แนวทางการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพนั้นต้องอาศัยความร่วมมือของครูในสถานศึกษาเดียวกับ หรือครูต่างสถานศึกษาที่สนใจแลกเปลี่ยนการเรียนรู้เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีทักษะความสามารถที่สูงขึ้น ครูควรมีการวางแผนการทำงาน ลงมือทำ และมีการร่วมกันพูดคุยเพื่อแก้ปัญหานักเรียนในการเรียนการสอนแต่ละครั้ง ดังนั้นการพัฒนาบทเรียนร่วมกันระหว่างครูผู้สอนอาจมีส่วนช่วยให้ประสิทธิภาพการเรียนการสอนดีขึ้น นั่นคือ การทำ Lesson Study ดังที่ ชาริณี ตรีวรวิญญู (2557: 1) ได้กล่าวว่า การพัฒนาบทเรียนร่วมกัน (Lesson Study) เป็นแนวคิด และกระบวนการพัฒนาครูวิชาชีพ (Professional Development) ที่มุ่งเน้นการทำงานศึกษาวิจัยร่วมกันของกลุ่มครู และผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน และการเรียนรู้ของผู้เรียนในบริบทการทำงานจริงในชั้นเรียน และสถานศึกษาของตนอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่องในระยะยาว ทั้งนี้เพื่อพัฒนาตนเอง เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอน และเพื่อพัฒนาผู้เรียนไปพร้อมกัน

Lesson Study เป็นการแปลความหมายโดยตรงจากคำภาษาญี่ปุ่นที่ว่า “jugyo kenkyu” ซึ่งประกอบไปด้วยคำ 2 คำ คือ “jugyo” ที่หมายถึง บทเรียน (lesson) และ “kenkyu” ที่หมายถึง การศึกษา (study) หรือ การวิจัย (research) หากแปลตามความหมายนี้ lesson study ก็คือ การศึกษาหรือการตรวจสอบการปฏิบัติงานการสอนนั่นเอง (Fernandez and Yoshida, 2004, อ้างถึงในชาริณี ตรีวรวิญญู, 2550: 22)

ชาริณี ตรีวรวิญญู (2557: 3) ได้กล่าวถึงการดำเนินงานการพัฒนาบทเรียนร่วมกันมีลักษณะสำคัญดังนี้

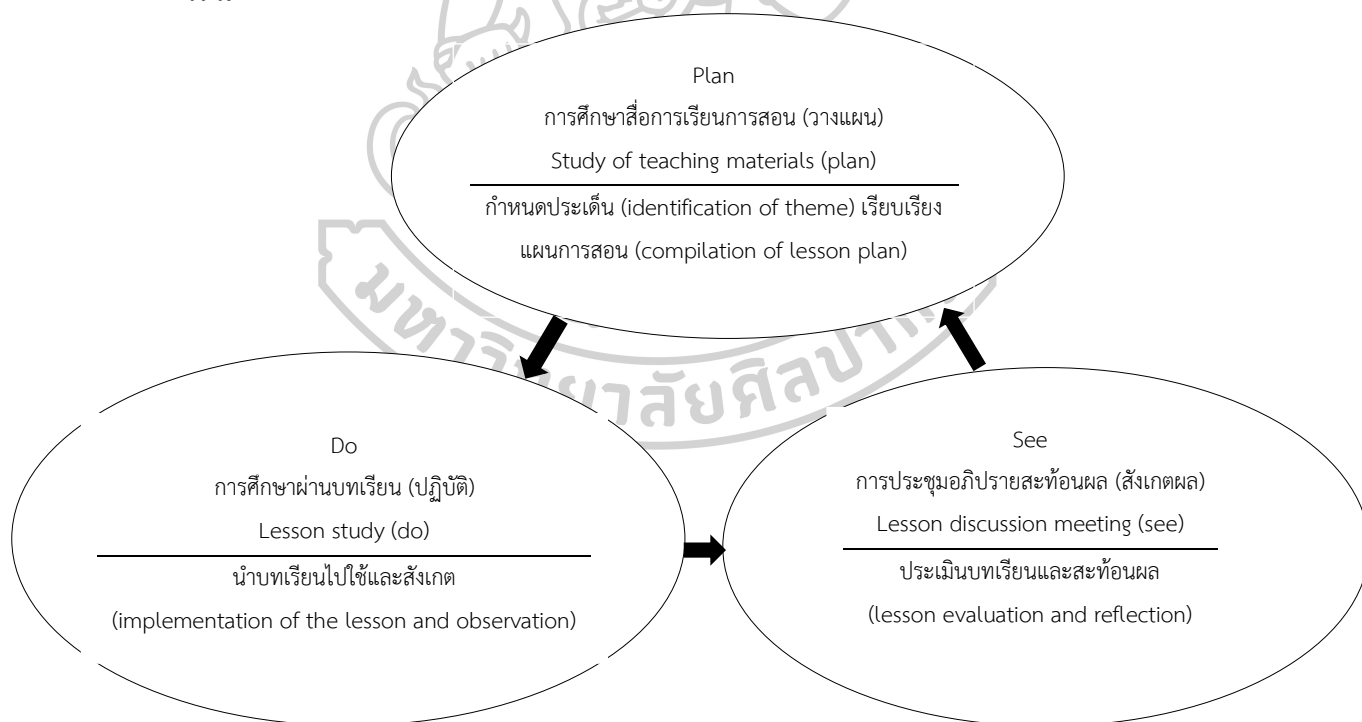
1. การพัฒนาบทเรียนร่วมกัน เป็นกระบวนการพัฒนาวิชาชีพ (professional development) ในระยะยาวที่มีลักษณะการดำเนินงานเป็นวงจรที่มีระบบ ต่อเนื่อง และมีการดำเนินการอย่างค่อยเป็นค่อยไป
2. การพัฒนาบทเรียนร่วมกัน เป็นกระบวนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (professional learning) ในบริบท การทำงานจริงในชั้นเรียน และในสถานศึกษาของครู (classroom – or school based development)
3. การพัฒนาบทเรียนร่วมกัน มุ่งให้ครูเป็นผู้ขับเคลื่อน (teacher-led) และปรับกระบวนการทำงานด้วยตนเอง เนื่องจากครูเป็นผู้ที่รู้และเข้าใจการทำงานของตนเองดีที่สุด
4. การพัฒนาบทเรียนร่วมกัน เป็นกระบวนการทำงานแบบร่วมมือรวมพลัง เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอน โดยมุ่งเป้าที่ผู้เรียนเป็นสำคัญ

5. การพัฒนาบทเรียนร่วมกัน เป็นกระบวนการโดยทั่วไป ที่สามารถนำไปใช้ได้หลายวัตถุประสงค์ สามารถปรับขั้นตอนของการดำเนินงานให้เหมาะสมกับการดำเนินงานในแต่ละบริบทได้ โดยยังคงไว้ซึ่งหลักสำคัญของกระบวนการ

การพัฒนาบทเรียนร่วมกัน (Lesson Study) คือครูต้องร่วมมือรวมพลังในการพัฒนาบทเรียน กำหนดประเด็นการเรียนการสอนร่วมกัน สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้และการคิดของผู้เรียน โดยตรงในชั้นเรียน การให้ผลสะท้อน และการอภิปรายผลการปฏิบัติงาน การดำเนินการในระยะยาว และการมีส่วนร่วมของผู้รู้ (ซาริณี ตรีวิทย์, 2557 : 3)

ปิยรักษ์ บุญยากร (2558: 18) ได้กล่าวว่า Lesson Study มีกระบวนการเป็นลักษณะวงจร ประกอบด้วย ขั้นตอนวางแผน (Plan) ขั้นตอนดำเนินงาน (Do) และขั้นตอนอภิปรายสะท้อนผล (See)

ซาริณี ตรีวิทย์ (2550: 37) ได้กล่าวถึงลักษณะของวงจรการวางแผน การปฏิบัติ และการสะท้อนผล (plan-do-see) ซึ่งอาจเริ่มจากการพิจารณาวางแผนบทเรียน นำไปใช้ และประชุมอภิปรายอีกครั้งตามความจำเป็นในการปรับปรุงบทเรียนเพื่อให้ได้บทเรียนที่ดีกว่าเดิม โดยแสดงให้เห็นในภาพ

ภาพที่ 3 กระบวนการศึกษาผ่านบทเรียน

(Baba และ Kojima, 2004: 227, อ้างถึงใน ซาริณี ตรีวิทย์, 2550: 37)

Baba และ Kojima (2004, อ้างถึงใน ชาริณี ตรีวิรัญญู, 2550: 36) อธิบายว่าการศึกษาผ่านบทเรียนเป็นวิธีการที่แสดงถึงการปฏิบัติงานแบบร่วมมือรวมพลังโดยครูเพื่อพัฒนาคุณภาพของบทเรียน โดยมีองค์ประกอบหรือขั้นตอนหลัก 3 ส่วน คือ การศึกษาสื่อการเรียนการสอน (teaching materials) การนำบทเรียนไปใช้ (lesson implementation/ experimental lesson) และการสะท้อนบทเรียน (reflect on the lesson/ lesson discussion meeting) ซึ่งกล่าวได้ว่าการศึกษาผ่านบทเรียนก็มีองค์ประกอบเช่นเดียวกับบทเรียนโดยทั่วไปคือ ครู นักเรียน และสื่อการเรียน

ในขั้นของการศึกษาสื่อการเรียนการสอน เป็นขั้นที่เริ่มต้นด้วยการเลือกหัวเรื่อง วิเคราะห์รายละเอียดของเนื้อหาในบทเรียนจากตำราเรียนหลายๆเล่มและแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ลึกซึ้ง เกิดความคิดรวบยอด และเห็นโครงสร้างของบทเรียนที่เหมาะสมที่จะนำมาให้นักเรียนได้เรียน ซึ่งเป็นพื้นฐานในการวางแผนบทเรียนอย่างรอบคอบ

ขั้นต่อมา คือ ขั้นการนำบทเรียนที่ได้วางแผนไปทดลองใช้ เป็นขั้นที่ครูหลายคนหรือบางครั้งอาจมีศึกษานิเทศก์และอาจารย์จากมหาวิทยาลัยมาร่วมสังเกตการสอนอย่างละเอียดถึงทุกกิจกรรมที่ครูดำเนินการในบางโอกาส อาจเป็นการเปิดให้สาธารณชนจำนวนมากเข้าร่วมสังเกตด้วย

เมื่อการสอนจบลง จะเป็นขั้นตอนการประชุมอภิปรายสะท้อนผลบทเรียน เพื่อแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับการสอน การประชุมมักเริ่มจากการอธิบายถึงวัตถุประสงค์ของบทเรียนโดยครู จากนั้นผู้ร่วมสังเกตจะแสดงความคิดเห็น ถามคำถาม สร้างความกระจ่างในบทเรียน วิพากษ์วิจารณ์จากพื้นฐานประสบการณ์ของตนเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้ที่นักเรียนเข้าร่วม บทบาทของครู วิธีการสอนอื่นๆ ซึ่งเป็น การอภิปรายอย่างกว้างขวางและเปิดเผย

Cerbin (2011, อ้างถึงในปิยรัชช์ บุณยากร, 2558: 18) กล่าวว่า การศึกษาผ่านบทเรียนมีวิธีการดำเนินงาน 8 ขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดเป้าหมาย คือ กลุ่มศึกษาผ่านบทเรียนร่วมกันเลือกประเด็นที่กลุ่มสนใจศึกษา โดยปกติจะเป็นหัวข้อในเนื้อหาวิชาหรือหลักสูตร หรือปัญหาของผู้เรียน
2. การวางแผนบทเรียน คือ กลุ่มศึกษาผ่านบทเรียนวางแผนการจัดการเรียนรู้ร่วมกันด้วยวิธีการปรับแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีอยู่เดิม หรือสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ขึ้นใหม่
3. การวางแผนการศึกษาบทเรียน คือ กลุ่มศึกษาผ่านบทเรียนวางแผนร่วมกันเกี่ยวกับการสอน การสังเกตและการรวบรวม ตลอดจนวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลในชั้นเรียน
4. การสอน การสังเกตและการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ สมาชิกในกลุ่มศึกษาผ่านบทเรียนคนหนึ่งนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ตั้งไว้ไปใช้ และสมาชิกคนอื่น ๆ ในกลุ่มสังเกตเก็บรวบรวมข้อมูลในชั้นเรียน

5. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสังเกต คือ กลุ่มศึกษาผ่านบทเรียนและผู้ร่วมสังเกตชั้นเรียน ซึ่งอาจจะไม่ได้เป็นสมาชิกในกลุ่ม ร่วมกันพิจารณาข้อมูลที่เกิดขึ้นจากการสังเกตชั้นเรียน ตลอดจนสะท้อนถึงประสบการณ์ที่ได้รับภายหลังการสังเกตชั้นเรียน

6. การปรับปรุงแก้ไขบทเรียน คือกลุ่มศึกษาผ่านบทเรียนร่วมกันวิเคราะห์ข้อมูลหลักฐานที่ได้จากการสังเกต อภิปรายถึงประเด็นที่ควรแก้ไขปรับปรุง และปรับปรุงแก้ไขบทเรียน

7. การนำบทเรียนที่ปรับปรุงแก้ไขไปใช้ในชั้นเรียนอื่น ๆ สังเกตชั้นเรียน และวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสังเกต

8. การรายงานการศึกษาผ่านบทเรียน โดยกลุ่มศึกษาผ่านบทเรียนร่วมกันจัดทำเอกสารเผยแพร่ผลการศึกษา คำอธิบายและผลการศึกษาที่เกิดขึ้นจากการนำแผนการเรียนรู้ไปใช้ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อครูคนอื่น ๆ ต่อไป

คุรุสภา (2560: เว็บไซต์) ได้เสนอวิธีการหนึ่งที่ทำได้ง่ายสำหรับนำมาใช้ในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพคือ Lesson Study ซึ่งประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอน สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ขั้น Plan (วางแผนการสอน) เป็นขั้นตอนแรกที่ครูผู้สอนสร้างเครือข่ายเป็นของตนเอง ร่วมกัน จากนั้นนำเสนอประเด็นปัญหาที่พบในการเรียนการสอน เมื่อได้ปัญหาแล้วครูผู้สอนจะสนทนากันวางแผนแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น แสดงความคิดเห็นและร่วมกันออกแบบการจัดการเรียนรู้ก่อนเริ่มปฏิบัติการสอน

2. ขั้น Do (ปฏิบัติการสอนและสังเกตการเรียนรู้) สำหรับขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่ต่อจากการวางแผนโดยนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ร่วมกันออกแบบไปใช้กับนักเรียน โดยระหว่างการปฏิบัติการสอนครูผู้สอนคนอื่นหรืออาจจะเป็นผู้เชี่ยวชาญจะเข้าร่วมสังเกตการสอน ซึ่งเป็นการสังเกตครูผู้สอนและนักเรียนเพื่อนำผลที่ได้จากการจัดการเรียนรู้ไปวัดและประเมินผลต่อไป โดยการสังเกตนั้นควรทำอย่างน้อยภาคการศึกษาละ 2 ครั้ง

3. ขั้น See (สะท้อนความคิด) เป็นขั้นสะท้อนผลการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนประเมินผลการจัดการเรียนการสอนของตนเอง หลังจากนั้นสมาชิกที่เข้าร่วมสังเกตการสอนจะสะท้อนความคิดเห็นในเชิงบวกเพื่อสร้างกำลังใจให้กับผู้สอน เมื่อจบกระบวนการครูผู้สอนนำข้อเสนอแนะไปปรับปรุงการสอนของตนเพื่อสร้างนวัตกรรมพัฒนาผู้เรียนต่อไป

สรุปได้ว่าขั้นตอนของ Lesson Study ในการวิจัยครั้งนี้จะประกอบไปด้วยขั้น Plan วางแผนการจัดการเรียนรู้โดยครูผู้สอน มีการอบรมให้ความรู้ทำความเข้าใจในวิธีสอน ขั้น Do ทดลองเครื่องมือที่สร้างขึ้นกับผู้เรียนเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาทักษะของผู้เรียน และขั้น See มีการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้หลังการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการสอนหรือวางแผนแนวทางแก้ไขปัญหาการจัดการเรียนการสอนในครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แนวทางการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและขั้นตอน Lesson Study มาใช้เป็นขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยดังนี้

ตารางที่ 7 แนวทางการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและขั้นตอน Lesson Study

แนวทางการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ				
สำนักงาน คณะกรรมการ การศึกษาขั้น พื้นฐาน (2553)	วิจารณ์ พานิช (2545)	สุเทพ พงศ์ ศรีวัฒน์ (2556)	เสถียร อ่วม พรหม (2558)	สรุป
1. สร้างและ พัฒนาแหล่ง เรียนรู้ใน สถานศึกษา 2. กำกับ ติดตาม นิเทศ ประเมินผล 3. สนับสนุน ผู้เรียนและ บุคลากรทางการ ศึกษาให้ แลกเปลี่ยนการ เรียนรู้ 3. สรุปความรู้ 4. สร้างเครือข่าย การเรียนรู้	1. ครู เรียน รู้ ร่วมกันภายใน กลุ่มสาระหรือ เพื่อน ครูต่าง โรงเรียน 2.สร้างเครือข่าย ช่วยเหลือซึ่งกัน และกัน	1. ครูแลกเปลี่ยน การ เรียน รู้ ระหว่างกัน 2. สร้างค่านิยม และบรรทัดฐาน ร่วมกัน 3. ปรับโครงสร้าง ใหม่เพื่อรับรอง การเกิดชุมชน แห่งวิชาชีพใหม่ 4. ปรับเปลี่ยน วัฒนธรรมองค์กร ให้เป็น “วัฒนธรรม องค์กรแบบ กัลยาณมิตร”	1. สร้างภาวะ ผู้นำร่วมกัน 2. ครูยอมรับ ข้อคิดเห็นของ กันและกันและ แลกเปลี่ยนการ เรียนรู้ 3. สร้างค่านิยม และวิสัยทัศน์ ร่วม 4. สร้างเงื่อนไขที่ เกื้อกูล ส่งเสริม ให้ครูช่วยเหลือ กัน	1. สร้างชุมชนการเรียนรู้ ภายในกลุ่มสาระของ โรงเรียนและภายในกลุ่ม สาระต่างโรงเรียน 2. แลกเปลี่ยนการเรียนรู้ ระหว่างกันทั้งครูและ นักเรียน 3. กำกับ นิเทศ และ ติดตามอยู่เสมอเพื่อให้ เกิดประโยชน์สูงสุด

ตารางที่ 7 แนวทางการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและขั้นตอน Lesson Study (ต่อ)

ขั้นตอน Lesson Study					
ชาริณี ตรีวิทย์ (2557)	ปิยรักษ์ บุญยากร (2558)	Baba and Kojima (2004)	Cerbin (2011)	คุรุสภา (2560)	สรุป
<p>วงจรการวางแผนการปฏิบัติและการสะท้อนผล (Plan – Do - See) เริ่มจากการวางแผนบทเรียนนำไปใช้ประชุมอภิปรายปรับปรุงเรียน</p>	<p>1. Plan ขั้นวางแผน 2. Do ขั้นดำเนินการ 3. See ขั้นอภิปรายสะท้อนผล</p>	<p>1. การศึกษาสื่อการเรียนการสอน 2. การนำบทเรียนไปใช้ 3. การสะท้อนบทเรียน</p>	<p>1. กำหนดเป้าหมาย 2. วางแผนบทเรียน 3. วางแผนการศึกษาบทเรียน 4. การสอน 5. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสังเกต 5. ปรับปรุงแก้ไขบทเรียน 6. การรายงานการศึกษาผ่านบทเรียน</p>	<p>1. Plan วางแผนการสอน 2. Do ปฏิบัติการสอน และสังเกตการณ์เรียนรู้ 3. See สะท้อนความคิด</p>	<p>1. ขั้นวางแผน (Plan) เป็นการสร้างเครือข่ายการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้เกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R 2. ขั้นดำเนินงาน (Do) เป็นการทดลองเครื่องมือที่สร้างขึ้นกับผู้เรียนเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาความสามารถของผู้เรียน มีการนิเทศติดตามแลกเปลี่ยนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการสอนหรือวางแผนทางแก้ไขปัญหาการจัดการเรียนการสอนครั้งต่อไป 3. ขั้นอภิปรายสะท้อนผล (See) อภิปรายสะท้อนผลการดำเนินงานวิจัย ผลการปฏิบัติการสอนของครูผู้สอน และผลการเรียนรู้ของนักเรียน</p>

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community : PLC)

งานวิจัยในประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีหลายงานวิจัย ดังนี้

ณรงค์ฤทธิ อินทนาม (2553: บทคัดย่อ) ศึกษาการพัฒนาหลักเทียบสำหรับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน มีวัตถุประสงค์การวิจัยคือ เพื่อสร้างและประยุกต์ใช้หลักเทียบสำหรับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นโรงเรียนระดับประถมศึกษา แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างทั่วไปจำนวน 2,096 คนจาก 185 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย คู่มือการสร้างและพัฒนาชุมชน การเรียนรู้ทางวิชาชีพและแบบสอบถามชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สถิติที่ใช้ในการวิจัยเป็นสถิติบรรยายได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยปรากฏว่าการทดลองสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนตามแนวทางที่พัฒนาขึ้นในโรงเรียนที่เป็นกรณีศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นกรณีศึกษาเข้าร่วมชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสามารถปฏิบัติและมีผลการปฏิบัติที่มีคุณภาพอยู่ในระดับเท่ากับมาตรฐานทั่วไป

วรลักษณ์ ชูกำเนิด และคณะ (2557: บทคัดย่อ) ศึกษารูปแบบการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูสู่การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 บริบทโรงเรียนในประเทศไทย การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อศึกษาองค์ประกอบคุณลักษณะและรูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู บริบทโรงเรียนในประเทศไทยที่มีแนวทางการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เป็นการศึกษาปรากฏการณ์แบบพหุกรณี เลือกแบบเฉพาะเจาะจงในแต่ละภูมิภาคที่มีแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับแนวคิดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 จำนวน 5 แห่ง เก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกเลือกแบบเฉพาะเจาะจงทั้งผู้บริหารสถานศึกษา ครู และนักเรียน รวมจำนวน 64 คน การฝังตัวสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วมในพื้นที่ศึกษา การศึกษาเอกสาร และการสนทนากลุ่มตัวแทนจากพื้นที่ศึกษานักวิชาการ และผู้เชี่ยวชาญจำนวน 12 คนเพื่อตรวจสอบความหมายและความเหมาะสมของทฤษฎี ด้วยเครื่องมือแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง แบบสังเกตการณ์แบบ กึ่งโครงสร้าง แบบศึกษาเอกสาร แบบบันทึกภาคสนาม และแนวคำถามการสนทนากลุ่ม โดยการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสร้างทฤษฎีจากข้อมูลปรากฏการณ์ที่ยังขาดทฤษฎีมาอธิบายให้เข้าใจได้ เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือในงานวิจัย ผู้วิจัยใช้วิธีการสร้างความสัมพันธ์และความคุ้นเคย การยืดหยุ่นเวลาเก็บข้อมูลจนถึงจุดอิ่มตัว การเก็บข้อมูลย้อนแย้ง แบบสามเส้า การตรวจสอบข้อมูลและการวิเคราะห์กับเพื่อนคู่วิจัย และการพัฒนาความไวเชิงทฤษฎีของผู้วิจัยด้วยการปฏิบัติการในพื้นที่นาร่อง แบบคู่ขนานกับการศึกษาปรากฏการณ์ ผลการวิจัยพบว่า ด้านรูปแบบชุมชน การเรียนรู้ทางวิชาชีพครูสู่การเรียนรู้ในศตวรรษ

ที่ 21 บริบทโรงเรียนในประเทศไทยประกอบด้วย จุดเปลี่ยนผ่านจากระบบปิดสู่ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูที่มี ด้วยการขับเคลื่อนผ่านองค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ ทางวิชาชีพครูสู่การเรียนรู้ใน ศตวรรษที่ 21 บริบทโรงเรียนในประเทศไทยที่มีความสัมพันธ์ส่งผลต่อเนื่องกันอย่างเป็นเหตุเป็นผล อย่างเป็นลำดับตามองค์ประกอบสำคัญ 6 ด้านด้วยกัน ได้แก่ ด้านชุมชนกัลยาณมิตรตามวิถีไทย ส่งผลให้เกิดความวางใจและรับฟัง ด้านภาวะผู้นำเร้าศักยภาพ ทำให้เกิดการเผยแพร่ของผู้นำการ เปลี่ยนแปลง ด้านวิสัยทัศน์เชิงศรัทธาร่วม ทำให้เกิดพลังเข้มทศวิสัยทัศน์ร่วม ด้านระบบเปิดแบบ ผนึกกำลังมุ่งสู่ผู้เรียน ทำให้เกิดการเผยแพร่เป็นเจ้าของงานการเรียนรู้ ด้านระบบทีมเรียนรู้ทางวิชาชีพ สู่ภาวะและจิตวิญญาณความเป็นครู ทำให้เกิดเจตจำนงร่วมพัฒนาวิชาชีพ ด้านพื้นที่เรียนรู้แบบ ร่วมแรงร่วมใจบนฐานงานจริง ทำให้เกิดวัฒนธรรมการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงบนฐานงานจริง เมื่อแต่ละพื้นที่มีการพัฒนาในรูปแบบดังกล่าวอย่างต่อเนื่องจนกลายเป็นวิถีปกติขององค์กร

อดุลย์ ไพโรจน์ (2558: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องการพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างทักษะการ เรียนรู้ และนวัตกรรมของครู ประถมศึกษาตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในการเป็นครู นักวิจัย มีวัตถุประสงค์ของ การวิจัยเพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นในการพัฒนา หลักสูตรเสริมสร้างทักษะการ เรียนรู้ และนวัตกรรมของครู ประถมศึกษาตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้ ทางวิชาชีพในการเป็นครู นักวิจัย เพื่อพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างทักษะการ เรียนรู้และนวัตกรรมของครู ประถมศึกษาตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ในการเป็นครู นักวิจัย ที่มีคุณภาพ ศึกษาผลการ ใช้หลักสูตรเสริมสร้างทักษะการ เรียนรู้และนวัตกรรมของครู และประเมินหลักสูตรเสริมสร้างทักษะ การเรียนรู้อและนวัตกรรมของครู ประถมศึกษาตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในการเป็นครู นักวิจัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาข้อมูลพื้นฐานได้แก่ผู้สอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา จำนวน 166 คน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการพัฒนาหลักสูตรได้แก่ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 4 คน กลุ่มตัวอย่างในการ ใช้หลักสูตรได้แก่ครูผู้สอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 10 คนและกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ใน การประเมินหลักสูตรได้แก่ผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 10 คนและครูจำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ใน การวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถาม แบบสังเกตพฤติกรรม แบบประเมินผลงานและเครื่องบันทึก วิดีโอ ผลการวิจัยพบว่า ขั้นตอนที่ 1 กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้และ นวัตกรรมในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.91 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.16 ขั้นตอนที่ 2 หลักสูตร ประกอบด้วย หลักการ ความมุ่งหมาย เนื้อหา กิจกรรม การวัดผลและประเมินผล และแนวทางการ ใช้หลักสูตร มีกิจกรรม 3 กิจกรรมคือ การประชุมเชิงปฏิบัติการ การทำวิจัยในชั้นเรียน และการ สะท้อนผลหลังการปฏิบัติ ขั้นตอนที่ 3 การสังเกตพฤติกรรมกลุ่มตัวอย่างมีทักษะการเรียนรู้และ นวัตกรรมในระดับมากที่สุด และนวัตกรรมของกลุ่มตัวอย่างเป็นนวัตกรรมที่ส่งเสริมทักษะ การเรียนรู้ และนวัตกรรมในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.90 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.02 ขั้นตอนที่ 4 การ

ประเมินหลักสูตรกลุ่มตัวอย่างสามารถใช้ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมได้ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.91 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.19

วิริยะ วราญ (2560: 239) ศึกษาการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนบ้านดอนมูล (สุวรรณสารราษฎร์บำรุง) โดยการเทียบเคียงสมรรถนะกับโรงเรียนลำปลายมาศพัฒนา การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพโรงเรียนบ้านดอนมูล สุวรรณสารราษฎร์บำรุง โดยการเทียบเคียงสมรรถนะ กับโรงเรียนลำปลายมาศพัฒนา วิธีดำเนินการมี 4 ขั้นตอน 1) ขั้นการวางแผน ได้แก่การจัดตั้งทีมงานในการทำการเทียบเคียงสมรรถนะการกำหนดหัวข้อในการเทียบเคียงสมรรถนะการกำหนดคู่เทียบเคียงสมรรถนะและการเก็บรวบรวมข้อมูล 2) ขั้นการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อค้นหาช่องทาง 3) ขั้นการบูรณาการ ได้แก่การรายงานผลการเทียบเคียงสมรรถนะให้ทีมงานทราบและการตั้งเป้าหมาย 4) ขั้นการปฏิบัติ การทำแผนดำเนินการ การนำแผนไปปฏิบัติและปรับเทียบซ้ำ ผลการวิจัยปรากฏดังนี้ ผลการวางแผน พบว่ามีการแต่งตั้งทีมงานร่วมกับผู้วิจัยทำการเทียบเคียงสมรรถนะในวิจัยครั้งนี้และให้ความรู้จากทีมงานร่วมวิจัยเกี่ยวกับกระบวนการทำการเทียบเคียงสมรรถนะ การพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หัวข้อในการเทียบเคียงสมรรถนะในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ การพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในการดำเนินการเทียบเคียงสมรรถนะในการวิจัยครั้งนี้คือ โรงเรียนบ้านดอนมูล สุวรรณสารราษฎร์บำรุงกับโรงเรียนลำปลายมาศพัฒนา และมีการวางแผนการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ผู้รับผิดชอบการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของทั้งสองโรงเรียน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการพัฒนากระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนลำปลายมาศพัฒนาสูงกว่าโรงเรียนบ้านดอนมูล (สุวรรณสารราษฎร์บำรุง) ทุกรายการ ผลการบูรณาการ พบว่า ควรมีการดำเนินการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพทุกองค์ประกอบ เพราะทุกองค์ประกอบมีความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกันจะต้องดำเนินการพัฒนาไปพร้อม ๆ กัน ไม่สามารถดำเนินการได้เฉพาะองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่งและได้กำหนดเป้าหมายในการพัฒนาให้สูงขึ้นเทียบเท่ากับผลการดำเนินการของโรงเรียนลำปลายมาศพัฒนา เพื่อลดช่องห่างของการดำเนินการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนบ้านดอนมูล (สุวรรณสารราษฎร์บำรุง) กับโรงเรียนลำปลายมาศพัฒนา ผลการปฏิบัติพบว่า มีการกำหนดกรอบแนวคิดในการดำเนินการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เป็นแนวทางในการจัดทำแผนดำเนินการและมีการดำเนินการปรับเทียบซ้ำเมื่อแล้วเสร็จการดำเนินการตามแผนการ ผลที่ปรากฏคือการดำเนินการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพทุกองค์ประกอบของโรงเรียนบ้านดอนมูล (สุวรรณสารราษฎร์บำรุง) เพิ่มขึ้นจากเดิมและใกล้เคียงกับโรงเรียนลำปลายมาศพัฒนามากที่สุด

งานวิจัยต่างประเทศ

งานวิจัยจากต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีหลายงานวิจัย ดังนี้

Luis and Kruse (1995, อ้างถึงใน วิริยะ วราญ, 2559 : 82) ศึกษาเกี่ยวกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพพบว่า ในโรงเรียนที่มีความเป็นชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่แท้จริงจะทำให้เพิ่มความสามารถในการทำงานของครูและนำไปสู่การเพิ่มแรงจูงใจในการสอนและความพึงพอใจในการทำงาน รวมทั้งความรับผิดชอบร่วมกันเพื่อ การเรียนรู้ของนักเรียน

Visscher and Witziers (2004, อ้างถึงใน วิริยะ วราญ, 2559: 82) ได้ทำการศึกษาเชื่อมโยงระหว่างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและคะแนนผลสอบวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า การมีเป้าหมายร่วมกัน การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีความรับผิดชอบร่วมกัน และการแนะนำ ให้คำปรึกษามีความสัมพันธ์กับการปรับปรุงการสอนและผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนดัง กล่าวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

Hord (1997, อ้างถึงใน วิริยะ วราญ, 2559: 82-83) ได้ทำการสังเคราะห์รายงานการวิจัยเกี่ยวกับสถานศึกษาที่มีการจัดตั้งชุมชนแห่งวิชาชีพโดยใช้คำถามว่าสถานศึกษาดังกล่าวมีผลลัพธ์อะไรบ้างที่แตกต่างไปจากสถานศึกษาทั่วไปที่ไม่มีชุมชนแห่งวิชาชีพและถ้าแตกต่างแล้วจะมีผลดีต่อครูผู้สอนต่อนักเรียนอย่างไรบ้างได้ผลสรุปเป็นประเด็นย่อย ๆ ดังนี้ 1) ผลดีต่อครูผู้สอนพบว่าครูผู้สอนส่วนใหญ่เป็นดังนี้ ลดความรู้สึกโดดเดี่ยวในงานสอนของครูลง เพิ่มความรู้สึกผูกพันต่อพันธกิจและเป้าหมายของสถานศึกษามากขึ้น โดยเพิ่มความกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติให้บรรลุพันธกิจอย่างมุ่งมั่น รู้สึกว่าต้องร่วมกันรับผิดชอบต่อพัฒนาการโดยรวมของนักเรียนและร่วมกันรับผิดชอบเป็นกลุ่มต่อผลสำเร็จของนักเรียน รู้สึกเกิดสิ่งๆที่เรียกว่า “พลังการเรียนรู้ (Powerful Learning)” ซึ่งส่งผลให้การปฏิบัติการสอนในชั้นเรียนของตนมีผลดียิ่งขึ้น กล่าวคือ มีการค้นพบความรู้และความเชื่อใหม่ๆที่เกี่ยวกับวิธีสอนและตัวผู้เรียนซึ่งตนไม่เคยสังเกตหรือสนใจมาก่อน เข้าใจเนื้อหาสาระที่ต้องทำการสอนได้แตกฉานยิ่งขึ้น และรู้ว่าตนเองควรแสดงบทบาทและพฤติกรรมการสอนอย่างไร จึงจะช่วยให้ นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีที่สุดตามเกณฑ์ที่คาดหวัง รับทราบข้อมูลสารสนเทศต่างๆที่จำเป็นต่อวิชาชีพได้อย่างกว้างขวางและรวดเร็วขึ้น ส่งผลดีต่อการปรับปรุงพัฒนางานวิชาชีพของตนได้ตลอดเวลา ครูเกิดแรงบันดาลใจที่จะสร้างแรงบันดาลใจต่อ การเรียนรู้ให้แก่แก่นักเรียนต่อไป เพิ่มความพึงพอใจ เพิ่มขวัญกำลังใจต่อการปฏิบัติงานสูงขึ้น และลดอัตราการลาหยุดงานน้อยลง มีความก้าวหน้าในการปรับเปลี่ยนวิธีสอนให้สอดคล้องกับลักษณะผู้เรียนได้อย่างเด่นชัด และรวดเร็วกว่าที่พบในสถานศึกษาแบบเก่า มีความผูกพันที่จะสร้างการเปลี่ยนแปลงใหม่ๆให้ปรากฏอย่างเด่นชัดและยั่งยืน มีความประสงค์ที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นระบบ ต่อปัจจัยพื้นฐานต่างๆและส่งผลดีต่อนักเรียน พบว่านักเรียนส่วนใหญ่เป็นดังนี้ ลดอัตราการตกซ้ำชั้น และจำนวนชั้นเรียนชะลอการสอนให้น้อยลง อัตราการขาดเรียนลดลง มีผลการเรียนรู้ที่เพิ่มขึ้นเด่นชัด ปรากฏให้เห็นทั่วไปโดยเฉพาะใน

แทบทุกสถานศึกษามัธยมศึกษาขนาดเล็ก มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ และวิชาการอ่านที่สูงขึ้น อย่างเด่นชัด เมื่อเทียบกับสถานศึกษาแบบเก่ามีความแตกต่างด้านผลสัมฤทธิ์การเรียนระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภูมิหลังไม่เหมือนกันลดลงชัดเจน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสรุปได้ว่า การสร้างชุมชนการเรียนรู้ภายในโรงเรียนทำให้ผลการปฏิบัติการสอนของครูได้มาตรฐาน (ณรงค์ฤทธิ์ อินทนาม, 2553) สามารถสร้างแรงจูงใจและทำให้ครูร่วมมือกันปรึกษาเพื่อปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนของตนเอง และเกิดความรับผิดชอบในการทำงาน (Luis and Kruse, 1995) นอกจากนี้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพยังลดความโดดเดี่ยวในการสอน ทำให้ครูมีการปรับเปลี่ยนและเกิดวิธีการสอนใหม่ๆ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้นและลดอัตราการซ้ำชั้นลงได้ (Hord, 1997) ดังนั้น การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพจึงเป็นวิธีการที่เหมาะสมสำหรับนำมาใช้เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาความสามารถด้านต่างๆ ทั้งของครูผู้สอนและของนักเรียน

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณถือเป็นขั้นตอนสูงสุดของการอ่านเนื่องจาก ผู้ที่อ่านต้องสามารถจับใจความ ตีความรวมถึงประเมินค่าของสารเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ให้เกิดสูงสุด

ความหมายและความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การอ่านที่ดีควรมีการกำหนดจุดมุ่งหมายในการอ่าน เพื่อให้สามารถบอกได้ถึงข้อมูล และข้อคิดที่ได้จากเรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผล และเป็นประโยชน์ในการใช้ในชีวิตประจำวัน รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพของความสามารถในการอ่านมากยิ่งขึ้น การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านในระดับสูงอย่างหนึ่งซึ่งมีนักการศึกษาให้ความหมายไว้ดังนี้

ประเทิน มหาพันธ์ (2530: 173) กล่าวว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณคือ การอ่านอย่างพินิจพิเคราะห์ คือการอ่านที่ผู้อ่านต้องมีความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านในเบื้องต้น ซึ่งจำเป็นต้องใช้ทักษะสำหรับการอ่านโดยทั่วไป นอกจากนี้ ผู้อ่านยังต้องรู้จักประเมินความคิดของผู้เขียนซึ่งไม่ได้ระบุไว้ตรงๆ หากผู้อ่านจะต้องใช้วิจารณญาณตัดสินเองตามความรู้และประสบการณ์ของผู้อ่านเอง และเมื่อเข้าใจแนวคิดของผู้เขียนแล้ว ผู้อ่านก็สามารถวิเคราะห์แนวความคิดนั้นๆ ได้

บันลือ พงกษะวัน (2534: 81-82) กล่าวว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณหมายถึง การอ่านที่ต้องใช้ความรู้มาทำการวิจารณ์และพิจารณาเพื่อหาสิ่งดีงาม หรือส่วนบกพร่องของสิ่งที่อ่านได้ อันเป็นการฝึกใช้ความรู้ (ญาณ) ในการวิจารณ์ (พิจารณา) ซึ่งใจัดตัดสินว่าเป็นอย่างไร หรือที่เรียกว่า ดุลยพินิจ

และมีข้อแม้ว่าถ้าเห็นส่วนบกพร่องส่วนใดส่วนหนึ่ง จะต้องหาทางที่จะเสนอแก้ไขส่วนบกพร่องนั้นหมดไปด้วย

สิริอาภา รัชตะหิรัญ (2548: 59) กล่าวว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ผู้อ่านควรมีความเข้าใจแนวคิด หรือเจตนาที่แท้จริงของเรื่องนั้น ซึ่งอาจต้องใช้การตีความ หรือการวิเคราะห์ข้อมูลที่ปรากฏข้อความที่อ่านมาเป็นส่วนช่วยให้เข้าใจเรื่องได้ดีขึ้น

เอมอร เนียมน้อย (2551: 11) กล่าวว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณหมายถึง การอ่านที่ผู้อ่านใช้ความคิดพิจารณาสิ่งที่อ่านอย่างรอบคอบ ถี่ถ้วน มีเหตุผล เพื่อวิเคราะห์หาคำตอบ สรุปสาระสำคัญ ทั้งเข้าใจความหมายโดยนัยของถ้อยคำ อารมณ์ จุดประสงค์ของผู้เขียน สามารถแยกแยะข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และประเมินคุณค่าของสิ่งที่อ่านได้อย่างถูกต้อง เทียงธรรม

จากการศึกษาความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสามารถสรุปได้ว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณหมายถึง การอ่านระดับสูงที่ผู้อ่านต้องทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน รู้จักพินิจวิเคราะห์ และมีดุลยพินิจในการอ่าน โดยผู้อ่านสามารถจับใจความสำคัญ ตีความ เข้าใจจุดประสงค์และเจตนา สาระ คิดอ่านให้รอบคอบ วิเคราะห์ แยกแยะข้อเท็จจริงข้อคิดเห็น วิวิจารณ์ รวมทั้งประเมินคุณค่าของเรื่องที่อ่านได้

ความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นทักษะการเรียนรู้ที่สำคัญอย่างยิ่งต่อนักเรียน เพราะต้องใช้สติปัญญาตัดสินเรื่องที่อ่านว่ามีความน่าเชื่อถือมากน้อยเพียงใด ดังนั้นการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจึงมีความสำคัญ ต่อการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างยิ่ง ซึ่งมีนักวิชาการกล่าวถึงความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณดังนี้

บันลือ พฤษะวัน (2534: 42) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณว่า ความรู้ที่ได้จากการอ่านจะไม่ทำให้หลงผิดก่อนหาทางพิสูจน์ความจริง

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2534: 57) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ว่าการอ่านที่ถูกต้องนั้นจำเป็นต้องอาศัยการพิจารณาตัดสินข้อความที่อ่านว่าน่าเชื่อถือเพียงใด การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจึงเป็นการอ่านที่ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจลำดับขั้นในการวิเคราะห์วินิจฉัยเรื่องราวที่อ่านว่าน่าเชื่อถือหรือไม่

ดนยา วงศ์ระชะชัย (2542: 179) กล่าวถึงความสำคัญของการใช้วิจารณญาณในการอ่านว่าเป็นทักษะ ที่ควรได้รับการฝึกฝนเป็นอย่างยิ่งสำหรับนักอ่านในยุคปัจจุบัน ซึ่งเป็นยุคที่แวดล้อมด้วยข้อมูลข่าวสารมากมาย ทั้งที่เชื่อถือได้และมีคุณค่าก็มี ทั้งที่เสนอความคิดเพียงด้านเดียวบิดเบือนความจริง มือคดและลำเอียงก็มี ผู้อ่านจึงจำเป็นต้องใช้วิจารณญาณ เพื่อประเมินสิ่งที่ตนอ่านและตัดสินใจว่าจะเชื่อได้มากน้อยเพียงใด

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2545 : 23) แสดงความคิดเห็นว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีความสำคัญมาก เพราะในปัจจุบันนี้โฆษณาอยู่รอบตัว ถ้าผู้อ่านไม่สามารถเข้าใจซึ่งถึงความมุ่งหมายของผู้เขียนแล้ว ย่อมตกเป็นเหยื่อของการโฆษณาเหล่านั้นได้ง่าย นอกจากนี้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจะช่วยให้ผู้อ่านได้ประโยชน์จากการอ่านอย่างแท้จริง

ขวัญดี อัครวาจุมิชัย และคณะ (2547: 73) แสดงความคิดเห็นถึงความสำคัญ และความจำเป็นของ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณว่า ในสังคมปัจจุบัน เรียกกันว่าสังคมโลกาภิวัตน์ เป็นยุคข้อมูลข่าวสารที่ก้าวหน้าทันสมัย สื่อสารได้ฉับไว ไร้พรมแดนในการดำเนินชีวิตของเราจึงต้องรู้จักรับสารโดยใช้วิจารณญาณอย่างรอบคอบลุ่มลึก มิฉะนั้นเราจะตกเป็นเหยื่อเพราะถูกข้อมูลข่าวสารครอบงำ จนไม่สามารถแสดงความรู้ความคิดหรือให้แนวทางที่เป็นประโยชน์แก่ผู้ใดได้ ทุกคนควรฝึกฝนตนเองให้เป็นนักอ่านที่สามารถเป็นที่พึ่งแก่ตนเอง และยังสามารถแสดงความคิดเห็นอื่นเป็นประโยชน์แก่ผู้อื่นได้อีกด้วย

เอมอร เนียมน้อย (2551: 13) กล่าวว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านที่มีความสำคัญมากเพราะเป็นเครื่องมือในการพัฒนาสติปัญญาให้รู้จักคิดวิเคราะห์ รู้จักใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา และรู้จักตัดสินใจประเมินค่าสารต่างๆอย่างถูกต้องเที่ยงธรรม สามารถนำผลจากการอ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและสังคมเป็นอย่างดี

จากการศึกษาความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสามารถสรุปได้ว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีความสำคัญมาก โดยเฉพาะสังคมในยุคปัจจุบันที่เป็นยุคที่รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อหลากหลายประเภท ซึ่งมีทั้งคุณและโทษ หากรู้จักการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและเห็นถึงความสำคัญ จะทำให้สามารถตัดสินใจเลือกข้อมูลนั้นได้ และจะได้รับประโยชน์สูงสุด

หลักการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

นักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญได้กล่าวถึงหลักการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ ดังนี้

ประเทิน มหาจันทร์ (2530: 183-184) กล่าวถึงหลักในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ ดังนี้

1. ทราบผู้เขียน ผู้อ่านจะต้องรู้ว่าเรื่องทีอ่านนั้นใครเป็นผู้เขียนและผู้เขียนนั้นเป็นที่เชื่อถือได้เพียงใด
2. ทราบความมุ่งหมายในการเขียน ผู้อ่านจะต้องสามารถเดาได้ว่าผู้เขียนนั้นเขียนเพื่อวัตถุประสงค์อันใด เขียนเพื่อยุยง เขียนเพื่อให้เกลียดชังฝ่ายตรงข้าม หรือเขียนเพื่อชี้แจงข้อเท็จจริง
3. ทราบความคิดเห็นของผู้เขียน ผู้อ่านจะต้องสามารถประเมินได้ว่าความคิดเห็นของ ผู้เขียนที่แสดงไว้ในเรื่องราวนั้นเป็นไปอย่างมีเหตุผลหรือไม่

4. ทราบข้อสนับสนุนหรือข้อโต้แย้ง ผู้อ่านจะต้องทราบข้อสนับสนุนหรือข้อโต้แย้ง ความคิดเห็นของผู้เขียนที่ปรากฏในแหล่งอื่น

5. ทราบข้อมูลที่ใช้อ้างอิง ผู้อ่านจะต้องทราบว่าเรื่องราวนั้นๆ มีข้อมูลที่เป็นหลักฐาน ยืนยันจนเป็นที่เชื่อถือได้หรือไม่

6. ทราบเรื่องราวที่อ่านนั้นว่าเป็นการโฆษณาชวนเชื่อหรือไม่ หรือข้อความนั้นเป็นเพียงการเสนอข้อมูลธรรมดา

7. ทราบถึงวิธีการปฏิบัติให้เกิดประโยชน์หลังจากที่ได้อ่านเรื่องราวนั้น ๆ แล้ว หรือทราบแนวทางต่าง ๆ อันเกิดจากการอ่านเรื่องราวนั้น ๆ

8. ทราบแหล่งที่มีผู้เขียนเกี่ยวกับเรื่องราวนั้น ๆ แสดงความคิดเห็นในลักษณะคัดค้าน หรือเห็นด้วยกับเรื่องราวนั้น ๆ

9. การมีปฏิกิริยาต่อเรื่องที่อ่าน ผู้อ่านจะต้องมีความคิดเห็นต่อเรื่องนั้น ๆ ว่าดี ไม่ดี ถูกต้องหรือไม่ ถูกต้องเพียงใด ควรปรับปรุงแก้ไขเพียงใดหรือไม่ การมีความรู้สึกต่อเรื่องนี้จัดว่าเป็นความต้องการของการอ่านอย่างพินิจพิเคราะห์ที่จะต้องปลูกฝังให้เกิดขึ้นแก่เด็ก

สมพร มั่นตะสูตร แห่งพิพัฒน์ (2534: 46) กล่าวว่า สิ่งที่คุณผู้อ่านควรคำนึงถึงในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ มีดังนี้

1. อ่านแล้วจับใจความให้ได้ว่า อะไรเป็นจุดสำคัญหรือแก่นของเรื่อง อะไรเป็นเนื้อความหลัก ความรอง หรือพลความ

2. บอกได้ว่างานเขียนนั้น ส่วนใดแสดงข้อความรู้ ข้อเท็จจริง ส่วนใดเป็นข้อคิดเห็น เป็นทัศนะ และส่วนใดเป็นการแสดงความรู้สึกหรืออารมณ์ ต้องสามารถแยกจากกันได้ เพื่อจะได้เข้าใจเรื่องราวได้ถูกต้อง ดีความได้ใกล้เคียงกับจุดมุ่งหมายของผู้แต่งมากที่สุด

3. พยายามเข้าถึงน้ำเสียง หรือหางเสียงของผู้แต่ง ทั้งลีลา รสคำ และรสความ โดยอาศัยความรู้เรื่องความหมายของคำ และพิจารณาว่าคำนั้นเป็นคำที่มีความหมายตามปกติหรือมีความหมายแฝงอยู่ และต้องอ่านให้ละเอียดระหว่างประโยคต่อประโยคบรรทัดต่อบรรทัด คำต่อคำ เพื่อจับให้ได้ว่าผู้เขียน ประสงค์จะส่งสารใดแก่ผู้อ่านและด้วยการแสดงท่าทีหรือน้ำเสียงอย่างไร

4. อ่านอย่างสำรวจความหมาย โดยการตีความหมายจากคำที่ใช้พิจารณาทั้งในแง่ของความหมายตรง ความหมายแฝง ความหมายกักตุน ความหมายนัยประหวัด ซึ่งเกิดจากประสบการณ์ของผู้อ่านที่ได้สั่งสมมา และวินิจสารหรือตีความให้ตรงหรือใกล้เคียงกับผู้เขียน ทั้งนี้ อาจต้องอาศัยงานเขียนเล่มอื่น ๆ ของนักเขียนคนเดียวกันอ่านประกอบเป็นแนวทาง เพื่อค้นหาเจตนาของผู้เขียนที่นิยมใช้คำหรือความหมายต่าง ๆ ที่คล้ายกัน

5. สังเกตท่วงทำนองหรือลีลาการเขียนของผู้แต่งว่า มีท่วงทำนองการเขียนอย่างไร โดยการสังเกตจากการใช้คำ ประโยค สำนวนโวหาร การใช้สัญลักษณ์ น้ำเสียง การแสดงออกทางทัศนคติ ข้อคิด และอารมณ์

दनया वृत्तश्चैव (2542: 180) เสนอหลักในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณไว้ ดังนี้

1. พิจารณาความถูกต้องของภาษาที่อ่าน เช่น ด้านความหมาย การวางตำแหน่งคำ การเว้นวรรคตอน ความผิดพลาดดังกล่าวจะทำให้การสื่อความหมายเสียไป

2. พิจารณาความต่อเนื่องของประโยคว่ามีเหตุผลรับกันดีหรือไม่ โดยอาศัยความรู้ด้านตรรกวิทยาเข้าช่วย ความจากประโยคจะต้องไม่ขัดแย้งกัน หรือเรียงลำดับไม่สับสนจนอ่านไม่รู้เรื่อง หรือเสียเวลาในการอ่านโดยเปล่าประโยชน์

3. พิจารณาความต่อเนื่องของเรื่องระหว่างเรื่องที่เป็นแกนหลักหรือแกนนำกับแกนรอง และส่วนประกอบอื่น ๆ ว่ากลมกลืนกันหรือไม่

4. แยกข้อเท็จจริงออกจากความคิดเห็น และความรู้สึกของผู้แต่ง เพื่อช่วยให้การพิจารณาข้อเขียนนั้นทำได้ถูกต้องใกล้เคียงความเป็นจริงมากที่สุด

5. พิจารณาความสัมพันธ์ของหลักการและตัวอย่าง โดยทั่วไปแล้วข้อความที่เป็นเหตุการณ์หรือเรื่องที่ค้นพบใหม่ ถ้าผู้เขียนอ้างอิงหรือยกตัวอย่างมาให้เห็นด้วยจะเป็นการเพิ่มน้ำหนักของความเชื่อถือได้มากขึ้น ดังนั้น ก่อนที่เราจะเชื่ออะไรลงไป ขอให้พิจารณาถึงความสัมพันธ์ของหลักการและตัวอย่างที่นำมาประกอบว่ามีความเป็นจริงเพียงไร สมเหตุสมผลหรือไม่

6. ประเด็นข้อเท็จจริง ความคิดเห็นและความรู้สึก วิเคราะห์ความเป็นไปในความคิดของผู้เขียนกับ ความคิดเห็นส่วนตัวของเรา ผลลัพธ์แห่งการประเมินนั้นจะก่อเป็นความคิดสร้างสรรค์ให้กับเราหรือไม่

ธนู ทดแทนคุณ และกุลวดี แพทย์พิทักษ์ (2548 : 46) ได้สรุปว่า การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณผู้อ่านต้องเข้าใจตีความประเมินค่าของสาร โดยวิธีการวิเคราะห์ความดังนี้

1. พิจารณาจุดประสงค์ของผู้เขียนว่าต้องการเสนออะไรแก่ผู้อ่าน
2. พิจารณาการเสนอข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น หรือความรู้สึกของผู้เขียนซึ่งแต่ละส่วนนั้นมีความแตกต่างกัน ผู้อ่านจึงควรแยกแยะข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นและความรู้สึกของผู้เขียนออกจากกัน
3. พิจารณาความสัมพันธ์ของหลักฐาน และตัวอย่าง ถ้าผู้เขียนอ้างอิงหลักฐานหรือยกตัวอย่างจะทำให้เพิ่มน้ำหนักของความเชื่อถือ
4. พิจารณาว่าผู้เขียนทำได้ตามจุดประสงค์หรือไม่

เอมอร์ เนียมน้อย (2551: 16) ได้กล่าวว่าหลักการอ่านอย่างมีวิจารณญาณคือ ผู้อ่านอย่างมี
 วิจารณญาณต้องมีความสามารถสูงในการวิเคราะห์เหตุผลของผู้เขียนที่เสนอผ่านทาง
 ตัวหนังสือ เพื่อนำมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินตัดสินเรื่องที้อ่านได้อย่างถูกต้อง ซึ่ง
 จะปรากฏออกมาในพฤติกรรมต่อไปนี้

1. จำแนกประเภทของงานเขียนได้
2. สามารถแยกแยะส่วนที่เป็นข้อเท็จจริงข้อคิดเห็น
3. สามารถอธิบายความหมายของคำศัพท์ สำนวน อุปมา
4. ตัดสินได้ว่าสิ่งใดถูก สิ่งใดผิด
5. บอกจุดประสงค์ของผู้เขียนได้
6. จับแนวคิดหลักได้
7. จับน้ำเสียง หรือความรู้สึกของผู้เขียนได้
8. บอกโครงเรื่อง หรือสรุปเรื่องได้
9. ประเมินคุณค่าของเรื่องที้อ่านได้

จากหลักการอ่านอย่างมีวิจารณญาณข้างต้นผู้วิจัยขอสรุปหลักการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ดังนี้

1. จับใจความสำคัญของเรื่อง แนวคิดของเรื่อง และสรุปเรื่อง
2. ตีความเข้าใจจุดประสงค์และเจตนาของสาร
3. วิเคราะห์ข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น
4. วิเคราะห์สารที้อ่าน
5. ประเมินคุณค่าของสิ่งที้อ่าน

ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณครอบคลุมพฤติกรรมการอ่านตั้งแต่ระดับ การ
 แปลความ ตีความ จนถึงพฤติกรรมการอ่านระดับสูง คือ การวิเคราะห์ สังเคราะห์ การประเมินผล
 และตัดสินสิ่งที้อ่าน ดังที่ นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความสามารถด้านการอ่านอย่างมี
 วิจารณญาณไว้ ดังนี้

ชลธิรา สัตยาวัฒนา (2524 : 135) กล่าวถึงความสามารถของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้
 ดังนี้

ขั้นที่ 1 สามารถอ่านได้อย่างรวดเร็ว เข้าใจเรื่องที้อ่านได้อย่างถูกต้องโดยฉับไวสามารถจับ
 ใจความได้ครบถ้วน ทั้งแยกแยะได้ว่าใจความใดเป็นใจความสำคัญ ใจความใดเป็นใจความรอง

นอกจากนี้มีความเข้าใจและเข้าถึงความประสงค์ อารมณ์ และทัศนคติของผู้แต่งซึ่งถ่ายทอดออกมาเป็นตัวหนังสือได้อย่างลึกซึ้ง

ขั้นที่ 2 มีความสามารถในการแสดงความคิดเห็นต่อประเด็น ข้อมูล หรือแนวความคิดต่างๆที่ปรากฏในงานเขียน สามารถแยกแยะให้ละเอียดลงไปได้ด้วยว่ามีความคิดเห็นคล้อยตามประเด็นไหนขัดแย้งในส่วนใด หรือมีข้อคิดเห็นเพิ่มเติมอย่างไรบ้าง

ขั้นที่ 3 มีความสามารถขั้นวิเคราะห์กลวิธีการประพันธ์หรือแนวการเขียนในงานเขียนแต่ละชิ้นได้อาจเปรียบเทียบกับนักเขียนหลายคน และงานเขียนหลายๆสมัย ได้ด้วยการวิเคราะห์เช่นนี้ ถือได้ว่าเป็นการแสดงความรู้สึกรู้สึกนึกคิดต่อศิลปะการประพันธ์อย่างมีระบบ มิใช่เพียงแค่มีความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบเท่านั้น

ขั้นที่ 4 ขั้นวิพากษ์ หรือขั้นประเมินค่าของงานเขียนหรือหนังสือเล่มหนึ่งๆ ในแง่มุมต่างๆ อย่างเป็นธรรม ทั้งนี้อาจสามารถเปรียบเทียบกับค่าของหนังสือเล่มอื่นๆ ได้อย่างน่าสนใจด้วย

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542: 18) กล่าวถึงความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ ไว้ว่า อ่านแล้วสามารถวิเคราะห์ (Analyzing) แยกข้อคิดเห็น (Opinion) ออกจากข้อเท็จจริง (Fact) ได้จากข้อความที่มีข้อเท็จจริง และผู้เขียนได้แสดงข้อคิดเห็นไว้ด้วย อ่านแล้วสามารถประเมินค่า (Evaluation) สิ่งทีอ่านได้อย่างเที่ยงธรรม สามารถวิจารณ์ (Criticism, Review) แสดงความคิดเห็น กลวิธีการเขียน แนวการเขียน เนื้อเรื่อง ภาพประกอบ ตัวละครของงานเขียนนั้นได้อย่างถูกต้อง วิชาการ และสามารถตีความ (Interpretation) ได้อย่างถูกต้อง ตลอดจนการตีความระหว่างบรรทัด (Reading Between the Line) คือ อ่านแล้วสามารถเข้าใจความหมายที่ซ่อนเร้นระหว่างบรรทัดได้

Harris and Smith (1986, อ้างถึงใน ศิธรา จุฑารัตน์, 2549: 28) ได้แสดงให้เห็นถึงความสามารถต่าง ๆ ที่ชี้ให้เห็นถึงการเป็นผู้อ่านที่มีวิจารณ์ญาณไว้ ดังนี้

1. สามารถระลึกความสำคัญของเนื้อหา
2. สามารถจับใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้าได้
3. สามารถจับใจความสำคัญของทั้งเรื่องได้
4. สามารถกำหนดจุดมุ่งหมายสำหรับการอ่านได้ด้วยตนเอง
5. สามารถบอกจุดมุ่งหมายของผู้เขียนได้
6. สามารถกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาความหมาย และความสัมพันธ์ของข้อมูลได้
7. สามารถพิจารณาให้ข้อสรุปในเรื่องที่ผู้อื่นโต้แย้งกันได้
8. สามารถประเมินมโนทัศน์ที่ได้จากการเปรียบเทียบความเหมือนจากความจริงจากแหล่งข้อมูลอื่นๆ

9. สามารถตัดสินใจโดยมีข้อมูลที่พอเพียง
10. สามารถระลึกในสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้กล่าวไว้โดยตรง
11. สามารถจำแนกระหว่างเรื่องจริงและเรื่องที่แต่งขึ้นได้

จากข้อมูลข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณควรมีดังต่อไปนี้

1. จับใจความสำคัญของเรื่อง แนวคิดของเรื่อง และสรุปเรื่องได้
2. สามารถตีความเข้าใจจุดประสงค์และเจตนาของสารได้
3. วิเคราะห์ข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นออกจากกันได้
4. วิจารณ์สารที่อ่านได้อย่างถูกต้องเหมาะสม
5. ประเมินคุณค่าของสิ่งที่อ่านและนำไปใช้ประโยชน์ได้

การสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ดังนี้

สุจิต เพียรชอบและสายใจ อินทร์พรพรย์ (2523: 101) กล่าวว่าไว้ว่า ในการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณนั้น ครูต้องพึงเล็งถึงการจับใจความสำคัญของข้อความที่ได้อ่าน โดยให้นักเรียนฝึกสังเกตประโยคที่เป็นใจความสำคัญของข้อความแต่ละข้อความ ให้นักเรียนรู้จักแยกใจความและผลความออกจากกันได้ การตีความก็เช่นกัน เมื่ออ่านข้อความใด ๆ นักเรียนควรเข้าใจ ข้อความนั้นๆ ให้ได้อย่างถ่องแท้ เพราะในการเขียนผู้เขียนจะไม่บอกความหมายตรงๆไว้ทุกครั้งไป นักเรียนจะต้องรู้จักตีความให้ได้ ส่วนการใช้เหตุผลและความคิดวิจารณ์ในการสอนอ่านนั้น ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนคิดตั้งคำถามกับตนเอง วิเคราะห์เรื่องราว เหตุการณ์ การกระทำของตัวละครในขณะที่อ่าน สิ่งสำคัญก็คือครูควรจัดกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นอยู่เสมอ ๆ

บันลือ พฤกษ์วัน (2543: 132-134) กล่าวถึงการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ว่า เนื่องจากผู้ที่ใช้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้นั้นจะต้องมีความรู้และประสบการณ์พื้นฐาน จึงจะใช้ความรู้ความคิดที่จะวินิจฉัย ถิ่นกรองอย่างมีเหตุผลชัดเจน จึงควรส่งเสริมดังนี้

1. ฝึกฟังข่าว เหตุการณ์ การรายงาน แล้วอภิปรายถึงความเชื่อถือได้ ให้พิจารณาถึงแหล่งข่าว
2. อ่านนิทานหรือฟังนิทานแล้วฝึกประเมินตัวละครทั้งดีและเลวว่าพฤติกรรมที่ ทำดีหรือเลวอย่างไร เลือกลงอย่างอยากเป็นอย่างตัวละครใด เพราะเหตุใด

3. อ่านประโยคข้อความที่ไม่สร้างความเข้าใจ สามารถบ่งบอกสิ่งที่ผิดพลาดแล้วหาคำอื่นมาแทน เช่น นายตำรวจถูกแต่งตั้ง ควรใช้คำว่า ได้รับ แทน เด็กผู้ชายควรใช้คำว่าผมแทนตน (สรรพนาม)
4. ข้อความตอนใดตอนหนึ่งที่น่าสนใจและให้เหตุผลว่าสมจริงเหมาะสมกับสถานการณ์ หรือไม่สอดคล้องกับเหตุการณ์ ฤดูกาล ขนบธรรมเนียม ประเพณี หรือขัดกับหลักคุณธรรม จริยธรรม เพียงใด
5. ให้วิเคราะห์บุคลิกตัวละครในนิทานว่าเหมาะสมกับสภาพการณ์ในท้องเรื่อง หรือไม่เพียงใด
6. พิจารณาถึงการใช้ภาษากระทัดรัด สอดคล้องกับหลักการใช้ภาษา ประกอบด้วย
 - 6.1 จารัตประเพณีการใช้ภาษา ได้แก่ การผูกประโยค
 - 6.2 ขนบประเพณีการใช้ภาษา ภาษาพูดกับภาษาเขียนไม่ควรใช้ปะปนกัน
 - 6.3 ธรรมเนียมการใช้ภาษา แม้ไม่ถือว่าถูกหรือผิดก็ตาม แต่ก็ต้องถือว่าเป็นมรรยาททางสังคมที่สื่อให้เห็นพื้นฐานการศึกษาของผู้ใช้
7. หนังสือวิชาการจะต้องใช้การเปรียบเทียบเรื่องเดียวกันที่มีผู้แต่งต่างกัน ต่างสำนักพิมพ์ ชื่อเสียง ความประณีต ชื่อเสียงของผู้แต่ง
8. หากเป็นนิทานเพื่อฝันหรือเพนนิยาย อ่านแล้วเข้าใจด้วยว่าสิ่งหรือเหตุแห่ง การสมมติ นั้นเพื่อปลูกฝังคุณธรรม ชี้นำปฏิบัติและประพฤติ
9. ฝึกให้วิจารณ์บทความที่ปรากฏตามสิ่งพิมพ์หลายประเภท เช่น ให้ความรู้ ความบันเทิง สร้าง ความเข้าใจในด้านเศรษฐกิจ การเมืองอื่น ๆ ให้ความชัดเจน แห่่งอ้างอิง และความเป็นไปได้ เป็นต้น
10. ฝึกย่อความโดยตั้งชื่อเรื่องแต่ละอนุเฉท (ย่อหน้า) มีจุดเน้น จุดรวมเรื่องสาระสำคัญแจ่มชัดหรือไม่ (เฉพาะส่วนนี้ย่อมาช่วยให้อ่านเห็นเจตนาของผู้เขียนและวิธีเขียนได้เป็นอย่างดี)
11. หากเป็นข้อความหรือการแนะนำปฏิบัติ การใช้ การทดลอง ให้อ่านแล้วสามารถดำเนินการตามคำแนะนำว่ามีความเหมาะสมกับการปฏิบัติมากน้อยเพียงใด
12. เรื่องราวที่มีคำคม สุภาษิต คติพจน์ ให้อภิปรายถึงความสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง มีความสอดคล้องกันเพียงใด
13. ฝึกยกเหตุผลประกอบคำคมหรือสุภาษิต ให้อสอดคล้องกับสภาพการณ์ได้อย่างสมเหตุสมผล และส่งเสริมให้แต่งนิทานประกอบคำคมหรือสุภาษิตนั้น แล้วอ่านและอภิปราย
14. ให้ผู้เรียนรวบรวมหัวข้อหนังสือพิมพ์แล้วนำรายละเอียดมาเล่าว่ามีความสอดคล้องกับหัวข้อเพียงใด สร้างความตื่นเต้นมากกว่าเนื้อข่าวที่เป็นจริง อภิปรายว่าเป็นเพราะเหตุใด

15. เก็บรวบรวมแผ่นปลิวการโฆษณา คำประกาศเชิญชวนต่าง ๆ พิจารณาดูว่าเป็นการโฆษณาชวนเชื่อหรือไม่เพียงใด ควรเชื่อหรือไม่เพียงใด นำมาอภิปรายถึงแหล่งที่ผลิตสินค้า หรือแหล่งพิมพ์นั้นๆ

16. ปัจจุบันมีการโฆษณาเรื่องเครื่องโซลกลาง ไสยศาสตร์ จะต้องวิเคราะห์ ดูความเป็นสิริมงคล เก็บไว้เป็นอนุสรณ์การศึกษาเชิงประวัติศาสตร์ การสร้างความเชื่อศรัทธาที่สร้างต้องให้ ผู้เรียนเข้าใจ “การอ่านอย่างพินิจ ต้องให้คิดหาเหตุผลพิสูจน์ ไม่หลงเชื่อ”

17. หากเป็นบทร้อยกรองให้อ่านแล้วคว่ำคำสัมผัส การใช้คำประพันธ์ได้เหมาะสม มีความไพเราะ กินความ จับใจผู้อ่าน ตลอดจนเนื้อหาที่ประพันธ์และเจตนา

18. พิจารณาถึงจดหมายประเภทห้วงสัมพันธ์ที่เผยแพร่ข้อความสลาภยา การปฏิบัติที่อ้างจะเกิดผลแก่ผู้ปฏิบัติตาม หากขัดขึ้นจะเกิดโชคร้าย โดยยกตัวอย่างบุคคลที่ ประสบโชคร้าย ให้วิเคราะห์ถึงเจตนาผู้ส่ง (ไม่ทราบว่าเป็นใครส่ง) หรือจะเป็นการเพิ่มงานและรายได้ให้แก่ไปรษณีย์ เป็นต้น

สุพิน บุญชูวงศ์ (2544: 19) ได้แบ่งลำดับของการสอนอย่างมีวิจารณ์ญาณ ดังนี้

1. อ่านเพื่อความเข้าใจ อ่านได้อย่างไม่ติดขัด รู้จักศัพท์ต่างๆ มาก เข้าใจหน้าที่ของคำในประโยค รู้จักความสัมพันธ์ในประโยคต่างๆ ดีความได้ถูกต้อง
2. อ่านเพื่อวิเคราะห์เนื้อหาสาระเหตุผลในหนังสือแต่ละเล่มอย่างละเอียด
3. อ่านเพื่อสังเคราะห์ ผู้อ่านใช้ความคิดจากหนังสือหลายๆเล่มที่อาจมีความคิดตรงกัน หรือขัดแย้งกันมาพิจารณาวินิจฉัยแล้วเรียบเรียงเป็นข้อความรู้หรือความคิดของตน

จากการศึกษาการสอนอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณสามารถสรุปได้ว่า การสอนอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณเป็นการอ่านที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ความคิด พิจารณาเรื่องที่อ่านเริ่มจากการอ่านจับใจความสำคัญของเรื่อง ดีความและเข้าใจจุดมุ่งหมายของข้อความ ใช้เหตุผลในการคิดวิจารณ์ญาณ และนอกจากนั้นสอนให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือของข้อมูล วิเคราะห์วิจารณ์ จนนำไปสู่การประเมินค่าหรือตัดสินเรื่องที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล

การวัดและการประเมินผลการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงวิธีวัดและประเมินผลการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณไว้ ดังนี้

บันลือ พุกกะวัน (2543: 78) กล่าวถึงการวัดและประเมินผลการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณว่าสามารถทดสอบด้วยการใช้คำถามประเมิน เช่น

1. การแยกแยะข้อเท็จจริงกับความคิดเห็น
2. การแยกแยะเรื่องที่เป็นจริงกับเพ้อฝัน
3. การหาเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้อง
4. การพิจารณาโฆษณาชวนเชื่อ
5. การพิจารณาเหตุผลที่ชวนให้เชื่อ
6. การพิจารณาความเหมาะสมในคุณค่าและยอมรับความคิด
7. การบ่งชี้ถึงวัตถุประสงค์ของผู้แต่ง
8. ความสามารถในการแสดงออกและความรู้สึก

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2543: 83-84) ได้กล่าวถึงเกณฑ์การวัดและประเมินผลการอ่านรวมทั้งการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ว่า นักจิตวิทยาการอ่านนำหลักของ B.S. Bloom มาประยุกต์ใช้ในการกำหนดวัตถุประสงค์ของการอ่าน มี 6 ชั้น คือ จำ เข้าใจ นำไปใช้ วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่า ซึ่งแต่ละชั้นมีลำดับขั้นการคิดแตกต่างกัน ชั้นที่ 1-3 เป็นจุดมุ่งหมายเบื้องต้นของพฤติกรรมการอ่าน และชั้นที่ 4-6 เป็นการคิดในขั้นสูงของพฤติกรรมการอ่าน ซึ่งการอ่านอย่างมีวิจารณญาณนั้นจำเป็นต้องมีพฤติกรรมการอ่านทั้งหมดขั้น จึงจะถือว่าเป็น ผู้บรรลุเป้าหมายของการอ่าน เกณฑ์ในการวัดการอ่านมีดังนี้

ชั้นที่ 1 จำ เป็นขั้นเริ่มแรกของการอ่านที่สมองจะต้องจำเรื่องราวให้ได้ จำความหมาย ของคำ ให้คำจำกัดความของคำยาก จำชื่อตัวละครและเหตุการณ์สำคัญ การที่ครูจะรู้ว่านักเรียนมีความจำเรื่องที่อ่านได้มากหรือน้อยให้ใช้วิธีการตั้งคำถามเรื่องที่อ่าน หรืออาจให้สะกิดคำบอกความหมาย และบอกคำจำกัดความ

ชั้นที่ 2 เข้าใจ เป็นขั้นที่ผู้อ่านสามารถเล่าเรื่องที่อ่านด้วยคำพูดของตนเองได้ เข้าใจความคิด ถ้อยคำ ประโยค และข้อความที่ให้เกิดสติใจ สรุปเรื่องเป็นแนวคิดโดยใช้คำพูดของตนเอง ดังนั้น การที่ครูจะประเมินว่านักเรียนมีความเข้าใจมากหรือน้อยควรตั้งเป็นคำถามด้วยการให้เล่าเรื่องสรุปเรื่อง และเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง

ชั้นที่ 3 นำไปใช้ เป็นขั้นที่ผู้อ่านควรมีการฝึกนำถ้อยคำ ประโยค เหตุการณ์ที่ได้จากการอ่านไปใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้นใหม่หรือนำไปแก้ปัญหาในวิชาอื่น ๆ ดังนั้น คำถามที่ใช้จึงมักจะกำหนดเป็นสถานการณ์ให้ผู้อ่านพิจารณาในการนำความรู้มาใช้ประโยชน์

ชั้นที่ 4 วิเคราะห์ เป็นขั้นที่ให้อ่านแยกองค์ประกอบย่อยของแนวคิดที่ได้จากการอ่านความหมายของคำที่มีความหมายหลายอย่าง สามารถบอกได้ว่าองค์ประกอบใดมีความสัมพันธ์กันหรือไม่เกี่ยวข้องกัน

ขั้นที่ 5 สังเคราะห์ เป็นขั้นที่ให้ผู้อ่านรู้จักสรุปแนวคิดของเรื่องค้นหาลักษณะโครงเรื่องที่คล้ายคลึงกับเรื่องที่เคยอ่าน สุภาชิตหรือคำพังเพยที่มีความหมายเปรียบเทียบแล้วใกล้เคียงกัน อีกทั้งยังสามารถสรุปแนวคิดที่เหมือนกันและต่างกันได้ด้วย

ขั้นที่ 6 ประเมินค่า คือการตัดสินคุณค่าของเรื่องที่อ่านว่าอะไรคือส่วนที่เป็นจริง และอะไรคือส่วนที่เป็นเท็จ พิจารณาและค้นหาคุณค่าที่ปรากฏในเรื่อง รวมถึงความเป็นเหตุเป็นผล

สุนันท์ ประสานสอน (2544 : 31) กล่าวว่า การวัด และประเมินผลความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณอาจทำได้หลายวิธี ซึ่งผู้ประเมินจะต้องเลือกการประเมินที่เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนการสอน เพื่อสามารถวัดและประเมินความสามารถผู้เรียนได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพมากที่สุด

เอมอร์ เนียมน้อย (2551: 1) กล่าวโดยสรุปพฤติกรรมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ว่า การจะวัดว่าผู้อ่านมีทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมากน้อยเพียงใดนั้น ในการฝึกฝนผู้อ่านจะต้องแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ดังนี้

1. ความสามารถในการจำแนกประเภทของงานเขียน
2. ความสามารถแยกแยะส่วนที่เป็นข้อเท็จจริงหรือข้อคิดเห็น
3. สามารถอธิบายความหมายของคำศัพท์ สำนวน อุปมา
4. การตัดสินสิ่งที่ถูกและสิ่งที่ผิด
5. บอกจุดประสงค์ของผู้เขียนได้
6. จับแนวคิดหลักได้
7. จับน้ำเสียงหรือความรู้สึกของผู้เขียนได้
8. บอกโครงเรื่องหรือสรุปเรื่องที่อ่านได้
9. ประเมินคุณค่าของเรื่องที่อ่านได้

สรุปได้ว่าการวัดและประเมินผลการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นการตรวจสอบ กระบวนการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นทั้งหมดหลังการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งผู้อ่านจะต้องบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดจึงจะถือว่าเป็นผู้บรรลุเป้าหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยผู้อ่านสามารถจับใจความสำคัญ เข้าใจจุดมุ่งหมาย และความคิดเห็นของผู้เขียน สามารถประเมินความน่าเชื่อถือความเป็นไปได้ของเหตุการณ์ จำแนกข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็น ตลอดจนตัดสินคุณค่า ข้อคิด และสามารถประยุกต์ความรู้จากการอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ผู้วิจัยในนำหัวข้อความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากนักวิชาการหลายท่านสังเคราะห์เป็นตารางเพื่อใช้งานวิจัยดังนี้

ตารางที่ 8 ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ			
ชลธิรา สัตยาวัฒนา (2524)	ฉวีวรรณ คูหาภิก นันท์ (2542)	Harris and Smith (1986)	สรูป
<p>ขั้นที่ 1 อ่านอย่างรวดเร็ว จับใจความสำคัญ เข้าใจจุดประสงค์ของผู้แต่ง</p> <p>ขั้นที่ 2 แสดงความคิดเห็นต่อประเด็น ข้อมูล แนวความคิด</p> <p>ขั้นที่ 3 วิเคราะห์กลวิธีการประพันธ์และแนวทางการเขียน</p> <p>ขั้นที่ 4 วิเคราะห์หรือประเมินค่างานเขียน</p>	<p>1. วิเคราะห์</p> <p>2. แยกข้อคิดเห็นออกจากข้อเท็จจริง</p> <p>3. ประเมินค่า วิเคราะห์ แสดงความคิดเห็น กลวิธีการเขียน เนื้อเรื่อง ภาพประกอบ</p> <p>4. ตีความได้ถูกต้อง</p>	<p>1. ระลึกความสำคัญของเนื้อหา</p> <p>2. จับใจความสำคัญ</p> <p>3. กำหนดจุดมุ่งหมายสำหรับการอ่าน</p> <p>4. บอกจุดมุ่งหมายของผู้เขียน</p> <p>5. พิจารณาความหมายและความสำคัญของข้อมูลได้</p> <p>6. ประเมินโน้ตค้นได้</p> <p>7. สามารถตัดสินใจได้</p> <p>8. จำแนกเรื่องจริงเรื่องแต่ง</p>	<p>1. จับใจความสำคัญของเรื่อง แนวคิดของเรื่อง และสรุปเรื่องได้</p> <p>2. สามารถตีความเข้าใจจุดประสงค์และเจตนาของสารได้</p> <p>3. วิเคราะห์ข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นออกจากกันได้</p> <p>4. วิเคราะห์สารที่อ่านได้อย่างถูกต้องเหมาะสม</p> <p>5. ประเมินคุณค่าของสิ่งที่อ่านและนำไปใช้ประโยชน์ได้</p>

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

งานวิจัยในประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวกับเรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีหลายงานวิจัย ดังนี้

ศุภกร จินดาเวชช์ (2549: 127) ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 50 คน ของโรงเรียนอุ้มทอง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรีเขต 2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วยค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่า t-test แบบ Dependent การวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus นักเรียนมีทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณอยู่ในระดับพอใช้ และหลังการจัดการเรียนรู้ นักเรียนมีทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณอยู่ในระดับดี ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus โดยภาพรวมนักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับด้วยมาก เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่า นักเรียนเห็นด้วยมากต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รองลงมาตามลำดับ คือ ด้านบรรยากาศการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ และลำดับสุดท้าย คือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และจากการสังเกตพฤติกรรมนักเรียนมีความสนใจกิจกรรมระดมสมอง มีโอกาสคิดอย่างอิสระ มีความสนุกเพลิดเพลินในการร่วมทำกิจกรรมแต่ละขั้นตอนอย่างมีความสุข

เตือนใจ คคตติ (2555: 143) ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบอุปนัยของจอห์น สจ๊วต มิลล์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมีจุดประสงค์คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบอุปนัยของจอห์น สจ๊วต มิลล์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการ

เรียนรู้เรื่องการอ่านสารโน้มน้าวใจอย่างมีวิจารณญาณ วิธีการจัดการเรียนรู้แบบอุปนัยของจอห์น สจ๊วต มิลล์ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วยค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทบทวนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบอุปนัยของ จอห์น สจ๊วต มิลล์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความคิดเห็นของนักเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

ชาญชัย หมั่นประสงค์ (2557: 216) ศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยวิธีวิทยาศาสตร์ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีวิทยาศาสตร์ 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีวิทยาศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/6 จำนวน 53 คนที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนสารสิทธิ์พิทยาลัย อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีวิทยาศาสตร์ เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีวิทยาศาสตร์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที (t-test) แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent) ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยวิธีวิทยาศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีวิทยาศาสตร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

พรรณิการ์ สมัคร (2557: 73 - 81) ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนรู้การอ่านแบบ SQ3R โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้การอ่านแบบ SQ3R 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านแบบ SQ3R กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี สังกัดสถาบันพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรมที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 31 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่าน

อย่างมีวิจรรย์ญาณด้วยการอ่านแบบ SQ3R 2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจรรย์ญาณ และ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านแบบ SQ3R วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent) และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจรรย์ญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้การอ่านแบบ SQ3R สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านแบบ SQ3R ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

กิตติกาญจน์ อินทเกตุ (2558: 769) ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจรรย์ญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH – Plus การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านอย่างมีวิจรรย์ญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH – Plus 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH – Plus กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบวรนิเวศศาลายาในพระราชวังราชูปถัมภ์ อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 สุพรรณบุรี ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 38 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีจับสลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจรรย์ญาณด้วยเทคนิค KWLH – Plus แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านอย่างมีวิจรรย์ญาณ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH – Plus การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที (t-test) แบบ ไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent) ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการอ่านอย่างมีวิจรรย์ญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทพที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH – Plus หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH – Plus โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

งานวิจัยต่างประเทศ

งานวิจัยจากต่างประเทศที่เกี่ยวกับเรื่องการอ่านอย่างมีวิจรรย์ญาณมีหลายงานวิจัย ดังนี้

Erwin (1993: abstract, อ้างถึงใน พรณิการ์ สมัคร, 2557 : 50) ได้ทำการวิจัยเรื่องความก้าวหน้าในการอ่านอย่างมีวิจรรย์ญาณและการประเมินเหตุผลระหว่างผู้อ่านที่ขาดทักษะการอ่านในระดับวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 49 คน ที่ได้รับการสอนทักษะการ

อ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากนั้นทำการวัดผลโดยการใช้เครื่องมือวัดความเข้าใจในการอ่านอย่างมี
 วิจารณญาณและประเมินด้านเหตุผลในการปฏิบัติก่อนและหลังการสอน ผลการวิจัยพบว่าคะแนน
 ผลสัมฤทธิ์ทางด้านความเข้าใจในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสูงกว่าก่อนเรียน

Dambrosio (1998: abstract, อ้างถึงใน วิไลวรรณ สวัสดิวัตน์, 2547 : 83) ได้ศึกษาวิจัย
 เรื่องการศึกษาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่ถูกกล่เลยของนักเรียนวิทยาลัยชุมชน :
 กรณีศึกษาแคลิฟลอเนียร์ (California) วัดดูประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาขอบข่ายและความสามารถ
 การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของวิทยาลัยชุมชนในเครือข่ายวิทยาลัยชุมชนแคลิฟลอเนียร์โดย
 ตรวจสอบเกี่ยวกับหลักสูตรการอ่านของบัณฑิตที่จบจากวิทยาลัยชุมชน ผลการวิจัยพบว่าวิชาการอ่าน
 โดยทั่วไปมีการพิจารณาปรับปรุงคุณภาพจากวิทยาลัยชุมชนแคลิฟอร์เนีย (CCC) หลักสูตรวิชาการ
 อ่านของวิทยาลัยชุมชนแคลิฟลอเนียร์ (CCC) ยังไม่อยู่ในระดับที่สามารถพัฒนาการอ่าน ยังขาดคุ
 ุรภาพในการฝึกการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลักสูตรโดยทั่วไปด้านการอ่านกว้างขวางมาก ขาด
 เอกภาพและถูกละเลย

Dalton (2009: abstract, อ้างถึงใน พรณิการ์ สมัคร, 2557 : 51) ได้ทำการวิจัยเรื่องการ
 อ่านอย่างมีวิจารณญาณและการประเมินวิธีสอน เป้าหมายของการศึกษานี้มีเพื่อประเมินวิธีการสอน
 ในด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยให้ผู้วิจัยเป็นผู้ระบุประสิทธิภาพในการพัฒนาดังกล่าว
 ผู้เข้าร่วมการศึกษานี้คือ นักเรียนที่สมัครเรียนในหลักสูตรการสื่อสารของสถาบันปีโตรเลียมนิอาบูนา
 ปี สหรัฐอาหรับ อิมิเรตส์ ซึ่งการอ่านถือเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรนี้ และการพัฒนาทักษะในการ
 อ่านอย่างมีวิจารณญาณที่มีประสิทธิภาพเป็นสิ่งจำเป็นต่อความสำเร็จ การศึกษานี้ใช้กลุ่มควบคุมและ
 กลุ่มศึกษาโดยมีประวัติทางวิชาการเหมือนกัน และทำการทดสอบการอ่านในแต่ละกลุ่ม นอกจากนี้ยัง
 ใช้การสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่มเพื่อรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ จากนั้นนำผลที่ได้มาเปรียบเทียบ
 ผลการทดสอบแสดงให้เห็นว่าชั้นเรียนที่ได้เรียนรู้วิธีการอ่านมีผลงานในระดับสูงขึ้น

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสามารถสรุปได้ว่า การสอน
 อ่านอย่างมีวิจารณญาณในแต่ละงานวิจัยจะนิยมนำเทคนิควิธีสอนต่าง ๆ เข้ามาช่วยในการจัดการ
 เรียนรู้ เช่น KWLH-Plus SQ3R การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีวิทยาศาสตร์ เป็นต้น ซึ่งแต่ละวิธีมีลำดับ
 ขั้นตอนในการอ่านชัดเจน ทำให้นักเรียนอ่านอย่างเป็นระบบ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนหลัง
 เรียนสูงกว่าก่อนเรียน และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับมาก ดังนั้นหาก
 ต้องการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณให้นักเรียน ครูผู้สอนควรหาวิธีการ
 สอนที่เหมาะสมเพื่อกระตุ้นความสนใจ และสามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนได้
 เป็นอย่างดี

การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R

ความหมายของการจัดเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R

วิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R เป็นขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่เป็นระบบ สามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจแนวคิดของเรื่องที่ได้อ่านอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถจับใจความ เข้าใจแนวคิดอย่างมีจุดมุ่งหมาย ในแต่ละขั้นตอนนั้นจะช่วยพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี อีกทั้งเป็นการสอนอ่านที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอีกด้วย ซึ่งมีผู้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ดังนี้

สุคนธ์ สิ้นรพานนท์ (2545: 287-291, อ้างถึงใน กานต์ธิดา แก้วกาม 2556: 47) ได้ให้ความหมายของวิธีการสอนแบบ SQ4R สรุปได้ว่าเป็นการอ่านคร่าวๆ เพื่อให้ได้คำตอบที่ตั้งไว้ ลักษณะการสอนจะเน้นให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง แต่ความชำนาญจะขึ้นอยู่กับฝึกฝน และความรู้เดิมของผู้เรียน ดังนั้นผู้สอนจะต้องตระหนักถึงความรู้เดิมของผู้เรียนหรือจะต้องมีการปูพื้นฐานเดิมให้กับผู้เรียนก่อนที่จะถึงบทเรียน และ ผู้สอนจะต้องคำนึงด้วยว่า การอ่านเป็นการอ่านเพื่อเนื้อหาสาระ มิใช่สนใจที่ตัวภาษา

รัตนภณช เลิศคำฟู (2547: 30, อ้างถึงใน กานต์ธิดา แก้วกาม 2556: 48) ได้ให้ความหมายของวิธีการสอนแบบ SQ4R โดยสรุปได้ว่า วิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R เป็นวิธีการสอนประเภท การสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร ถึงการสอนจะเน้น ทักษะการอ่าน แต่ผู้สอนจะต้องสอนแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วย การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

สุวิทย์ มูลคำ (2547, อ้างถึงใน ชลธิดา หงษ์เหม 2560: 38) ได้กล่าวถึงความหมายของวิธีการสอนแบบ SQ4R สรุปได้ว่าเป็นวิธีการอ่านที่ดำเนินการตามขั้นตอน 6 ขั้นตอน โดยเริ่มจาก ขั้นสำรวจ เป็นขั้นแรกที่ครูให้ผู้เรียนสำรวจ ชื่อเรื่อง หัวเรื่อง และหัวข้อย่อยอย่างคร่าวๆ ขั้นตั้งคำถาม เป็นขั้นที่ผู้เรียนตั้งคำถามก่อนการอ่าน ทำให้การอ่านมีจุดมุ่งหมาย ขั้นอ่าน ผู้เรียนจะอ่านบทอ่านอย่างละเอียดตั้งแต่ต้นจนจบ หลังจากนั้นบันทึกข้อความ ใจความหลักและข้อความที่สำคัญ แล้วนำมาเขียนสรุปใจความสำคัญ และนำความรู้ที่ได้มาเชื่อมโยงกับความรู้ที่มีอยู่

สรุปได้ว่า วิธีการสอนแบบ SQ4R เป็นวิธีการสอนอ่านอย่างมีลำดับขั้นตอน เป็นวิธีการสอนอ่านอย่างคร่าวๆโดยใช้คำถามเป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมายการอ่าน ลักษณะการสอน จะเป็นลักษณะการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพราะในขั้นของการอ่านแบบ SQ4R จะประกอบไปด้วยการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน เป็นการอ่านเพื่อเนื้อหาสาระมิใช่สนใจที่ตัวภาษาผู้สอนจึงจะต้องตระหนักถึงความรู้เดิมของผู้เรียนด้วย

ขั้นตอนของการจัดเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R

วิธีการสอนแบบ SQ4R เป็นวิธีการสอนอ่านที่พัฒนามาจากวิธีการสอนอ่านแบบ SQ3R ตามแนวคิดของ Francis P. Robinson โดยได้เสนอยุทธวิธีการสอนอ่านแบบ SQ3R ไว้ ซึ่งสามารถช่วยให้นักเรียนเลือกสิ่งที่เขาคาดว่าจะรู้จากเรื่องที่อ่าน เข้าใจแนวคิดของเรื่องที่อ่านได้อย่างรวดเร็วและจดจำได้ดีและทบทวนเรื่องราวที่อ่าน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสำรวจ (Survey) เป็นการอ่านอย่างรวดเร็ว สำรวจความคิดทั่ว ๆ ไป

ขั้นตอนที่ 2 การถาม (Question-Q) ให้ตั้งคำถามตัวเองเกี่ยวกับเรื่องนั้น

ขั้นตอนที่ 3 การอ่าน (Read-R) เป็นการอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย อ่านเพื่อที่จะหาคำตอบตามที่ได้ตั้งไว้ โดยมุ่งหารายละเอียดให้เกิดความกระจ่างชัดเจน

ขั้นตอนที่ 4 การจำ (Recite-R) ให้ย่อเรื่องราวที่สำคัญโดยใช้คำพูดของตัวเองซึ่งจะทำให้เข้าใจสิ่งที่อ่านดีขึ้น

ขั้นตอนที่ 5 การทบทวน (Review-R) การพยายามทบทวนเรื่องที่อ่าน เพื่อรวบรวมความคิด

ต่อมาในปี ค.ศ.1984 Walter Pauk ได้เสนอวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R โดยได้แนวคิดจากวิธีการอ่าน ของโรบินสัน (Robinson) โดยการเพิ่มขั้นตอนบันทึก (Record) หลังจากนักเรียนได้อ่านบทอ่านและเปลี่ยนจากขั้นตอนการทบทวน (Review) เป็นขั้นตอนให้นักเรียนได้วิเคราะห์บทอ่าน (Reflect) ซึ่งเป็นวิธีการที่จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจแนวคิดที่อ่านได้เร็วขึ้น สามารถ จับใจความสำคัญของเรื่องได้ดี บอกรายละเอียดและจดจำเรื่องและสามารถทบทวนเรื่องที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สุคนธ์ สิ้นรพานนท์ และคณะ (2545: 289-290,อ้างถึงใน กานต์ธิดา แก้วกาม 2556 : 48) ได้เสนอวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ว่ามีขั้นตอนการสอนอ่าน 6 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การอ่านอย่างคร่าวๆ (Survey-S) คือ การกวาดสายตาไปตามหัวข้อในบทอ่านเพื่อหาจุดสำคัญของเรื่องที่อ่าน ถ้าหากวบบทอ่านนั้นมีบทสรุป ก็อ่านบทสรุปด้วย การอ่านในขั้นตอนนี้ไม่ควรใช้เวลามากเกินไป การอ่านในขั้นตอนนี้จะทำให้ผู้อ่านได้รู้ใจความสำคัญของเรื่องหรือแนวคิดหลักของเรื่องและจะช่วยให้ผู้อ่านเรียบเรียงแนวคิดต่าง ๆ ของเรื่องได้

ขั้นตอนที่ 2 การตอบคำถาม (Question-Q) การตั้งคำถามนี้จะทำให้ผู้อ่านมีความอยากรู้อยากเห็น ดังนั้น จึงช่วยเพิ่มความเข้าใจในการอ่านมากยิ่งขึ้น คำถามจะช่วยให้ผู้อ่านระลึกถึงความรู้เดิมที่มีอยู่เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน คำถามจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้เร็ว และที่สำคัญก็คือคำถามจะต้องสัมพันธ์กับเรื่องที่อ่าน ในขณะที่เดียวกันก็ควรจะต้องถามตัวเองดูว่า ใจความสำคัญที่ผู้เขียนกำลังพูดถึงนั้นคืออะไร ทำไมจึงสำคัญ สำคัญอย่างไรและเกี่ยวข้องกับอะไรหรือใครบ้าง ตอนไหน เมื่อไหร่อย่างไรก็ตามก็ควรพยายามตั้งคำถามให้ได้ เพราะจะช่วยให้การอ่านขั้นต่อไปมีจุดมุ่งหมาย และสามารถจับประเด็นได้ถูกต้อง ไม่ผิดพลาด

ขั้นตอนที่ 3 การอ่านเพื่อหาคำตอบ (Read-R) คือ การอ่านข้อความในบทหรือตอนนั้น ๆ ซ้ำ อีกอย่างละเอียด และในขณะเดียวกันก็ค้นหาคำตอบสำหรับคำถามที่ตั้งไว้ ในขั้นนี้จะเป็นการอ่านเพื่อ จับใจความและจับประเด็นสำคัญโดยแท้จริง ขณะที่กำลังอ่านอยู่ถ้านึกถึงคำถามได้อีกก็อาจใช้วิธีจด บันทึกลงในที่ว่างริมหน้าหนังสือก่อนแล้วตั้งใจอ่านต่อไปจนกว่าจะได้คำตอบที่ต้องการ

ขั้นตอนที่ 4 การจดบันทึก (Record-R) ให้ผู้เรียนจดบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้อ่านจากขั้นตอน ที่ 3 โดยมุ่งเน้นจดบันทึกในส่วนที่สำคัญและสิ่งที่จำเป็น โดยใช้ข้อความอย่างรัดกุมหรือย่อ ๆ ตาม ความเข้าใจของผู้เรียน

ขั้นตอนที่ 5 การทบทวน (Recite-R) ให้ผู้เรียนเขียนสรุปใจความสำคัญโดยพยายามใช้ภาษา ของตนเอง ถ้ายังไม่แน่ใจบทใดหรือตอนใดให้กลับไปอ่านซ้ำใหม่

ขั้นตอนที่ 6 การวิเคราะห์ (Reflect) ให้ผู้เรียนวิเคราะห์วิจารณ์บทอ่านที่ผู้เรียนได้อ่านแล้ว แสดงความคิดเห็นในประเด็นที่ผู้เรียนมีความคิดเห็น สอดคล้องหรือมีความเห็นไม่สอดคล้อง บางครั้ง อาจขยายความสิ่งที่ไม่ได้อ่านโดยการเชื่อมโยง ความคิดจากบทอ่านกับความรู้เดิมโดยใช้ภาษาที่ ถูกต้อง

สนญา พลิตี (2548: 10-11) ได้เสนอการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ SQ4R ว่า ประกอบด้วย 2 ขั้นตอนดังรายละเอียดต่อไปนี้

1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน หมายถึง ขั้นสร้างหรือเสนอสิ่งเร้าเพื่อให้นักเรียนพร้อมที่จะเรียน บทเรียนใหม่

2 ขั้นสอน นักเรียนศึกษาใบความรู้ ใบงาน และเอกสารประกอบการเรียนรู้ ตามขั้นตอนการ สอนด้วยวิธี SQ4R

1. Survey (S) หมายถึง ขั้นที่นักเรียนอ่านเนื้อหาในใบความรู้ใบงาน หรือเอกสาร ประกอบการเรียนรู้ เพื่อหาใจความสำคัญของเรื่อง โดยใช้เวลาประมาณ 1-5 นาที หลังจากนั้นครูและ นักเรียนร่วมกัน จับใจความสำคัญของเรื่องแล้วให้นักเรียนเขียนลงในแบบบันทึกกิจกรรม SQ4R

2. Question (Q) หมายถึง ขั้นที่นักเรียนอ่านเนื้อหาในใบความรู้ ใบงาน หรือ เอกสารประกอบการเรียนรู้โดยคำถามจะได้มาจากใจความสำคัญที่เขียนไว้และครูจะเป็นผู้แนะนำใน กรณีที่นักเรียนมีปัญหาในการตั้งคำถาม ครูทำการสุ่มเลือกนักเรียนแล้วถามเกี่ยวกับคำถามที่นักเรียน ตั้งไว้ จากนั้นให้นักเรียน คนอื่น ๆ แสดงความคิดเห็นร่วมกันแล้วเขียนคำถามลงในแบบบันทึก กิจกรรม SQ4R

3. Read (R) หมายถึง ขั้นที่นักเรียนอ่านข้อความในใบความรู้ ใบงานหรือเอกสาร ประกอบ การเรียนรู้ซ้ำอย่างละเอียด เพื่อค้นหาคำตอบสำหรับคำถามที่ตั้งไว้หรือหาลำดับขั้นตอน วิธีการนำไปปฏิบัติทดลอง โดยครูและนักเรียนจะอภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับคำตอบ หรือลำดับขั้นตอน ในการทดลองหลังจากที่นักเรียนอ่านเสร็จแล้ว

4. Record (R) หมายถึง ขั้นที่นักเรียนทำการจดบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากการอ่านขั้นตอนที่ 3 โดยเป็นการเขียนคำตอบเพื่อตอบคำถามที่ตั้งไว้ในขั้นตอนที่ 2 และมุ่งเน้นการจดบันทึกในส่วนที่สำคัญและสิ่งที่จำเป็น โดยใช้ข้อความอย่างรัดกุม หรือย่อตามความเข้าใจของนักเรียนเอง หรือเป็นการจดบันทึกผลการทดลองตามใบงาน

5. Recite (R) หมายถึง ขั้นที่นักเรียนเขียนแผนผังความคิด (Mind Mapping) เพื่อสรุปใจความสำคัญของเรื่องจากการอ่านใบความรู้ ใบงาน หรือเอกสารประกอบการทดลอง หรือเป็นการสรุปผลการทดลองจากการปฏิบัติการทดลองตามใบงาน

6. Reflect (R) หมายถึง ขั้นที่นักเรียนร่วมกันสรุปเพื่อตรวจสอบความรู้ ความเข้าใจของตนเองจากการอ่าน

จากการศึกษาแนวคิดและการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ4R ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ดังนี้

1. ขั้นกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน กระตุ้นความสนใจของนักเรียนเพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่เนื้อหาการเรียนการสอน

2. ขั้นกิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ จัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ดังนี้ 1) ขั้นสำรวจ (Survey - S) การอ่านเนื้อหาอย่างคร่าวๆ 2) ขั้นตั้งคำถาม (Question - Q) ตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่าน 3) อ่านอย่างละเอียด (Read - R) ค้นหาคำตอบของคำถามที่ตั้งไว้ 4) จดบันทึก (Record - R) บันทึกข้อมูลที่ได้จากการอ่านตามความเข้าใจของตนเอง 5) สรุปใจความสำคัญ (Recite - R) 6) ทบทวน วิเคราะห์ วิจารณ์แสดงความคิดเห็นและประเมินค่า (Reflect - R)

3. ขั้นกิจกรรมรวบยอด เป็นขั้นตอนสุดท้ายของการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ให้นักเรียนและครูผู้สอนสรุปการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกัน

ประโยชน์ของการจัดเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R

วิธีสอนอ่านแบบ SQ4R เป็นวิธีการสอนอ่านที่เป็นไปตามลำดับขั้น ซึ่งมีประโยชน์มากมาย ดังนี้

จิตรา ชัยอมฤต (2539: 25) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีสอนแบบ SQ4R สรุปได้ว่า วิธีสอนแบบ SQ4R เป็นวิธีการสอนอ่านที่ช่วยพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นวิธีที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้วางแผน

สุคนธ์ สนิธพานนท์และคณะ (2545: 290) กล่าวถึงประโยชน์ของการจัดการเรียนเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ4R สรุปได้ว่า การจัดการเรียนเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ4R ทำให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพในการอ่านที่ดีกว่าการอ่านโดยไม่ตั้งคำถามไว้ล่วงหน้า จะทำให้การอ่านไม่มีจุดหมายที่แน่นอนว่าต้องการอะไรหลังการอ่าน อ่านแล้วจะจับจุดสำคัญหรืออ่านไปแล้วใช้จุดมุ่งหมายเหมือนกับการเหวี่ยงแห ไม่รู้ว่าจับอะไรได้อะไรหรือไม่ แต่ถ้ามีการใช้คำถามจะช่วยให้ผู้เรียนได้แนวคิดจากคำถามและพยายามหาคำตอบเมื่อผู้สอนถาม ดังนั้น การใช้คำถาม จึงเป็นแนวทางที่จะทำให้ผู้เรียนอ่านอยู่ในขอบเขตที่ตั้งไว้

สุนทร อุตมหาราช (2547: 48) กล่าวว่า วิธีสอนแบบ SQ4R เป็นกระบวนการอ่านที่มีขั้นตอนอย่างเป็นระบบ ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจสิ่งที่อ่านได้ดี ตลอดจนการตั้งคำถามจะช่วยให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหามากขึ้น เพราะการตั้งคำถามเป็นแนวทางให้ผู้อ่าน อ่านเนื้อหาที่อยู่ในขอบเขต ทำให้การอ่านมีจุดมุ่งหมาย และช่วยให้เข้าใจเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น

พรนิภา บรรจงมณี (2548: 14) แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของวิธีสอนแบบ SQ4R ไว้ว่า เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของบทอ่าน รวมทั้งยังได้ฝึกทักษะการคิดที่ซับซ้อนในระดับสูง ผู้เรียนจำเป็นต้องพินิจพิเคราะห์เพื่อให้เข้าใจความคิดของผู้แต่ง

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่า วิธีการสอนแบบ SQ4R เป็นวิธีการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ขั้นตอน การสอนมีระบบที่ชัดเจน เป็นวิธีการสอนที่ช่วยฝึกทักษะการคิด เพราะแต่ละขั้นตอนฝึกให้ผู้เรียนรู้จัก วิเคราะห์ สังเคราะห์ แสดงความคิดเห็น และที่สำคัญวิธีนี้จะช่วยทำให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของการอ่าน อ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย เข้าใจเนื้อหา และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องมากขึ้น

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยนำขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R จากนักวิชาการหลายท่าน สังเคราะห์เพื่อนำมาใช้เป็นขั้นตอนในแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

ตารางที่ 9 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R

วิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R			
Walter Pauk (1984)	สุคนธ์ สินธพานนท์ และคณะ (2545)	สนญา พลิตี (2548)	ขั้นตอนที่ใช้ ในแผนการจัดการเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 1 การสำรวจ (Survey) อ่านอย่างรวดเร็ว</p> <p>ขั้นที่ 2 การถาม (Question) ตั้งคำถามจากเรื่อง</p> <p>ขั้นที่ 3 การอ่าน (Read) อ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย</p> <p>ขั้นที่ 4 การบันทึก (Record)</p> <p>ขั้นที่ 5 การจำ (Recite)</p> <p>ย่อเรื่องราวสำคัญ</p> <p>ขั้นที่ 6 วิเคราะห์บทอ่าน (Reflect)</p>	<p>ขั้นที่ 1 การอ่านอย่างคร่าวๆ (Survey)</p> <p>ขั้นที่ 2 การตอบคำถาม (Question)</p> <p>ขั้นที่ 3 การอ่านเพื่อหาคำตอบ (Read)</p> <p>ขั้นที่ 4 การจดบันทึก (Record)</p> <p>ขั้นที่ 5 การทบทวน (Recite)</p> <p>ขั้นที่ 6 วิเคราะห์วิจารณ์ ประเมินค่า (Reflect)</p>	<p>1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน</p> <p>2. ขั้นสอน</p> <p>- Survey การอ่านเพื่อหาใจความสำคัญ 1-5 นาที</p> <p>- Question การตั้งคำถาม</p> <p>- Read อ่านอย่างละเอียด</p> <p>- Record ตอบคำถามที่ตั้งไว้ในขั้นที่ 2</p> <p>- Recite สรุปใจความสำคัญ</p> <p>- Reflect สรุปเพื่อตรวจสอบความรู้</p>	<p>1. ขั้นกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน</p> <p>2. ขั้นกิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้</p> <p>- ขั้นสำรวจ (Survey - S) การอ่านเนื้อหาอย่างคร่าวๆ</p> <p>- ขั้นตั้งคำถาม (Question - Q) ตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่าน</p> <p>- ขั้นอ่านอย่างละเอียด (Read - R) ค้นหาคำตอบของคำถามที่ตั้งไว้</p> <p>- ขั้นจดบันทึก (Record - R) บันทึกข้อมูลที่ได้จากการอ่านตามความเข้าใจของตนเอง</p> <p>- ขั้นสรุปใจความสำคัญ (Recite - R)</p> <p>- ทบทวน วิเคราะห์วิจารณ์ แสดงความคิดเห็น และประเมินค่า (Reflect - R)</p> <p>3. ขั้นกิจกรรมรวบยอด</p>

มาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที่แบบอิสระต่อกัน (t-test independent) การทดสอบค่าที่แบบไม่เป็นอิสระ (t-test dependent) การวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยวิธีสอนแบบ SQ4R สูงกว่าวิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่การจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ4R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ4R ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

เมขลา ลือโสภกา (2556: บทคัดย่อ) ศึกษาการพัฒนาการอ่านจับใจความด้วยวิธีการสอนแบบ SQ4R กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยวิธีสอนแบบ SQ4R ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) ศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านจับใจความ ด้วยวิธีสอนแบบ SQ4R เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านจับใจความด้วยวิธีการสอนแบบ SQ4R ก่อนเรียนและหลังเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านจับใจความด้วยวิธีสอนแบบ SQ4R กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนซีเหล็กเขี้ยวไพรวัลย์วิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 32 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้พัฒนาการอ่านจับใจความด้วยวิธีสอนแบบ SQ4R แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านจับใจความ และแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาไทยด้วยวิธีสอนแบบ SQ4R สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ ค่าประสิทธิภาพ E1 E2 ดัชนีประสิทธิผล และสถิติตรวจสอบสมมติฐานการวิจัยแบบ t-test dependent Samples ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้พัฒนาการอ่านจับใจความด้วยวิธีสอนแบบ SQ4R กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.75/87.10 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ ค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ พัฒนาการอ่านจับใจความด้วยวิธีสอนแบบ SQ4R กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 0.75 แสดงว่านักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้พัฒนาการอ่านจับใจความด้วยวิธีสอนแบบ SQ4R กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความรู้เพิ่มขึ้น 0.75 หรือคิดเป็นร้อยละ 75.00 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้พัฒนาการอ่านจับใจความ ด้วยวิธีสอนแบบ SQ4R กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้พัฒนาการอ่าน จับใจความ

ด้วยวิธีการสอนแบบ SQ4R กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับพอใจมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.62

นงนุช ปัญญาศรี (2557: 85) ศึกษาการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความเชื่อมั่นตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการจัดกิจกรรมแบบ SQ4R แบบ 4MAT และแบบปกติ การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมแบบ SQ4R แบบ 4MAT และแบบปกติตามเกณฑ์ 70/70 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมแบบ SQ4R แบบ 4MAT และแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสารคามพิทยาคม ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคามที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 145 คน จากห้องเรียน 3 ห้อง ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่มแล้วทำการสุ่มห้องเรียนเป็นกลุ่มทดลอง 2 ห้อง และกลุ่มควบคุม 1 ห้อง ที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมแบบ SQ4R แบบ 4MAT และแบบปกติ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แผนการจัดการเรียนรู้ SQ4R แผนการจัดการเรียนรู้แบบ 4MAT และแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แบบวัดความเชื่อมั่นในตนเอง สถิติ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณทางเดียว ผลการวิจัยปรากฏว่า แผนการจัดการเรียนรู้ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดกิจกรรมแบบ SQ4R แบบ 4MAT และแบบปกติ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.60/74.92 80.16/75.92 และ 74.96/72.96 ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 70/70 ที่กำหนดไว้ นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมแบบ 4MAT และแบบ SQ4R มีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความเชื่อมั่นในตนเองหลังเรียนสูงกว่าแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมแบบ 4MAT และแบบ SQ4R มีความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความเชื่อมั่นในตนเองหลังเรียนไม่แตกต่างกันและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทั้ง 3 วิธีหลังเรียนไม่แตกต่างกัน

สุมาลี คำภาบุตร (2557: 111) ศึกษาผลของการสอนอ่านแบบ SQ4R เสริมด้วยเทคนิคการใช้คำถาม 5W1H ต่อความสามารถในการอ่านจับใจความและการคิดวิเคราะห์ในวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความและ การคิดวิเคราะห์ในวิชาภาษาไทย ที่ได้รับการสอนอ่านแบบ SQ4R เสริมด้วยเทคนิคการใช้คำถาม 5W1H ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนบ้านหมากแข้ง อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี จำนวน 44 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้การสอนอ่านแบบ SQ4R เสริมด้วยเทคนิคการใช้คำถาม 5W1H แบบทดสอบ

ความสามารถในการอ่านจับใจความ และแบบทดสอบความสามารถในการอ่านคิดวิเคราะห์ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย ร้อยละและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที่แบบไม่มีอิสระ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนได้รับ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R เสริมด้วยเทคนิคการใช้คำถาม 5W1H มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านจับใจความก่อนเรียนเท่ากับ 14.80 คิดเป็นร้อยละ 75 และนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการสอนอ่านแบบ SQ4R เสริมด้วยเทคนิคการใช้คำถาม 5W1H มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการคิดวิเคราะห์ก่อนเรียน เท่ากับ 13.23 คิดเป็นร้อยละ 44.09 และหลังเรียนเท่ากับ 23.80 คิดเป็นร้อยละ 79.32 ซึ่งไม่น้อยกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 และนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

พิบูลย์ ตัญญาบุตร (2559: 312) ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดสุพรรณบุรี ที่มาจาก คำขวัญสุพรรณบุรีที่ว่า “เมืองยุทธหัตถี วรรณคดีขึ้นชื่อ เลื่องลือพระเครื่อง รุ่งเรืองเกษตรกรรม สูงล้ำประวัติศาสตร์ แหล่งปราชญ์ศิลปิน ภาษาถิ่นชวนฟัง” นี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่องการอ่านจับใจความด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดสุพรรณบุรี 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดทับกระดาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรีเขต 2 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 23 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R เรื่องการอ่านจับใจความ ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดสุพรรณบุรี 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน จับใจความ และ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที แบบไม่เป็นอิสระต่อกันและการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนเรื่องการพัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดสุพรรณบุรี หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดสุพรรณบุรี โดยภาพรวมพึงพอใจมากที่สุด

งานวิจัยต่างประเทศ

งานวิจัยจากต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R มีหลายงานวิจัย ดังนี้ Wander & Cooper (1996, อ้างถึงใน กานต์ธิดา แก้วกาม, 2556: 60) ศึกษาผลการใช้ กลวิธีการเรียนโดยใช้ SQ4R สำหรับการอ่านตำราเรียนในระดับมัธยมศึกษา ได้เปรียบเทียบนักเรียน ระหว่างกลุ่มที่เรียนแบบปกติ กลุ่มที่เรียนโดยวิธี SQ3R และกลุ่มที่เรียนโดยวิธี SQ4R ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มที่เรียนโดยกลวิธี SQ3R และ SQ4R ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันคือ นักเรียนที่เรียนด้วยวิธี SQ4R มีคะแนนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธี SQ3R แต่ทั้งสองวิธีมีความ เหมาะสมกับการสอนอ่าน

Ghaith, Shaaban (2000, อ้างถึงใน กานต์ธิดา แก้วกาม, 2556: 61) ได้ศึกษาเปรียบเทียบ ประสิทธิภาพของเทคนิคที่ส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านกับผู้เรียนภาษาอังกฤษในระดับที่สูงที่เป็น ชาวอาหรับทั้งหมด 45 คน ผู้เรียนได้รับเทคนิคการสอนความเข้าใจในการอ่านทั้งหมด 3 วิธี คือ SQ4R และ DRTA และ PreP ผลการวิจัยพบว่า เทคนิค SQ4R เป็นเทคนิคการอ่านเพื่อความเข้าใจที่ มีประสิทธิภาพที่ดีที่สุด

Kritina Hedberg (2005, อ้างถึงใน กานต์ธิดา แก้วกาม, 2556: 61) ได้ศึกษาความสามารถ ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค SQ4R กับผู้เรียนชั้นประถม 3 คน ผลการวิจัย พบว่าผู้เรียนทั้ง 3 คน มีความสามารถในการอ่านที่สูงขึ้น มีการใช้ทักษะและกระบวนการคิดในการ อ่าน โดยการตั้งคำถาม ผู้เรียนสามารถจำรายละเอียดและบทเรียนได้มากขึ้นหลังจากที่ได้รับการสอน โดยใช้เทคนิค SQ4R เป็นระยะเวลา 6 สัปดาห์

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R สามารถสรุปได้ว่า วิธีการอ่านแบบ SQ4R มีส่วนช่วยพัฒนาความสามารถทางด้าน การอ่านได้ไม่ว่าจะ เป็นการอ่านจับใจความ หรือการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ เป็นวิธีสอนที่มีขั้นตอนและเป็นระบบ ชัดเจน นักเรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง สามารถกระตุ้นให้นักเรียนฝึกการคิด เกิดการ ตั้งคำถาม รู้จักหาคำตอบ สามารถประเมินค่าจากสารที่ได้รับได้ จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนสูงขึ้นหรือผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด และนักเรียนยังมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ใน ระดับดี ดังนั้นวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R สามารถนำไปพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมี วิจารณ์ญาณได้เป็นอย่างดี

สื่อออนไลน์

ความหมายของสื่อออนไลน์

ปัจจุบันสื่อออนไลน์เข้ามามีบทบาทต่อการเรียนการสอนผู้เรียนมากขึ้น เพราะเป็นสิ่งที่รวดเร็วทันสมัยและเข้าถึงง่าย โดยมีผู้ให้ความหมายของสื่อออนไลน์ไว้ดังนี้

กมล เครื่องนันทา (2552: 2) กล่าวว่า สื่อออนไลน์หมายถึง ตัวกลางหรือพาหนะที่จะนำข่าวสารไปยังผู้รับสารโดยผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

สภาการหนังสือพิมพ์ (2553, อ้างถึงใน นพพร สุนะ 2556: 17) ได้ให้ความหมายของสื่อออนไลน์ไว้ว่า สื่อออนไลน์เป็นสื่อดิจิทัลที่เป็นเครื่องมือในการปฏิบัติการทางสังคม เพื่อใช้สื่อสารกันระหว่างกันในเครือข่ายสังคม ผ่านทางเว็บไซต์ และโปรแกรมประยุกต์บนสื่อใดๆที่เชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ต โดยเน้นให้ผู้ใช้ทั้งที่เป็นผู้ส่งสารมี ส่วนร่วมอย่างสร้างสรรค์ในการผลิตเนื้อหาขึ้นเอง ในรูปของข้อมูล ภาพ และเสียง

นพพร สุนะ (2556: 11) กล่าวว่า สื่อออนไลน์หมายถึง ช่องทางการสื่อสารผ่านทางอินเทอร์เน็ตโดยผู้ใช้ อินเทอร์เน็ตใช้เป็นช่องทางการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารต่างๆรวมทั้งใช้เป็นช่องทางของการเผยแพร่ข้อมูล และข่าวสารที่ต้องการผ่าน

ธรรารธิป ยอดวงศ์ (2560: 8) กล่าวว่า สื่อออนไลน์หมายถึง ข้อมูลต่างๆที่อยู่ในรูปของตัวหนังสือ รูปภาพ เสียง ภาพนิ่งหรือภาพเคลื่อนไหวที่อยู่ในระบบอินเทอร์เน็ต สามารถเข้าไปอ่านหรือดูข้อมูลต่าง ๆ ดังกล่าวได้

จากข้อมูลข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า สื่อออนไลน์หมายถึง สื่อดิจิทัลที่ใช้สื่อสารระหว่างกันระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสารโดยผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เป็นช่องทางที่ใช้อ่านหรือเข้าถึงข้อมูลต่าง ๆ ที่อยู่ในรูปของตัวหนังสือ รูปภาพ เสียง ภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหว

ประเภทของสื่อออนไลน์

นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงประเภทของสื่อออนไลน์ไว้ดังนี้

มานะ ตรีรรรยาภิวัฒน์ (2553, อ้างถึงใน นพพร สุนะ 2556: 18-19) ได้แบ่งประเภทสื่อสังคมออนไลน์เป็นกลุ่มหลักดังนี้

1. Weblogs หรือเรียกสั้นๆว่า Blogs คือ สื่อส่วนบุคคลบนอินเทอร์เน็ตที่ใช้เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ ข้อคิดเห็น โดยสามารถแบ่งปันให้บุคคลอื่นๆ โดยผู้รับสารสามารถเข้าไปอ่านหรือแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมได้

2. Social Networking หรือเครือข่ายทางสังคมในอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นเครือข่ายทางสังคมที่ใช้สำหรับเชื่อมต่อระหว่างบุคคล กลุ่มบุคคล เพื่อให้เกิดเป็นกลุ่มสังคม (Social Community) เพื่อร่วมแลกเปลี่ยน และแบ่งปันข้อมูลระหว่างกัน

3. Micro Blogging และ Micro Sharing เป็นเว็บไซต์ที่ให้บริการแก่บุคคลทั่วไป สำหรับผู้ใช้บริการเขียนข้อความสั้นๆ ประมาณ 140 ตัวอักษร เพื่อแสดงสถานะของตัวเองว่ากำลังทำอะไรอยู่ หรือแจ้งข่าวสารต่าง ๆ แก่กลุ่มเพื่อนในสังคมออนไลน์ ในรูปข้อความสั้นๆ เพื่อให้ผู้ใช้เข้าใจง่าย ที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายคือ Twitter

4. Online Video เป็นเว็บไซต์ที่ให้บริการวิดีโอออนไลน์โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ซึ่งปัจจุบันได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย และขยายตัวอย่างรวดเร็ว ผู้ใช้บริการสามารถติดตามชมได้อย่างต่อเนื่อง เพราะไม่มีโฆษณาคั่น รวมทั้งผู้ใช้สามารถเลือกชมเนื้อหาได้ตามความต้องการและยังสามารถเชื่อมโยงไปยังเว็บไซต์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องได้จำนวนมากอีกด้วย เช่น Youtube

5. Photo Sharing เป็นเว็บไซต์ที่เน้นให้บริการฝากรูปภาพโดยผู้ใช้บริการสามารถอัปโหลดและดาวน์โหลดรูปภาพเพื่อนำมาใช้ในงานได้ ที่สำคัญยังสามารถใช้เป็นพื้นที่เพื่อเสนอขายภาพที่ตนเองนำเข้าไปฝากได้อีกด้วยเช่น Flickr, Photo bucket และ Photo Express

6. Wikis เป็นเว็บไซต์ที่มีลักษณะเป็นแหล่งข้อมูลหรือความรู้ ซึ่งผู้เขียนส่วนใหญ่อาจจะเป็นนักวิชาการ นักวิชาชีพ หรือผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านต่าง ๆ ทั้งการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ซึ่งผู้ใช้สามารถเขียนหรือแก้ไขข้อมูลได้อย่างอิสระเช่น Wikipedia, Google Earth และ diggzy Favorites Online

7. Virtual Worlds คือการสร้างโลกจินตนาการโดยจำลองส่วนหนึ่งของชีวิตลงไป จัดเป็นสื่อสังคมออนไลน์ที่บรรดาผู้ท่องโลกไซเบอร์ใช้เพื่อสื่อสารระหว่างกันบนอินเทอร์เน็ตในลักษณะโลกเสมือนจริง (virtual reality) ปัจจุบันเว็บไซต์ที่ใช้หลัก Virtual Worlds ที่ประสบผลสำเร็จ และมีชื่อเสียงคือ Second life

8. Crowd Sourcing เป็นหลักการขอความร่วมมือจากบุคคลในเครือข่ายสังคมออนไลน์ มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อค้นหาคำตอบและวิธีการแก้ปัญหาต่างๆทั้งทางธุรกิจ การศึกษา รวมทั้งการสื่อสาร ข้อดีของการใช้หลัก Crowd sourcing คือ ทำให้เกิดความหลากหลายทางความคิดเพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาที่มีประสิทธิภาพ ตลอดจนช่วยตรวจสอบหรือคัดกรองข้อมูลซึ่งเป็นปัญหาสาธารณะร่วมกันได้ เช่น Ideal storm และ Mystarbucks Idea

9. Podcasting หรือ Podcast คือการบันทึกภาพ และเสียงแล้วนำมาไว้ในเว็บเพจเพื่อเผยแพร่ให้บุคคลภายนอกที่สนใจดาวน์โหลดเพื่อนำไปใช้งาน เช่น Dual Geek Podcast และ Wiggly Podcast

10. Discuss/ Review/Opinion เป็นเว็บบอร์ดที่ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตสามารถแสดงความคิดเห็น โดยอาจเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ ประเด็นสาธารณะทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม เช่น Epinions, Moutshut, Yahoo!Answer, Pantip และ Yelp

Liana (2012, อ้างถึงใน ฐิติภา สัมพันธ์พร, 2556: 17-18) ได้อธิบาย และแบ่งประเภทสื่อสังคมออนไลน์ว่า มีสื่อสังคมออนไลน์หลากหลายที่เปิดให้ผู้ใช้งานสร้างเนื้อหาขึ้นมาได้เอง ซึ่งเรียกโดยรวมเรียกว่า เนื้อหาที่ผู้ใช้สร้างเอง (User Generated Content : UGC) นอกจากนี้สื่อสังคมออนไลน์ยังเปิดให้สมาชิกในชุมชนได้แบ่งปันประสบการณ์ของตนด้วยวิธีการต่างๆด้วยกล่าวโดยสรุป รูปแบบของสื่อสังคมออนไลน์มีดังนี้

1. เว็บไซต์สำหรับแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร หมายถึง เว็บไซต์ที่เปิดให้สมาชิกส่งข่าวประจำวัน บทความ ข้อเขียนในบล็อก วิดีโอ และรูปถ่ายเข้าไปในชุมชน จากนั้นชุมชนก็สามารถลงคะแนนบวกลบหรือลบให้กับสิ่งเหล่านั้น และสามารถเขียนแสดงความคิดเห็นต่อท้ายได้ด้วย
2. เว็บไซต์แบบเครือข่ายสังคม มาสเปซ คือ ผู้จุดชนวนความนิยมของเครือข่ายสังคมแต่เฟซบุ๊กได้รับความนิยมมากกว่า เว็บไซต์เครือข่ายสังคมเปิดให้สมาชิกในชุมชนสามารถอัปโหลดรูปภาพและวิดีโอ สร้างกลุ่ม เชิญเพื่อนไปร่วมกิจกรรม ติดประกาศ เป็นต้น
3. เว็บไซต์สำหรับทำกิจกรรมร่วมกัน กิจกรรมสามารถเกิดขึ้นได้ทั้งโลกจริงและโลกเสมือน สมาชิกของชุมชนที่เป็นผู้จัดการมีทางเลือกหลากหลายในการโฆษณาและติดต่อกับสมาชิกที่ลงทะเบียนร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ขึ้นในชุมชน
4. บล็อก (Blog) เป็นสื่อที่เผยแพร่เนื้อหาในรูปแบบหนึ่งที่ใช้สร้างขึ้นเองและมีความเก่าแก่ที่สุดช่วยให้ผู้เขียนได้เปิดเผยตัวตนสู่อินเทอร์เน็ต เป็นการนำเสนอความคิด ความสนใจ ความเห็น การสร้างสรรค์ รูปภาพ วิดีทัศน์ และสิ่งอื่น ๆ ที่อยากนำเสนอ
5. ไมโครบล็อก คือบล็อกขนาดเล็กๆที่ประกอบด้วยข้อความสั้นๆ ข้อความดังกล่าวอาจเป็นไปได้ทั้งความเห็นหรือบอกเล่าสิ่งที่ทำอยู่ และที่ใช้กันแพร่หลายและได้รับความนิยมสูงสุด คือ ทวิตเตอร์
6. วิกี (Wiki) เหมาะสำหรับการแบ่งปันความรู้และประสบการณ์
7. เว็บบอร์ด (Webboard) มีมาตั้งแต่ยุคเริ่มต้นของอินเทอร์เน็ต เป็นพื้นที่ที่รวมกลุ่มคนที่มีความคิดคล้ายๆกัน มาพูดคุยแลกเปลี่ยนข้อมูลประสบการณ์ในเรื่องที่สนใจ

จากข้อความข้างต้นสรุปได้ว่า สื่อออนไลน์มีหลากหลายประเภท และจากการศึกษานั้น สื่อประเภท ที่สามารถนำมาใช้จัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณในการทำวิจัย

ครั้งนี้ได้นั้นคือ Weblogs Wikis และ Discuss/ Review/Opinion ซึ่งสื่อออนไลน์ประเภทนี้จะมีเนื้อหาสาระมากมายที่สามารถนำมาให้ผู้เรียนอ่านเพื่อให้เกิดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณนั่นคือนิทาน ข่าว บทความและร้อยกรอง ทำให้นักเรียนได้นำข้อมูลที่ได้รับไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ประโยชน์ของสื่อออนไลน์

สื่อออนไลน์ในขณะนี้ถือว่าเป็นสิ่งที่กำลังมีบทบาทและอิทธิพลสูงต่อสังคมในปัจจุบัน ซึ่งสื่อออนไลน์มีประโยชน์หลายประการ สำหรับประโยชน์ในด้านการจัดการการเรียนการสอนที่ต้องพัฒนาด้านทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณนั้น สื่อออนไลน์มีประโยชน์ดังนี้

กลุ่ม The Social Media Advisory Group แห่ง Victoria University ประเทศออสเตรเลีย กล่าวถึงประโยชน์ไว้ดังนี้ (สุรศักดิ์ ปาเฮ, 2556: 8-9) สื่อออนไลน์เป็นสื่อที่ช่วยเสริมสร้างทักษะความรู้ได้อย่างมีวิจารณญาณ สื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถสร้างทักษะองค์ความรู้ที่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเสริมสร้างทักษะการคิด วิเคราะห์ และทักษะในการพัฒนาการใช้สื่อได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ Poore (2012: 6-9, อ้างถึงใน สุรศักดิ์ ปาเฮ, 2556: 9-11) ที่กล่าวว่า ประโยชน์ของสื่อคือเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมสมรรถนะเชิงคิดวิเคราะห์ การตีความหมาย การสังเคราะห์ และการวิจารณ์อย่างสร้างสรรค์ (analysis, interpretation, synthesis, critique) ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ในระดับสูงที่เกิดจากกิจกรรมของการใช้สื่อดังกล่าว และยังสอดคล้องกับทางโครงการแหล่งเรียนรู้ยุคดิจิทัล (ม.ป.ป: 120) ที่กล่าวว่า ประโยชน์ของสื่อออนไลน์คือช่วยสร้างข้อมูลเพื่อการตัดสินใจในด้านต่างๆได้มากขึ้น เพราะการสื่อสารออนไลน์เราสามารถรับรู้เรื่องราวต่างๆไม่ว่าจะเป็นข่าวสาร การวิเคราะห์ ความน่าเชื่อถือ ข้อเท็จจริงและสิ่งอื่นๆอีกด้วย

กรกฎ จำเนียร และเมธาวิ จำเนียร (2561: 119) ได้กล่าวว่า หากใช้สื่อออนไลน์อย่างเหมาะสม จะเป็นการส่งเสริมความสามารถทางสติปัญญาให้แก่ผู้เรียน การฝึกทักษะการสื่อสาร เป็นการเสริมสร้างแรงจูงใจ ปรับสภาพแวดล้อมการเรียนแบบเปิด สนับสนุนและรองรับการสื่อสาร 2 ทาง สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในวิธีการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย

จากข้อความข้างต้นสรุปได้ว่าสื่อออนไลน์มีประโยชน์เพราะเป็นสื่อที่สามารถนำมาใช้เป็นส่วนหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนได้ เนื่องจากสื่อออนไลน์มีข้อมูลหลากหลายเพื่อฝึกให้ผู้เรียนรู้จักคิดและตัดสินใจ วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่ ช่วยเสริมสร้างทักษะความรู้ด้านการคิดวิเคราะห์ ตีความ สังเคราะห์ และช่วยเสริมสร้างทักษะความรู้ได้อย่างมีวิจารณญาณอีกด้วย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสื่อออนไลน์

งานวิจัยในประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องสื่อออนไลน์มีหลายงานวิจัย ดังนี้

นพพร สุนะ (2556: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องการรู้เท่าทันสื่อในการใช้สื่อออนไลน์ของนักศึกษา การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา พฤติกรรมและวัตถุประสงค์ในการใช้สื่อออนไลน์ของนักศึกษา ผลจากการใช้ และการติดสื่อออนไลน์ และการรู้เท่าทันสื่อในการใช้สื่อออนไลน์ของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการสื่อสารดิจิทัล มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จำนวน 120 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามประกอบการสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานประกอบความเรียง ผลการวิจัยปรากฏว่า การรู้เท่าทันสื่อในการใช้สื่อออนไลน์ด้านการรู้เท่าทันผู้ส่งสารพบว่า นักศึกษาไม่ทราบว่า สื่อออนไลน์ที่ส่งมาเป็นของใครหรือหน่วยงานใด เพราะถูกส่งต่อ ๆ กันมา ไม่ทราบแหล่งที่มาแน่ชัด แต่เชื่อว่ามีคามหมายโดยนัย จากการนำเสนอ เพราะมีการเผยแพร่การเลียนแบบของดารา นำมาสร้างกระแสผ่าน สื่อออนไลน์ ทำให้กระจายได้อย่างรวดเร็ว นักศึกษาเชื่อว่ามีประเด็นอื่นแอบแฝงหรือมีวาระซ่อนเร้นอยู่ใน การนำเสนอ นั้น อาจมีการปกปิดความจริง แต่มีสัญญาณที่เข้าใจความหมายตรงกัน นอกจากนี้ยังรู้สึกเฉยๆ และไม่ได้ทำอะไรกับสื่อที่ได้รับ เพราะได้พบเห็นสื่อแบบนี้บ่อยครั้งในโลกออนไลน์ และเชื่อว่าเพื่อนของตน รู้สึกเฉยๆจะไม่ทำเพราะมีความคิดใกล้เคียงกัน การรู้เท่าทันเนื้อหาของสื่อ พบว่า นักศึกษาทราบว่า เนื้อหาของสื่อมุ่งเน้นไปถึง กลุ่มผู้ใช้สื่อออนไลน์กลุ่มใด สื่อผลิตขึ้นเพื่อต่อต้านสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยใช้สื่อออนไลน์สร้างกระแสและรวมกลุ่มผู้ที่มีความสนใจ ในเรื่องเดียวกัน และเชื่อในเนื้อหาของสื่อที่ส่งมา ว่ามีการแทรกแซงด้านการรู้เท่าทันการใช้สื่อ พบว่านักศึกษารู้สึกสงสัย ไม่เชื่อถือสื่อที่ได้รับ เพราะไม่มีที่มาแน่นอน เป็นการหลอกลวงของคนที่ต้องการเงิน อาชญากรออนไลน์โดยใช้เทคนิคการเขียนข้อความโน้มน้าวใจให้เกิดความสงสัยในสิ่งที่เป็นประเด็นของสังคมและมีปัญหา เช่น มีการนำผู้ป่วยมาแอบอ้าง พร้อมทั้งขอเงินบริจาคจำนวนมากและรู้สึกเฉยๆกับข้อมูลนี้เพราะเป็นเรื่องที่สามารถทำกันได้ ด้านการรู้เท่าทันผลการใช้สื่อพบว่า นักศึกษาทราบว่าสื่อใช้เทคนิคการตัดต่อหรือตกแต่งภาพ และนำมาเผยแพร่ ซึ่งสื่อที่นำเสนออาจทำให้เกิดการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลและสามารถสร้างความเสียหายแก่บุคคล และครอบครัวให้ได้รับผลกระทบจากสื่อที่นำเสนอนี้ หากมีการส่งต่อๆกัน นักศึกษาจะไม่สนับสนุนสื่อที่สร้างความเสียหายและไม่แชร์ต่อ ทำให้คนในภาพเสียหาย นอกจากนี้อาจจะส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ผู้ส่งเอง สำหรับปัจจัยที่จะช่วยทำให้เกิด การรู้เท่าทันสื่อออนไลน์ นักศึกษาคิดว่า การตั้งสติ ยับยั้งชั่งใจด้วยตนเองเป็นปัจจัยที่จะช่วยทำให้เกิดการรู้เท่าทันสื่อออนไลน์ได้ดีที่สุด

ชนิษฐา ทวีศรี (2557: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องผลการเรียนด้วยเทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้ แบบบูรณาการการอ่านและเขียนเรียงความผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ที่มีต่อความสามารถในการเขียน

เรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยเทคนิคร่วมมือกันเรียนรู้แบบบูรณาการการอ่านและเขียนเรียงความผ่านสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อประเมินความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยเทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้แบบบูรณาการการอ่านการเขียนเรียงความผ่านสื่อสังคมออนไลน์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยเทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้แบบบูรณาการ การอ่านการเขียนเรียงความผ่านสื่อสังคมออนไลน์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 โรงเรียนอนุบาลบางแพ อำเภอบางแพ จังหวัดราชบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 27 คน ได้มาด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่ายโดยการจับฉลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ เว็บไซต์บทเรียนเรื่องการเขียนเรียงความ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบวัดความสามารถในการเขียนเรียงความโดยใช้เกณฑ์การประเมินรูบริคแบบสอบถามความพึงพอใจ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และ t-test ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยเทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้แบบบูรณาการการอ่านการเขียนเรียงความผ่านสื่อสังคมออนไลน์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนที่เรียนด้วยเทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้แบบบูรณาการการอ่านและเขียนเรียงความผ่านสื่อสังคมออนไลน์อยู่ในระดับดี และความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยเทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้แบบบูรณาการการอ่านและเขียนเรียงความผ่านสื่อสังคมออนไลน์อยู่ในระดับมาก

งานวิจัยต่างประเทศ

งานวิจัยจากต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีหลายงานวิจัย ดังนี้

Liu, Y. (2010, อ้างถึงใน ขนิษฐา ทวีศรี, 2557: 90) ได้ศึกษาการใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ที่จะนำไปใช้พัฒนาเทคโนโลยีของนักศึกษามหาวิทยาลัยอุสตัน พบว่าเครื่องมือสื่อสังคมได้กลายเป็นที่นิยมแพร่หลาย และสามารถเห็นนักเรียนใช้เครื่องมือสื่อสังคมได้ตลอดเวลา ในบรรดาที่นิยมมากที่สุดคือ Facebook , Wikipedia , YouTube , Bulletin Board , LinkedIn , Blog และ Twitter ซึ่งเครื่องมือเหล่านี้เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าสำหรับการเรียนการสอนและการเรียนรู้ ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า เครื่องมือสื่อสังคมที่ถูกนำมาใช้สูงสุดสามลำดับได้แก่ Facebook Wikipedia และ YouTube เหตุผล 4 ประการในการใช้เครื่องมือสื่อสังคมคือ เพื่อการมีส่วนร่วมทางสังคม ทิศทางการสื่อสาร ความรวดเร็วของการตอบสนอง และ การสร้างความสัมพันธ์

Safran, C. (2010, อ้างถึงใน ขนิษฐา ทวีศรี, 2557: 90) ได้ศึกษาการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการเรียนรู้ พบว่า สื่อสังคม ออนไลน์เป็นเครื่องมือที่นักเรียนทุกคนรู้จัก เข้าใจ และเคยใช้บริการใด บริการหนึ่งของสื่อสังคม ออนไลน์ โดยการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการเรียนแบบร่วมมือก่อให้เกิด ประโยชน์ในการเรียนรู้สูงสุด ช่วยให้ครูสามารถสื่อสารกับผู้เรียนได้ง่าย ลดปัญหานักเรียนไม่กล้าถามครูในชั้นเรียนได้ เป็นอย่างดี อีกทั้งสื่อสังคมออนไลน์ยังเป็นสื่อที่สะท้อนความรู้หรือผลการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้ง่าย นักเรียนสามารถสะท้อนความคิดของตนเองลงในเครื่องมือเหล่านั้น เกิดการสื่อสาร แสดงความคิดเห็น หรือให้คำแนะนำโดยมีปฏิสัมพันธ์กันในระดับเครือข่ายได้ และทำให้เกิด การเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสื่อออนไลน์สรุปได้ว่า การใช้สื่อออนไลน์เป็นส่วนประกอบในการจัดการเรียนรู้สามารถทำให้ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนสูงขึ้น นักเรียนรู้เท่าทันสื่อ และทำให้ครูสื่อสารกับนักเรียนได้ง่ายขึ้น อีกทั้งนักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับมาก ดังนั้นการนำเนื้อหาจากสื่อออนไลน์มาใช้เป็นบทอ่านอาจทำให้ผู้เรียนสนใจ และอ่านอย่าง มีวิจารณญาณได้มากขึ้น

สรุป

จากการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยเรื่องการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู ภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจาก สื่อออนไลน์ โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลักสูตร ภาษาไทยโรงเรียนหนองวัลย์เปรียงวิทยา และ หลักสูตรภาษาไทยโรงเรียนสระยายโสมวิทยา เพื่อนำ ตัวชี้วัดมาสร้างจุดประสงค์การเรียนรู้ ศึกษาแนวคิดทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ความหมายและ ความสำคัญของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ แนวทางการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ องค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ประโยชน์ของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ศึกษา Lesson Study เพื่อนำมาใช้เป็นขั้นตอนวิธีการดำเนินวิจัย ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้าง ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ซึ่งพบว่าชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีส่วนช่วยให้ครูปฏิบัติการสอนได้ดี และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ได้ดียิ่งขึ้น จึงนำแนวคิดและงานวิจัยเหล่านั้นมาใช้ประกอบในการดำเนินงาน วิจัยให้ถูกต้องตามหลักของการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ศึกษาแนวคิดการอ่านอย่างมี วิจารณญาณ ทั้งในเรื่องของความหมายและความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลักการอ่าน อย่างมีวิจารณญาณ ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ การสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณ การวัดและการประเมินผลการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยนำแนวคิดและวิธีการสอนมาจัดการ เรียนรู้และเลือกเนื้อหาที่จะสามารถวัดและประเมินผลผู้เรียนให้เกิดความสามารถด้านการอ่านอย่างมี

วิจารณ์ญาณได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ ซึ่งพบว่าในการสอนอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณนั้นควรมีเทคนิควิธีการสอนที่เป็นขั้นตอนเพื่อให้นักเรียนอ่านได้อย่างเป็นระบบ ศึกษาการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ซึ่งศึกษาความหมายของการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R เพื่อให้เข้าใจขั้นตอนและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างถูกต้อง ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R พบว่าเป็นวิธีที่มีลำดับขั้นตอน และมีขั้นที่สามารถฝึกให้นักเรียนมีวิจารณ์ญาณในการอ่านได้ จนทำให้ความสามารถทางการอ่านของนักเรียนสูงขึ้นหรือผ่านเกณฑ์ที่กำหนด โดยผู้วิจัยนำแนวคิดและงานวิจัยเหล่านั้นมาประกอบการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้และเลือกเนื้อหาให้เหมาะสมกับวิธีสอน นอกจากนั้นผู้วิจัยยังได้ศึกษาเกี่ยวกับสื่อออนไลน์ทั้งในเรื่อง ความหมายของสื่อออนไลน์ ประเภทของสื่อออนไลน์ ประโยชน์ของสื่อออนไลน์ ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งพบว่าสื่อออนไลน์สามารถนำมาประกอบการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพได้ โดยเลือกเนื้อหาทั้งนิทาน ข่าว บทความและร้อยกรองจากสื่อออนไลน์ต่าง ๆ ที่นักเรียนสนใจมาใช้เป็นบทอ่านในงานวิจัยครั้งนี้

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ครูภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษาพัฒนาการความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ 2) เพื่อศึกษาความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R 3) เพื่อศึกษาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ตามเกณฑ์ร้อยละ 75 4) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R

การวิจัยครั้งนี้มีวิธีดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ระยะ ได้แก่

ระยะที่ 1 การวางแผน (Plan) เป็นการสร้างเครือข่ายการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้เกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R เป็นการอบรมให้ความรู้ครูผู้สอนก่อนเริ่มการทดลอง และเป็นการวางแผนเพื่อทราบแนวทางปฏิบัติเดียวกันในการจัดการเรียนรู้ ในระยะเวลารวมทั้งสิ้น 3 ชั่วโมง

ระยะที่ 2 การทดลองและการอภิปรายผล (Do, See) เป็นการดำเนินการทดลองและนิเทศติดตาม โดยทดลองกับนักเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น 10 คาบ เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จำนวน 9 คาบและทดสอบหลังเรียนจำนวน 1 คาบ คาบละ 50 นาที ซึ่งระหว่างการจัดการเรียนรู้จะมีการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ระหว่างครูในแต่ละคาบตามกระบวนการของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ระยะที่ 1 วางแผน (Plan)

ระยะที่ 1 การวางแผน มีวิธีดำเนินการวิจัยจำนวน 4 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นเตรียมการวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นวิเคราะห์ข้อมูลและตรวจสอบสมมติฐาน
วิธีดำเนินการวิจัยแต่ละขั้นตอน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นเตรียมการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ครูผู้สอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยเป็นครูผู้สอนโรงเรียนในสหวิทยาเขตทวารวดี จังหวัดสุพรรณบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จำนวน 52 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ครูผู้สอนภาษาไทยจำนวน 3 คน รวมทั้ง ผู้วิจัย ประกอบด้วย

- 1) ครูผู้สอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหนองวัลย์เปรียง วิทยา และโรงเรียนสระยายโสมวิทยา โรงเรียนละ 1 คน
- 2) ครูผู้สอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองวัลย์เปรียง วิทยา จำนวน 1 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นครูผู้สอนภาษาไทยระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนต้น ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งเป็นครูผู้สอนที่ สนใจหัวข้อการวิจัย และเป็นครูผู้สอนที่มาจากโรงเรียนที่มีขนาดใกล้เคียงกัน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทยระดับ มัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ โดยใช้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ พัฒนาการความรู้ครูผู้สอนที่เกี่ยวกับชุมชนการเรียนรู้ทาง วิชาชีพ และกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา

ระยะที่ 1 การวางแผน (Plan) ระยะนี้เป็นการสร้างเครือข่ายการแลกเปลี่ยนการ เรียนรู้เกี่ยวกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ซึ่งเป็นการอบรมให้ความรู้ครูผู้สอนก่อนเริ่มการทดลอง และเป็นการวางแผนเพื่อทราบ

แนวทางปฏิบัติเดียวกันในการจัดการเรียนรู้ ดำเนินการเมื่อวันที่ 2 สิงหาคม 2562 ระยะเวลารวมทั้งสิ้น 3 ชั่วโมง

4. แบบแผนการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยมีแบบแผนการวิจัยดังนี้

1. พัฒนาการความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ ใช้แบบแผนการวิจัย One Group Pretest Posttest Design (มาเรียม นิลพันธุ์, 2555)

T ₁	X	T ₂
----------------	---	----------------

T₁ คือ การทดสอบก่อนการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และกระบวนการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R

X คือ การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และกระบวนการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R

T₂ คือ การทดสอบหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และกระบวนการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การวิจัยการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ครูภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ระยะที่ 1 การวางแผน (Plan) มีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบทดสอบวัดความรู้ครูผู้สอนที่เกี่ยวข้องกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีขั้นสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

แบบทดสอบวัดความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบดังนี้

1. ศึกษาเนื้อหาความรู้เกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R

2. ศึกษาทฤษฎี หลักการและวิธีการสร้างเครื่องมือวัดความรู้ด้วยข้อสอบอัตนัย วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์

3. สร้างตารางวิเคราะห์ข้อสอบ (Test Blueprint)

ตารางที่ 10 จำนวนข้อสอบตามพฤติกรรมการเรียนรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R

ชื่อเรื่อง	ความจำ	ความเข้าใจ	นำไปใช้	วิเคราะห์	สังเคราะห์	ประเมินค่า	รวม
1. ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู (PLC)	1	-	-	-	-	-	1
2. วิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R	1	-	-	-	-	-	1
รวม	2	-	-	-	-	-	2

สร้างแบบทดสอบวัดพัฒนาการความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R เป็นแบบอัตนัยจำนวน 2 ข้อ ข้อละ 5 คะแนน รวมเป็น 10 คะแนน โดยเป็นเรื่องการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพจำนวน 1 ข้อ และเรื่องกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R จำนวน 1 ข้อ กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนในประเด็นต่อไปนี้

1. ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) 5 คะแนน

5 คะแนน หมายถึง อธิบายความหมาย หลักการและแนวทางการปฏิบัติชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพได้ถูกต้อง ครบถ้วนทุกประเด็น

4 คะแนน หมายถึง อธิบายความหมาย หลักการและแนวทางการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพได้ แต่ขาด 1 ประเด็น

3 คะแนน หมายถึง อธิบายความหมาย หลักการและแนวทางการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพได้ แต่ขาด 2 ประเด็น

2 คะแนน หมายถึง อธิบายความหมาย หลักการและแนวทางการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพได้ แต่ขาด 3 ประเด็น

1 คะแนน หมายถึง อธิบายความหมาย หลักการและแนวทางการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพได้ แต่ขาด 4 ประเด็น

0 คะแนน หมายถึง ไม่สามารถอธิบายความหมาย หลักการและแนวทางการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพได้

2. การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนอ่านแบบ SQ4R 5 คะแนน

5 คะแนน หมายถึง อธิบายขั้นตอนของวิธีสอนอ่านแบบ SQ4R ได้ครบทุกขั้นตอน

4 คะแนน หมายถึง อธิบายขั้นตอนของวิธีสอนอ่านแบบ SQ4R ได้แต่ขาด 1 ขั้นตอน

3 คะแนน หมายถึง อธิบายขั้นตอนของวิธีสอนอ่านแบบ SQ4R ได้แต่ขาด 2 ขั้นตอน

2 คะแนน หมายถึง อธิบายขั้นตอนของวิธีสอนอ่านแบบ SQ4R ได้แต่ขาด 3 ขั้นตอน

1 คะแนน หมายถึง อธิบายขั้นตอนของวิธีสอนอ่านแบบ SQ4R ได้แต่ขาด 4-5

ขั้นตอน 0 คะแนน หมายถึง ไม่สามารถอธิบายขั้นตอนของวิธีสอนอ่านแบบ SQ4R ได้

เสนอแบบทดสอบวัดความรู้ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องของภาษาและเนื้อหา

4. นำแบบทดสอบปรับปรุงแก้ไขในส่วนของข้อคำถาม และการประเมินผลให้

คะแนนของแบบทดสอบแล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านที่มีความเชี่ยวชาญด้านเนื้อหา 2 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล 1 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

คะแนน +1 สำหรับข้อคำถามที่แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์ข้อนั้น

คะแนน 0 สำหรับข้อคำถามที่ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์ข้อนั้น

คะแนน - 1 สำหรับข้อคำถามที่แน่ใจว่าไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ข้อนั้น

*หากค่า IOC มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 ขึ้นไป แสดงว่าข้อคำถามนั้นสามารถนำไปใช้ได้และมีความเหมาะสมหรือสอดคล้องกับจุดประสงค์เนื้อหา ซึ่งแบบทดสอบวัดความรู้ครูผู้สอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

5. นำแบบทดสอบวัดความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R จำนวน 2 ข้อ ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ โดยปรับปรุงข้อคำถามข้อที่ 1 เกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เมื่อนำมาปรับปรุงแล้วจึงนำแบบทดสอบวัดความรู้ครูผู้สอนไปใช้ทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างคือ ครูผู้สอนภาษาไทยโรงเรียนหนองวัลย์เปரியงวิทยาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 1 คน และครูผู้สอน

ภาษาไทยโรงเรียนสระยาโยสมวิทยาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 1 คน โดยใช้เป็นทั้งข้อสอบก่อนและหลังการสร้างเครือข่ายการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นตอนการวิจัย

ขั้นตอนการวิจัยในระยะที่ 1 การวางแผน (Plan) มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ครูผู้สอนทั้ง 3 คนร่วมกันเลือกเนื้อหาและบทอ่านเพื่อใช้ในการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้และแบบทดสอบ เพื่อให้ได้เนื้อหาเหมาะสมตามระดับชั้นของผู้เรียน หลังจากนั้นผู้วิจัยดำเนินการสร้าง และตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือจนแล้วเสร็จและเริ่มกำหนดระยะเวลาการทดลอง
2. ครูผู้สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 3 คนเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยก่อนเข้ารับการอบรม ครูผู้สอน 2 คนไม่รวมผู้วิจัย ทำแบบทดสอบก่อนเรียนเรื่องความรู้เกี่ยวกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R โดยเป็นข้อสอบอัตนัยจำนวน 2 ข้อ
3. ครูผู้สอนรวมถึงผู้วิจัยเข้ารับการอบรมเรื่องการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพจากวิทยากรผู้เชี่ยวชาญ โดยการอบรมเป็นการให้ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับความหมาย หลักการและแนวทางการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
4. เมื่อครูผู้สอนได้รับความรู้เรื่องการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพจบแล้ว ครูผู้สอนทั้ง 3 คนได้ประชุมแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ร่วมกัน และผู้วิจัยเป็นผู้อธิบายขั้นตอนของวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R เพื่อให้ครูผู้สอนเข้าใจกระบวนการขั้นตอนอย่างเป็นไปในทิศทางเดียวกันจนสามารถนำไปปฏิบัติได้ถูกต้อง
5. ผู้วิจัยชี้แจงขั้นตอนการทดลองของการวิจัยครั้งนี้ให้กับครูผู้สอน ดังนี้
 - 5.1 ครูผู้สอนสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้
 - 5.2 ครูผู้สอน และผู้วิจัยรับการนิเทศตนเอง 3 ครั้ง ซึ่งเป็นการนิเทศกันเอง มีการประเมินความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ SQ4R โดยใช้แบบสังเกต
 - 5.3 เมื่อจบกิจกรรมการเรียนรู้ ครูผู้สอนแลกเปลี่ยนการเรียนรู้หลังการสอน โดยใช้แบบสัมภาษณ์ในการประเมินผลการสอนในแต่ละครั้ง
6. ครูผู้สอนทำแบบทดสอบวัดความรู้หลังเรียนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R โดยใช้แบบทดสอบวัดความรู้ครูผู้สอน เป็นแบบอัตนัยจำนวน 2 ข้อ หลังจากนั้นตรวจให้คะแนนข้อละ 5 คะแนน รวมเป็น

10 คะแนน ตรวจสอบให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยคำถามที่เกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ วิทยากรผู้เชี่ยวชาญด้านดังกล่าวเป็นผู้ตรวจ ส่วนคำถามที่เกี่ยวกับกระบวนการจัดเรียนรู้ด้วยวิธีสอนอ่านแบบ SQ4R ผู้วิจัยเป็นผู้ตรวจ

ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลและตรวจสอบสมมติฐาน

สถิติที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการวิจัยระยะที่ 1 การวางแผน (Plan) มีดังนี้

1. การศึกษาพัฒนาความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ สูตรที่ใช้ในการวิเคราะห์ มีดังนี้

1.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (index item objective congruence : IOC)

1.2 การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X})

1.3 การวิเคราะห์ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

1.4 คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ (Relative Gain Score) (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2556

: 277-279)

สูตรดังนี้

$$DS (\%) = \frac{(Y-X)}{(F-X)} \times 100$$

DS (%) = คะแนนร้อยละของพัฒนาการผู้เรียน

X = คะแนนวัดครั้งก่อน

Y = คะแนนวัดครั้งหลัง

F = คะแนนเต็ม

ระดับคะแนนพัฒนาการ

76 - 100 = พัฒนาการระดับสูงมาก

51 - 75 = พัฒนาการระดับสูง

26 - 50 = พัฒนาการระดับกลาง

1 - 25 = พัฒนาการระดับต้น

ระยะที่ 2 การทดลองและอภิปรายผล (Do, See)

ระยะที่ 2 การทดลองและการอภิปรายผล (Do, See) มีวิธีดำเนินการวิจัยจำนวน 4 ขั้นตอน ได้แก่

- ขั้นตอนที่ 1 ขั้นเตรียมการวิจัย
 - ขั้นตอนที่ 2 ขั้นสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
 - ขั้นตอนที่ 3 ขั้นดำเนินการวิจัย
 - ขั้นตอนที่ 4 ขั้นวิเคราะห์ข้อมูลและตรวจสอบสมมติฐาน
- วิธีดำเนินการวิจัยแต่ละขั้นตอน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นเตรียมการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่

1.1.1 ครูผู้สอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยเป็นครูผู้สอนโรงเรียนในสหวิทยาเขตทวารวดี จังหวัดสุพรรณบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จำนวน 52 คน

1.1.2 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โดยเป็นนักเรียนโรงเรียนในสหวิทยาเขตทวารวดีจังหวัดสุพรรณบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จำนวน 4,683 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1.2.1 ครูผู้สอนภาษาไทยจำนวน 3 คน รวมทั้งผู้วิจัย ได้แก่ ครูผู้สอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหนองวัลย์เปรียงวิทยา และโรงเรียนสระยายโสมวิทยา โรงเรียนละ 1 คน และครูผู้สอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองวัลย์เปรียงวิทยา จำนวน 1 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นครูผู้สอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งเป็นครูผู้สอนที่สนใจหัวข้อการวิจัย และเป็นครูผู้สอนที่มาจากโรงเรียนที่มีขนาดใกล้เคียงกัน

1.2.2 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากชั้นเรียนของ

ครูผู้สอน ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนหนองวัลย์เปรียงวิทยา จำนวน 24 คน นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนสระยายโสมวิทยา จำนวน 29 คน และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนหนองวัลย์เปรียงวิทยา จำนวน 25 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1. ความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R

2.2.2 ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

2.2.3 ความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา

ระยะที่ 2 การทดลองและการอภิปรายผล (Do, See) เป็นการดำเนินการทดลองนิเทศติดตามและอภิปรายผล โดยทดลองกับนักเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น 10 คาบ เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จำนวน 9 คาบและทดสอบหลังเรียนจำนวน 1 คาบ คาบละ 50 นาที ซึ่งระหว่าง การจัดการเรียนรู้มีการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ระหว่างครูในแต่ละคาบตามกระบวนการการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

4. แบบแผนการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยมีแบบแผนการวิจัยดังนี้

1. ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ตามเกณฑ์ร้อยละ 75 ใช้แบบแผนการวิจัย One Shot Case Study (มาเรียม นิลพันธุ์, 2555)

X	T ₂
---	----------------

X คือ การเรียนรู้โดยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R

T₂ คือ ทดสอบหลังเรียนหลังการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R

ขั้นที่ 2 ขั้นสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การวิจัยการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ครูภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ระยะที่ 2 การทดลองและอภิปรายผล (Do, See) มีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. แบบสังเกตความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R
2. แบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนด้านชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R
3. แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเรียน เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
4. แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R
5. แบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีขั้นสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

แบบสังเกตความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R มีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ ตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสังเกต
2. กำหนดขอบเขต และโครงสร้างของเนื้อหาพฤติกรรมที่ต้องการศึกษาเพื่อให้ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย
3. ดำเนินการสร้างแบบสังเกต เพื่อสังเกตความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ซึ่งแบบสังเกตใน

งานวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสังเกตมีโครงสร้างแบบตรวจสอบรายการ โดยเป็นการตรวจสอบ 2 ประเภทคือ มีการปฏิบัติ และไม่มีการปฏิบัติ ข้อคำถามที่ใช้ในแบบสังเกตมีทั้งหมด 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการเตรียมการสอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านสื่อและแหล่งการเรียนรู้ และด้านการวัดและการประเมินผล

เมื่อสร้างแบบสังเกตแล้ว กำหนดการคิดค่าคะแนน โดยหากพบว่าครูผู้สอนมีการปฏิบัติให้คะแนนเท่ากับ 1 คะแนน และหากครูผู้สอนไม่ปฏิบัติให้คะแนนเท่ากับ 0 คะแนน จากนั้นคิดคะแนนเป็นค่าร้อยละ และกำหนดเกณฑ์คุณภาพที่ใช้ในการอภิปรายผล ดังนี้

ร้อยละ 90 – 100	ครูผู้สอนมีความสามารถในการปฏิบัติอยู่ในระดับดีมาก
ร้อยละ 80 – 89	ครูผู้สอนมีความสามารถในการปฏิบัติอยู่ในระดับดี
ร้อยละ 70 – 79	ครูผู้สอนมีความสามารถในการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
ร้อยละ 60 – 69	ครูผู้สอนมีความสามารถในการปฏิบัติอยู่ในระดับพอใช้
ต่ำกว่าร้อยละ 60	ครูผู้สอนมีความสามารถในการปฏิบัติอยู่ในระดับปรับปรุง

4. เสนอแบบสังเกตให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องของภาษาและเนื้อหา

5. นำแบบสังเกตแก้ไขปรับปรุงในส่วนของการจัดเรียงข้อคำถามให้เหมาะสมตามด้าน และตั้งคำถามให้สอดคล้องกับสิ่งที่จะประเมิน จากนั้นนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาจำนวน 2 ท่านและด้านการวัดและประเมินผลจำนวน 1 ท่านเพื่อพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความสอดคล้องของแบบทดสอบวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

คะแนน	+1	สำหรับข้อคำถามที่แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์ข้อนั้น
คะแนน	0	สำหรับข้อคำถามที่ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์ข้อนั้น
คะแนน	- 1	สำหรับข้อคำถามที่แน่ใจว่าไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ข้อนั้น

หากค่า IOC มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 ขึ้นไป แสดงว่าข้อคำถามนั้นสามารถนำไปใช้ได้และมีความเหมาะสมหรือสอดคล้องกับจุดประสงค์เนื้อหา ซึ่งแบบสังเกตที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

6. นำแบบสังเกตมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญในส่วนของภาษาที่ใช้ในการตั้งคำถาม โดยเปลี่ยนให้เป็นภาษาที่กระชับเข้าใจง่ายและครอบคลุมสิ่งที่ต้องการจะสังเกต เมื่อปรับปรุงแก้ไขแล้วจึงนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือครูผู้สอนทั้งหมด 3 คน

แบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนด้านชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R มีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ ตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสัมภาษณ์
2. กำหนดขอบเขต และโครงสร้างของเนื้อหาพฤติกรรมที่ต้องการศึกษาเพื่อให้ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย
3. ดำเนินการสร้างแบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนด้านชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R โดยเป็นแบบสัมภาษณ์ที่มีโครงสร้างซึ่งกำหนดคำถามไว้ล่วงหน้าและถามตามประเด็นที่กำหนด ซึ่งแบบสัมภาษณ์ในการวิจัยครั้งนี้มีทั้งหมด 2 ด้าน ได้แก่ ด้านชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ SQ4R
4. เสนอแบบสัมภาษณ์ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องของภาษา และเนื้อหา
5. นำแบบสัมภาษณ์แก้ไขปรับปรุงในส่วนของข้อคำถาม โดยมีการเพิ่มข้อคำถามเพื่อให้ครอบคลุมกับสิ่งที่ประเมิน และแบ่งการสัมภาษณ์ออกเป็น 2 ด้าน คือ ด้านชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ SQ4R จากนั้นนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาจำนวน 2 ท่านและด้านการวัดและประเมินผลจำนวน 1 ท่านเพื่อพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

คะแนน	+1	สำหรับข้อคำถามที่แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์ข้อนั้น
คะแนน	0	สำหรับข้อคำถามที่ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์ข้อนั้น
คะแนน	-1	สำหรับข้อคำถามที่แน่ใจว่าไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ข้อนั้น

หากค่า IOC มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 ขึ้นไป แสดงว่าข้อคำถามนั้นสามารถนำไปใช้ได้และมีความเหมาะสมหรือสอดคล้องกับจุดประสงค์เนื้อหา ซึ่งแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00
6. นำแบบสัมภาษณ์มาปรับปรุงแก้ไขในส่วนของภาษาที่ใช้ในแต่ละข้อคำถาม โดยปรับภาษาให้ถูกต้องและง่ายต่อการเข้าใจในขณะที่สัมภาษณ์ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เมื่อปรับปรุงแก้ไขเสร็จแล้วจึงนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือครูผู้สอนทั้งหมด 3 คน

แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเรียน เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ มีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

2. ศึกษาทฤษฎี หลักการ แนวทางการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเรียน โดยจำแนกตามประเภทบทอ่าน

3. สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถเรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณแบบปรนัย 4 ตัวเลือก ที่แต่ละข้อมีคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว ให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมทั้งหมด 2 ฉบับ คือระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สร้างแบบทดสอบฉบับละ 65 ข้อ ซึ่งจำนวนข้อคำถามตามระดับพฤติกรรมมีจำนวนเท่ากัน แต่บทอ่านในแบบทดสอบมี ความยากง่ายแยกตามระดับชั้น

4. นำแบบทดสอบเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของเนื้อหา และเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านที่มีความเชี่ยวชาญด้านเนื้อหาจำนวน 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลจำนวน 1 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ความสอดคล้องของแบบทดสอบวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

คะแนน	+1	สำหรับข้อคำถามที่แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์ข้อนั้น
คะแนน	0	สำหรับข้อคำถามที่ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์ข้อนั้น
คะแนน	-1	สำหรับข้อคำถามที่แน่ใจว่าไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ข้อนั้น

จากนั้นนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาคำนวณค่า IOC หากค่า IOC มีค่ามากกว่า .50 ขึ้นไป แสดงว่าข้อคำถามนั้นสามารถนำไปใช้ได้ และมีความเหมาะสมหรือสอดคล้องกับจุดประสงค์เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้และประเมินผล และจากการคำนวณหาค่า IOC พบข้อสอบที่มีค่ามากกว่า .50 ดังนี้

1. ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีข้อสอบที่ค่า IOC มากกว่า .50 ขึ้นไปจำนวน 57 ข้อ โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง .67 – 1.00

2. ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีข้อสอบที่ค่า IOC มากกว่า .50 ขึ้นไปจำนวน 58 ข้อ โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง .67 – 1.00

5. นำแบบทดสอบมาปรับปรุงในส่วนของข้อคำถาม ซึ่งต้องตั้งคำถามให้ถูกต้องเหมาะสมตามระดับพฤติกรรมที่ต้องการวัด ปรับปรุงบทอ่านที่มีเนื้อหาขนาดใหญ่ให้สั้นและกระชับขึ้น จากนั้นนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. ข้อสอบระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนหนองวัลย์เปรียงวิทยา

2. ข้อสอบระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนหนองวัลย์เปียงวิทยา

6. ตรวจสอบทดสอบวัดความสามารถการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยให้คะแนน ข้อที่ถูก ข้อละ 1 คะแนน ข้อที่ผิดหรือไม่ได้ตอบให้ 0 คะแนน นำมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง .20 - 1.00 ซึ่งจากการคำนวณหาค่าความยากง่าย พบว่ามีข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์ค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนกดังนี้

1. ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์ค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนกจำนวน 46 ข้อ

2. ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์ค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนกจำนวน 50 ข้อ

จากนั้นผู้วิจัยเลือกแบบทดสอบจำนวน 40 ข้อ จำนวน 2 ฉบับคือ แบบทดสอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยเลือกแบบทดสอบให้มีประสิทธิภาพและครบตามระดับพฤติกรรมที่กำหนดจำนวน 40 ข้อ โดยจำนวนข้อคำถามตามระดับพฤติกรรมมีจำนวนเท่ากันทั้ง 2 ระดับชั้น แต่บทอ่านมีความยากง่ายต่างกัน ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 จำนวนข้อสอบตามพฤติกรรมการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 40 ข้อ

ชื่อเรื่อง	ความจำ	ความเข้าใจ	นำไปใช้	วิเคราะห์	สังเคราะห์	ประเมินค่า	รวม
1. การอ่านนิทานอย่างมีวิจารณญาณ	-	1	2	2	2	3	10
2. การอ่านข่าวอย่างมีวิจารณญาณ	-	1	2	2	2	3	10
3. การอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ	-	1	2	2	2	3	10
4. การอ่านร้อยกรองอย่างมีวิจารณญาณ	-	1	2	2	2	3	10
รวม	-	4	8	8	8	12	40

แบบทดสอบจำนวน 40 ข้อที่ผู้วิจัยเลือกตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นมีค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนกดังนี้

แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเรียน เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง .33 - .76 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .20 - .62

แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเรียน เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าความยากง่ายระหว่าง .28 - .78 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .23
- .68

7. นำแบบทดสอบไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตร KR20 ของคูเดอร์
และริชาร์ดสัน ซึ่งแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่นดังนี้

แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเรียน เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .89

แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเรียน เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .92

8. นำแบบทดสอบที่ได้ไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปี
ที่ 2/1 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนหนองวัลย์เปรียงวิทยา และนักเรียนระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนสระยายโสมวิทยา

**แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ
SQ4R ผู้วิจัยได้สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนดังนี้**

1. ศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรสาระแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
2. ศึกษาหนังสือ ตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมี
วิจารณญาณ และวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R
3. ศึกษาหนังสือ ตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแผนการจัดการ
เรียนรู้ และคัดเลือกสื่อสำหรับนำมาเป็นบทอ่านในแผนการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ นิทาน ข่าว บทความ
และร้อยกรอง
4. กำหนดเนื้อหาและระยะเวลาในการทดลอง เพื่อสร้างแผนการจัดการเรียนรู้การ
อ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ทั้งระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่
2 และ 3 จำนวนระดับชั้นละ 9 แผน ดังรายละเอียดของแผนการจัดการเรียนรู้ตามตารางที่ 12

ตารางที่ 12 รายละเอียดของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้	เนื้อหา
1	การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเบื้องต้น
2-3	การอ่านนิทานจากสื่อออนไลน์อย่างมีวิจารณญาณ
4-5	การอ่านข่าวจากสื่อออนไลน์อย่างมีวิจารณญาณ
6-7	การอ่านบทความจากสื่อออนไลน์อย่างมีวิจารณญาณ
8-9	การอ่านร้อยกรองจากสื่อออนไลน์อย่างมีวิจารณญาณ
-	ทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้

5. เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบไปด้วยมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

จุดประสงค์ สาระสำคัญ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ โดยกำหนดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ดังนี้

1. ขั้นกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน เป็นขั้นกระตุ้นความสนใจของนักเรียนเพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่เนื้อหาการเรียนการสอน

2. ขั้นกิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ จัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ดังนี้

1) ขั้นสำรวจ (Survey - S) การอ่านเนื้อหาอย่างคร่าวๆ โดยนักเรียนอ่านบทอ่านแต่ละประเภทในแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งครูมีระยะเวลาที่กำหนดให้ตามความยาวของเรื่องที่อ่าน

2) ขั้นตั้งคำถาม (Question - Q) ตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่าน นักเรียนตั้งคำถามให้ถูกต้องและอยู่ในขอบเขตของเนื้อเรื่องที่อ่าน โดยครูกำหนดให้นักเรียนตั้งคำถามประมาณ 5 – 10 ข้อ

3) อ่านอย่างละเอียด (Read - R) นักเรียนอ่านเนื้อหาอย่างละเอียดอีกครั้งเพื่อเก็บข้อมูลอย่างละเอียด โดยมีระยะเวลาในการอ่านที่เพิ่มขึ้นจากขั้นสำรวจ

4) จดบันทึก (Record - R) บันทึกข้อมูลที่ได้จากการอ่านตามความเข้าใจของตนเอง โดยครูให้นักเรียนตอบคำถามจากสิ่งที่นักเรียนตั้งไว้ และนักเรียนสามารถเปลี่ยนคำถามใหม่ได้อีกครั้ง

5) สรุปลงใจความสำคัญ (Recite - R) นักเรียนสรุปลงใจความสำคัญด้วยภาษาของตนเอง โดยสรุปให้มีขนาดสั้นกระชับและได้ใจความมากที่สุด

6) ทบทวน วิเคราะห์ วิวิจารณ์แสดงความคิดเห็นและประเมินค่า

(Reflect - R) นักเรียนจะมีโอกาสในการแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่าน หรือประเมินค่าเรื่องที่อ่าน

3. ชั้นกิจกรรมรวบยอด เป็นขั้นตอนสุดท้ายของการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ นักเรียนและครูผู้สอนสรุปการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกันสำหรับความยากง่ายของเนื้อหาที่ใช้ในการจัดทำแผนการเรียนรู้ขึ้นอยู่กักระดับชั้น โดยเนื้อหาที่ใช้เป็นบทอ่านในการจัดการเรียนรู้ใน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จะแตกต่างกัน โดยครูผู้สอนเป็นผู้ที่คอยแนะนำ เนื้อหาให้เหมาะสมต่อระดับชั้น

6. เสนอแผนการจัดการเรียนรู้ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความ ถูกต้องทางด้านเนื้อหา การใช้ถ้อยคำภาษา และปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง

7. นำแผนการจัดการเรียนรู้ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ โดยปรับปรุงในส่วน of ชั้นกิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ ซึ่งปรับปรุงโดยการเขียนขั้นตอน SQ4R อย่างละเอียดจากนั้นนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการ สอนภาษาไทยจำนวน 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญทางด้านการวัดและการประเมินผลการศึกษา 1 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ด้วยการพิจารณาหาค่า ดัชนีความสอดคล้อง (Index Objective Congruence) ระหว่างจุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมและ การประเมินผล โดยกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้และการประเมินผล

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องระหว่าง จุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้และการประเมินผล

- 1 หมายถึง แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ไม่มีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้และการประเมินผล

หากค่า IOC มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 ขึ้นไป แสดงว่าข้อคำถามนั้นใช้ได้และมีความ เหมาะสมหรือสอดคล้องกับจุดประสงค์เนื้อหา

จากนั้นนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาคำนวณค่า IOC หากค่า IOC มีค่า มากกว่า .50 ขึ้นไป แสดงว่าข้อคำถามนั้นใช้ได้ และมีความเหมาะสมหรือสอดคล้องกับจุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้และประเมินผล โดยแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าดัชนีความ สอดคล้องเท่ากับ 1.00 ทั้งในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

8. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขในส่วน of เครื่องมือวัด และประเมินผล ตารางรูบริค เมื่อแก้ไขแล้วจึงนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนหนองวัลย์เปรียงวิทยา และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนสระยายโสมวิทยา

แบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถาม จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 2. วางโครงสร้างคำถามหรือแนวคำถาม และสร้างคำถาม โดยแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ตามหลักการของลิเคอร์ท (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543: 107 - 108) ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง	ความคิดเห็นในระดับมากที่สุด
คะแนน 4 หมายถึง	ความคิดเห็นในระดับมาก
คะแนน 3 หมายถึง	ความคิดเห็นในระดับปานกลาง
คะแนน 2 หมายถึง	ความคิดเห็นในระดับน้อย
คะแนน 1 หมายถึง	ความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด

3. สร้างแบบสอบถามความคิดเห็น โดยแบ่งออกเป็นทั้งหมด 2 ด้าน ได้แก่ด้านชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R

4. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของแบบสอบถาม

5. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขในส่วยของการเพิ่มข้อความ และจัดข้อความให้เหมาะสมแต่ละด้าน เมื่อแก้ไขเสร็จแล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทยจำนวน 3 คน คือผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาจำนวน 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลจำนวน 1 ท่าน เพื่อตรวจสอบหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

+1	หมายถึง	แน่ใจว่าแบบสอบถามความคิดเห็นนี้สอดคล้องกับจุดประสงค์
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าแบบสอบถามความคิดเห็นสอดคล้องกับจุดประสงค์
- 1	หมายถึง	แน่ใจว่าแบบสอบถามความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

หากค่า IOC มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 ขึ้นไป แสดงว่าข้อความนั้นสามารถนำไปใช้ได้ และมีความเหมาะสมหรือสอดคล้องกับจุดประสงค์เนื้อหา โดยแบบสอบถามความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

6. ปรับปรุงแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ โดยแก้ไขข้อความให้เหมาะสม ถูกต้อง ง่ายต่อการเข้าใจและนำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างคือครูผู้สอนรวมทั้งสิ้น 3 คน

ขั้นที่ 3 ขั้นตอนการวิจัย

1. ขั้นทดลอง (Do)

ขั้นทดลองในการวิจัยครั้งนี้มีดังต่อไปนี้

1. ครูผู้สอนรวมถึงผู้วิจัยจำนวน 3 คน เป็นผู้สอนโดยแบ่งเป็นระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 2 คนและระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1 คน ทดลองสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จำนวนทั้งสิ้น 9 คาบคาบละ 50 นาที โดยจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน เป็นขั้นกระตุ้นความสนใจของนักเรียนเพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่เนื้อหาการเรียนการสอน

ขั้นกิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ จัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ดังนี้

1) ขั้นสำรวจ (Survey - S) การอ่านเนื้อหาอย่างคร่าวๆ โดยนักเรียนอ่านบทอ่านแต่ละประเภทในแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งครูมีระยะเวลาที่กำหนดให้ตามความยาวของเรื่องที่อ่าน

2) ขั้นตั้งคำถาม (Question - Q) ตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่าน นักเรียนตั้งคำถามให้ถูกต้องและอยู่ในขอบเขตของเนื้อเรื่องที่อ่าน โดยครูกำหนดให้นักเรียนตั้งคำถามประมาณ 5 - 10 ข้อ

3) อ่านอย่างละเอียด (Read - R) นักเรียนอ่านเนื้อหาอย่างละเอียดอีกครั้งเพื่อเก็บข้อมูลอย่างละเอียด โดยมีระยะเวลาในการอ่านที่เพิ่มขึ้นจากขั้นสำรวจ

4) จดบันทึก (Record - R) บันทึกข้อมูลที่ได้จากการอ่านตามความเข้าใจของตนเอง โดยครูให้นักเรียนตอบคำถามจากสิ่งที่นักเรียนตั้งไว้ และนักเรียนสามารถเปลี่ยนคำถามใหม่ได้อีกครั้ง

5) สรุปลงใจความสำคัญ (Recite - R) นักเรียนสรุปลงใจความสำคัญด้วยภาษาของตนเอง โดยสรุปให้มีขนาดสั้นกระชับและได้ใจความมากที่สุด

6) ทบทวน วิเคราะห์ วิวิจารณ์แสดงความคิดเห็นและประเมินค่า (Reflect - R) นักเรียนจะมีโอกาสในการแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่าน หรือประเมินค่าเรื่องที่อ่าน
ขั้นกิจกรรมรวบยอด เป็นขั้นตอนสุดท้ายของการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ นักเรียน และครูผู้สอนสรุปการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกัน

2. ระหว่างการดำเนินทดลองการสอน ครูผู้สอนแต่ละคนจะได้รับกรณีศึกษาและแลกเปลี่ยนการเรียนรู้คนละ 3 ครั้ง โดยผู้นิเทศคือครูผู้สอนรวมถึงผู้วิจัย ซึ่งเป็นการนิเทศกันเองภายในกลุ่ม โดยใช้แบบสังเกตเป็นเครื่องมือในการประเมินความสามารถของครูผู้สอนระหว่างการสอนภายในชั้นเรียน

3. เมื่อจบกระบวนการจัดเรียนรู้ ครูผู้สอนทั้งหมดร่วมกันประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ โดยใช้แบบสัมภาษณ์เพื่อสัมภาษณ์ครูผู้สอนที่ได้รับการนิเทศในครั้งนั้นเพื่อทราบปัญหา อุปสรรค รวมถึงตรวจสอบความรู้ความเข้าใจกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ในแต่ละครั้ง หากพบปัญหา และอุปสรรคครูผู้สอนปรึกษาร่วมกันคิดหาแนวทางการแก้ไขเพื่อนำไปปรับปรุงในการสอนครั้งต่อไป

2. การอภิปรายผล (See)

ขั้นตอนการอภิปรายผลเกิดขึ้นหลังการทดลอง มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ตรวจสอบแผนการปฏิบัติการสอนของครูผู้สอนจากแบบสังเกต โดยคิดคะแนนเป็นค่าร้อยละและเทียบกับเกณฑ์คุณภาพที่กำหนด

2. วัดและประเมินผลความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ข้อสอบแยกตามระดับชั้นคือ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ 3 โดยแบบทดสอบเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ระยะเวลาที่ใช้ในการทดสอบคือ 1 คาบเรียน เวลา 50 นาที หลังจากนั้นตรวจให้คะแนนเพื่อนำค่าเฉลี่ยที่ได้เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75 ตามที่งานวิจัยกำหนด

3. ครูผู้สอนรวมถึงผู้วิจัยทำแบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R

ขั้นที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลและตรวจสอบสมมติฐาน

สถิติที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการวิจัย ระยะเวลาที่ 2 การทดลองและการอภิปรายผลมีดังนี้

1. การศึกษาความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R

1.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (index item objective congruence : IOC)

1.2 ค่าร้อยละ

2. การศึกษาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ตามเกณฑ์ร้อยละ 75 สูตรที่ใช้ในการวิเคราะห์ มีดังนี้

2.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (index item objective congruence : IOC)

2.2 ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ

2.3 ค่าความยากง่ายของข้อสอบ

2.4 ค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบปรนัยโดยใช้สูตร KR-20

2.5 การทดสอบค่า t – test one sample

2.6 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. การศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R สูตรที่ใช้ในการวิเคราะห์ มีดังนี้

3.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (index item objective congruence : IOC)

3.2 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย 1) เพื่อศึกษาพัฒนาการความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับชุมชนการเรียนรู้ ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ 2) เพื่อศึกษาความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R 3) เพื่อศึกษาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ตามเกณฑ์ร้อยละ 75 4) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์พัฒนาการความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ตามเกณฑ์ร้อยละ 75

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์พัฒนาการความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้

ผลการวิเคราะห์พัฒนาการความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้

โดยนำผลคะแนนจากการสอบวัดความรู้ครูผู้สอนมาคำนวณเป็นคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ คำนวณคะแนนก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ ปรากฏผลในตารางที่ 13

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์คะแนนพัฒนาการความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้

คนที่	คะแนน ก่อนการสร้างชุมชน การเรียนรู้ทาง วิชาชีพ (10 คะแนน)	คะแนน หลังการสร้างชุมชน การเรียนรู้ทาง วิชาชีพ (10 คะแนน)	คะแนน พัฒนาการ สัมพัทธ์	ระดับของ พัฒนาการ
1	6	9	75	สูง
2	8	10	100	สูงมาก

จากตารางที่ 13 พบว่าครูผู้สอนทั้ง 2 คน มีคะแนนร้อยละพัฒนาการสัมพัทธ์เท่ากับ 75 และ 100 อยู่ในระดับสูงและสูงมาก ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R

ในการศึกษาความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R นั้น ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือในการวิจัยคือ แบบสังเกต และแบบสัมภาษณ์ ซึ่งมีการสังเกตและการสัมภาษณ์รวมทั้งสิ้น 3 ครั้ง โดยครูผู้สอนรวมถึงผู้วิจัยเป็นผู้ประเมินกันเองภายในกลุ่ม ผลการวิเคราะห์มีรายละเอียดดังนี้

ผลการวิเคราะห์แบบสังเกตความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R

แบบสังเกตในการวิจัยครั้งนี้เป็นการสังเกตแบบตรวจสอบรายการ ใช้การตรวจสอบ 2 ประเภทคือมีการปฏิบัติและไม่มีปฏิบัติ โดยหากพบว่าครูผู้สอนมีการปฏิบัติให้คะแนนเท่ากับ 1 คะแนน และหากครูผู้สอนไม่ปฏิบัติให้คะแนนเท่ากับ 0 คะแนน การสังเกตในครั้งนี้เป็นการสังเกตครูผู้สอน 3 คน คนละ 3 ครั้ง ซึ่งครูผู้สอนรวมถึงผู้วิจัยเป็นผู้ประเมินกันเองภายในกลุ่ม จากนั้นนำคะแนนที่ได้จากการสังเกตมาหารค่าร้อยละ เพื่อเทียบระดับคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด เมื่อสังเกต

ครูผู้สอนทั้งหมด 3 คน คนละ 3 ครั้ง ผลของการหาค่าร้อยละเมื่อนำไปเทียบกับเกณฑ์การประเมินที่กำหนดปรากฏผลในตาราง 14

ตารางที่ 14 ผลการศึกษาความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R

รายการประเมิน	คนที่ 1			คนที่ 2			คนที่ 3		
	1	2	3	1	2	3	1	2	3
1. ด้านการเตรียมการสอน									
1. ครูผู้สอนมีความพร้อมในการสอน	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2. ครูผู้สอนจัดบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้	1	1	1	1	1	1	1	1	1
3. ครูผู้สอนนำเสนอเนื้อหาได้ครบถ้วน	1	1	1	1	1	1	1	1	1
4. ครูผู้สอนใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้เป็นไปตามแผนการจัดการเรียนรู้หรือตรงตามเวลาที่กำหนด	1	1	1	1	1	1	1	1	1
5. ครูผู้สอนใส่ใจนักเรียนอย่างทั่วถึง	1	1	1	1	1	1	1	1	1
6. ครูผู้สอนกระตุ้นนักเรียนให้ร่วมกิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	1	1	1	1	1	1
7. ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมกิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	1	1	1	1	1	1
8. ครูผู้สอนปฏิบัติการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบทุกขั้นตอนทั้งกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้และกิจกรรมรวบยอด	1	1	1	1	1	1	1	1	1
ค่าเฉลี่ยด้านการเตรียมการสอน	1	1	1	1	1	1	1	1	1
ค่าร้อยละ	100	100	100	100	100	100	100	100	100
ค่าร้อยละของทั้งหมด	100								
ระดับคุณภาพ	ดีมาก								

ตารางที่ 14 ผลการศึกษาความสามารถของครูผู้สอนที่เข้าร่วมโครงการในการปฏิบัติการสอนโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R (ต่อ)

รายการประเมิน	คนที่ 1			คนที่ 2			คนที่ 3		
	1	2	3	1	2	3	1	2	3
2. ครูผู้สอนใช้สื่อและแหล่งการเรียนรู้ได้อย่างถูกต้องและครบถ้วน	1	1	1	1	1	1	1	1	1
ค่าเฉลี่ยด้านการเตรียมการสอน	1	1	1	1	1	1	1	1	1
ค่าร้อยละ	100	100	100	100	100	100	100	100	100
ค่าร้อยละของทั้งหมด	100								
ระดับคุณภาพ	ดีมาก								
4. ด้านการวัดและการประเมินผล									
1. ครูผู้สอนวัดและประเมินผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2. ครูผู้สอนวัดและประเมินผลถูกต้องตามเครื่องมือและเกณฑ์การวัดและประเมินผล	1	1	1	1	1	1	1	1	1
ค่าเฉลี่ยด้านการเตรียมการสอน	1	1	1	1	1	1	1	1	1
ค่าร้อยละ	100	100	100	100	100	100	100	100	100
ค่าร้อยละของทั้งหมด	100								
ระดับคุณภาพ	ดีมาก								

จากตารางที่ 14 พบว่าครูผู้สอนมีการปฏิบัติครบตามขั้นตอนทั้ง 3 ครั้ง โดยคิดค่าร้อยละของทั้ง 4 ด้านคือ ด้านการเตรียมการสอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านสื่อและแหล่งการเรียนรู้ และด้านการวัดและ การประเมินผล มีค่าร้อยละเท่ากับ 100 เมื่อนำไปเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดผลปรากฏว่า ครูผู้สอนมีความสามารถในการปฏิบัติการสอนอยู่ในระดับดีมาก

ผลการวิเคราะห์แบบสัมภาษณ์ความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R

แบบสัมภาษณ์ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสัมภาษณ์แบบปลายเปิด โดยสัมภาษณ์ครูผู้สอนทั้ง 3 คน คนละ 3 ครั้ง ผลปรากฏดังนี้

1. ด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

1.1 ประเด็นที่ 1 ประโยชน์ของการสร้างชุมชนทางวิชาชีพ

จากการเก็บข้อมูลครูผู้สอนที่จำนวน 3 คน ข้อมูลจากการสัมภาษณ์พบว่า การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางมีประโยชน์ เพราะครูสามารถถ่ายทอดประสบการณ์แลกเปลี่ยนการเรียนรู้ ร่วมกันหาแนวทางแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน ได้วิธีการจัดการชั้นเรียนใหม่ๆเพิ่มขึ้น ดังข้อมูลต่อไปนี้

มีประโยชน์ เพราะได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ บอกเล่าปัญหา และหาแนว
ทางแก้ไข

(ครูคนที่ 1)

มีประโยชน์ เพราะครูสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ได้

(ครูคนที่ 2)

มีประโยชน์ เพราะทำให้ครูผู้สอนทั้ง 3 คน ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และเห็น
ปัญหาของนักเรียนแต่ละโรงเรียน พร้อมทั้งยังได้วิธีการจัดการชั้นเรียนใหม่ๆ และได้
แลกเปลี่ยนเรียนรู้ในเรื่องอื่น ๆ ด้วย

(ครูคนที่ 3)

1.2 ประเด็นที่ 2 ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทาง
วิชาชีพจากการเก็บข้อมูลครูผู้สอนที่จำนวน 3 คน ข้อมูลจากการสัมภาษณ์พบว่า มีอุปสรรคในการ
จัดสรรเวลาในการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ระหว่างโรงเรียน เนื่องจากบริบทโรงเรียนต่างกัน การจัดสรร
เวลาหรือภาระงานต่างกัน ทำให้เอื้อต่อการดำเนินงานค่อนข้างยาก ดังข้อมูลดังต่อไปนี้

ในต่างโรงเรียน มีอุปสรรคชั่วโมงสอนไม่ตรงกัน

(ครูคนที่ 1)

ในด้านกระบวนการไม่มีปัญหาและอุปสรรค แต่ในด้านเวลา เนื่องจากเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก ทำให้การดำเนินการร่วมกับครูต่างโรงเรียน การจัดสรรเวลาว่างให้เอื้อต่อการดำเนินงานค่อนข้างยาก

(ครูคนที่ 2)

มีอุปสรรคในการประชุมวางแผนค่อนข้างไม่ตรงกัน เนื่องจากอยู่คนละโรงเรียน ทำให้บางครั้งต้องบอกเล่าการจัดการเรียนรู้ผ่านตัวช่วยอื่นๆ อาทิ โทรศัพท์เคลื่อนที่

(ครูคนที่ 3)

2. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R

2.1 ประเด็นที่ 1 การเตรียมความพร้อมก่อนการสอนของครูผู้สอน

จากการเก็บข้อมูลครูผู้สอนที่จำนวน 3 คน ข้อมูลจากการสัมภาษณ์พบว่า ครูมีการศึกษาจุดประสงค์ เนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ก่อนสอน มีการสอบถามนักเรียนถึงปัญหาอุปสรรคของการเรียนในแต่ละครั้งเพื่อนำไปปรับปรุงในแผนการจัดการเรียนรู้อื่น ๆ ดังข้อมูลต่อไปนี้

เตรียมความพร้อมตามจุดประสงค์ ทำความเข้าใจเนื้อหา

(ครูคนที่ 1)

ศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้ก่อนดำเนินกิจกรรม

(ครูคนที่ 2)

พูดคุยเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคในการอ่านแบบ SQ4R ร่วมกับนักเรียนเพื่อหาแนวทางแก้ไข

(ครูคนที่ 3)

2.2 ประเด็นที่ 2 การจัดการเรียนรู้ให้เป็นไปตามแผนการจัดการเรียนรู้

จากการเก็บข้อมูลครูผู้สอนที่จำนวน 3 คน ข้อมูลจากการสัมภาษณ์พบว่า ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้เป็นไปตามแผนการจัดการเรียนรู้ อาจมีปรับเปลี่ยนเวลาในการจัดกิจกรรมบางกิจกรรมแต่ยังเป็นไปตามขั้นตอนที่ได้วางไว้ ดังข้อมูลต่อไปนี้

เป็นไปตามแผนการจัดการเรียนรู้

(ครูคนที่ 1)

จัดการเรียนรู้ได้ครบและเป็นไปตามแผน

(ครูคนที่ 2)

มีการเปลี่ยนแปลงกิจกรรมในบางขั้นเพียงเล็กน้อยเพื่อความเหมาะสมของเวลา แต่ยังเป็นไปตามลำดับขั้นที่เขียนไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้”

(ครูคนที่ 3)

2.3 ประเด็นที่ 3 ความเข้าใจของครูผู้สอนเกี่ยวกับวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R จากการเก็บข้อมูลครูผู้สอนที่จำนวน 3 คน ข้อมูลจากการสัมภาษณ์พบว่าครูผู้สอนเข้าใจวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R เป็นอย่างดี ดังข้อมูลต่อไปนี้

เข้าใจการจัดการอ่านแบบ SQ4R ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจแนวคิดของเรื่องที่อ่าน

(ครูคนที่ 1)

เข้าใจวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R เป็นอย่างดี

(ครูคนที่ 2)

เข้าใจวิธีสอน และเข้าใจผู้เรียน จึงปรับเปลี่ยนกิจกรรมในบางขั้น

(ครูคนที่ 3)

2.4 ประเด็นที่ 4 ผลการจัดการเรียนรู้ในแต่ละขั้นตอน

จากการเก็บข้อมูลครูผู้สอนที่จำนวน 3 คน สามารถแยกตามขั้นตอนได้ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นสำรวจ (Survey - S) ข้อมูลจากการสัมภาษณ์พบว่า หากเนื้อหาของสื่อที่นำมาใช้มีขนาดสั้น นักเรียนจะสามารถอ่านได้ทันตามเวลาที่กำหนดมากกว่าเนื้อหาที่มีขนาดยาว มีนักเรียนบางส่วนที่อ่านไม่ทันเนื่องจากอ่านไม่คล่อง ดังข้อมูลต่อไปนี้

นักเรียนอ่านได้ทันตามเวลาที่กำหนด

(ครูคนที่ 1)

นักเรียนส่วนใหญ่อ่านทันตามเวลาที่กำหนด มีบางคนอ่านไม่ทัน เพราะมีความยากลำบากในการอ่านคือ อ่านไม่คล่อง ครูให้เวลาเพิ่ม”

(ครูคนที่ 2)

มีนักเรียนบางส่วนที่อ่านทันภายใน 2 นาที แต่มีนักเรียนบางส่วนที่ยังอ่านไม่จบ

(ครูคนที่ 3)

ขั้นที่ 2 ขั้นตั้งคำถาม (Question - Q) ข้อมูลจากการสัมภาษณ์พบว่า นักเรียนบางส่วนยังคงตั้งคำถามง่ายๆ ไม่ค่อยมีการคิดวิเคราะห์หรือคำถามแบบวิจารณ์ญาณ ครูจึงคอยแนะนำการตั้งคำถามก่อน แต่หลังจากนั้น นักเรียนสามารถตั้งคำถามได้ดีขึ้น ตั้งข้อมูลต่อไปนี้

ครูคอยแนะนำการตั้งคำถาม

(ครูคนที่ 1)

นักเรียนดำเนินการตั้งคำถามได้เรียบร้อยเนื่องจากครูผู้สอนคอยแนะนำการตั้งคำถาม

(ครูคนที่ 2)

ครูผู้สอนคอยแนะนำลักษณะการตั้งคำถาม และเดินดูผู้เรียนขณะทำกิจกรรม

(ครูคนที่ 3)

ขั้นที่ 3 ขั้นอ่านอย่างละเอียด (Read - R) ข้อมูลจากการสัมภาษณ์พบว่า นักเรียนอ่านเรื่องได้ทันตามเวลาที่กำหนด ตั้งข้อมูลต่อไปนี้

นักเรียนอ่านเรื่องได้ทันตามเวลาที่กำหนด

(ครูคนที่ 1)

นักเรียนอ่านอย่างละเอียดได้ตามกำหนดเวลาที่ครูผู้สอนกำหนด

(ครูคนที่ 2)

นักเรียนอ่านทันตามเวลาที่กำหนด

(ครูคนที่ 3)

ขั้นที่ 4 ขั้นจดบันทึก (Record - R) ข้อมูลจากการสัมภาษณ์พบว่า นักเรียนตอบคำถามได้ถูกต้องตามที่นักเรียนได้ตั้งคำถามนั่นเอง ดังข้อมูลต่อไปนี้

นักเรียนตอบคำถามได้ครบ

(ครูคนที่ 1)

นักเรียนโดยส่วนใหญ่ดำเนินการเรียบร้อย มีบางส่วนที่มีความยากลำบากในการเขียน คือเขียนไม่คล่อง ครูคอยแนะนำช่วยเหลือ

(ครูคนที่ 2)

ครูเดินสังเกตผู้เรียน พบว่านักเรียนตั้งคำถามได้ดีและตอบคำถามได้ชัดเจน

(ครูคนที่ 3)

ขั้นที่ 5 ขั้นสรุปใจความสำคัญ (Recite - R) ข้อมูลจากการสัมภาษณ์พบว่า บางครั้งครูและนักเรียนจะสรุปใจความสำคัญร่วมกันก่อน หลังจากนั้นนักเรียนสามารถสรุปใจความสำคัญด้วยตนเองได้

นักเรียนสรุปใจความสำคัญได้

(ครูคนที่ 1)

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปใจความสำคัญ

(ครูคนที่ 2)

ก่อนทำขั้นตอนนี้ ครูร่วมกันสรุปเนื้อหาพร้อมกับนักเรียนก่อน

(ครูคนที่ 3)

ขั้นที่ 6 ขั้นทบทวน วิเคราะห์ วิจาร์ณ แสดงความคิดเห็นและประเมินค่า (Reflect – R) ข้อมูลจากการสัมภาษณ์พบว่า ครูยังคงแนะนำการวิเคราะห์ วิจาร์ณ แสดงความคิดเห็นและประเมินค่าในบางครั้งหากเรื่องนั้นมีเนื้อหาที่ยาก เช่น ร้อยกรองที่ต้องตีความ ส่วนเนื้อหาอื่น ๆ นักเรียนสามารถทำตามขั้นตอนได้อย่างถูกต้อง ดังข้อมูลต่อไปนี้

นักเรียนแสดงความคิดเห็นและบอกประโยชน์รวมถึงข้อคิดได้

(ครูคนที่ 1)

นักเรียนส่วนใหญ่สรุปข้อคิดจากบทร้อยกรองได้ มีบางส่วนที่ครูผู้สอนต้องให้คำแนะนำ

(ครูคนที่ 2)

นักเรียนคอยสอบถามเกี่ยวกับการประเมินค่าว่าถูกต้องหรือไม่ เนื่องจากเป็นบทร้อยกรองการประเมินค่าอาจมีมากกว่างานเขียนอื่นๆ ครูจึงคอยแนะนำนักเรียนอยู่ตลอด

(ครูคนที่ 3)

2.5 ประเด็นที่ 5 ข้อเสนอแนะต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ข้อมูลจากการสัมภาษณ์พบว่า อาจปรับเปลี่ยนเวลาหากเนื้อหาของสื่อออนไลน์ที่นักเรียนอ่านมีขนาดยาว ดังข้อมูลต่อไปนี้

อาจเลือกเนื้อหาข่าวให้มีขนาดสั้นลง

(ครูคนที่ 1)

การอ่านแบบ SQ4R ที่มีเนื้อหายาวต้องใช้เวลา อาจจะต้องลดกิจกรรมอื่นๆลง

(ครูคนที่ 3)

2.6 ประเด็นที่ 6 ปัญหาและอุปสรรคที่พบในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ข้อมูลจากการสัมภาษณ์พบว่า ในส่วนของร้อยกรอง นักเรียนบางส่วนถอดความไม่ได้ และบางคนยังประเมินค่าบทร้อยกรองไม่เป็น ดังข้อมูลต่อไปนี้

ผู้เรียนบางคนมีปัญหาด้านการถอดความจากร้อยกรองเป็นร้อยแก้ว
ครูผู้สอนจึงต้องช่วยเหลือสนับสนุน

(ครูคนที่ 2)

การประเมินค่าบทร้อยกรองมีวิธีที่ค่อนข้างยาก นักเรียนบางส่วนประเมิน
ค่าไม่ถูกต้อง

(ครูคนที่ 3)

2.7 ประเด็นที่ 7 แนวทาง/วิธีแก้ไขปัญหาการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ข้อมูลจากการ
สัมภาษณ์พบว่า อาจมีการสอนแยกเนื้อหาของการถอดความและประเมินค่าบทร้อยกรองแยก 1 แผน
และครูควรคอยสังเกตผู้เรียนและคอยช่วยเหลือสนับสนุนตลอด ดังข้อมูลต่อไปนี้

ครูผู้สอนต้องสังเกตผู้เรียน หากพบต้องคอยช่วยเหลือสนับสนุน

(ครูคนที่ 2)

ครูควรสอนการประเมินค่าร้อยกรองก่อนใช้จัดการเรียนรู้แผนนี้

(ครูคนที่ 3)

จากการใช้แบบสัมภาษณ์เพื่อศึกษาความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนโดยใช้
กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R พบว่า ครูผู้สอนมีความสามารถในการ
ปฏิบัติการสอนเป็นอย่างดี การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีส่วนช่วยให้ครูผู้สอนได้แลกเปลี่ยน
เรียนรู้เพื่อพัฒนานักเรียน ครูผู้สอน มีการวางแผนก่อนจัดการเรียนรู้ในแต่ละครั้ง เข้าใจวิธีการสอน
อ่านแบบ SQ4R ดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามขั้นของ SQ4R ได้อย่างครบถ้วน อาจมีการ
ปรับเปลี่ยนบางกิจกรรมตามแต่ละขั้นตอนเพื่อความเหมาะสม ทั้งนี้เพราะครูมีการให้คำแนะนำ
ปรึกษาการจัดการเรียนรู้ในแต่ละขั้นและนำปัญหาในแต่ละครั้งมาแก้ไข ซึ่งครูผู้สอนทั้ง 3 คนได้มีการ

สนทนาเพื่อแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน จนนำไปสู่การพัฒนาการเรียนรู้ในครั้งต่อไป
และเมื่อสิ้นสุดการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ความสามารถของนักเรียนในด้านการอ่านอย่างมี
วิจารณญาณเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในงานวิจัย

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ตามเกณฑ์ร้อยละ 75

ผลการศึกษาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ตามเกณฑ์ร้อยละ 75 โดยนำคะแนนหลังเรียนที่ได้มาเทียบตามเกณฑ์ที่กำหนด ปรากฏผลดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 ผลการศึกษาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ตามเกณฑ์ร้อยละ 75

โรงเรียน	ระดับชั้น	N	คะแนน เต็ม	คะแนน เกณฑ์	\bar{X}	S.D	ร้อยละ	T
โรงเรียนหนองวัลย์เปரியงวิทยา	ม. 2/1	24	40	30	31.63	2.30	79.06	3.46*
	ม. 3/1	25	40	30	32.88	2.11	82.20	6.83*
โรงเรียนสระยายโสมวิทยา	ม. 2/1	29	40	30	32.76	2.05	81.90	7.26*

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 15 พบว่า ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R เมื่อคิดค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละนั้นพบว่าผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ที่ตั้งไว้ โดยนักเรียนที่มีความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์หลังจากการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ในลำดับที่ 1 คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนหนองวัลย์เปரியงวิทยา มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 32.88 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เท่ากับ 2.11 คิดเป็นร้อยละ 82.20 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 ที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ลำดับที่ 2 คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนสระยายโสมวิทยา มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 32.76 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เท่ากับ 2.05 คิดเป็นร้อยละ 81.90 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 ที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และลำดับที่ 3 คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนหนองวัลย์เปரியงวิทยา มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 31.63 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เท่ากับ 2.30 คิดเป็นร้อยละ 79.06 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 ที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R

ผลการศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R นำคะแนนที่ได้จากการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นที่เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ คือ ระดับ 5 หมายถึง ความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ระดับ 4 หมายถึง ความคิดเห็นในระดับมาก ระดับ 3 หมายถึงความคิดเห็นในระดับปานกลาง ระดับ 2 หมายถึง ความคิดเห็นในระดับน้อย และระดับ 1 หมายถึง ความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด มาคำนวณหาค่าเฉลี่ยและนำค่าเฉลี่ยไปเทียบกับเกณฑ์การประเมิน ปรากฏผลในตารางที่ 16

ตารางที่ 16 ผลการศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับ
1. การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)				
1.1 ครูผู้สอนเข้าใจกระบวนการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมากขึ้น	4.00	0	มาก	6
1.2 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีประโยชน์ต่อครูผู้สอน	5.00	0	มากที่สุด	1
1.3 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพระหว่างครูผู้สอนสามารถแก้ปัญหาการเรียนการสอนได้	4.67	0.58	มากที่สุด	4
1.4 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	5.00	0	มากที่สุด	1
1.5 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทำให้ผลการเรียนของนักเรียนดีขึ้น	5.00	0	มากที่สุด	1
1.6 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีประโยชน์ต่อนักเรียน	4.67	0.58	มากที่สุด	4
เฉลี่ยด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)	4.72	0.19	มากที่สุด	1

ตารางที่ 16 ผลการศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R (ต่อ)

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับ
2. กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R				
2.1 ครูผู้สอนเข้าใจกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R	4.00	0	มาก	7
2.2 กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ SQ4R เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.67	0.58	มากที่สุด	2
2.3 กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ SQ4R เป็นขั้นตอนการสอนที่มีระบบชัดเจน	4.67	0.58	มากที่สุด	2
2.4 กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R สามารถทำให้นักเรียนอ่านอย่างเป็นระบบมากยิ่งขึ้น	4.67	0.58	มากที่สุด	2
2.5 นักเรียนมีความกระตือรือร้นต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R	4.00	0	มาก	7
2.6 กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R สามารถพัฒนาความสามารถการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้	4.67	0.58	มากที่สุด	2
2.7 กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R เป็นวิธีการสอนที่น่าสนใจ	5.00	0	มากที่สุด	1
2.8 กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R เป็นวิธีการสอนที่มีประโยชน์ สามารถนำไปใช้สอนกับการอ่านประเภทอื่นได้	4.33	0.58	มาก	6
เฉลี่ยด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R	4.50	0.36	มากที่สุด	2
ภาพรวม	4.61	0.28	มากที่สุด	

จากตารางที่ 16 พบว่า โดยภาพรวมครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.61 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.28 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเป็นลำดับที่ 1 คือด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.72 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.19 และลำดับที่ 2 ได้แก่ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.36

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับดังต่อไปนี้

ลำดับที่ 1 จากการสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพพบว่า ครูผู้สอนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.72 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.19 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ครูผู้สอนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด สามารถเรียงตามลำดับได้ดังนี้ ลำดับที่ 1) ข้อที่ 2 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีประโยชน์ต่อครูผู้สอน ข้อที่ 4 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และข้อที่ 5 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทำให้ผลการเรียนของนักเรียนดีขึ้น มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 5.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.00 ลำดับที่ 2) ข้อที่ 3 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพระหว่างครูผู้สอนสามารถแก้ปัญหาการเรียนการสอนได้ และข้อที่ 6 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีประโยชน์ต่อนักเรียน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.58 และข้อที่ครูผู้สอนมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุดคือข้อที่ 1 ครูผู้สอนเข้าใจกระบวนการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมากขึ้น มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.00

ลำดับที่ 2 จากการสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R พบว่าครูผู้สอนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.36 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ครูผู้สอนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดสามารถเรียงลำดับได้ดังนี้ 1) ข้อที่ 7 กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R เป็นวิธีการสอนที่น่าสนใจมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 5.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.00 2) ข้อที่ 2 กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ SQ4R เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ข้อที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ SQ4R เป็นขั้นตอนการสอนที่มีระบบชัดเจน ข้อที่ 4 กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R สามารถทำให้นักเรียนอ่านอย่างเป็นระบบมากยิ่งขึ้น และข้อที่ 6 กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R สามารถพัฒนาความสามารถการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้ มี

ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.58 ส่วนข้อที่ครูผู้สอนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากสามารถเรียงตามลำดับได้ดังนี้ 1) ข้อที่ 8 กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R เป็นวิธีการสอนที่มีประโยชน์ สามารถนำไปใช้สอนกับการอ่านประเภทอื่นได้ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.58 2) ข้อที่ 1 ครูผู้สอนเข้าใจกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R และข้อที่ 5 นักเรียนมีความกระตือรือร้นต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.00

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย 1) เพื่อศึกษาพัฒนาการความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับชุมชนการเรียนรู้ ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ 2) เพื่อศึกษาความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R 3) เพื่อศึกษาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ตามเกณฑ์ร้อยละ 75 4) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ครูผู้สอนภาษาไทยจำนวน 3 คน โดยรวมทั้งผู้วิจัย ได้แก่ 1) ครูผู้สอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหนองวัลย์เปรียงวิทยา และโรงเรียนสระยายโสมวิทยา โรงเรียนละ 1 คน 2) ครูผู้สอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองวัลย์เปรียงวิทยา จำนวน 1 คนได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งเป็นครูผู้สอนที่สนใจหัวข้อการวิจัยครั้งนี้ และเป็นครูผู้สอนที่มาจากโรงเรียนที่มีขนาดใกล้เคียงกัน และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ได้แก่ 1) นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนหนองวัลย์เปรียงวิทยา จำนวน 24 คนและนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนสระยายโสมวิทยา จำนวน 29 คน 2) นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนหนองวัลย์เปรียงวิทยา จำนวน 25 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แบบทดสอบวัดความรู้ครูผู้สอนที่เกี่ยวกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R 2) แบบสังเกตความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R 3) แบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนด้านชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R 4) แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเรียน เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 5) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R 6) แบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอน ที่มีต่อชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูผู้สอนมีพัฒนาการความรู้เกี่ยวกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R หลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ในระดับสูงและสูงมาก
2. ครูผู้สอนมีความสามารถการปฏิบัติการสอนโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ในระดับดีมาก
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 75 โดยในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนหนองวัลย์เปรียงวิทยามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 79.06 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนสระยายโสมวิทยา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 81.90 และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนหนองวัลย์เปรียงวิทยา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 82.20 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 ที่ตั้งไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. ครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านที่ครูผู้สอนมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุดคือด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และลำดับรองลงมาคือด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R

อภิปรายผลการวิจัย

1. ครูผู้สอนมีพัฒนาการความรู้เกี่ยวกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R หลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ในระดับสูงและสูงมาก เนื่องจากก่อนดำเนินการวิจัย ครูผู้สอนและผู้วิจัยเข้ารับการอบรมเรื่องการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพจากวิทยากรผู้มีความเชี่ยวชาญ มีการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ระหว่างวิทยากรและครูผู้สอน หลังจากนั้นผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการสอนอ่านแบบ SQ4R ได้อธิบายขั้นตอนการสอนเพื่อความเข้าใจที่ตรงกัน ทำให้ครูผู้สอนได้รับความรู้และเข้าใจในกระบวนการมากยิ่งขึ้น จะเห็นได้ว่าการที่ครูผู้สอนเข้ารับการอบรมและแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ก่อนเริ่มวิจัยถือเป็นการเพิ่มพูนความรู้ที่มีอยู่เดิม และทำให้ครูผู้สอนเข้าใจขั้นตอนและกระบวนการมากขึ้นอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ S.M. Hord. (1997) ที่กล่าวว่า ประโยชน์ของการสร้างชุมชนการเรียนรู้ต่อครูผู้สอนนั้นคือ ทำให้เกิดพลังแห่งการเรียนรู้ ครูผู้สอนเข้าใจเนื้อหาสาระที่สอนมากขึ้น รับทราบข้อมูลสารสนเทศที่จำเป็นต่อวิชาชีพได้กว้างขวางรวดเร็วมากขึ้นและพัฒนาวิธีการสอนได้มากกว่าเดิม อีกทั้งยังสอดคล้องกับ ศิริวรรณ ฉัตรมณีรุ่งเจริญ และวรางคณา ทองนพคุณ, (2555: 8) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้ศตวรรษที่ 21

เป็นยุคแห่งการสร้างสมรรถนะ ทางวิชาชีพให้เกิดขึ้นกับครู เพื่อเป็นตัวแทนแห่งการเรียนรู้ของชั้นเรียนที่จะนำไปสู่การสร้างทักษะการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนได้อย่างมีคุณภาพ

2. ครูผู้สอนมีความสามารถการปฏิบัติการสอนโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ในระดับดีมาก เนื่องจากครูผู้สอนทุกคนได้มีการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยระหว่างการสอนครูผู้สอนแต่ละคนจะได้รับการสังเกตกันเองภายในกลุ่ม และมีการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้หลังจบกระบวนการจัดการเรียนรู้ในแต่ละครั้งร่วมกันโดยใช้การสัมภาษณ์ หากพบปัญหาหรืออุปสรรคในขั้นตอนการสอน ครูผู้สอนแต่ละคนต่างเสนอแนะวิธีการแก้ปัญหา แม้ว่าครูผู้สอนจะใช้วิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R เหมือนกันแต่บริบท และความสามารถของนักเรียนย่อมต่างกัน ดังนั้นครูผู้สอนสามารถนำวิธีการสอนของแต่ละคนมาปรับใช้ในชั้นเรียนของตนได้ และทำให้ครูผู้สอนเข้าใจวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R มากยิ่งขึ้น จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่า การที่ครูผู้สอนแลกเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนการสอนด้วยกัน ทำให้ครูผู้สอนมีความสามารถในการปฏิบัติตามขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ ดังตัวอย่างจากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนเกี่ยวกับประโยชน์ของการสร้างชุมชนทางวิชาชีพดังนี้

มีประโยชน์ เพราะได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ บอกเล่าปัญหา และหาแนวทางแก้ไข

(ครูคนที่ 1)

มีประโยชน์ เพราะทำให้ครูผู้สอนทั้ง 3 คนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เห็นปัญหาของนักเรียน แต่ละโรงเรียน พร้อมทั้งยังได้วิธีการจัดการชั้นเรียนใหม่ๆ และได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ในเรื่องอื่น ๆ ด้วย

(ครูคนที่ 3)

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่า การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีส่วนช่วยให้ครูผู้สอนมีความสามารถในการปฏิบัติการสอนได้ดียิ่งขึ้น ดังที่วรลักษณ์ ชูกำเนิด (2557: 93-102) ที่ได้ให้ความเห็นว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพถือเป็นกลยุทธ์ในการปฏิรูปการจัดการเรียนรู้ที่สำคัญ มีหลายพื้นที่ได้นำแนวทางของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้และโรงเรียน โดยเฉพาะช่วงแห่งการปฏิรูปการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ซึ่งส่งผลให้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นเครื่องมือสำคัญในการปฏิรูปการจัดการเรียนรู้ของกลุ่มครู สอดคล้องกับวิจารณ์ พานิช (2556: 136)

ที่ได้ให้ความเห็นว่า ชุมชนการเรียนรู้ครูเพื่อศิษย์ มีความจำเป็นอย่างมากต่อ การพัฒนาศิษย์ การเปลี่ยนแปลงคุณภาพการจัดการเรียนรู้โดยเริ่มจาก “การเรียนรู้ของครู” เป็นตัวตั้ง ครูควรเรียนรู้

ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง พัฒนาการจัดการเรียนรู้ของตนเอง เพื่อผู้เรียนเป็นสำคัญ และครูควรมอง “ศิษย์ของเรา” มากกว่า “ศิษย์ของฉัน” ซึ่งการรวมตัวเพื่อการเรียนรู้และการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ อาจเป็นเรื่องยากที่จะทำเพียงลำพังแล้วหวังผลให้เกิดการขับเคลื่อนทั้งระบบโรงเรียน จึงจำเป็นต้อง สร้างความเป็นชุมชนเพื่อการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณรงค์ฤทธิ อินทนาม (2553: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาการพัฒนาหลักเทียบสำหรับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทาง วิชาชีพในโรงเรียน มีวัตถุประสงค์การวิจัยคือ เพื่อสร้างและประยุกต์ใช้หลักเทียบสำหรับการสร้าง ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นโรงเรียนระดับประถมศึกษาแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างทั่วไปจำนวน 2,096 คนจาก 185 โรงเรียน ผลการวิจัยปรากฏว่าการทดลองสร้าง ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนตามแนวทางที่พัฒนาขึ้นในโรงเรียนที่เป็นกรณีศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นกรณีศึกษาเข้าร่วมชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสามารถปฏิบัติและมีผลการปฏิบัติที่ มีคุณภาพอยู่ในระดับเท่ากับมาตรฐานทั่วไป

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อ ออนไลน์ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 75 โดยในนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนหนองวัลย์เปรียงวิทยามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 79.06 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนสระยายโสมวิทยา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 81.90 และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนหนองวัลย์เปรียงวิทยา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 82.20 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 ที่ตั้งไว้ อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากบทอ่านที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ นำมาจากสื่อออนไลน์ โดย แบ่งบทอ่านเป็นประเภทต่าง ๆ ได้แก่ นิทาน ข่าว บทความ และ ร้อยกรอง เพราะในปัจจุบันสื่อ ออนไลน์มีบทบาทและมีอิทธิพลอย่างมากในสังคม นักเรียนจึงเข้าถึงและรับสาร ได้ง่าย การรับสารใน แต่ละครั้งนักเรียนจะต้องใช้วิจารณญาณในการรับสารว่าน่าเชื่อถือเพียงใด การอ่านอย่างมี วิจารณญาณจึงเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการรับข้อมูลที่ถูกต้องของนักเรียน ครูผู้สอนทั้งหมดจึงร่วมกัน เลือบทอ่าน ที่ทันต่อเหตุการณ์ ทำให้นักเรียนสนใจการอ่านมากขึ้นเพราะเป็นเรื่องที่ใกล้ตัว สามารถ ติดตามข้อมูลเพิ่มเติม ได้ง่าย ได้ฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ส่งผลทำให้นักเรียนมี ความสามารถในด้านดังกล่าว และ ทำแบบทดสอบได้ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ดังนั้นการใช้สื่อออนไลน์ เป็นบทอ่านในแผนการจัดการเรียนรู้ และแบบทดสอบจึงมีส่วนช่วยในการพัฒนาความสามารถด้าน การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน ดังที่กลุ่ม The Social Media Advisory Group แห่ง Victoria University ประเทศออสเตรเลีย กล่าวถึงประโยชน์ของ สื่อออนไลน์ว่า เป็นสื่อที่ช่วย เสริมสร้างทักษะความรู้ได้อย่างมีวิจารณญาณ สื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถ สร้างทักษะองค์ความรู้ ที่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเสริมสร้างทักษะการคิด วิเคราะห์ และทักษะในการ พัฒนาการใช้สื่อได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สุรศักดิ์ ปาเฮ, 2556: 8-9) และยังสอดคล้องกับ Poore (2012: 6-9, อ้างถึงใน สุรศักดิ์ ปาเฮ, 2556: 9-11) ที่กล่าวว่า ประโยชน์ของสื่อคือเป็นสิ่งที่ช่วย

ส่งเสริมสมรรถนะเชิงคิดวิเคราะห์ การตีความหมาย การสังเคราะห์ และการวิจารณ์อย่างสร้างสรรค์ (analysis, interpretation, synthesis, critique) ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ในระดับสูงที่เกิดจากกิจกรรมของการใช้สื่อดังกล่าว จะเห็นได้ว่าการใช้เนื้อหาที่มาจากสื่อออนไลน์จะทำให้นักเรียนอ่านหนังสือได้เพิ่มมากขึ้นและมีวิจรรย์ญาณในการรับสื่อ มากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ผู้วิจัยเลือกนำวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R มาใช้เป็นวิธีในการพัฒนาความสามารถ ด้านการอ่านอย่างมีวิจรรย์ญาณของนักเรียน เพราะวิธีการอ่านแบบ SQ4R นั้นเป็นวิธีการอ่านที่มีระบบขั้นตอนแน่นอน นักเรียนจะเป็นผู้ฝึกฝนขั้นตอนเหล่านั้นด้วยตนเอง ดังที่สุคนธ์สินธพานนท์ (2545: 287-291, อ้างถึงใน กานต์ธิดา แก้วกาม 2556 : 47) ได้ให้ความหมายของวิธีสอนแบบ SQ4R สรุปได้ว่าเป็นการอ่านคร่าวๆเพื่อให้ได้คำตอบที่ตั้งไว้ ลักษณะการสอนจะเน้นให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง แต่ความชำนาญจะขึ้นอยู่กับกาฝึกฝน และความรุ้เดิมของผู้เรียน ดังนั้นผู้สอนจะต้องตระหนักถึงถึงความรุ้เดิมของผู้เรียน หรือจะต้องมีการปูพื้นฐานเดิมให้กับผู้เรียนก่อนที่จะถึงบทเรียน และผู้สอนจะต้องคำนึงด้วยว่า การอ่านเป็นการอ่านเพื่อเนื้อหาสาระมิใช่สนใจที่ตัวภาษา และสอดคล้องกับรัตนภักดิ์ เลิศคำฟู (2547: 30, อ้างถึงใน กานต์ธิดา แก้วกาม 2556: 48) ได้ให้ความหมายของวิธีสอนแบบ SQ4R โดยสรุปได้ว่า วิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R เป็นวิธีการสอนประเภทการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร ถึงการสอนจะเน้นทักษะการอ่าน แต่ผู้สอนจะต้องสอนแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วย การฟังการพูดการอ่านและการเขียน

จากการศึกษาขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค SQ4R จากเอกสารและงานวิจัยต่างๆไม่ว่าจะเป็นสุคนธ์สินธพานนท์และคณะ (2546: 290) และสนธยาพลีดี (2548: 10-11) ผู้วิจัยจึงได้กำหนดขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้โดยในขั้นกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน ผู้วิจัยจะหาเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ในเรื่องนั้น ๆ มากระตุ้นความสนใจในการเรียนรู้ของผู้เรียน และหากนักเรียนเคยได้รับการจัดการเรียนรู้ไปแล้วเมื่อเริ่มครั้งใหม่ ครูผู้สอนจะทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมในแต่ละครั้งด้วย หลังจากนั้นจะเริ่มเข้าสู่กิจกรรมตามขั้นของ SQ4R โดยในขั้นแรกเป็นขั้น Survey การอ่านอย่างคร่าวๆ ซึ่งนักเรียนจะใช้เวลาเพียง 1-2 นาทีในการอ่านเนื้อหาที่มีความสั้นยาวต่างกันไป และหากเนื้อหามีขนาดสั้นผู้เรียนก็จะอ่านจบทันเวลา แต่หากมีเนื้อหาขนาดยาวนักเรียนบางส่วนอ่านไม่ครบทุกเนื้อหาแต่ยังได้ใจความของเนื้อหาบางส่วนหนึ่ง ขั้นที่ 2 Question การตั้งคำถาม ในการเรียนแต่ละครั้งครูจะคอยแนะแนวการตั้งคำถามให้นักเรียน หลังจากนั้นนักเรียนสามารถตั้งคำถามได้ด้วยตนเอง และบางคำถามของผู้เรียนยังเป็นคำถามที่สามารถวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจรรย์ญาณได้ หลังจากนั้นขั้นตอนที่ 3 Read อ่านอย่างละเอียด ในขั้นนี้จะเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนที่อ่านจบแล้วได้ทำความเข้าใจกับเนื้อหาอีกครั้ง ส่วนนักเรียนที่อ่านไม่จบในขั้นตอนที่ 1 สามารถใช้ขั้นตอนนี้ในการทราบรายละเอียดของเรื่องมากขึ้น เมื่อถึงขั้นตอนที่ 4 Record นักเรียนสามารถตอบคำถามที่ตนเองตั้งได้ บางส่วนมีโอกาสในการตั้งคำถามและตอบคำถาม

ใหม่ให้ดีกว่าเดิม จากนั้นในขั้นที่ 5 Recite การจับใจความสำคัญ ในระยะแรกครูยังคอยช่วยแนะนำ ด้วยการสรุปเนื้อหาพร้อมกันกับนักเรียน จากนั้นนักเรียนจึงบันทึกลงในใบงาน แต่เมื่อนักเรียนได้รับการฝึกฝนบ่อยครั้งจึงทำให้ในระยะหลังนักเรียนสามารถสรุปเนื้อหาเป็นภาษาตนเองได้ใช้เวลาไม่มาก และใจความสำคัญยังครบถ้วนอีกด้วย เมื่อถึงขั้นตอนสุดท้ายคือ Reflect การวิเคราะห์แสดงความคิดเห็น และประเมินค่า นักเรียนสามารถวิเคราะห์เนื้อหาได้ดี มีการแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์ อีกทั้งยังประเมินค่าของเรื่องราวที่ตนเองได้รับมาอย่างเหมาะสมอีกด้วย ในบางชั่วโมงผู้วิจัยจะนำข้อคำถามที่ตั้งได้ตีมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันในชั้นเรียน หรืออ่านการแสดงความคิดเห็นที่น่าสนใจให้นักเรียนได้รับฟัง ทำให้นักเรียนได้มีตัวอย่างที่ดีในการปฏิบัติกิจกรรมครั้งต่อไป

วิธีการอ่านแบบ SQ4R นั้นเป็นวิธีที่มีระบบขั้นตอนชัดเจน หากผู้เรียนได้รับการฝึกฝนการอ่านด้วยวิธีนี้บ่อยครั้ง จะทำให้นักเรียนอ่านอย่างเป็นระบบมากขึ้น และตั้งใจอ่านเนื้อหาที่มีขนาดยาวได้ง่ายกว่าเดิม จนทำให้ทักษะการอ่านของนักเรียนพัฒนาไปในทิศทางที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับสุนทร สีทรพานนท์และคณะ (2545: 290) สุนทร อุดมหาราช (2547: 48) และพรนิภา บรรจงมณี (2548: 14) ที่กล่าวว่า วิธีการสอนแบบ SQ4R เป็นวิธีการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ขั้นตอนการสอนมีระบบที่ชัดเจน เป็นวิธีการสอนที่ช่วยฝึกทักษะการคิด เพราะแต่ละขั้นตอนฝึกให้ผู้เรียนรู้จัก วิเคราะห์ สังเคราะห์ แสดงความคิดเห็น และที่สำคัญวิธีนี้จะช่วยทำให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของการอ่านอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย เข้าใจเนื้อหา และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องมากขึ้น

หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการอ่านแบบ SQ4R เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน วิจัยการอ่านของนักเรียน ผลปรากฏว่านักเรียนสามารถทำแบบฝึกหัดที่ปรากฏในแผนการจัดการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี และเมื่อทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ คะแนนจากแบบทดสอบของนักเรียนเมื่อนำมาคิดเป็นร้อยละพบว่าผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนหนองวัลย์เปரியงวิทยามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 79.06 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนสระยายโสมวิทยา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 81.90 และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนหนองวัลย์เปரியงวิทยา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 82.20 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 ที่ตั้งไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะเห็นได้ว่าวิธีการอ่านแบบ SQ4R มีส่วนช่วยในการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับนงนุช ปัญญาศรี (2556: 85) ศึกษาการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ แรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์และความเชื่อมั่นตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการจัดการกิจกรรมแบบ SQ4R แบบ 4MAT และแบบปกติ การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมแบบ SQ4R แบบ 4MAT และแบบปกติตามเกณฑ์ 70/70 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมแบบSQ4R แบบ 4MAT และแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสารคามพิทยาคม ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 145 คน จากห้องเรียน 3 ห้อง ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่มแล้วทำการสุ่มห้องเรียนเป็นกลุ่มทดลอง 2 ห้อง และกลุ่มควบคุม 1 ห้อง ที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมแบบSQ4R แบบ 4MAT และแบบปกติ ผลการวิจัยปรากฏว่า แผนการจัดการเรียนรู้ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดกิจกรรมแบบSQ4R แบบ 4MAT และแบบปกติ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.60/74.92 80.16/75.92 และ 74.96/72.96 ตามลำดับซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 70/70 ที่กำหนดไว้ นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมแบบ 4MAT และแบบ SQ4R มีความสามารถการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความเชื่อมั่นในตนเองหลังเรียนสูงกว่าแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมแบบ 4MAT และแบบ SQ4R มีความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความเชื่อมั่นในตนเองหลังเรียนไม่แตกต่างกันและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทั้ง 3 วิธีหลังเรียนไม่แตกต่างกัน อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานอดิธา แก้วกาม (2556: 83 - 89) ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบ SQ4R กับวิธีการสอนแบบปกติ การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบ SQ4R กับวิธีสอนปกติ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบ SQ4R ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความโดยวิธีการสอนแบบ SQ4R กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนถาวรนุกูล 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 40 คน โดยม. 1/5 เป็นกลุ่มทดลองเรียนด้วยวิธีการสอนแบบ SQ4R และม.1/6 เป็นกลุ่มควบคุมเรียนด้วยการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบ SQ4R สูงกว่าวิธีการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่การจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบ SQ4R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบ SQ4R ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

4. ครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีรายละเอียดดังนี้

4.1 ด้านที่ครูผู้สอนมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุดคือด้านชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เนื่องจากในส่วนของขั้นตอนก่อนการดำเนินการจัดการเรียนรู้ ครูผู้สอนทั้งหมดได้เข้ารับการอบรมเรื่องการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ทั้งนี้ครูผู้สอนมีความรู้เดิมอยู่แล้ว การอบรมจึงเป็น

แลกเปลี่ยนการเรียนรู้โดยมีวิทยากรผู้เชี่ยวชาญคอยให้คำแนะนำ ทำให้ครูผู้สอนเข้าใจเรื่องการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมากขึ้น และระหว่างการทำเนิการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนแต่ละคนได้มีโอกาสเข้าร่วมสังเกตการเรียนการสอนครูในบางแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งได้มีการเข้าสังเกตและได้รับการสังเกตคน 3 ครั้ง หลังจากการสังเกตภายในห้องเรียนแล้วได้มีการสัมภาษณ์เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ สอบถามปัญหา อุปสรรค สิ่งที่ต้องการแก้ไข ช่วยกันแก้ปัญหานักเรียนหรือภายในชั้นเรียนที่เกิดขึ้นร่วมกัน และเมื่อครูผู้สอนได้ข้อแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน ครูผู้สอนจึงสามารถนำสิ่งที่ได้เป็นประโยชน์กลับไปพัฒนาวิธีการสอนของตนเองได้ และส่งผลดีไปยังนักเรียนด้วย ดังนั้น การที่ครูผู้สอนมีความคิดเห็นในด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพอยู่ในระดับมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่งนั้น แสดงให้เห็นว่าการสร้างชุมชนทางการเรียนรู้มีส่วนช่วยพัฒนาครู และพัฒนานักเรียนได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับบุตรี ถิ่นกาญจน์ (2552: 43) ณรงค์ฤทธิ์ อินทนาม (2553: 8) วิจารณ์พานิช (2555: 139) และวรลักษณ์ ชูกำเนิด (2557: 93-102) ที่กล่าวว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ คือ วิธีการในการพัฒนาครูโดยจัดบรรยากาศให้ครูได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ส่งผลให้ครูไม่โดดเดี่ยวและมีเครือข่ายในการทำงานเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

4.2 ด้านที่ครูผู้สอนมีความคิดเห็นในลำดับที่ 2 คือด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ซึ่งวิธีการอ่านนี้เป็นวิธีการอ่านที่มีลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน ในแต่ละขั้นมีระยะเวลาที่กำหนดอย่างเหมาะสม อีกทั้งเป็นการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเพราะเนื่องจากนักเรียนต้องลงมือปฏิบัติเอง ครูผู้สอนมีหน้าที่เพียงคอยแนะนำให้นักเรียนเท่านั้น เมื่อนักเรียนได้ฝึกขั้นตอนการอ่านแบบ SQ4R บ่อยครั้งจะทำให้นักเรียนมีความคิดที่เป็นระบบ สามารถอ่านเนื้อเรื่องได้ยาวขึ้นและมีสมาธิมากขึ้น ทำแบบฝึกหัดและแบบทดสอบได้ดี และ นักเรียนสามารถตั้งคำถามได้เองและเป็นคำถามที่พัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เช่น เมื่อนักเรียนอ่านบทความลึกลับทั้งยีนจบ นักเรียนสามารถตั้งคำถามได้ว่า “หากนักเรียนที่มีเพื่อนกำลังท้อใจ นักเรียนควรให้กำลังใจเพื่อนอย่างไร” (นักเรียนเลขที่ 18) “จากบทความข้างต้น ไม่มีอะไรอยู่กับเราตลอดชีวิต ทุกอย่างมันก็รอเวลาจากไปทั้งนั้น” มีความคิดเห็นอย่างไร (นักเรียนเลขที่ 11) เป็นต้น และนักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างสร้างสรรค์และรู้จักประเมินค่าและเริ่มอ่านสารหรือรับสารได้อย่างมีวิจารณญาณมากขึ้น เช่นเมื่อนักเรียนต้องแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข่าวเรื่อง การเสี่ยงภัยออนไลน์ของเด็กวัยรุ่น โดยนักเรียนแสดงความคิดเห็นว่า “จากข่าวแสดงให้เห็นถึงเด็กไทยมีการติดสื่อออนไลน์ในทางที่ผิด และไม่มีประโยชน์ เราควรช่วยให้เด็ก ๆ มีการใช้สื่อออนไลน์ที่ถูกต้องและอยู่ในความดูแลของผู้ปกครอง” เป็นต้น และนอกจากนั้นวิธีการอ่านแบบ SQ4R ทั้งยังเป็นวิธีสอนที่แปลกใหม่แตกต่างจากเดิมทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนและการอ่านมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. ผลการศึกษาสะท้อนว่า ระหว่างการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ในชั้นตั้งคำถาม (Question) ครูยังคงย่นย่อแนวทางการตั้งคำถามอยู่เสมอเพื่อให้นักเรียนเกิดการตั้งคำถามที่หลากหลายและสามารถนำไปสู่การคิดในชั้นวิจารณ์ญาณได้ ดังนั้น ก่อนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ครูผู้สอนควรสอนวิธีการตั้งคำถามเพื่อพัฒนาการอ่านต่าง ๆ อย่างหลากหลาย เช่น วิธีการตั้งคำถามเชิงวิเคราะห์ การตั้งคำถามเชิงวิจารณ์ญาณ เป็นต้น

2. ผลการศึกษาสะท้อนว่า มีนักเรียนบางส่วนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ทำให้อ่านหนังสือได้ช้า บางกิจกรรมจึงไม่สามารถทำตามนักเรียนคนอื่นได้ทัน และตั้งคำถามได้ไม่ดีเท่าที่ควร ดังนั้น การเลือกเรื่องให้อ่านควรคำนึงถึงความสามารถของผู้เรียนภายในชั้นเรียนกรณีที่อยู่ในชั้นเรียนมีนักเรียนที่เป็นเด็กเรียนรวม หรืออาจใช้เนื้อหาเดียวกันแต่เปลี่ยนวิธีการวัดผลที่ต่างกันเพื่อการสอนจะได้เกิดประสิทธิภาพแก่ตัวผู้เรียนมากที่สุด

3. ผลการศึกษาสะท้อนว่า การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพระหว่างโรงเรียน ทำให้เกิดอุปสรรคในด้านของเวลา เนื่องจากครูผู้สอนมีเวลาไม่ตรงกัน บริบทกิจกรรมแต่ละโรงเรียนต่างกัน ทำให้จัดสรรเวลาในการไปสังเกตแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกิดความล่าช้า ดังนั้น หากมีความต้องการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพระหว่างโรงเรียน ควรศึกษาบริบทและโครงสร้างของแต่ละโรงเรียน เพื่อความสะดวกในการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. เนื่องจากผลการศึกษายืนยันว่า กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R โดยใช้สื่อออนไลน์ ช่วยพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณของนักเรียนให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดได้ ดังนั้นควรใช้สื่อออนไลน์เข้ามาช่วยพัฒนาทักษะนักเรียนในด้านอื่นๆ หรือใช้ข้อความจากสื่อออนไลน์ประเภทอื่นที่นอกเหนือจาก นิทาน ข่าว บทความ และร้อยกรอง มาใช้เป็นบทอ่านสำหรับพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณและการอ่านในด้านอื่นๆ

2. เนื่องจากผลการศึกษายืนยันว่า การสร้างชุมชนทางการเรียนรู้วิชาชีพครั้งนี้ทำให้ครูผู้สอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความสามารถในการปฏิบัติการสอนด้วยวิธีสอนที่หลากหลายมากขึ้น และร่วมมือกันแก้ปัญหาให้นักเรียนได้ ดังนั้นอาจมีการเปลี่ยนกลุ่มตัวอย่างให้เป็นครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R หรือใช้การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพไปใช้ช่วยส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนในเรื่องอื่น หรือระดับชั้นอื่น ๆ ต่อไป

รายการอ้างอิง

รายการอ้างอิง

- กมล เครื่องนันทา. (2552). “พฤติกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ต่อการรับข่าวสารผ่านสื่อออนไลน์.” วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กรกฎ จำเนียรและเมธาวี จำเนียร.(2561). “ประโยชน์ ปัญหา และแนวทางแก้ไขการใช้สื่อออนไลน์ในการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของโรงเรียนในจังหวัดนครศรีธรรมราช.” **วารสารพฤษ** 16, 3 (กันยายน – ธันวาคม) : 113 – 121.
- กระทรวงศึกษาธิการ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2551). **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย
- กระทรวงศึกษาธิการ สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (ม.ป.ป.). **คู่มือประกอบการอบรมการขับเคลื่อนกระบวนการ PLC (Professional Learning Community) “ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ”** ฐานศึกษา.
- กานต์ธิดา แก้วกาม. (2556). “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ4R กับวิธีสอนแบบปกติ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กิตติกาญจน์ อินทเกตุ. (2558). “การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH-PLUS.” **Veridian E-Journal, Silpakorn University** 8, 2 (พฤษภาคม-สิงหาคม) : 769-787.
- โกชัย สาริกบุตร. (2553). **การอ่านขั้นใช้วิจารณญาณ**. กรุงเทพมหานคร : แสงรุ่งการพิมพ์.
- ชนิษฐา ทวีศรี. (2557). “ผลการเรียนด้วยเทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้แบบบูรณาการการอ่านการเขียนเรียงความผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ที่มีความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ขวัญดี อัฐวาวุฒิพิชัยและคณะ. (2547). **การใช้ภาษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.คुरुสภา.(2560, เมษายน 28). **Professional Learning Community ตอนที่ 1 PLAN** [Video file]. สืบค้นจาก<https://www.youtube.com/watch?v=cwwclqnDvF8&t=1s>.
- คुरुสภา.(2560, เมษายน 28). **Professional Learning Community ตอนที่ 2 Do** [Video file].

สืบค้นจาก <https://www.youtube.com/watch?v=PQRPOBlnwYQ>.

ครูสุภา.(2560, เมษายน 28). **Professional Learning Community ตอนที่ 3 See** [Video file].

สืบค้นจาก <https://www.youtube.com/watch?v=vtRQVNZ4NXY&t=522s>.

จิตรา ชัยอมฤต. (2539). “เปรียบเทียบผลของการสอนเขียนย่อเรื่องกับการสอนให้นักเรียนตั้งคำถามเองที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านและการเขียนย่อเรื่องภาษาอังกฤษ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. จุไรรัตน์ ลักษณะศิริและบาหยัน อิมสำราญ. (2550). **ภาษากับการสื่อสาร**. พิมพ์ครั้งที่ 2.กรุงเทพมหานคร : บริษัทพิเพรส.

จุลลีย์ ศรีษะโคตร. (2557). “บรรยากาศองค์การที่ส่งผลต่อชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในสังกัดเทศบาลนครขอนแก่น.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ฉวีวรรณ คูหาอภิณนทน์. (2542). **การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน**. กรุงเทพมหานคร : ศิลปะบรรณาการ.

ชลธิดา หงส์เหม. (2560). “การพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับแผนที่ความคิด” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ชลธิรา สัตยวิวัฒนา. (2524). **การอ่านในภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.

ชาญชัย หมั่นประสงค์. (2557). “การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยวิธีวิทยาศาสตร์.” **วารสารวิชาการ Veridian E-Journal** 7, 2(พฤษภาคม-สิงหาคม) : 216-226.

ชาโรณี ตรีวิทย์. (2557). **การพัฒนาบทเรียนร่วมกัน (Lesson Study) ทางเลือกใหม่เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน (ออนไลน์)**. เข้าถึงเมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน 2562. เข้าถึงได้จาก <https://www.prc.ac.th/document/teacher/curriculum/4c5991e59785af35dc4cb3f2de80863ce8fd1307.pdf>.

ชาโรณี ตรีวิทย์. (2550). “การพัฒนาสมรรถภาพการจัดการเรียนการสอนของครูประถมศึกษา ตามแนวคิดการศึกษาผ่านบทเรียน” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ภาควิชาหลักสูตรการสอนและเทคโนโลยีการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชูชาติ พ่วงสมจิตร. (2560). “ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและแนวทางการนำมาใช้ในสถานศึกษา.” **วารสารศึกษาศาสตร์ มสธ** 10, 1(มกราคม – มิถุนายน) : 34 – 41.

- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2545). **การสอนภาษาไทยขั้นพื้นฐาน ระดับมัธยมศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- ฐิติภา สัมพันธ์พร. (2556). “กลยุทธ์การสื่อสารการตลาดผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ของบริษัท จีเอ็มเอ็ม ไท หับ จำกัด (จีทีเอช) กรณีศึกษา ภาพยนตร์เรื่อง ATM เออร์รัก...เออเร่อ.” วิทยานิพนธ์ นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสื่อสารการตลาด บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ณรงค์ฤทธิ์ อินทนาม. (2553). “การพัฒนาหลักเทียบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพใน โรงเรียน.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวัดและการประเมินผล การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐพล บัวอุไร. (2555). **รายงานการวิจัยในชั้นเรียน เรื่อง ผลการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อสังคมออนไลน์ตามทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง วิชา การสร้างสื่อผสมเรื่อง คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา พัฒนาการ ลำลูกกา**. เข้าถึงเมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม 2561. เข้าถึงได้จาก <http://www.nattapon.com>.
- ดนยา วงศ์ธนะชัย. (2542). **การอ่านเพื่อชีวิต**. สงคราม : โปรแกรมวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม.
- เดือนใจ คคดี. (2555). “การพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบอุปนัยของ จอห์น สจ๊วต มิลล์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.” **Veridian E-Journal, Silpakorn University** 5, 2(May-August) : 143-155.
- ธนู ทดแทนคุณ และกุลวดี แพทย์พิทักษ์. (2548). **ภาษาไทย 1**. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.
- นงนุช ปัญญาศรี. (2556). “การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์และความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการจัดกิจกรรมแบบ SQ4R แบบ 4 MAT และแบบปกติ.” **วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม** 8, 3(กรกฎาคม-กันยายน) : 85-101.
- นพพร สุนะ. (2556). “การรู้เท่าทันสื่อออนไลน์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการสื่อสาร ดิจิทัล.” ปัญหาพิเศษตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- บันลือ พฤกษ์วัน. (2534). **มิติใหม่ในการสอนอ่าน**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- บุตรี ถิ่นกาญจน์. (2552). **บรรยากาศองค์การที่เอื้อต่อการพัฒนาไปสู่องค์การแห่งการเรียนรู้ กรณีศึกษาหน่วยงานผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี**. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.

- ประจักษ์ ศรสาลีและคณะ.(2561).**ครุสภา : PLC ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community)** (ออนไลน์). <https://sites.google.com/a/esdc.go.th/kpt1-lc/home>, 5 ธันวาคม 2562.
- ประเทิน มหาจันทร์. (2530). **การสอนอ่านเบื้องต้น**. กรุงเทพมหานคร. โอเดียนสโตร์.
- ปัทมา วิญญูกุล. (2551). “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ใช้วิธีการสอนตามแนวคิดหมวดหกกับวิธีสอนตามแนวคิดของเสเตอร์นเบอร์ก.”วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ปิยรักษ์ บุญยากร. (2558). “ผลของการใช้การศึกษาผ่านบทเรียนที่มีต่อทักษะการจัดการเรียนรู้ของครูอนุบาล” **OJED**, Vol.10, No.2, pp. 15-28.
- ผกาศรี เอ็นบุตร. (2526). **ทักษะและความรู้ทางภาษา**. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พรนิภา บรรจงมณี. (2548). “การใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและการคิดไตร่ตรองของผู้เรียน.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พรรณิการ์ สมัคร. (2557). “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนรู้การอ่านแบบ SQ3R.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). **วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิชิต ฤทธิ์จรูญ. (2560). **หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพมหานคร : เฮ้าส์ ออฟ เดอร์มิส.
- พิบูลย์ ตัญญาบุตร. (2559). “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดสุพรรณบุรี.” **วารสารศึกษาศาสตร์ศิลปากรวิจัย** 8, 1(มกราคม-มิถุนายน) : 312-327.
- มาเรียม นิลพันธ์. (2555). **วิธีวิจัยทางการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 7. นครปฐม : ศูนย์วิจัยและพัฒนาทางการศึกษา.
- เมขลา ลือโสภา. (2556). “การพัฒนาการอ่านจับใจความด้วยวิธีการสอนแบบ SQ4R กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.” **วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม** 7, 1 (มกราคม-เมษายน) : 107-116.

- รธารธิป ยอดวงศ์. (2560). “การวิเคราะห์ปัจจัยพระดัตที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์เพื่อการเรียนรู้ของตนเองในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดพะเยา.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและการประเมินผลทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- รัตนภรณ์ เลิศคำฟู. (2547). “การใช้วิธีสอนแบบเอสคิวโพร์อาร์ ในการสอนอ่านจับใจความสำคัญสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.” การค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วรพจน์ วงศ์กิจรุ่งเรืองและอริป จิตตฤกษ์. (2556). **ทักษะแห่งอนาคตใหม่ การศึกษาเพื่อศตวรรษที่ 21**. กรุงเทพมหานคร : โอเพ่นเวิลด์ส.
- วรลักษณ์ ชูกำเนิด. (2557). “โรงเรียนแห่งชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูที่เน้นผู้เรียนเป็นหัวใจสำคัญ”. **วิทยบริการ 25**, 1(กรกฎาคม-ธันวาคม) : 93 – 97.
- วิจารณ์ พานิช. (2556). **การสร้างการเรียนรู้สู่ศตวรรษที่ 21**. พิมพ์ครั้งที่ 1. นครปฐม : ส เจริญการพิมพ์.
- วิจิตรรา แสงพลสิทธิ์และคณะ. (2522). **การใช้ภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.
- วิริยะ วรายุ. (2559). “การพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนบ้านดอนมูล (สุวรรณสารราษฎร์บำรุง) โดยการเทียบเคียงสมรรถนะกับโรงเรียนลำปลายมาศพัฒนา.” วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุณศึกษบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- วิริยะ วรายุ. (2560). “การพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนบ้านดอนมูล (สุวรรณสารราษฎร์บำรุง) โดยการเทียบเคียงสมรรถนะกับโรงเรียนลำปลายมาศพัฒนา.” **วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร 19**, 4(ตุลาคม-ธันวาคม) : 239-252.
- วีไลวรรณ สวัสดิวงศ์. (2549). “การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศิธา จุฑารัตน์. (2549). “ผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบตกผลึกที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิชาวารณคดีไทยและความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2556). **ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ศิริวรรณ ฉัตรมณีรุ่งเจริญ และวารางคณา ทองนพคุณ. (2555). **เอกสารประกอบเรื่องทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ความท้าทายในอนาคต**. ภูเก็ต : คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต.
- ศุภกร จินดาเวช. (2549). “การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL – Plus.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สนธญา พลิติ. (2548). “ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนวิทยาศาสตร์ ด้วยวิธี เอส คิว โพร อาร์.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สมพร มั่นตะสูตร แพ่งพิพัฒน์. (2534). **การสอนภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.
- สมพร มั่นตะสูตร. (2526). **การสอนภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.
- สาธิต จันทรวินิจ. (2556). **สถิติเพื่อการวิจัยทางการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 1. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สิริอาภา รัชตะหิรัญ. (2548). **ศิลปะการอ่าน**. พิมพ์ครั้งที่ 1. นครปฐม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สิวรี พิศุทธิ์สินธพ. (2553). “รูปแบบการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพในสถาบันอุดมศึกษาคาทอลิก”. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุณศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล.
- สุขุม เฉลยทรัพย์. (2529). **การส่งเสริมการอ่าน**. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะวิชา มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์.
- สุคนธ์ ลีธพานนท์และคณะ. (2545). **การจัดกระบวนการเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญทัศน์.
- สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์มพรรย์. (2523). **วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุเทพ พงศ์ศรีวัฒน์. (2556). **ผู้นำสถานศึกษากับการสร้างโรงเรียนแห่งการเรียนรู้**. เข้าถึงเมื่อ 27 พฤษภาคม 2561. เข้าถึงได้จาก <http://suthep.crru.ac.th>.
- สุนทร อุดมหาราช. (2547). “การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบ SQ4R กับการสอนตามคู่มือครู.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2543). **หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร. ไทยวัฒนาพานิช.

สุนันท์ ประสานสอน. (2544). “ผลของการใช้วิธีชี้้นำการอ่านและการคิดระดับสูงที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณ์ญาณ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ภาคมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุพิน บุญชูวงศ์.(2544). **หลักการสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : แสงสุทธิการพิมพ์.

สุภาพ ยืนคำพะเนา. (2558). “บทบาทผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สุมาลี คำภาบุตร. (2557). “ผลของการสอนแบบ SQ4R เสริมด้วยเทคนิคการใช้คำถาม 5W1H ต่อความสามารถในการอ่านจับใจความและการคิดวิเคราะห์ในวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.” วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี 2, 2(กรกฎาคม-ธันวาคม) : 111-128.

สุรศักดิ์ ปาเฮ. (2554). **เฟซบุ๊ก : การใช้สื่อเครือข่ายสังคมเป็นเครื่องมือทางการศึกษา**. เข้าถึงเมื่อ 22 มิถุนายน 2561. เข้าถึงได้จาก <http://www.addkute3.com/wp-content/2011/11facebook>.

เสถียร อ่วมพรหม. (2558). **แนวทางการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ**. พิมพ์ครั้งที่ 1.

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2531). **เอกสารคำสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : ภาคหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

อดุลย์ ไพโรสมนต์. (2558). “การพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมของครูประถมศึกษา ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในการเป็นครูนักวิจัย.” การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาคุษภีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

อภินันท์ สิริรัตนจิตต์. (2556). **พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยหาดใหญ่**. สงขลา : มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.

เอมอร เนียมน้อย.(2551). **พัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณด้วยวิธี SQ3R**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น.

ภาษาอังกฤษ

Dalton, D.F. (2009). "Critical reading-an evaluation of teaching approach Frontiers in Education Conference". **Academic Journal**. Accessed May 27, 2018. Availavle from <http://ieeexplore.ieee.org/xpl/articledetails.jsp?arnumber=5350833>.

Erwin, B.W.J.R. (1993). "Growth in Critical Reading and Evaluation of Arguments Among Non-proficient College Readers". **Doctoral Dissertation**. State University of New York at Buffalo.

Hord, S.M. "Professional Learning Communities : Communities of Continuous Inquiry and Improvement," **Dissertation Abstracts International** 512 : 476 – 6861 ; March 1997.

Luis, K.S. and Kruse, S.D. (1995). Professional and Community : Perspectives on reforming urban schools. Thousana Oaks, CA : Corwin Press.

Pauk, Walter. (1989). **How to study in colledge**. 4th ed. Boston : Hougnton Mifflin.

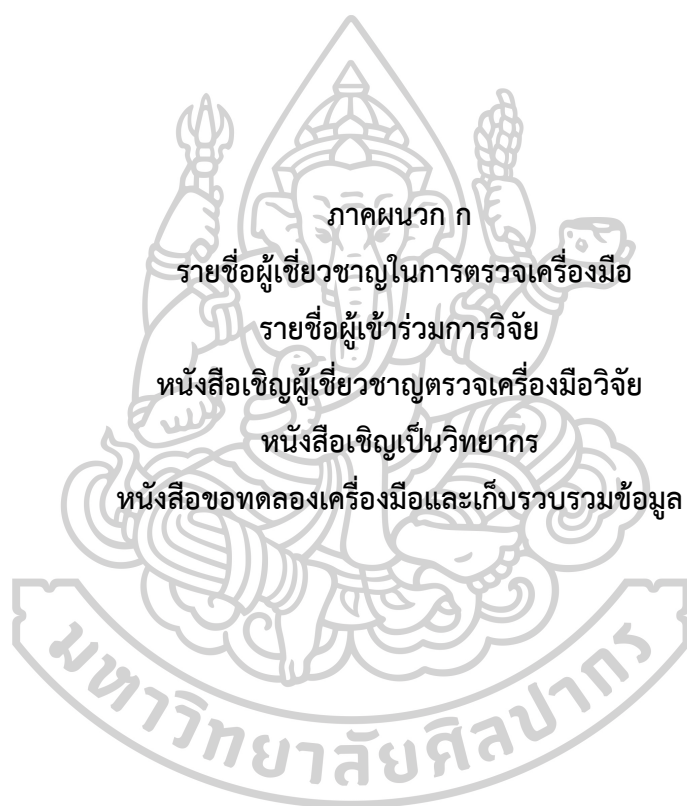
Sergiovanni, T. (1994). **Building Community in Schools**. San Francisco, CA : Jossey Bass.

Visscher, A.J. , and Witziers, B. (2004). **Network learning for education change**. New York : Open University Press.

สัมภาษณ์

ดุสิตา แดงประเสริฐ. (2561). ครูชำนาญการ โรงเรียนหนองวัลย์เปียงวิทยา. สัมภาษณ์, 21 มีนาคม 2561.

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือ

1. อาจารย์ ดร. ณัฐกิตติ์ สิริวัฒนาทากุล

ตำแหน่ง : อาจารย์ประจำสาขาวิชาการสอนภาษาไทย
 วุฒิการศึกษา : ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน)
 กลุ่มวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยศิลปากร
 สถานที่ทำงาน : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

2. อาจารย์ ดร.ภัทร์ธีรา เทียนเพิ่มพูล

ตำแหน่ง : อาจารย์ประจำสาขาวิชาการสอนภาษาต่างประเทศ
 วุฒิการศึกษา : ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต (ภาษาอังกฤษศึกษา)
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
 สถานที่ทำงาน : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

3. นายธงชัย เจนโกศล

ตำแหน่ง : ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
 หัวหน้างานวิชาการและครูผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์
 วุฒิการศึกษา : ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา
 มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
 สถานที่ทำงาน : โรงเรียนหนองวัลย์เปரியงวิทยา

รายชื่อผู้เข้าร่วมการวิจัย

1. นางสาวดุสิตา แดงประเสริฐ

- ตำแหน่ง : ครู วิทยฐานะ ชำนาญการ
ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2 และ 4
- วุฒิการศึกษา : ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
- สถานที่ทำงาน : โรงเรียนหนองวัลย์เปรียงวิทยา สหวิทยาเขตทวารวดี
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9

2. นางสาวรุจา ศุภมานพ

- ตำแหน่ง : ครู
ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ 5
- วุฒิการศึกษา : ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต เอกภาษาไทย คณะ
โบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร
- สถานที่ทำงาน : โรงเรียนสระยายโสมวิทยา สหวิทยาเขตทวารวดี
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9

3. นางนงนุช สวัสดิ์ผล

- ตำแหน่ง : ครูชำนาญการพิเศษ
- วุฒิการศึกษา : รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสหวิทยาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
มหาวิทยาลัยรามคำแหงครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิจัย
และพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
- สถานที่ทำงาน : โรงเรียนบรรหารแจ่มใสวิทยา 5 สหวิทยาเขตทวารวดี
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9
- หมายเหตุ : ให้ความอนุเคราะห์เป็นวิทยากรอบรมในหัวข้อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

โทร.034-218790

ที่ ศร 6806 (ศร)/3182

วันที่ 10 เมษายน 2562

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.ณัฐกิตติ์ สิริวัฒนาทกุล

ด้วย นางสาวจุงจิต จำปานิล รหัสประจำตัว 59255401 นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ครูภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญ เป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

(อาจารย์ ดร.อรินมาส มากจู้ย)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

โทร.034-218790

ที่ ศธ 6806 ^{๒๒}๒๒๖/๓๑๖

วันที่ 10 เมษายน 2562

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.ภัทรธีรา เทียนเพิ่มพูล

ด้วย นางสาวจรุงจิต จำปานิล รหัสประจำตัว 59255401 นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การสร้าง
ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ครูภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน
อย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่าน ในฐานะผู้เชี่ยวชาญ
เป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

(อาจารย์ ดร.อรกมาส มากชัย)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศท 6806 (๒๖๖) / 3134

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

10 เมษายน 2562

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน นายธงชัย เจนโกศล

ด้วย นางสาวจุงจิต จำปานิล รหัสประจำตัว 59255401 นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การสร้าง
ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ครูภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน
อย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ "

ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเชิญท่าน ในฐานะผู้เชี่ยวชาญ
เป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร. อธิกมาส มากจุ้ย)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ศธ ๐๔๒๓๔.๒๒/๑๔๑

โรงเรียนหนองวัลย์เปரியังวิทยา
ตำบลทุ่งคอก อำเภอสองพี่น้อง
จังหวัดสุพรรณบุรี ๗๒๑๑๐

๓๐ กรกฎาคม

เรื่อง ขอเชิญเป็นวิทยากรอบรม การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทย
ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

เรียน นางนงนุช สวัสดิ์ผล

สิ่งที่แนบมาด้วย ตารางการอบรม

ตามที่นางสาวจรงจิต จำปานิล ได้เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโทบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ สาขา การสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยในปัจจุบันได้ดำเนินการจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากสื่อออนไลน์ โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ&R ซึ่งในลำดับแรกจะต้องมีการจัด อบรมครูผู้สอนจำนวน ๓ ท่านเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพหรือ PLC และวิธีการสอนอ่านแบบ SQ&R ให้เข้าใจตรงกันเพื่อนำไปทดลองเครื่องมือได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม จึงได้จัดการอบรมในวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๒ ตั้งแต่เวลา ๑๓.๐๐ - ๑๖.๓๐ น. ณ โรงเรียนบริหารแจ่มใสวิทยา ๕

ในกรณี ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ที่มีความรู้และประสบการณ์เรื่องของการ สร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูเป็นอย่างดียิ่ง จึงขอเรียนเชิญท่าน ร่วมเป็นวิทยากรในการจัดการอบรมและ ขออนุญาตให้โรงเรียนของท่านวิทยากรเป็นสถานที่ในการอบรม ตามวันและเวลา ดังกล่าวข้างต้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและให้ความอนุเคราะห์จัดเป็นพระคุณยิ่ง และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางอ่อนจันทร์ นุชบุรณ์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนหนองวัลย์เปரியังวิทยา

ที่ อว 8606 (นอ) / 5544

โรงเรียนพนมดงรักเขมรโพธิ์โพธิ์

รับเลขที่ 194

วันที่ 25 / 5.5. / 62

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

พระราชวังสนามจันทร์

อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

18 มิถุนายน 2562

เรื่อง ขอตกลงเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนพนมดงรักเขมรโพธิ์โพธิ์

ด้วย นางสาวจุฑาจิต จำปานิล รหัสประจำตัว 59255401 นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการศึกษา วิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ครูภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากสื่อออนไลน์ โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R " มีความประสงค์จะขอตกลง เครื่องมือวิจัยกับครูผู้สอนภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2,3 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2,3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นักศึกษาดังกล่าวได้ทดลองเครื่องมือวิจัยด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

๐๖ ๒๓

(อาจารย์ ดร.ธธิกมาส มากฟู)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

รณ ผู้อำนวยการ

เพื่อไปสมัคร

รับงาน

แจ้ง

ทำที่ประชุม

พิจารณาสั่งการ

ธนอ คำอ. วิจิตร

เพื่อทราบ

พิจารณาดำเนินการ

๑๖/๕๑/๖๒

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

นครปฐม โทร.034-218790

๑. ๐๖/๒๓

2. 1801

3. ๐๖/๒๓

4. ๑๖/๕๑/๖๒

ที่ อว 8606 (นร) 557๑

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

18 มิถุนายน 2562

เรื่อง ขอตกลงเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสระยายโสมวิทยา

ด้วย นางสาวจุงจิต จำปานิล รหัสประจำตัว 59255401 นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การสร้างชุมชน
การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ครูภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน
อย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R " มีความประสงค์
จะขอตกลงเครื่องมือวิจัยกับครูผู้สอนภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้นักศึกษาดังกล่าว
ได้ทดลองเครื่องมือวิจัยด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร. อธิกมาส มากซ้อย)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร. 034-218790

ที่ อว 8606 (นร) / 55๗6

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

18 มิถุนายน 2562

เรื่อง ขอบขออนุญาตระงับการเก็บรวบรวมข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนหนองวัลย์เปียงวิทยา

ด้วย นางสาวจรงจิต จำปานิล รหัสประจำตัว 59255401 นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การสร้างชุมชน การเรียนรู้ทางวิชาชีพ ครูภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากสื่อออนไลน์โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R " มีความประสงค์จะขอเก็บรวบรวม ข้อมูลจากครูผู้สอนภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2,3 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2,3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ในโรงเรียนของท่าน เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดแจ้งครูผู้สอนภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2,3 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2,3 ทราบ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้ แก่นักศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร. อธิกมาส มากสู้อ)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ที่ อว 8606 (ทอ)/55๖๖

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

18 มิถุนายน 2562

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสระสายไหมวิทยา

ด้วย นางสาวขจรจิต จำปานิต รหัสประจำตัว 59255401 นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ครูภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากสื่อออนไลน์โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R " มีความประสงค์จะขอเก็บรวบรวมข้อมูลจากครูผู้สอนภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ในโรงเรียนของท่าน เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดแจ้งครูผู้สอนภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 ทราบ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้แก่ นักศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร. อธิกมาศ นาคขู้)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ภาคผนวก ข

ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

**เกณฑ์การประเมินแบบทดสอบวัดความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
และกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ของครูผู้สอน**

จุดประสงค์

1. ครูผู้สอนสามารถอธิบายความหมาย แนวทางการปฏิบัติและองค์ประกอบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ได้
ถูกต้อง ครบถ้วนทุกประเด็น
2. ครูผู้สอนสามารถอธิบายขั้นตอนของวิธีสอนอ่านแบบ SQ4R ได้ครบทุกขั้นตอน

กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนในประเด็นต่อไปนี้

1. การสร้างชุมชนการเรียนรู้ (PLC) 5 คะแนน

5 คะแนน	:	อธิบายความหมาย แนวทางการปฏิบัติและองค์ประกอบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ได้ครบ ถูกต้อง และครอบคลุมทุกเนื้อหา
4 คะแนน	:	อธิบายความหมาย แนวทางการปฏิบัติและองค์ประกอบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ได้ครบ ค่อนข้างครอบคลุมเนื้อหา
3 คะแนน	:	อธิบายความหมาย แนวทางการปฏิบัติและองค์ประกอบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ได้ครบ แต่อธิบายเพียงเล็กน้อย ไม่สมบูรณ์
2 คะแนน	:	ขาดการอธิบายไป 1 ประเด็น โดยขาดประเด็นความหมาย หรือแนวทางการปฏิบัติ หรือองค์ประกอบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ และอธิบายไม่ครอบคลุม
1 คะแนน	:	ขาดการอธิบายไป 2 ประเด็น โดยขาดประเด็นความหมาย หรือแนวทางการปฏิบัติ หรือองค์ประกอบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ และอธิบายไม่ครอบคลุม
0 คะแนน	:	ไม่สามารถอธิบายความหมาย แนวทางการปฏิบัติและองค์ประกอบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ได้
2. การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R 5 คะแนน

5 คะแนน	:	อธิบายขั้นตอนของวิธีสอนอ่านแบบ SQ4R ได้ครบทุกขั้นตอน
4 คะแนน	:	อธิบายขั้นตอนของวิธีสอนอ่านแบบ SQ4R ได้แต่ขาด 1 ขั้นตอน
3 คะแนน	:	อธิบายขั้นตอนของวิธีสอนอ่านแบบ SQ4R ได้แต่ขาด 2 ขั้นตอน
2 คะแนน	:	อธิบายขั้นตอนของวิธีสอนอ่านแบบ SQ4R ได้แต่ขาด 3 ขั้นตอน
1 คะแนน	:	อธิบายขั้นตอนของวิธีสอนอ่านแบบ SQ4R ได้แต่ขาด 4-5 ขั้นตอน
0 คะแนน	:	ไม่สามารถอธิบายขั้นตอนของวิธีสอนอ่านแบบ SQ4R ได้

**แนวคำตอบแบบทดสอบวัดความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
และกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ของครูผู้สอน**

1. จงอธิบายอธิบายความหมาย แนวทางการปฏิบัติและองค์ประกอบ การสร้างชุมชนการเรียนรู้ (5 คะแนน)

- ความหมาย

ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพคือ วิธีการในการพัฒนาครูโดยจัดบรรยากาศให้ครูได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ส่งผลให้ครูไม่โดดเดี่ยวและมีเครือข่ายในการทำงานเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน / การแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ร่วมกันของครู

- แนวทางการปฏิบัติ

แนวทางการสร้างชุมชนการเรียนรู้ของครูในสถานศึกษาต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารสถานศึกษาในฐานะผู้นำองค์กร ต้องทุ่มเทความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่ในการขับเคลื่อนให้สถานศึกษาเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ภายใต้การมีส่วนร่วมของทุกคน

- องค์ประกอบ

1. วิสัยทัศน์ร่วม คือการกำหนดวิสัยทัศน์ร่วมกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้พร้อมกัน เป็นไปในทิศทางเดียวกัน
2. ทีมร่วมแรงร่วมใจ คือการร่วมมือกันของทุกคน มีความรับผิดชอบร่วมกันเพื่อบรรลุเป้าหมายเดียวกัน
3. ภาวะผู้นำร่วม คือภาวะผู้นำในฐานะผู้สร้างให้เกิดการนำร่วมและภาวะผู้นำร่วมกันหรือการนำร่วมกันของสมาชิกในชุมชน
4. การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ คือการเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพของตนเองและการเรียนรู้เพื่อจิตวิญญาณความเป็นครู
5. ชุมชลกลัถยามิตร คือการคอยช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
6. โครงสร้างสนับสนุนของชุมชน คือมีการบริหารจัดการที่เอื้อต่อชุมชนให้สามารถดำเนินการได้อย่างสะดวกบรรลุตามวัตถุประสงค์

2. จงอธิบายการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนอ่านแบบ SQ4R (5 คะแนน)

- 1) ขั้นสำรวจ (Survey - S) การอ่านเนื้อหาอย่างคร่าวๆ
- 2) ขั้นตั้งคำถาม (Question - Q) ตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่าน
- 3) อ่านอย่างละเอียด (Read - R) ค้นหาคำตอบของคำถามที่ตั้งไว้
- 4) จัดบันทึก (Record - R) บันทึกข้อมูลที่ได้จากการอ่านตามความเข้าใจของตนเอง
- 5) สรุปลใจความสำคัญ (Recite - R)
- 6) ทบทวน วิเคราะห์ วิวิจารณ์แสดงความคิดเห็นและประเมินค่า (Reflect - R)

**แบบสังเกตความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอน
โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R**

ชื่อผู้รับการสังเกต.....ตำแหน่ง.....
 กลุ่มสาระการเรียนรู้.....สอนระดับชั้น.....
 แผนการเรียนรู้ที่.....หน่วยการเรียนรู้ที่.....เรื่อง.....
 สอนวันที่.....

รายการประเมิน	ปฏิบัติ		หมายเหตุ
	มี	ไม่มี	
1. ด้านการเตรียมการสอน			
1. ครูผู้สอนมีความพร้อมในการสอน			
2. ครูผู้สอนจัดบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้			
3. ครูผู้สอนนำเสนอเนื้อหาได้ครบถ้วน			
4. ครูผู้สอนใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้เป็นไปตามแผนการจัดการเรียนรู้หรือตรงตามเวลาที่กำหนด			
5. ครูผู้สอนใส่ใจนักเรียนอย่างทั่วถึง			
6. ครูผู้สอนกระตุ้นนักเรียนให้ร่วมกิจกรรมการเรียนรู้			
7. ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมกิจกรรมการเรียนรู้			
8. ครูผู้สอนปฏิบัติการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบทุกขั้นตอนทั้งกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้และกิจกรรมรวบยอด			
2. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
1. ครูผู้สอนมีการนำเข้าสู่บทเรียน			
2. ครูผู้สอนจัดกิจกรรมตามขั้นตอนของวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ดังนี้			
2.1 ขั้นสำรวจ (Survey - S)			
2.2 ขั้นตั้งคำถาม (Question - Q)			
2.3 ขั้นอ่านอย่างละเอียด (Read - R)			
2.4 ขั้นจดบันทึก (Record - R)			
2.5 ขั้นสรุปใจความสำคัญ (Recite - R)			
2.6 ขั้นทบทวน วิเคราะห์ วิวิจารณ์แสดงความคิดเห็นและประเมินค่า (Reflect - R)			

รายการประเมิน	ปฏิบัติ		หมายเหตุ
	มี	ไม่มี	
3. ด้านสื่อและแหล่งการเรียนรู้			
1. ครูผู้สอนเตรียมสื่อและแหล่งการเรียนรู้ครบถ้วน			
2. ครูผู้สอนใช้สื่อและแหล่งการเรียนรู้อย่างถูกต้องและครบถ้วน			
4. ด้านการวัดและการประเมินผล			
1. ครูผู้สอนวัดและประเมินผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้			
2. ครูผู้สอนวัดและประเมินผลถูกต้องตามเครื่องมือและเกณฑ์การวัดและประเมินผล			

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สังเกต

(.....)

แบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนด้านชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
และกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ครั้งที่.....

ชื่อ - สกุล.....
ระดับชั้นที่สอน

ด้านที่ 1 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

1. การสร้างชุมชนทางวิชาชีพมีประโยชน์หรือไม่ อย่างไร

.....
.....
.....
.....
.....

2. ครูผู้สอนมีปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพอย่างไร

.....
.....
.....
.....
.....

ด้านที่ 2 กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบ SQ4R

1. ครูผู้สอนมีการเตรียมความพร้อมก่อนการสอนอย่างไร

.....
.....
.....
.....
.....

2. ครูผู้สอนจัดการจัดการเรียนรู้เป็นไปตามแผนการจัดการเรียนรู้หรือไม่ อย่างไร

.....
.....
.....
.....
.....

3. ครูผู้สอนเข้าใจวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R หรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

4. ผลการจัดการเรียนรู้ในแต่ละขั้นตอนเป็นอย่างไร

ขั้นที่ 1 ขั้นสำรวจ (Survey -S).....

.....

.....

.....

ขั้นที่ 2 ขั้นตั้งคำถาม (Question - Q).....

.....

.....

.....

ขั้นที่ 3 ขั้นอ่านอย่างละเอียด (Read - R).....

.....

.....

.....

ขั้นที่ 4 ขั้นจดบันทึก (Record - R).....

.....

.....

.....

ขั้นที่ 5 ขั้นสรุปใจความสำคัญ (Recite - R).....

.....

.....

.....

ขั้นที่ 6 ขั้นทบทวน วิเคราะห์ วิวิจารณ์ แสดงความคิดเห็นและประเมินค่า (Reflect - R)

.....

.....

.....

5. ครูผู้สอนมีข้อเสนอแนะต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

6. ปัญหาและอุปสรรคที่พบในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

7. แนวทาง/วิธีแก้ไขปัญหาการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย รายวิชา ท 23101 ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
เรื่อง การอ่านนิทานจากสื่อออนไลน์อย่างมีวิจารณญาณด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ4R (ชั่วโมงที่ 2)
เวลา 50 นาที ผู้สอน นางสาวจรุงจิต จำปานิล

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ม. 3/3 ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดของข้อมูลที่สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน

ม. 3/5 วิเคราะห์ วิจารณ์ และประเมินเรื่อง ที่อ่านโดยใช้กลวิธีการเปรียบเทียบเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ดีขึ้น

ม. 3/8 วิเคราะห์เพื่อแสดงความคิดเห็นโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถตั้งคำถามเพื่อพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากนิทานที่อ่านและสามารถตอบคำถามที่ตั้งไว้ได้

2. นักเรียนสามารถสรุปใจความสำคัญของนิทานที่อ่านได้

3. นักเรียนสามารถระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านนิทานอย่างถูกต้อง

4. นักเรียนสามารถวิเคราะห์ข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นได้

5. นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นและประเมินค่านิทานที่อ่านได้

3. สาระสำคัญ

นิทานคือเรื่องที่เล่าสืบต่อกันมา มักแฝงคติธรรม และมุ่งให้ความสนุกเพลิดเพลินแก่ผู้อ่าน นักเรียนสามารถใช้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่ออ่านนิทานเรื่องต่างๆ เพราะจะทำให้ นักเรียนสามารถรับข้อมูล วิเคราะห์เนื้อหา และประเมินคุณค่านิทานที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง

4. สาระการเรียนรู้

ความรู้

- การอ่านนิทานจากสื่อออนไลน์อย่างมีวิจารณญาณด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ4R
ทักษะ/กระบวนการ
- อ่านนิทานอย่างมีวิจารณญาณด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ4R
คุณลักษณะที่พึงประสงค์
- มุ่งมั่นในการทำงาน
- ใฝ่เรียนรู้

5. ชิ้นงาน/ภาระงาน

- ใบบันทึกการอ่านนิทานจากสื่อออนไลน์เรื่อง “ต๊อบโหม่งจอมนิทาน”

6. การประเมิน

จุดประสงค์	วิธีวัดและประเมิน	เครื่องมือวัดและประเมิน	เกณฑ์การประเมิน
1. นักเรียนสามารถตั้งคำถามเพื่อพัฒนาการอ่านอย่างมี วิจารณญาณจากนิทานที่อ่านและ สามารถตอบคำถามที่ตั้งไว้ได้ 2. นักเรียนสามารถสรุปใจความ สำคัญของนิทานที่อ่านได้ 3. นักเรียนสามารถระบุข้อคิดที่ ได้จากการอ่านนิทานอย่าง ถูกต้อง 4. นักเรียนสามารถวิเคราะห์ ข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นได้ 5. นักเรียนสามารถแสดงความ คิดเห็นและประเมินค่านิทานที่ อ่านได้	- ตรวจ ใบบันทึกการ อ่านนิทานจากสื่อ ออนไลน์เรื่อง “ต๊อบ โหม่งจอมนิทาน”	- แบบประเมินใบ บันทึกการอ่านนิทาน จากสื่อออนไลน์เรื่อง “ต๊อบโหม่งจอมนิทาน”	- นักเรียนควรได้ตั้งแต่ ระดับพอใช้ขึ้นไป
1. มุ่งมั่นในการทำงาน 2. ใฝ่เรียนรู้	- การสังเกตพฤติกรรม กลุ่ม	- แบบสังเกต พฤติกรรมกลุ่ม	- นักเรียนควรได้ตั้งแต่ ระดับพอใช้ขึ้นไป

แบบประเมินใบบันทึกการอ่านนิทานจากสื่อออนไลน์เรื่อง “ตุ๊บโหม่งจอมนิทาน”

คำชี้แจง ให้ผู้ประเมินพิจารณาผู้เรียนแต่ละคนและเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับคะแนน

เลขที่	พฤติกรรม	การตั้งคำถาม			ความถูกต้องของการตอบคำถาม			การสรุปเนื้อหา			การแสดงความคิดเห็น			การประเมินคุณค่าเรื่อง ที่อ่าน			รวม	ผลการประเมิน
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1		
	ชื่อ - นามสกุล																	

เกณฑ์การประเมินใบงานการอ่านนิทานจากสื่อออนไลน์เรื่อง “ตุ๊บโหม่งจอมนิทาน”

ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพหรือเกณฑ์ให้คะแนน		
	3 (ดี)	2 (พอใช้)	1 (ปรับปรุง)
การตั้งคำถาม	ตั้งคำถามได้ครบ 5 ข้อ และเกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน	ตั้งคำถามขาดไป 1 ข้อ แต่ ยังเกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน	ขาดการตั้งคำถามตั้งแต่ 2 ข้อขึ้นไป และมีบางข้อไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน
ความถูกต้องของการตอบคำถาม	ตอบคำถามได้ถูกต้อง และตรงตามเนื้อหา	ตอบคำถามไม่ถูกต้องและไม่ตรงตามเนื้อหาจำนวน 1 ข้อ	ตอบคำถามไม่ถูกต้องและไม่ตรงตามเนื้อหาตั้งแต่ 2 ข้อขึ้นไป
การสรุปเนื้อหา	สรุปเนื้อหาได้ครบทุกประเด็นและใช้ภาษาของตนเอง	สรุปเนื้อหาขาดไป 1 ประเด็น และใช้ภาษาของตนเอง	สรุปเนื้อหาไม่ครบถ้วนตั้งแต่ 2 ประเด็นขึ้นไปและไม่ได้ใช้ภาษาตัวเอง
การแสดงความคิดเห็น	แสดงความคิดเห็นได้อย่างสร้างสรรค์และมีเหตุผล	แสดงความคิดเห็นได้พอสมควรและมีเหตุผล	แสดงความคิดเห็นได้เพียงเล็กน้อยไม่มีเหตุผลมารองรับ
การประเมินคุณค่าเรื่อง ที่อ่าน	ประเมินคุณค่าเรื่อง ที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล ถูกต้องครบถ้วนทุกประเด็น	ประเมินคุณค่าเรื่อง ที่อ่านได้ค่อนข้างมีเหตุผล ขาด 1 ประเด็น	ประเมินคุณค่าเรื่อง ที่อ่านได้เพียงเล็กน้อยและไม่มีเหตุผลมารองรับ

เกณฑ์การประเมินการสังเกตพฤติกรรมกลุ่ม

ประเด็นการประเมิน	3	2	1
ความตั้งใจใฝ่เรียนรู้	สมาชิกทุกคนตั้งใจปฏิบัติงานกลุ่มและใฝ่เรียนรู้	สมาชิก 1 คนไม่ตั้งใจปฏิบัติงานกลุ่ม	สมาชิกมากกว่า 1 คนไม่ตั้งใจปฏิบัติงานกลุ่ม
ความร่วมมือ	สมาชิกทุกคนร่วมมือกันคิดคำตอบ	สมาชิก 1 คนไม่ให้ความร่วมมือในการคิดคำตอบ	สมาชิกมากกว่า 1 คนไม่ให้ความร่วมมือในการคิดคำตอบ
ความมีวินัยและมุ่งมั่นในการทำงาน	สมาชิกทุกคนร่วมกันทำงานอย่างมีระเบียบวินัยและมุ่งมั่นในการทำงาน	มีสมาชิก 1 คนที่ไม่มีระเบียบวินัยและไม่มุ่งมั่นในการทำงาน	มีสมาชิกมากกว่า 1 คนที่ไม่มีระเบียบวินัยและไม่มุ่งมั่นในการทำงาน
ความรับผิดชอบ	สมาชิกทุกคนรับผิดชอบงานของตนอย่างเต็มที่	มีสมาชิก 1 คนที่รับผิดชอบงานของตนอย่างไม่เต็มที่	มีสมาชิกมากกว่า 1 คนที่รับผิดชอบงานของตนอย่างไม่เต็มที่

กำหนดระดับคะแนนคุณภาพ

คะแนน 9 – 12

มีระดับคะแนนเป็น 3 หรือ ดี

คะแนน 5 – 8

มีระดับคะแนนเป็น 2 หรือ พอใช้

คะแนน 4

มีระดับคะแนนเป็น 1 หรือ ปรับปรุง

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

...../...../.....

7. กิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมนำเข้าสู่การเรียนรู้

1. ครูให้นักเรียนจับกลุ่ม กลุ่มละ 3 – 4 คน จากนั้นครูแจกใบบันทึกการอ่านมีวิจารณ์ญาณ ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R จากนิทานเรื่อง “ต๊อบโหม่งจอมนิทาน” (2 นาที)
2. ครูชี้แจงนักเรียนว่าในช่วงนี้จะเป็นการอ่านนิทานอย่างมีวิจารณ์ญาณเรื่องที่ 2 และจะมีการ
นำเสนอหน้าชั้นเรียน ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเตรียมส่งตัวแทนในการนำเสนอ และเตรียมความพร้อมของกลุ่มสำหรับการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ (3 นาที)

กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้

3. เมื่อนักเรียนแต่ละกลุ่มได้ใบงานแล้ว ให้ปฏิบัติตามขั้นตอนที่ระบุไว้ในรายงาน โดยครูอธิบายเพิ่มเติมดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 Survey (อ่านอย่างคร่าวๆ)

นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านนิทานเรื่อง “ต๊อบโหม่งจอมนิทาน” โดยครูชี้แจงว่าเป็นเพียงการอ่านคร่าวๆเพื่อทราบนิทานเรื่องนี้เนื้อหาอย่างไรเท่านั้น โดยครูกำหนดเวลาให้นักเรียนอ่านนิทานเรื่องนี้ 3 นาที เมื่อครบแล้วครูส่งสัญญาณให้นักเรียนทราบเพื่อทำกิจกรรมในขั้นต่อไป

ขั้นตอนที่ 2 Question (ตั้งคำถามภายในเรื่อง)

นักเรียนตั้งคำถามจำนวน 5 ข้อจากนิทานเรื่อง “ต๊อบโหม่งจอมนิทาน” โดยครูให้คำแนะนำว่าควรจะเป็นคำถามที่พัฒนาด้านการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ อาทิ ใจความสำคัญของเรื่อง จุดประสงค์ในการแต่ง แนวคิด หรือข้อคิดที่ได้จากเรื่อง ข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นของเรื่องมีอะไรบ้าง ซึ่งเวลาที่ใช้ในการตั้งคำถามนั้น 5 นาที

ขั้นตอนที่ 3 Read (อ่านเรื่องโดยละเอียดเพื่อหาคำตอบของคำถาม)

นักเรียนอ่านนิทานเรื่อง “ต๊อบโหม่งจอมนิทาน” โดยละเอียด เพื่อให้สามารถนำไปตอบคำถามใน

ขั้นตอนที่ 4 และสรุปใจความสำคัญในขั้นตอนที่ 5 ได้ โดยครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มวางแผนว่าจะสามารถจํารายละเอียดของเนื้อเรื่องได้ด้วยวิธีใด โดยครูให้นักเรียนอ่านนิทานภายในเวลา 7 นาที หลังจากหมดเวลาแล้วให้ครูเก็บเนื้อหานิทานคืน

ขั้นตอนที่ 4 Record (การจดบันทึกหรือการตอบคำถามในขั้นตอนที่ 2)

นักเรียนแต่ละกลุ่มตอบคำถามที่ตนเองได้ตั้งไว้ให้ถูกต้อง นักเรียนภายในกลุ่มช่วยกันตรวจทานคำตอบ โดยกำหนดเวลาในขั้นตอนนี้ 7 นาที

ขั้นตอนที่ 5 Recite (สรุปเนื้อหาด้วยภาษาของตนเอง)

ครูร่วมซักถามนักเรียนว่านิทานเรื่องนี้เกี่ยวกับเรื่องอะไรเพื่อสร้างความเข้าใจเนื้อหาของนิทานให้เป็นไปในทางเดียวกัน จากนั้นนักเรียนภายในกลุ่มช่วยกันสรุปใจความสำคัญจากนิทานเรื่อง “ตุ๊ปโหม่งจอมนิทาน” โดยสรุปด้วยความยาวไม่เกิน 5 บรรทัดลงบนใบงาน ครูคอยให้คำแนะนำตามกลุ่ม โดยใช้เวลาทั้งหมด 5 นาที

ขั้นตอนที่ 6 Reflect : (วิเคราะห์ วิวิจารณ์ แสดงความคิดเห็น หรือประเมินค่าเรื่องอ่าน)

ครูให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายภายในกลุ่มและบันทึกลงบนใบงานดังต่อไปนี้ (8 นาที)

- นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากนิทานเรื่อง “ตุ๊ปโหม่งจอมนิทาน”
- นิทานเรื่อง “ตุ๊ปโหม่งจอมนิทาน” สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร
- นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไรกับ “คนที่ชอบโกหก” และ “คนที่ชอบนิทาน

กิจกรรมรวบยอด

4. ครูให้นักเรียนที่เป็นตัวแทนกลุ่มออกมานำเสนอ โดยตอบคำถามใน ขั้นตอนที่ 6 R4 : Reflect จากนั้นนักเรียนและครูร่วมกันอภิปราย และเสนอแนะเพิ่มเติม (10 นาที)

8. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. นิทานเรื่อง “ตุ๊ปโหม่งจอมนิทาน”
2. ใบบันทึกการอ่านนิทานจากสื่อออนไลน์เรื่อง “ตุ๊ปโหม่งจอมนิทาน”

9. กิจกรรมเสนอแนะ

-

10. รายละเอียดเนื้อหาสาระความรู้

นิทานเป็นเรื่องเล่าที่มีวัตถุประสงค์หลัก คือ การสั่งสอนอย่างสนุกและไม่ให้เด็กรู้สึก ว่าถูกสอน นิทานคืออะไร ทำไมเด็กจึงชอบนิทาน คุณเคยสังเกตไหมคะ เวลาที่บอกเด็ก ๆ ว่าจะเล่า นิทานให้ฟัง เด็กจะตั้งใจมาก และรู้สึกตื่นเต้นไปกับเรื่องที่ฟัง ทั้งหมดนี้เป็นเพราะนิทานคือเรื่องเล่าที่มี วัตถุประสงค์หลัก คือ การสั่งสอนอย่างสนุกและไม่ให้เด็กรู้สึกว่าถูกสอน ซึ่งเราสามารถสรุปประโยชน์ ของนิทานได้ดังนี้

1.นิทานช่วยเสริมปัญญาเด็ก ในขณะที่พ่อแม่เล่านิทาน บรรยากาศขณะเล่านิทานที่เกิดขึ้น เป็นบรรยากาศแห่งความสุขของทุกคน เป็นบรรยากาศแห่งความรัก ความอบอุ่น สร้างความผูกพัน มั่นใจ เชื่อมั่นในตนเอง ซึ่งจะเสริมปัญญาเด็กได้อย่างดี

2.นิทานช่วยปลูกฝังให้เด็กเป็นคนช่างคิด ช่างถามและช่างสังเกต นิทานช่วยให้เด็กเป็นเด็ก กล้าถาม เด็กจะมีความมั่นใจ ฉลาด แสดงความคิดเห็นถูกจังหวะ เรียกว่ามีความฉลาดทั้งทางปัญญา (IQ) และฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ด้วย

3.นิทานทำให้เด็กเรียนรู้ภาษาได้เร็ว การเล่านิทานเปรียบเสมือนการสอนภาษาไปในตัว เด็ก จะได้ยินได้ฟังรูปประโยค การใช้ภาษา ทำให้เด็กเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนนั้นๆ

4.นิทานทำให้เด็กจับประเด็นเก่ง วิเคราะห์เก่ง การเล่านิทานให้เด็กฟัง เล่าซ้ำๆ เด็กจะจำได้ ทั้งเรื่อง เด็กจะมองภาพรวมของเรื่อง ทำให้เด็กรู้จักจับประเด็น ย่อความเป็น รู้จักมองสรรพสิ่งเป็น ระบบ เข้าใจเรื่องได้อย่างรวดเร็ว

5.นิทานสร้างให้เด็กมีจินตนาการ ในขณะที่พ่อแม่เล่านิทานนั้น น้ำเสียงที่เล่าเรื่องนั้นจะ กระตุ้นให้เด็กสร้างจินตนาการเป็นภาพ จินตนาการยิ่งใหญ่กว่าความรู้ จินตนาการสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ ใหม่ๆ เกิดขึ้นในโลกของเรา การเล่านิทานบ่อยๆ มากๆ เรื่องจึงเป็นการสร้างจินตนาการไปพร้อมๆ กับการรับรู้ถึงความใหม่ที่ลูกยังไม่เคยรู้มาก่อน

6.นิทานช่วยสร้างคุณธรรมแก่เด็กได้ง่าย นิทานแต่งขึ้นเพื่อสอดแทรกคุณธรรม ทักษะชีวิต หรือข้อคิดต่างๆ เป็นอุทาหรณ์ให้ผู้รับฟังได้ตระหนักรับรู้ คุณธรรมทั้งหลายที่ลูกได้ฟังตั้งแต่ปฐมวัยจะ จำฝังแน่นอยู่ในตัวเด็กและนำไปใช้ในวัยรุ่น

7.นิทานช่วยสร้างสมาธิให้เด็ก ช่วงของการเล่านิทาน เด็กมักจะฟังนิทานอย่างใจจดใจจ่อ ยิ่ง เล่านิทานที่เหมาะสมกับของเด็ก เด็กจะเข้าใจและอยากรู้อะไรจะเกิดขึ้นต่อไป และนี่เป็นการสร้าง สมาธิให้กับเด็กอีกวิธีหนึ่ง

8.นิทานช่วยสร้างเด็กให้มีความรู้ ความฉลาดทางอารมณ์ เมื่อเด็กๆ ชอบฟังนิทาน ก็จะหาวิธี ปรับตัวและสร้างความสัมพันธ์กับผู้ใหญ่ เพื่อจะได้ฟังนิทานบ่อยๆ โดยสิ่งเหล่านี้จะทำให้เด็กมีวิธีการ พัฒนาปรับตัวเพื่อให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

9.นิทานช่วยสร้างเด็กให้มีนิสัยรักการอ่าน การเล่านิทานหรืออ่านนิทานให้เด็กฟังบ่อยๆ จะ เป็นการช่วยปลูกฝังนิสัยรักการเรียนรู้ของเด็กทุกมิติ เด็กจะเป็นคนรักการอ่านหนังสือ อ่านหนังสือได้ ไฉน มีสมาธิ

11. เอกสารประกอบการเรียนรู้

นิทานเรื่อง “ตุ๋บโหม่งจอมนิทาน”

ตุ๋บโหม่งเป็นชื่อพ่อค้าขายขนมทอดในตลาดของหมู่บ้านแห่งหนึ่ง ขนมทอดของตุ๋บโหม่งรสชาติดี เป็นที่นิยมชมชอบของชาวบ้านในละแวกนั้น แต่ตุ๋บโหม่งก็ยังไม่พอใจ เขาอยากขายขนมให้ได้มากกว่านี้ และไม่ต้องการให้พ่อค้าคนอื่นมาขายขนมแข่งกับเขา แม้ว่าขนมนั้นจะเป็นคนละอย่างกับที่เขาขายอยู่ก็ตาม

“จะเป็นอย่างไรนะ ถ้าชาวบ้านไม่อยากกินขนมของพ่อค้าแม่ค้าเจ้าอื่น...ใช่ละ ถ้าเป็นอย่างนั้นชาวบ้านก็จะไม่มีตัวเลือก และแห่มาซื้อขนมของเราเพียงเจ้าเดียว เราก็จะขายขนมหมดทุกวัน และได้เงินเพิ่มขึ้นอีกมากเลยทีเดียว” ตุ๋บโหม่งคิดร้ายอยู่ในใจ และลงมือปฏิบัติตามแผนการร้ายด้วยตนเอง โดยใช้นิสัยชั่วร้ายประจำตัวอีกอย่างหนึ่ง นั่นคือ การนิทานว่าร้ายผู้อื่น เมื่อมีลูกค้ามาซื้อขนมของเขา ตุ๋บโหม่งจะพยายามพูดจาให้ร้ายขนมของพ่อค้าแม่ค้าคนอื่นให้ลูกค้าฟังอยู่เสมอ

“ฉันได้ข่าวว่า ป้าชอบซื้อมันทอดของพ่อค้าหลังตลาดไปกินบ่อยๆ หรือ” ตุ๋บโหม่งถามลูกค้ารายหนึ่งที่แวะซื้อขนมของเขา

“ใช่แล้ว มันทอดของพ่อค้าคนนั้นรสชาติดีเยี่ยมที่สุด” ป้ากล่าวชมอย่างจริงใจ

“นี่ๆ อย่าว่าอย่างนั้นอย่างนี้เลยนะป้า ป้าไม่รู้หรือว่าเขาไม่เคยเปลี่ยนน้ำมันทอดเลยนะ ฉันเคยแอบเห็นน้ำมันที่เขาใช้แล้วด้วย โอ๊ย ด่าบีดบีดกับน้ำคร่ำแหละ แล้วป้ายังจะกินลงอีกหรือ” ตุ๋บโหม่งเล่า

“จริงเรอะ ไม่เคยรู้มาก่อนเลย ดีแล้ว ต่อไปนี้ฉันจะไม่ซื้อมันทอดของเขาอีกต่อไป ต่อให้ร่อยอย่างไรก็เถอะ คนมักง่ายไม่มีความรับผิดชอบอย่างนี้ไม่น่ามาขายของกินเลย”

ได้ฟังดังนั้น ตุ๋บโหม่งก็นึกกระหึ่มยิ้มย่องในผลงานอันชั่วร้ายของตนและรู้สึกสนุกกับการว่าร้ายพ่อค้าแม่ค้าขนมคนอื่นๆ ให้ลูกค้าฟังทุกวัน

“นี่ๆ พี่รู้ไหม ร้านนั้นนะ ชอบเอาขนมเหลือเมื่อวานมาหลอกขายลูกค้าประจำเลยนะ ถ้ามีคนซื้อกินแล้วเกิดท้องเสียขึ้นมาจะทำอย่างไร แะ่จริงๆ”

“ขนมชั้นร้านป่าพูดขายแพ้งแพง แกรมรสชาติก็งั้นๆ อย่านไปซื้อกินเลยดีกว่าน้อง”

“เดี๋ยวนี้ฝีมือทำขนมของยายทองตกลงไปแยะเลยรู้ไหม วันก่อนลูกค้าที่เคยซื้อขนมของแกไปกินยังมาปนให้ฉันฟังเลยว่า ขนมของแกไม่ร่อยเหมือนก่อนอีกแล้ว”

ยิ่งถ้ามีพ่อค้าแม่ค้าขนมร้านใหม่ นำขนมมาขายให้ตุ๋บโหม่งได้เห็นละก็ ตุ๋บโหม่งจะพูดจาวว่าร้ายไม่ให้ลืมตาอ้าปากได้เลยทีเดียว

“ดูขนมของร้านนั้นสิ มีอสมัครเล่นแท้ๆ ยังริจะทำขนมอีก มีครั้งหนึ่งฉันเลยลองชิมดู เชื้อใหม่ แทบจะคายออกมาไม่ทัน รสชาติไม่ได้เรื่อง กลิ่นก็เหม็นสาบมาก แถมมีแมลงวันตกลงไปตายอีก พุดถึงขนมร้านนั้นแล้วรู้สึกคลื่นไส้อย่างไรไม่รู้สิ”

ยี่งนานวันเข้า ตูบโหม่งก็รู้สึกว่าการร้ายของตนให้ผลที่ดีมากเลยทีเดียว เพราะชาวบ้านไม่ซื้อขนมของพ่อค้าแม่ค้ารายอื่นมากินอีกแล้ว แต่พากันมารุมซื้อขนมของตูบโหม่งเพียงคนเดียว ตูบโหม่งจึงขายขนมหมดและได้เงินมากมายทุกวัน พ่อค้าแม่ค้าขนมคนอื่นๆ ต่างเริ่มสังเกตเห็นความผิดปกตินี้ จึงช่วยกันสืบหาความจริง ในไม่ช้าพวกเขาก็พบต้นตอของปัญหาทั้งหมด

“เราจะทำอย่างไรต่อไปดี เจ้าตูบโหม่งทำเอาขนมของเราขายไม่ออกเลย” แม่ค้าขนมตาลพูดอย่างหนักใจ

“เราต้องทำให้ชาวบ้านเห็นว่าขนมของพวกเราไม่ได้แย่อย่างขนาดนั้น แล้วเราก็ต้องหาทางตัดหลังเจ้าตูบโหม่งให้รู้สำนึกด้วย” พ่อค้ามันทอดกล่าวอย่างมีอารมณ์

“อย่างนั้นเราต้องวางแผนให้รัดกุม หนามยอกต้องเอาหนามบ่ง เมื่อเจ้าตูบโหม่งใช้การนิทาว่าร้ายป้ายสีพวกเรา เราก็จะใช้นิสัยจอมนิทาของตูบโหม่งสั่งสอนตัวเขาเอง” พ่อค้าลอดช่องน้ำกะทิเสนอ

พ่อค้าแม่ค้าขนมต่างสนใจในแผนการนี้ พวกเขาคิดวิธีที่จะสั่งสอนตูบโหม่งให้เซ็ดหลาบจากสิ่งที่ได้ทำไว้กับคนอื่น เมื่อคิดแผนการได้เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ก็รีบดำเนินการตามแผนนั้นทันที

พ่อค้าแม่ค้าที่รับหน้าที่สอดแนมแอบย่อ่งไปสังเกตการณ์ที่บ้านตูบโหม่ง รอจนเขาเริ่มตั้งเตาไฟ และนำขนมทั้งหมดลงทอดในกระทะใบใหญ่ จึงส่งสัญญาณบอกพวกที่เหลือให้ทราบ พ่อค้าแม่ค้าอีกห้าคนเตรียมตัวรออยู่ก่อนแล้ว จึงเดินออกมาจากที่ซ่อนแล้วไปเคาะประตูเรียกตูบโหม่ง

“อ้าวทุกคนมาได้ยังไง ไม่อยู่บ้านเตรียมขนมขายหรือ” ตูบโหม่งทักทายเพื่อนๆ ตามมารยาท แต่ในใจก็กระหยิ่มว่าขนมของคนเหล่านี้ ถึงทำไปก็ขายไม่ออกผิดกับขนมของตนเองอย่างลิบลับ

“ช่วงนี้เราทำขนมขายไม่มาก เลยมีเวลาว่างเยอะหน่อย ก็เลยแวะมาพูดคุยกับนายนี่ละ” พ่อค้าคนหนึ่งตอบ

“อย่างนั้นหรือกรี แต่ฉันเพิ่มจำนวนทำขนมมากขึ้น และทอดทั้งหมดลงในกระทะใหญ่ตั้งสองใบแทนะ จะได้เสร็จเร็วๆ เพราะฉะนั้นฉันไม่ว่างคุยกับพวกนายหรอก” ตูบโหม่งพยายามซ่อนรอยยิ้ม

“อย่างนั้นก็น่าเสียดายแย่ พวกเราเห็นว่าเธอคือคนที่รู้อะไรในหมู่บ้านของเรามากมาย ก็เลยอยากมาถามเรื่องของใครต่อใครจากเธอหน่อยนะ” แม่ค้าอีกคนว่า

การนิทาเป็นเหมือนอาหารอันโอชะของตูบโหม่ง แม้จะไว้ตัวทำเป็นอึดอดในตอนแรก แต่สุดท้ายเขาก็ร่วมมือด้วยอย่างออกรสชาติ พ่อค้าแม่ค้ากลุ่มนี้แกล้งทำเป็นยกเรื่องของคนนั้นคนนี่มานินทากับตูบโหม่งอยู่นานเป็นชั่วโมง เมื่อฝ่ายสังเกตการณ์ส่งสัญญาณจากในที่ลับว่าถึงแก่เวลาแล้ว พ่อค้าแม่ค้าที่คุยอยู่ก็ทำที่เป็นขอตัวลากลับ ทั้งๆ ที่ตูบโหม่งยังดูเหมือนจะมีเรื่องของใครๆ มานินทาให้พวกเขาฟังอีกมากมาย เมื่อทุกคนกลับไปแล้ว ตูบโหม่งจึงเดินเข้าไปในครัว เขามัวเพลินอยู่กับการ

นินทาชาวบ้านจนนึกว่าเวลาผ่านไปไม่นาน แต่แล้วตุ๋บโหม่งก็แทบเป็นลมด้วยความตกใจ เมื่อขนมของเขาไหม้หมดสิ้นทั้งสองกระทะ ตุ๋บโหม่งไม่รู้จะทำอย่างไร เขาทรุดตัวลงกับพื้นและร้องไห้ เพราะไม่มีขนมจะขายในวันพรุ่งนี้

ในวันรุ่งขึ้น เมื่อตุ๋บโหม่งไม่ได้ไปขายขนม ขนมของพ่อค้าแม่ค้าคนอื่นๆ จึงขายดิบขายดีไปตามๆ กัน ชาวบ้านมีโอกาสดำเลือกซื้อขนมหลายชนิดขึ้น ทุกคนที่ได้ลิ้มรสขนมของพ่อค้าแม่ค้าซึ่งตนไม่ได้อุดหนุนเป็นเวลานานแล้ว ต่างก็พากันชมว่าขนมอร่อย คุณภาพใช้ได้ ชาวบ้านจึงพากันรู้ความจริงในที่สุดว่า สิ่งที่ตุ๋บโหม่งพูดทั้งหมดเป็นเรื่องโกหก ดังนั้นในวันต่อๆ มา ขนมของพ่อค้าแม่ค้าทุกคนในตลาดจึงขายดี ยกเว้นขนมของตุ๋บโหม่ง ที่ไม่มีใครอยากซื้อกินอีกต่อไป ถึงแม้ว่าเขาจะทำขนมได้อร่อยแค่ไหนก็ตาม

ที่มาจาก Facebook : นินทานสอนใจ

11 มีนาคม 2557

ใบงานบันทึกการอ่านนิทานจากสื่อออนไลน์
เรื่อง “ตุ๊ปโหม่งจอมนิทาน”

1. S : Survey อ่านคร่าวๆ 3 นาที

2. Q : Question ตั้งคำถามจากนิทานเรื่อง “ตุ๊ปโหม่งจอมนิทาน” จำนวน 5 ข้อ

1. คำถาม.....
2. คำถาม.....
3. คำถาม.....
4. คำถาม.....
5. คำถาม.....

3. R1 : Read อ่านนิทานเรื่อง “ตุ๊ปโหม่งจอมนิทาน” อย่างละเอียด

4. R2 : Record ตอบคำถามที่ตั้งไว้

- ตอบคำถามข้อที่ 1.....
-
- ตอบคำถามข้อที่ 2.....
-
- ตอบคำถามข้อที่ 3.....
-
- ตอบคำถามข้อที่ 4.....
-
- ตอบคำถามข้อที่ 5.....
-

5. R3 : Recite สรุพนิทานเรื่อง “ตูปโหม่งจอมนินทา” ด้วยภาษาของตนเอง

.....

.....

.....

6. R4 : Reflect วิเคราะห์ วิจารณ์ และประเมินค่าจากนิทานเรื่อง ตูปโหม่งจอมนินทา

นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากนิทานเรื่อง “ตูปโหม่งจอมนินทา”

.....

.....

.....

.....

นิทานเรื่องตูปโหม่งจอมนินทา สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตรประจำวันได้หรือไม่
อย่างไร

.....

.....

.....

.....

นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไรกับ “คนที่ชอบโกหก” และ “คนที่ชอบนินทา”

.....

.....

.....

.....

.....

แบบทดสอบการอ่านอย่างมีวิจารณญาณระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

ตอนที่ 1 การอ่านนิทานอย่างมีวิจารณญาณ

อ่านนิทานต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 1-2

สุนัขจิ้งจอกเจ้าเล่ห์ตัวหนึ่งเดินผ่านมาเห็นไก่ฟ้าเกาะอยู่บนกิ่งไม้ข้างทาง มันอยากจะกินไก่ฟ้า เป็นยี่งนักจึงคิดหาอุบายแล้วเอ่ยขึ้นว่า

“ไก่ฟ้าเอ๋ย ท่านช่างเป็นสัตว์ที่งดงามนัก ปีกของท่านมีสีล้วน สดใสหลายสี ปากก็งดงามไม่เหมือนใคร อยากูรู้จ้่งว่าท่านหลับตาแล้วยังจะงามอยู่หรือไม่”

ไก่ฟ้าได้ฟังคำยกยอก็หลงเคลิบเคลิ้มรีบหลับตาอวดทันที สุนัขจิ้งจอกก็รีบฉวยโอกาสนั้น กระโดดจับตัวไก่ฟ้าไว้ได้ เมื่อไก่ฟ้าพลาดท่าแต่ยังมีสติจึงเอ่ยขึ้นว่า

“จิ้งจอกเอ๋ย ก่อนตายข้าอยากฟังเสียงอันไพเราะของท่านอีกครั้งได้ไหม” สุนัขจิ้งจอกได้ฟังคำป้อยอก็หลงกล รีบอำปากเห่าคำราม ไก่ฟ้าจึงรีบบินหนีจากไปทันที

ที่มา <https://writer.dek-d.com/pl-mh/story/viewlongc.php?id=692487&chapter=8>

1. จากนิทานข้างต้นผู้แต่งต้องการสื่อถึงสิ่งใด (วิเคราะห์)
 - ก. อย่ามีนิสัยพูดปดเพราะสุดท้ายแล้วจะไม่เหลือใคร
 - ข. อย่าไว้วางใจใครมากเกินไปเพราะอาจเกิดอันตรายได้
 - ค. อย่ามีนิสัยเจ้าเล่ห์เพราะจะทำให้คนอื่นไม่เชื่อใจได้
 - ง. อย่าขาดสติจ้่งรู้จักพูดจาเอาตัวรอด
2. เพราะเหตุใดในตอนแรกไก่ฟ้าจึงหลงเชื่อคำพูดของจิ้งจอก (ความเข้าใจ)
 - ก. เพราะจิ้งจอกพูดจาดีหวานล่อมและไก่ฟ้าก็บ้ายอ
 - ข. เพราะไก่ฟ้าหลงตัวเองจิ้งจอกพูดอะไรก็เชื่อ
 - ค. เพราะจิ้งจอกพูดเรื่องจริงไก่ฟ้าจึงทำตาม
 - ง. เพราะไก่ฟ้าหูเบาและจิ้งจอกก็ดูน่าไว้วางใจ

อ่านนิทานนี้แล้วตอบคำถามข้อ 4-5

นิทานสอนใจเรื่อง...ตะแกรงร่อนความคิด

มีชายหนุ่มคนหนึ่งวิ่งมาหาอาจารย์ที่สอนตนเอง ด้วยอาการรีบร้อนกระวนกระวาย เพราะคิดว่าเรื่องของตัวเองได้รู้มานั้นมีความสำคัญ จึงอยากให้อาจารย์รับรู้ด้วย สักครูจึงแจ้งข่าวให้อาจารย์ทราบ

“ท่านอาจารย์ ผมมีเรื่องที่เป็นความลับจะแจ้งให้อาจารย์ทราบ”

ฝ่ายอาจารย์เห็นลูกศิษย์วิ่งกระหืดกระหอบมาด้วยความเหน็ดเหนื่อย จึงกล่าวเพื่อให้ลูกศิษย์รู้สึกผ่อนคลายและให้เรียนรู้ที่จะมีสติก่อนที่จะรับฟังข้อมูลดังกล่าว

“เดี๋ยวก่อน ความลับที่จะบอกนั้น เธอได้ใช้ตะแกรง 3 อันมาร่อนหรือยัง ?”

“ตะแกรง 3 อันที่อาจารย์กล่าวนั้นคืออะไรครับ ?” ลูกศิษย์ถามด้วยความสงสัยและใคร่อยากรู้

ฝ่ายอาจารย์จึงให้ลูกศิษย์เข้ามานั่งใกล้ๆ แล้วชี้แจงวิธีการนำเรื่องตะแกรง 3 อันมาเป็นเกณฑ์วินิจฉัยเรื่องที่รับทราบ

“ตะแกรง 3 อันนั้นคือ ตะแกรงอันที่หนึ่งเรียกว่า “ความจริง” ความลับที่เธอจะบอกนั้นเป็นความจริงหรือยัง?”

“ผมไม่รู้ แต่ได้ยินเขาพูดต่อๆ กันมา” ลูกศิษย์ตอบด้วยความไม่มั่นใจ

“ตะแกรงอันที่สองเรียกว่า “เจตนาดี” หมายถึงความลับที่เธอจะบอกนั้นเต็มไปด้วยเจตนาที่ดีหรือไม่ ?”

“เรื่องที่จะเล่านั้นก็ไม่ได้มีเจตนาที่ดีแต่อย่างใด” ลูกศิษย์ตอบ

“ถ้าเป็นเช่นนั้น เพื่อความแน่ใจในการตัดสินใจ เราน่าจะใช้ตะแกรงอันที่ 3 เข้ามาเป็นเกณฑ์ตัดสินด้วยคือ “เรื่องนั้นมีความสำคัญ” มากใช่ไหม ?”

“ก็ไม่ได้มีความสำคัญแต่อย่างใดนักหรอกครับ” ลูกศิษย์ชี้แจง

เมื่อการถามไถ่เรื่องความลับที่ลูกศิษย์นำมาบอกแก่อาจารย์ โดยมีเรื่องตะแกรง 3 อันเข้ามาเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบ ลูกศิษย์จึงได้ตระหนักไว้ในเรื่องดังกล่าวนี้ ฝ่ายอาจารย์จึงให้ข้อคิดแก่ลูกศิษย์ในเรื่องการรับข่าวสารอันเกื้อกูลต่อการเรียนรู้ชีวิตไว้ว่า

“ไม่ว่าเราจะรับรู้เรื่องราวอะไรก็ตาม หากว่าเรื่องนั้นไม่ใช่ความจริง ไม่มีเจตนาอันเป็นไปเพื่อความดีงาม และไม่มีมีความสำคัญ การรับรู้เรื่องนั้นก็ควรเป็นการรับทราบแต่เพียงอย่างเดียว และไม่ควรที่จะถ่ายทอดสู่ผู้อื่น เพราะรังแต่จะเป็นเรื่องรบกวนจิตใจในการที่จะใช้สติปัญญาพัฒนาสิ่งที่ดีกว่า และที่สำคัญเรื่องราวเหล่านั้นก็ไม่มีคุณค่าพอ ที่จะถือเป็นสาระอันควรนำมาสู่ชีวิตจิตใจของเราอีกต่างหาก”

เมื่อเริ่มสร้างท่อ ชายผู้มีอาชีพหาบน้ำสองคน ยังคงทำงานตามปกติ แต่พอเลิกงานแทนที่น้องจะพักผ่อน กลับไปถือจอบเดินตรงไปบริเวณแหล่งน้ำ วันแรกของการทำงานเขาขุดได้ไม่ถึงเมตร ต่อมาเมื่อขุดบ่อยครั้งเขาเริ่มขุดได้หลายเมตรและเริ่มมองหาเครื่องมือที่ขุดได้เร็วกว่านี้

ทั้งสองยังคงหาบน้ำตามปกติเงินที่ได้จากกันหาบน้ำทำให้ฐานะการเงินของคนทั้งคู่ดีขึ้น พี่มีเงินเก็บซื้อที่ดิน พร้อมบ้านหลังใหญ่ สิ่งอำนวยความสะดวกมากมาย หลังเลิกหาบน้ำเขาก็ไปเที่ยวมีสาวๆรายล้อม มีเพื่อนฝูงมากมาย ผิดกับน้อง เงินที่ได้จากการหาบน้ำไปซื้อเครื่องมือเพื่อขุด เขายังอยู่บ้านเดิม สภาพโหดๆ ใส่เสื้อผ้าเก่าๆ อาหารพอมิกิน ไม่มีเวลาจะเที่ยว เวลาส่วนใหญ่หลังหาบน้ำเขาไปขุดท่อ น้ำ ด้วยประสบการณ์ที่มี เรียกได้ว่าไม่มีคนไหนในเมืองขุดเก่งเท่าเขาอีกแล้ว

ทั้งสองยังคงหาบน้ำต่อไป ทุกคนในเมืองเห็นงานของผู้น้องเป็นเรื่องไร้สาระ มีอยู่วันหนึ่งขณะที่ทั้งสองเลิกงานจากการหาบน้ำ พี่กำลังจะไปกินเหล้า บังเอิญเห็นน้องแต่งตัวมอมแมมจะไปขุดท่อ น้ำ จึงชักท้วงให้เลิกความตั้งใจแล้วหันกลับมาหาบน้ำเหมือนบรรพบุรุษที่ผ่านมา แต่แทนที่น้องจะท้อแท้ เขากลับมีมานะมากขึ้น ในใจคิดว่าต้องทำให้ได้ และอีกไม่นานก็ใกล้จะสำเร็จแล้ว เขาลดเวลาหาบน้ำลงและหันไปขุดท่อน้ำมากขึ้นและแล้วท่อน้ำที่เขาขุดก็ส่งมายังเมือง มันเป็นท่อน้ำขนาดเล็กเมื่อเทียบกับการหาบน้ำ เขายังทำอาชีพเดิมแต่เวลาส่วนใหญ่เขาไปขุดท่อน้ำให้ใหญ่ขึ้น เงินที่ได้จากการขายน้ำจากท่อน้ำเขานำมันมาจ้างคนขุดขยายท่อ น้ำของเค้าเริ่มไหลมากขึ้นจนท่อน้ำที่ไหล มีน้ำไหลพอๆ กับการหาบน้ำทั้งวัน เขาจึงหยุดหาบน้ำ และเอาเวลามานั่งขายน้ำซึ่งเขาไม่เคยได้พักผ่อนแบบนี้มาก่อน และสบายกว่าการหาบน้ำเป็นไหนๆแต่เมื่อเทียบกับพี่ชายแล้ว ยังคงต้องหาบน้ำต่อไปแม้ร่างกายจะเริ่มแก่ตัวลง จำนวนน้ำที่เคยหาบได้วันละร้อยหาบ ก็เหลือไม่ถึงครึ่ง เงินที่เคยได้เป็นกอบเป็นกำ ก็มีเพียงพอแค่ใช้ชีวิต ไม่มีเวลาไปกินเหล้าสังสรรค์กับเพื่อนฝูงเหมือนอย่างเคย เมื่อเขาป่วยก็ต้องนำเงินที่เก็บสะสมไว้มารักษาตัว เขาเริ่มมองเห็นชีวิตคนหาบน้ำในวันข้างหน้า

แม้ท่อน้ำจะสร้างเสร็จมีน้ำไหลเพียงพอที่ไม่ต้องไปหาบน้ำอีกแล้ว แต่ผู้น้องกลับไม่ได้หยุดแต่เพียงเท่านั้นไม่ เขาคิดจะทำท่อน้ำรุ่นซูเปอร์ เงินที่ได้จากท่อน้ำ ก็แบ่งครึ่งหนึ่งจ้างคน ขยายท่อให้ใหญ่ขึ้นนั่นหมายถึงน้ำที่เพียงพอต่อคนทั้งเมือง เขาเริ่มเปลี่ยนอาชีพคนทั้งเมืองจากคนหาบน้ำมาเป็นคนขุดขยายท่อน้ำแทน เขาเป็นหัวหน้าทีมด้วยประสบการณ์ขุดน้ำที่เก่งที่สุดของเมือง เขาไม่ต้องทำเองอีกแล้วเพราะมีผู้ช่วย

แผนการขุดท่อน้ำของเค้าไม่ได้หยุดแต่เพียงในเมืองที่อาศัยอยู่เท่านั้น แต่มีแผนที่จะขุดท่อน้ำไปยังเมืองอื่น ๆ ด้วยเงินทุนจากการทำท่อน้ำ เขาเปลี่ยนโลกที่เคยมีแต่คนหาบน้ำ ให้หันมาขุดน้ำเหมือนเขาบ้าง

และแน่นอน เค้ายังได้เป็นวิทยากร เป็นผู้ชำนาญการพิเศษ สอนและให้คำปรึกษาเพื่อให้คนอื่นขุดท่อน้ำได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6. “ทำไมได้ บ้านเรายากจน คนส่วนใหญ่ที่มีฐานะอย่างเราเขาก็หาบน้ำกันหมด” พี่ชายมีน้ำเสียงอย่างไรเมื่อพูดประโยคนี้ (วิเคราะห์)

- ก. ตัดพ้อ ข. น้อยใจ ค. เศร้าใจ ง. สะเทือนใจ

7. ลักษณะนิสัยของน้องชายตรงกับสำนวนใด (สังเคราะห์)

- ก. เข็นครกขึ้นภูเขา ค. ชี้อ้างจับตักแตน
ข. ซ้ำเป็นการนานเป็นคุณ ง. ความพยายามอยู่ที่ไหนความสำเร็จอยู่ที่นั่น

8. ใครไม่ได้นำข้อคิดที่ได้จากนิทานเรื่องนี้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน (การนำไปใช้)

- ก. ปูอยากมีเงินเยอะจึงขยันทำงานแล้วนำมาซื้อของที่ตัวเองอย่างได้เท่านั้น
ข. ปอนด์มีฐานะไม่ดีแต่อยากเป็นแพทย์จึงตั้งใจเรียนไปด้วยทำงานไปด้วย
ค. ปอยไม่ค่อยมีความรู้ด้านการค้าแต่หมั่นศึกษาตลอดเพื่อให้ธุรกิจของตัวเองอยู่รอด
ง. ปลาสอบตกอยู่เสมอเพราะไม่เก่งแต่เธอจะตั้งใจเรียนต่อไปเพื่อสักวันหนึ่งผลดีจะเกิดกับตัว

9. จากนิทานเรื่อง พี่น้องผู้มีอาชีพหาบน้ำ พฤติกรรมใดของพี่ชายที่ไม่เหมาะสมที่สุด (ประเมินค่า)

- ก. การเป็นคนขยันจนมีเงินมากมาย
ข. การเป็นคนเก็บหอมรอมริบจนสามารถซื้อบ้านได้
ค. การเป็นคนไม่คิดมากปล่อยทุกอย่างให้เป็นเรื่องของอนาคต
ง. การเป็นคนที่รับผิดชอบในหน้าที่การงานของตนเองจนได้ดี

10. การกระทำของน้องชายเหมาะสมหรือไม่ (ประเมินค่า)

- ก. เหมาะสม เพราะถ้าหากอยากได้ควรลงมือทำอย่าละความพยายามเพื่ออนาคตที่ดี
ข. เหมาะสม เพราะถ้าอยากรวยกว่านี้ก็มีเงินเยอะกว่านี้ก็ควรจะขยันทำงานให้มากขึ้น
ค. ไม่เหมาะสม เพราะกว่าจะสำเร็จใช้เวลานานต้องเสียทั้งเวลาและเงินทอง
ง. ไม่เหมาะสม เพราะเสียเวลา การหาบน้ำอย่างเดียวก็ทำให้ชีวิตดีขึ้นได้

ตอนที่ 2 การอ่านข่าวอย่างมีวิจารณญาณ

อ่านข่าวต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 11 – 13

รู้จักมูมิตโลกอินเทอร์เน็ต ไซค์ซ้องใจ 'Dark Web' คือ?

ไซค์ซ้องใจ Dark Web หรือ เว็บผิดกฎหมาย ต้องใช้ช่องทางพิเศษ เป็นการเข้าถึงแบบไม่ระบุตัวตน และตรวจสอบย้อนกลับเส้นทางได้ยาก

จากกรณี ตำรวจเขาค้นบ้านพักของ ดีเจสาวรายหนึ่งที่ถูกเป็นผู้ต้องสงสัยว่าจะข้องเกี่ยวกับการถ่ายคลิปฆ่าแมวเพื่อฆ่าหละเครื่องใน ก่อนส่งไปให้กับทาง Dark Web (ดาร์กเว็บ) เพื่อแลกกับสกุลเงินบิตคอยน์ เป็นค่าตอบแทน ทำให้เกิดข้อสงสัยว่า Dark Web คืออะไร มีที่มาที่ไปอย่างไร ดังนั้น ทางเดลินิวส์ออนไลน์จะขอพาทุกคนไปรู้จักกับมูมิตของโลกออนไลน์ ที่ชื่อว่า Dark Web โดยอ้างอิงข้อมูลจากเว็บไซต์สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) (สพธอ.) หรือ ETDA (เอ็ตด้า) กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ที่ได้อธิบายโลกของเว็บไซต์ให้เข้าใจง่าย ๆ ไว้ดังนี้

- 1) Surface Web คือ เว็บไซต์ที่เปิดให้เข้าถึงได้ด้วยวิธีปกติ (รู้จักกันในชื่อ World Wide Web) สามารถค้นหาเว็บไซต์เหล่านี้ได้ผ่าน Search engine
- 2) Deep Web คือ เว็บไซต์ที่ไม่ปรากฏในฐานข้อมูล Search engine และไม่เปิดให้บุคคลภายนอกเข้าถึงได้ด้วยวิธีปกติ เช่น เว็บไซต์ใช้งานเฉพาะเครือข่ายภายในองค์กร
- 3) Dark Web เป็น เว็บไซต์ที่ตั้งใจซ่อนอำพรางการเข้าถึง ปกปิดข้อมูลผู้อยู่เบื้องหลัง โดยส่วนใหญ่มีจุดประสงค์เพื่อใช้ในเชิงผิดกฎหมาย

ทั้งนี้จะเห็นว่า Dark Web นั้นอยู่ในส่วนที่ลึกสุดกู่ของโลกอินเทอร์เน็ต โดยเนื้อหาใน Dark Web ส่วนใหญ่มักเป็นเรื่องที่ผิดกฎหมายหรือเกี่ยวกับอาชญากรรมในรูปแบบต่างๆ เช่น ซื้อขายยาเสพติด ขายอาวุธ ค้ามนุษย์ ซื้อขายมัลแวร์ หรือซื้อขายข้อมูลที่ถูกละเมิดออกมา รวมถึงการค้าปลีกวิดีโอต้องห้ามที่อาจเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศหรือความรุนแรง เป็นต้น อย่างไรก็ตาม Dark Web บางส่วนไม่ได้เป็นเนื้อหาผิดกฎหมาย (หรืออาจเข้าข่ายผิดกฎหมายเฉพาะในบางประเทศ) เช่น การนำเสนอข่าวของผู้สื่อข่าวที่ทำงานอยู่ในประเทศที่ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ข่าวสารบางอย่าง การรณรงค์ทางการเมือง การเปิดเผยข้อมูลอาชญากรรมโดยผู้เปิดเผยต้องการปกปิดตัวตน บริการแลกเปลี่ยนสกุลเงินดิจิทัล หรือการพูดคุยสนทนาในหัวข้อที่ไม่เปิดเผยต่อสาธารณะ เป็นต้น

ดังนั้น การเข้าถึง Dark Web จะต้องใช้ช่องทางพิเศษ เช่น เข้าผ่านเครือข่าย Tor ย่อมาจาก "The Onion Router" (เครือข่ายนิรนาม) หรือ I2P หรือ (Invisible Internet Project: I2P) (โครงการ

อ่านข่าวต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 14 – 20

โจ้ไทย นำห่วง เซฟไอซ์พุ่ง!! เล่นเกมเกิน 2 ชม. ติดสื่อลามก

นำห่วง!! โจ้ไทย เซฟไอซ์ เพิ่มขึ้น แสงยาบ้า พบเฮโรอีน กลับมาแพร่ระบาดอีก ซึ่สื่อสร้างสรรค์ หน่วยงานต่างๆ ล้มเหลว ไม่โดนใจ หน้าซ้ำเด็กๆ ยังติด สื่อลามก เล่นเกมนาน ชอบใช้คำพูดรุนแรง

เมื่อวันที่ 29 ก.ย. ดร.นพดล กรรณิกา

ผู้อำนวยการสำนักวิจัยซูเปอร์โพล มูลนิธิสถาบันวิจัย

ความสุขชุมชนและความเป็นผู้นำ ได้ทำการสำรวจในกลุ่มเด็กและเยาวชนทั่วประเทศ หัวข้อเรื่อง สื่อ ร้ายกับยาบ้าในวัยโจ้ โดยสุ่มตัวอย่างออกมาทั้งสิ้น 1,325 ตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่หรือร้อยละ 74.9 ระบุ สื่อสร้างสรรค์ของหน่วยงานต่าง ๆ ไม่น่าสนใจ ยังไม่โดนใจเพียงพอ ในขณะที่ร้อยละ 25.1 ระบุ น่าสนใจเพียงพอแล้ว

ที่น่าเป็นห่วงคือ ประสบการณ์เคยดูสื่อลามกในโลกโซเชียล พบว่า ส่วนใหญ่หรือร้อยละ 68.3 เคยดู เคยใช้ เช่น ดาวน์โหลดคลิปลามกต้ง ดาวน์โหลดภาพ เปิดดูเฉย ๆ เป็นต้น โดยวิธีการเข้าดู เข้าถึงสื่อลามกในโลกโซเชียลที่ใช้บ่อยที่สุด ได้แก่ ร้อยละ 42.3 ระบุค้นหาด้วยตนเอง ร้อยละ 41.8 รับรู้ผ่านการส่งต่อในโลกโซเชียล และร้อยละ 15.9 เพื่อนแนะนำ บอกต่อ ตามลำดับ

ทั้งนี้จากผลประมาณการทางสถิติจำนวนเด็กและเยาวชน ติดเกม ติดสื่อลามก ติดความ รุนแรง พบว่า มากที่สุดคือ ติดเกม เล่นเกมเกินกว่า 2 ชั่วโมงต่อวันมีอยู่ 3,141,512 คน ติดความ รุนแรงคือ คำพูดรุนแรง และการกระทำทำทุกวันต่อสัปดาห์มีเฉลี่ยล้านคนคือ 997,448 คน และติด สื่อลามก เปิดดูเป็นประจำทุกวันหรือเกือบทุกวันต่อสัปดาห์ มีอยู่ 775,394 คน

ที่น่าเป็นห่วงอย่างยิ่ง พบว่าเด็กและเยาวชนใช้ยาเสพติดประเภทต่างๆ ไม่นับรวมเหล้าและ บุหรี่ ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา พบว่า ยาไอซ์ขึ้นแสงยาบ้าและกัญชา มาเป็นอันดับหนึ่ง จำนวน 845,732 คน ใช้กัญชา จำนวน 839,116 คน ยาบ้า จำนวน 695,851 คน นอกจากนี้ยังพบว่า เฮโรอีน กลับมาแพร่ระบาดในเด็กและเยาวชน จำนวน 89,344 คน และอื่นๆ ได้แก่ โคเคน ยาเค ยาอี เป็นต้น จำนวน 42,197 คน

ผู้อำนวยการ สำนักวิจัย ซูเปอร์โพล กล่าวว่า ผลสำรวจครั้งนี้อาจทำให้เห็นถึงความล้มเหลว ของสื่อสร้างสรรค์หลังบวกลงยังเข้าไม่ถึง ยังไม่โดนใจเด็กและเยาวชนให้น่าสนใจติดตามและยังไม่ สามารถนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นได้ในกลุ่มเด็กและเยาวชน เพราะจำนวนเด็กติดเกมที่สูงร่วม 3 ล้านคนทั่วประเทศและเฉลี่ยล้านคนที่ติดความรุนแรง และในประเด็นความรุนแรงนี้น่าจะมาจาก

ผู้ใหญ่ในสังคมและครอบครัวที่ไม่เป็นแบบอย่างที่ดี ใช้คำพูดรุนแรง อารมณ์รุนแรงออกสื่อ การเมืองที่รุนแรง และพ่อแม่ญาติพี่น้องคนในครอบครัวใช้ความรุนแรงใส่กัน

“ที่น่าวางเป็นห่วงอย่างยิ่งคือ การใช้ยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ยาไอซ์กลับเพิ่มสูงขึ้น เป็นอันดับแรก ยาบ้าตกลงไปอยู่ในอันดับสาม และเฮโรอีนกำลังกลับมา นี่สะท้อนให้เห็นถึงการแก้ไขปัญหายาเสพติดที่ต้องการการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ทั้ง 4 ด้าน คือ การป้องกัน การปราบปราม การบำบัดรักษาและการบริหารจัดการเชิงยุทธศาสตร์”.

ที่มา <https://www.thairath.co.th/content/1386486>

14. การลดปัญหาการติดยาเสพติด การเล่นเกม การเสพยาเสพติด ของเยาวชนสามารถทำได้อย่างไร (สังเคราะห์)

- ก. งดเล่นโซเชียลทุกชนิดพ่อแม่เข้ามาดูแลเยาวชนอย่างเข้มงวดมากขึ้น
- ข. พ่อแม่ต้องทำตนเสมือนเพื่อนคอยรับฟังลูกเข้าใจธรรมชาติและดูแลลูกอย่างใกล้ชิด
- ค. พ่อแม่เข้มงวดกับลูกมากขึ้น ไม่ซื้อโทรศัพท์มือถือให้ลูกก่อนถึงวัยอันสมควรแล้วจึงค่อยให้
- ง. กล่าวถึงโทษของยาเสพติด การเล่นเกม หรืออันตรายจากการเสพยาเสพติดเพื่อให้เยาวชน

คิดเอง

15. ใครนำประโยชน์ที่ได้จากการอ่านข่าวนี้ไปใช้จนเกิดประสิทธิภาพ (การนำไปใช้)

- ก. เมย์ทำบอร์ดให้ความรู้อันตรายของยาเสพติดและสื่อออนไลน์ทุกประเภท
- ข. มุกเล่าข่าวนี้ให้เพื่อนฟังและคิดประเด็นแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันเรื่อยๆ
- ค. มายด์ปรับการเล่นโทรศัพท์มือถือให้น้อยลง ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์มากขึ้น
- ง. เมฆทำรายงานเกี่ยวกับเรื่องในข่าวอย่างละเอียดและนำความรู้มาถ่ายทอดคนอื่นต่อ

16. สิ่งที่จะทำให้วัยโจ๋ลดความเสี่ยงที่เกิดจากข่าวลดลง ควรเริ่มจากอะไรเป็นลำดับแรก (วิเคราะห์)

- ก. ตัวเอง ต้องรู้จักยับยั้งชั่งใจและพร้อมจะทำอย่างอื่นที่มีประโยชน์
- ข. ครอบครัว ดูแลสอดส่องบุตรหลานของตนเองให้ดี
- ค. สถานศึกษา ให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเสมอ
- ง. หน่วยงานสร้างสื่อ คัดสื่อที่มีคุณภาพสู่เยาวชน

17. ข้อใดเป็นการแสดงความคิดเห็น (วิเคราะห์)

- ก. ประสบการณ์เคยดูสื่อลามกในโลกโซเชียล พบว่า ส่วนใหญ่หรือร้อยละ 68.3 เคยดู เคยใช้
- ข. ผลสำรวจเด็กติดเกม เล่นเกมเกินกว่า 2 ชั่วโมงต่อวันมีอยู่ 3,141,512 คน

- ค. ผลสำรวจครั้งนี้อาจทำให้เห็นถึงความล้มเหลวของสื่อสร้างสรรค์พลังบวก
- ง. พบว่า เฮอร์อีน กลับมาแพร่ระบาดในเด็กและเยาวชน จำนวน 89,344 คน

18. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง (ความเข้าใจ)

- ก. โจ้ไทยเกิดความเสียดใจเพราะสื่อไม่สร้างสรรค์
- ข. ความรุนแรงของโจ้ไทยส่วนหนึ่งมาจากการเล่นเกม
- ค. โจ้ไทยเลือกสื่อที่มีความเสี่ยงด้วยตัวเองมาเป็นอันดับ 1
- ง. การที่โจ้ไทยมีพฤติกรรมรุนแรงเกิดจากการเสพยาเพียงอย่างเดียว

19. ข่าวนี้น่าเชื่อถือหรือไม่ (ประเมินค่า)

- ก. น่าเชื่อถือ เพราะมีโพสระบุชัดเจนจากสถาบันที่ไว้ใจได้
- ข. น่าเชื่อถือ เพราะทุกวันนี้เด็กไทยเสพสื่ออันตรายจริงๆ
- ค. ไม่น่าเชื่อถือ เพราะเป็นความเห็นของคนกลุ่มเดียว
- ง. ไม่น่าเชื่อถือ เพราะตัวเลขดูมีค่ามากเกินไป

20. ข่าวนี้น่าเชื่อถือต่อคนอ่านหรือไม่ (ประเมินค่า)

- ก. มี เพราะทำให้ทราบข้อมูลที่ไม่สามารถสำรวจเองได้
- ข. มี เพราะทำให้ทุกคนที่เกี่ยวข้องหันมาดูแลและมีตระวังแก้ปัญหาพร้อมกัน
- ค. ไม่มี เพราะไม่มีวิธีการที่จะช่วยลดจำนวนคนที่ติดยา เล่นเกม และเสพสื่อลามกได้
- ง. ไม่มี เพราะข้อมูลเป็นเพียงตัวเลขไม่ได้บอกสาเหตุเพื่อจะได้แก้ปัญหาได้ถูกต้องตรงตามจุด

ตอนที่ 3 การอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ

อ่านบทความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 21 – 25

ผัดวันประกันพรุ่ง

ลิงรักสนุก

ในสมองมนุษย์เรามีส่วนที่ตัดสินใจด้วยเหตุและผล ทำให้เรามองไปไกลมากกว่าสิ่งที่เกิดขึ้นในวันนี้ ทำให้เราสามารถวางแผนเตรียมพร้อมสำหรับอนาคต และทำให้เราสละเวลาและใช้พลังงานทำสิ่งที่มันจำเป็น

แต่มันจะมีลิงที่อยู่ในหัวเรา ลิงตัวที่คิดได้แต่ผลลัพธ์ในระยะสั้น ไม่สนใจสิ่งที่ผ่านมา ไม่สนใจสิ่งที่เกิดในอนาคต ไม่สนใจเหตุและผล ลิงตัวนี้แหละที่คอยล่อลวงให้เราสนใจต่อความพึงพอใจระยะสั้นและความสนุกในขณะนั้น ทำให้เราเล่นโซเชียลแอฟได้ทั้งวัน นั่งดูรูป ดูวิดีโอ อ่านข่าว ไม่ยอมทำงานให้เสร็จสักที

ลิงตื่นตระหนก

และก็จะมีลิงอีกตัวที่ตื่นตระหนก เป็นตัวที่จะกระโดดเข้ามาช่วยเตือนเรา ทำให้เราต้องทำงานให้เสร็จ ไม่สนว่าจะต้องอดหลับอดนอนกี่คืน ต้องให้ทันกำหนดส่ง ลิงตัวนี้แหละที่จะไล่ลิงที่ชอบแต่ความสุขให้หนีไป ทำให้เรากลับมาคิดและใช้เหตุผลได้ตามปกติ

สรุป

การผัดวันประกันพรุ่งในระยะยาวเป็นสาเหตุของความผิดหวังในชีวิต เราต่างก็เคยผัดวันประกันพรุ่งกันทั้งนั้น ลองสังเกตตัวเอง ลองนึกถึงสิ่งที่เราตั้งใจไว้ว่าจะทำแต่ก็ยังไม่ได้ทำสักทีแล้วไล่ลิงตัวที่เอาแต่มกง่ายและความสนุกไปไกลๆ

เราต่างก็อยากมีสุขภาพที่ดี อยากมีรูปร่างที่ดี อยากมีหน้าที่การงานที่ดี อยากเปลี่ยนไลฟ์สไตล์ แต่สิ่งเหล่านี้มันจะไม่เกิดขึ้น ถ้าเราไม่ได้กำหนดเส้นตายเอาไว้

ที่มา <https://minimore.com/b/PE1Ra/17>

21. สำนวนใดเป็นผลมาจากการผัดวันประกันพรุ่ง (สังเคราะห์)

- ก. ดินพอกหางหมู ข. ชักหน้าไม่ถึงหลัง ค. ไม้หลักปักเลน ง. คว้าน้ำเหลว

22. พฤติกรรมใดต่อไปนี้ มีลักษณะเป็น “ลิงตื่นตระหนก” แบบในบทความ (การนำไปใช้)

- ก. บัวจะทำงานที่อาจารย์แต่ละคนสั่งทีเดียวเพราะจะได้ไม่ง
ข. บอสห้ทำการบ้านที่ครูสั่งทุกครั้งและส่งตรงเวลาเพราะไม่ยอมติด ร

- ค. บอลทำงานใหญ่ให้เสร็จก่อนส่วนงานเล็กค่อยทำตอนโดนทวงงาน
- ง. บอยรู้ขีดจำกัดในการทำงานของตนเอง ถ้างานไม่เสร็จบอยก็จะเลิกทำแม่ต้องส่ง

23. ข้อใดเป็นใจความสำคัญของบทความนี้ (ความเข้าใจ)

- ก. ทุกคนต่างเคยผัดวันประกันพรุ่งในทุกเรื่อง
- ข. มีสิ่งอยู่สองประเภทคือสิ่งรักสนุกและสิ่งตื่นตระหนก
- ค. อย่าผัดวันประกันพรุ่งเพราะจะทำให้ผิดหวังในชีวิต
- ง. หากคนเตือนเพื่อไม่ให้ตนเองผัดวันประกันพรุ่ง

24. นักเรียนเห็นด้วยกับประโยค “การผัดวันประกันพรุ่งในระยะยาวเป็นสาเหตุของความผิดหวังในชีวิต” หรือไม่ (ประเมินค่า)

- ก. เห็นด้วย เพราะถ้าเราผัดวันประกันพรุ่งไปเรื่อยๆสิ่งที่ตั้งใจจะทำอาจไม่ประสบผลสำเร็จ
- ข. เห็นด้วย เพราะการผัดวันประกันพรุ่งทำให้คนมัวแต่เล่นไม่สนใจทำอย่างอื่น
- ค. ไม่เห็นด้วย เพราะการผัดวันประกันพรุ่งไม่เกี่ยวกับการผิดหวังในชีวิต
- ง. ไม่เห็นด้วย เพราะการผัดวันประกันพรุ่งไม่ได้ทำให้ชีวิตเลวร้าย

25. บทความนี้ให้คุณค่าในด้านใดมากที่สุด (ประเมินค่า)

- ก. ด้านภาษา เพราะใช้ภาษาเข้าใจง่ายเข้าใจได้ทันที
- ข. ด้านจินตนาการ เพราะมีการนำการผัดวันประกันพรุ่งมาเปรียบกับสิ่ง
- ค. ด้านสภาพสังคม เพราะสะท้อนให้เห็นว่ามนุษย์ทุกคนย่อมเคยผัดวันประกันพรุ่ง
- ง. ด้านเนื้อหา เพราะแฝงข้อคิดคติเตือนใจว่าไม่ควรผัดวันประกันพรุ่งเพราะจะทำให้ผิดหวัง

ในชีวิต

อ่านบทความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 26 – 27

Richard St. John นักวิเคราะห์และนักการตลาดที่ประสบความสำเร็จ ใช้เวลา 7 ปี ในการสัมภาษณ์คนที่เข้าฟัง Ted Talks ทั้งหมด 500 คน สรุปเป็นข้อคิดทั้ง 8 ที่นำไปสู่ความสำเร็จ

ใจรัก	ทุ่มเท
ประสิทธิภาพ	โฟกัส
ขับเคลื่อน	รับใช้ผู้อื่น
ไอเดีย	ไม่ยอมแพ้

คนที่ประสบความสำเร็จคือคนที่ทำในสิ่งที่ตัวเองชอบและถนัด ไม่หยุดที่จะฝึกฝนตัวเอง หาไอเดียใหม่ๆ อยู่เสมอ มุ่งมั่นที่จะรับใช้และสร้างคุณค่าเพื่อผู้อื่น ไม่ละสายตาไปจากเป้าหมายที่ตั้งไว้ ขับเคลื่อนตัวเองให้ผ่านพ้นจากความสงสัยและความอับอายเมื่อล้มเหลว และกลับมาพร้อมที่จะลุยได้ทุกเมื่อ

ที่มา <https://minimore.com/b/PE1Ra/36>

26. ควรตั้งชื่อบทความนี้ว่าอย่างไรจึงจะสอดคล้องและครอบคลุมเนื้อหา (สังเคราะห์)

ก. Richard St. John	ข. 8 ข้อคิดสู่ความสำเร็จ
ค. ข้อคิดของคนอื่น	ง. ความสำเร็จ

27. พฤติกรรมของใครสอดคล้องกับบทความข้างต้น (ประเมินค่า)

- เพชรกัดดันตัวเองเวลาทำงานเพราะอยากให้งานออกมาดี
- พลอยทำงานให้เจ้านายสุดความสามารถเพื่อไม่ให้หน้าคนอื่น
- พิมพ์ยังว่างงานเพราะตั้งปณิธานว่าจะไม่ทำงานอื่นนอกจากจะหางานตัวเองรักเจอ
- พลพยายามคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ เสมอเพื่อให้งานออกมาดีและมีคุณภาพมากที่สุด

อ่านบทความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 28 – 30

กว่าจะเป็น “ลิวิต เปเปอร์”

เบ็ตต์ แคลร์ แมคเมอร์เรย์ (Bette Claire MacMurray) เด็กสาวเจ้าอารมณ์และหัวท้อ คงไม่เคยคิดฝันว่าจะประสบความสำเร็จในชีวิตและร่ำรวยจากเรื่องเล็กน้อย ๆ ที่เป็นปัญหาทวนใจในการทำงาน

แมคเมอร์เรย์ต้องถูกอัปเปหิออกจากโรงเรียนเมื่ออายุ ๑๗ ปี ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ ๒ เธอได้งานเป็นเลขานุการในสำนักงานทนายความแห่งหนึ่ง จากนั้นก็แต่งงานกับสามีคนแรก ทั้งคู่มีลูกด้วยกัน ๑ คน แต่หลังจากสามีกลับจากไปรบในสงคราม เธอก็หย่าขาดจากเขาและรับภาระเลี้ยงลูกเพียงลำพัง

หน้าที่การงานของแมคเมอร์เรย์ทำให้ต้องเกี่ยวข้องกับเครื่องพิมพ์ดีด และปัญหาที่ตามมาคือเวลาพิมพ์คำผิด ก็ไม่สามารถลบตัวหมึกสีดำนั้นออกไปได้ ทำให้เอกสารดูไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย ในที่สุดเหมือนสวรรค์มาโปรด เมื่อไอปีเอ็ม (บริษัทคอมพิวเตอร์ชั้นนำในปัจจุบัน) เปิดตัวเครื่องพิมพ์ดีดไฟฟ้าที่มาพร้อมแถบลบคำผิด ทว่าไม่นานเธอก็พบว่าแถบลบคำผิดของไอปีเอ็มจะทิ้งคราบเป็นปื้นสีดำ ซึ่งทำให้เอกสารดูสกปรกไปกันใหญ่ วันหนึ่งขณะที่แมคเมอร์เรย์กำลังหาลำโพงพิเศษด้วยการรับจ้างตกแต่งสถานที่ต้อนรับวันคริสต์มาส เธอสังเกตเห็นช่างทาสีแก้ไขด้วยการใช้สีทาทับ เวลาพวกเขาเขียนคำผิด

หลังจากนั้นแมคเมอร์เรย์ก็พุกขุดไล่สีขาว (ชนิดน้ำ) และพุกกันไปทำงาน และใช้อุปกรณ์เหล่านี้เมื่อพิมพ์คำผิด เธอทำเช่นนี้ตลอดระยะเวลา ๕ ปี จนเพื่อนร่วมงานขอให้แมคเมอร์เรย์ทำอุปกรณ์ลบคำผิดแบบนี้ให้บ้าง ในที่สุดเธอก็นึกขึ้นได้ว่าควรทำอะไรสักอย่างกับของดีที่มีอยู่ในมือ เธอปรึกษากับครุวิชาเคมีของบุตรชาย และคนผลิตสีในท้องถิ่นที่รู้จักมักคุ้นก็สอนวิธีดัดและผสมสีให้ แมคเมอร์เรย์ใช้ห้องครัวเป็นห้องปฏิบัติการขนาดย่อม และใช้โรงรถเป็นโรงงานผลิต จากนั้นก็รวบรวมเงินจำนวน ๒๐๐ เหรียญ จ้างนักเคมีทำน้ำยาที่ใช้ผสมกับสีเพื่อให้แห้งเร็วและไม่เหลือคราบทิ้งไว้

ที่มา https://www.silpa-mag.com/club/miscellaneous/article_19379

28. จากบทความข้างต้นข้อใดไม่ใช่ลักษณะของ เบ็ตต์ แคลร์ แมคเมอร์เรย์ (วิเคราะห์)

ก. ขยันหมั่นเพียร	ข. ทะเยอทะยาน
ค. ใฝ่เรียนรู้	ง. ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค

29. ข้อใดเป็นข้อคิดเห็นในบทความนี้ (วิเคราะห์)

- ก. เบ็ตต์ แคลร์ แมคเมอร์เรย์ เด็กสาวเจ้าอารมณ์และหัวท้อ คงไม่เคยคิดฝันว่าจะประสบความสำเร็จ
- ข. ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 เธอได้ทำงานเป็นเลขานุการในสำนักงานทนายความแห่งหนึ่ง
- ค. เบ็ตต์ แคลร์ แมคเมอร์เรย์ต้องถูกอัปเปหิจากโรงเรียนเมื่อมีอายุได้ 17 ปี
- ง. ไอปีเอ็มเปิดตัวเครื่องพิมพ์ดีดไฟฟ้าที่มาพร้อมกับแถบลบคำผิด

30. เบ็ตต์ แคลร์ แมคเมอร์เรย์ สามารถเป็นบุคคลตัวอย่างกับคนรุ่นหลังได้หรือไม่ (ประเมินค่า)

- ก. ได้ เพราะแมคเมอร์เรย์มีความทะเยอทะยานอยากได้อะไรก็ต้องได้

- ข. ได้ เพราะแมคเมอร์เรย์มีความมานะไม่ย่อท้อที่จะสานฝันของตนให้เป็นจริง
 ค. ไม่ได้ เพราะแมคเมอร์เรย์ไม่พอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่ซึ่งมันดีอยู่แล้วไม่ต้องหาเพิ่ม
 ง. ไม่ได้ เพราะแมคเมอร์เรย์บริหารเวลาไม่เป็น เสียเวลาทำลึควิตหลายปีเกินไปควรเอาไปทำ
 อย่างอื่น

ตอนที่ 4 การอ่านบทร้อยกรองอย่างมีวิจารณ์ญาณ

อ่านบทร้อยกรองต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 31 – 35

เป็นขุนพลคนกล้าบ้าอำนาจ	เป็นอำมาตย์มาดหมายกิจทรัพย์สิน
ไม่มีแล้วคุณธรรมค้ำแผ่นดิน	ทุกคนดินแดดับกลับเป็นมาร
โอ้อเวลาพาไปไม่กลัวลม	มีชื่อเสียงสั่งสมพั่งห้าวหาญ
แม้จะหมดสิ้นหายไปตามกาล	สิ้นลมปราณหายไปในสายลม
แม้ชื่อเสียงหาได้ในโลกนี้	แต่ความดีต้องคู่ไปให้เหมาะสม
ชื่อเสียงหายมีความดีให้ชื่นชม	ต้องนิยมทำความดีคู่กันไป
	ธีรวัฒน์ เวชกามา

31. บทร้อยกรองนี้มีใจความสำคัญเดียวกับบทร้อยกรองใด (สังเคราะห์)

ก. พฤษภกาสร	อิกกุญชรอันปลดปลง
โทหนต์เสนังคง	สำคัญหมายในกายมี
นรชาติวางวาย	มลายสิ้นทั้งอินทรี
สถิตทั่วแต่ชั่วดี	ประดับไว้ในโลกา
ข. เกินกล้าวางอำนาจ	จะพิฆาตอำนาจหาย
ชอบธรรมถูกทำลาย	ถูกทำลายความศรัทธา
ยิ่งเข็ดตนเลิศล้ำ	ยิ่งกระทำยิ่งชั่วช้า
ยิ่งทะนงหลงอัตตา	ยิ่งเสื่อมค่าสามานย์ตน
ค. อำนาจคมบาดใจ	ใจวูบไหวในบาดคม
พิษแผ่แต่สาสม	เสพติดพิษเสียติดพัน
เสพติดคิดสืบต่อ	เคยเหี่ยวท้อก็ฤทธิ์หรรษ์
เคยยอมหลังค้อมย่น	หน้าเข็ดขานรับการค้อม
ง. รู้ผิดชอบชั่วดี	อัญมณีธรรมมีสิน
ชำระล้างราคิน	ขัดเกล้าใจใสสวยจำ

อารมณ์รุ่มร่า
ชุ่มชื่นระรื่นฉ่ำ

ใจเปรมปรีดิ์สดล้า
เอิบอímเอมเขซมไ้

32. เป็นขุนพลคนกล้าบ้าอำนาจ เป็นอำมาตย์มาดหมายกิจทรัพย์สิน
ไม่มีแล้วคุณธรรมค้ำแผ่นดิน ทุกคนดินแดนดับกลับเป็นมาร
ข้อใดเป็นน้ำเสียงในบทร้อยกรองข้างต้นนี้ (วิเคราะห์)
- ก. เศร้าโศก ข. สลดหดหู่ ค. เสียดสี ง. เยาะเย้ย
33. ร้อยกรองบทนี้ **ไม่สะท้อน** คุณค่าในด้านใด (ประเมินค่า)
- ก. ข้อคิดในการดำเนินชีวิต ข. การใช้คำวรรณศิลป์
ค. สะท้อนสังคม ง. ให้คติธรรม
34. หากนักเรียนปฏิบัติตามจุดหมายของบทร้อยกรองนี้ได้ จะเกิดผลดีกับนักเรียนหรือไม่
- ก. เกิดผลดี เพราะ ถ้าเราเป็นคนดีเดียวชื่อเสียงและอำนาจก็จะเข้ามาเอง
ข. เกิดผลดี เพราะ ถ้าเราทำดีตลอดคนก็จะสามารถจดจำเราได้แม้ว่าเราจะไม่อยู่แล้วก็ตาม
ค. ไม่เกิดผลใดๆ เพราะ ทำดีทำยากไม่ค่อยมีคนจดจำ การมีชื่อเสียงและอำนาจเท่านั้นดีที่สุด
ง. ไม่เกิดผลใดๆ เพราะ ในสังคมปัจจุบันการมีชื่อเสียงและอำนาจจะทำให้อยู่ในสังคมนี้ได้มากกว่า
35. ใครสามารถนำบทร้อยกรองนี้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ (การนำไปใช้)
- ก. นักการเมือง ข. นักเรียน ค. ประชาชนทั่วไป ง. มนุษย์ทุกคน

อ่านบทร้อยกรองต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 36 – 40

เลาะเลาะลัดริมทางคล้าข้างหน้า	ไร้วางตาแฝงนิยามความมุ่งมัน
ผจญทุกข์ขมขื่นของคืนวัน	เขาบากบั่นไม่ยอมแพ้แม้สุดทาง
เมื่อสวรรค์พอใจให้ที่เกิด	จึงกำเนิดรอยกรรมที่เคยสร้าง
กรรมกงเกวียนเวียนย้อนแต่ก่อนปาง	ประทับกลางหน้าที่ของชีวิต
ไม่เคยเห็นไม้ดอกที่ออกสี	ไหนดก่อนเมฆแผ่คลีคลุ่มฟ้าปิด
ไหนดลำแดดแผดจ้าแสงอาทิตย์	ไหนดละสิทธิ์เป็นอย่างไรใครบอกที่
ไหนดว่าเท่าเทียมกันทุกชั้นชีพ	แต่ละชั้นต้นตอปล้ำวนกดขี่

ลี้มสั่งสมลี้มเดินตามความพอดี	ชอบเศรษฐกิจนยาจรกรกแผ่นดิน
โลกของข้ามีดมิตสนิทนักร	ไม่รู้จักเหลี่ยมร้ายใดทั้งสิ้น
ไม่เคยพบแสงสีทั้งชีวิต	เคยแต่กินน้ำออกใต้ศอกใคร
เมืองสังคมีดดำใครกำหนด	ข้าลี้มรสทุกขระกำยงจำได้
แม้สายตามีดบอดตลอดไป	แต่หัวใจสว่างกว่ากลางวัน

ธนรินทร์ ใจอัตร ที่มา <https://tanabad.blogspot.com/2012/01/>

36. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้องเกี่ยวกับร้อยกรองนี้ (ความเข้าใจ)

- ก. ชายตาบอดไม่เคยยอมแพ้ต่ออุปสรรค
- ข. ชายตาบอดเชื่อว่าส่วนหนึ่งที่ทำให้ตาบอดเป็นเพราะเวรกรรม
- ค. ชายตาบอดไม่อยากจะเห็นสิ่งเลวร้ายบนโลกใบนี้อีกต่อไปแล้ว
- ง. แม้ว่าดวงตาจะมีดบอดแต่จิตใจยังใสสะอาด

37. วรรคใดที่แสดงให้เห็นว่าชายตาบอดรู้สึก “ขุนเคืองคับข้องใจ” (วิเคราะห์)

ก. เมื่อสวรรค์พอใจให้ที่เกิด	จึงกำเนิดรอยกรรมที่เคยสร้าง
ข. ไม่เคยเห็นไม้ดอกที่ออกสี	ไหนก่อนเมฆแผ่คลุ้มฟ้าปิด
ค. ไหนว่าเท่าเทียมกันทุกชั้นชีพ	แต่ละชั้นต้นตบลิ้นกอดขี้
ง. โลกของข้ามีดมิตสนิทนักร	ไม่รู้จักเหลี่ยมร้ายใดทั้งสิ้น

38. คนที่กำลังท้อแท้ในชีวิตสามารถนำร้อยกรองนี้ในวรรคใดไปปรับใช้ได้ (การนำไปใช้)

ก. เลาะเลาะลัดริมทางคล้ำข้างหน้า	ไร้วางตาแฝงนิยามความมุ่งมั่น
ผจญทุกข้มขื่นของคืนวัน	เขากลับนั้นไม่ยอมแพ้แม้สุดทาง
ข. เมื่อสวรรค์พอใจให้ที่เกิด	จึงกำเนิดรอยกรรมที่เคยสร้าง
กรรมกงเกวียนเวียนย้อนแต่ก่อนปาง	ประทับกลางหน้าที่ของชีวิต
ค. โลกของข้ามีดมิตสนิทนักร	ไม่รู้จักเหลี่ยมร้ายใดทั้งสิ้น
ไม่เคยพบแสงสีทั้งชีวิต	เคยแต่กินน้ำออกใต้ศอกใคร
ง. เมืองสังคมีดดำใครกำหนด	ข้าลี้มรสทุกขระกำยงจำได้
แม้สายตามีดบอดตลอดไป	แต่หัวใจสว่างกว่ากลางวัน

39. บทร้อยกรองข้างต้นนี้ควรตั้งชื่ออย่างไรจึงจะสามารถบอกแนวคิดของเรื่องนี้ได้ (สังเคราะห์)

- ก. ชีวิตต้องสู้
- ข. เหตุเพราะกรรม

ค. ตาบอดขอความยุติธรรม

ง. ในดวงตามีตบอดฉันเห็น

40. ใครแสดงพฤติกรรมได้เหมาะสมและดีที่สุดหลังจากอ่านบทร้อยกรองข้างต้นจบ (ประเมินค่า)

ก. เวฟทดลองหลับตาแล้วลองทำอะไรต่างๆจะได้เข้าใจคนตาบอดมากขึ้นและจะได้ฝึกความอดทนมากขึ้น

ข. วันยึดคนตาบอดเป็นแบบอย่างเพราะแม้ว่าเขาจะไม่สมบูรณ์แต่เขาไม่เคยยอมแพ้ และอดทนต่อสู้กับทุกอย่าง

ค. หวานคิดว่าถ้าตัวเองเจอคนตาบอดจะช่วยเหลือเขาทุกอย่างเพราะหวานสงสารเขาเหล่านั้นมากและต้องช่วยเหลือ

ง. แหวนพยายามเรียกสิทธิเพื่อคนตาบอด โดยให้เขาเท่าเทียมคนอื่น และปลุกระดมให้คนในครอบครัวร่วมด้วยช่วยกัน

แบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

และกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้สร้างขึ้นเพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูภาษาไทยที่มีต่อชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับความพึงพอใจของตนเองเพียงช่องเดียว

คะแนน 5 หมายถึง	ความคิดเห็นในระดับมากที่สุด
คะแนน 4 หมายถึง	ความคิดเห็นในระดับมาก
คะแนน 3 หมายถึง	ความคิดเห็นในระดับปานกลาง
คะแนน 2 หมายถึง	ความคิดเห็นในระดับน้อย
คะแนน 1 หมายถึง	ความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)					
1.1 ครูผู้สอนเข้าใจกระบวนการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมากขึ้น					
1.2 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีประโยชน์ต่อครูผู้สอน					
1.3 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพระหว่างครูผู้สอนสามารถแก้ปัญหาคือการเรียนการสอนได้					
1.4 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
1.5 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทำให้ผลการเรียนของนักเรียนดีขึ้น					
1.6 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีประโยชน์ต่อนักเรียน					
2. กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R					

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
2.1 ครูผู้สอนเข้าใจกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R					
2.2 กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ SQ4R เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					
2.3 กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ SQ4R เป็นขั้นตอนการสอนที่มีระบบชัดเจน					
2.4 กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R สามารถทำให้นักเรียนอ่านอย่างเป็นระบบมากยิ่งขึ้น					
2.5 นักเรียนมีความกระตือรือร้นต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R					
2.6 กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R สามารถพัฒนาความสามารถการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้					
2.7 กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R เป็นวิธีการสอนที่น่าสนใจ					
2.8 กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R เป็นวิธีการสอนที่มีประโยชน์ สามารถนำไปใช้สอนกับการอ่านประเภทอื่นได้					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

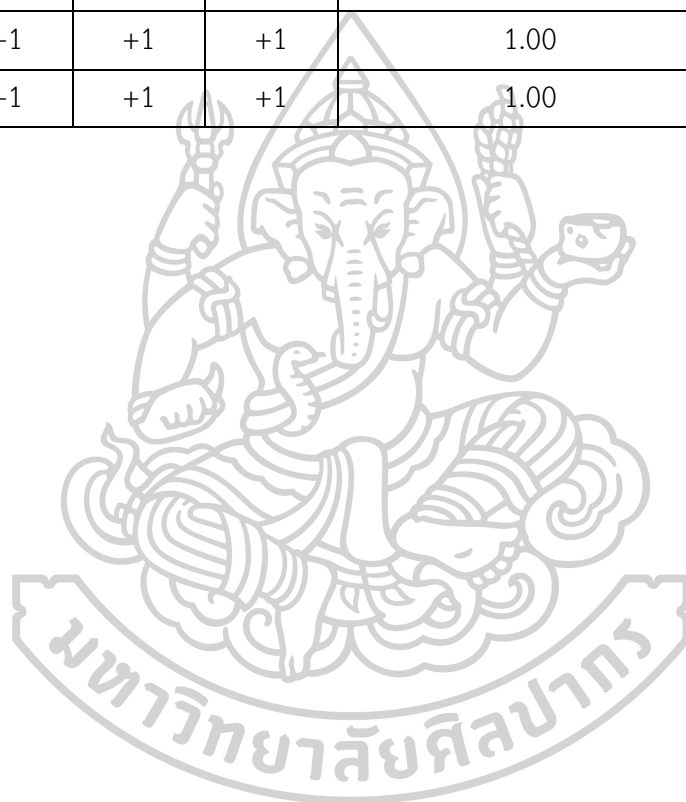
.....

การประเมินคุณภาพของแบบทดสอบวัดความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
และกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R

ตารางที่ 17 ผลการพิจารณาความสอดคล้องแบบทดสอบวัดความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ของครูผู้สอน

ข้อที่	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

**การประเมินคุณภาพของแบบสังเกตความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอน
โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R**

ตารางที่ 18 ผลการพิจารณาความสอดคล้องของแบบสังเกตความสามารถของครูผู้สอนที่ในการ
ปฏิบัติการสอนโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R

รายการประเมิน	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1. ด้านการเตรียมการสอน					
1. ครูผู้สอนมีความพร้อมในการสอน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2. ครูผู้สอนจัดบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3. ครูผู้สอนนำเสนอเนื้อหาได้ครบถ้วน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4. ครูผู้สอนใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้เป็นไปตามแผนการจัดการเรียนรู้หรือตรงตามเวลาที่กำหนด	0	+1	+1	0.67	ใช้ได้
5. ครูผู้สอนใส่ใจนักเรียนอย่างทั่วถึง	0	+1	+1	0.67	ใช้ได้
6. ครูผู้สอนกระตุ้นนักเรียนให้ร่วมกิจกรรมการเรียนรู้	0	+1	+1	0.67	ใช้ได้
7. ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมกิจกรรมการเรียนรู้	0	+1	+1	0.67	ใช้ได้
8. ครูผู้สอนปฏิบัติการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบทุกขั้นตอนทั้งกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้และกิจกรรมรวบยอด	0	+1	+1	0.67	ใช้ได้
2. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
1. ครูผู้สอนมีการนำเข้าสู่บทเรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2. ครูผู้สอนจัดกิจกรรมตามขั้นตอนของวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ดังนี้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.1 ชั้นสำรวจ (Survey - S)					
2.2 ชั้นตั้งคำถาม (Question - Q)	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.3 ชั้นอ่านอย่างละเอียด (Read - R)	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.4 ชั้นจดบันทึก (Record - R)	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.5 ชั้นสรุปใจความสำคัญ (Recite - R)	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.6 ชั้นทบทวน วิเคราะห์ วิวิจารณ์แสดงความคิดเห็นและประเมินค่า (Reflect - R)	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

การประเมินคุณภาพของแบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนด้านชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
และกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R

ตารางที่ 19 ผลการพิจารณาความสอดคล้องของแบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนด้านชุมชนการเรียนรู้ทาง
วิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R

รายการประเมิน	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
ด้านที่ 1 ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ					
1. การสร้างชุมชนทางวิชาชีพมีประโยชน์หรือไม่ อย่างไร	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2. ครูผู้สอนมีข้อเสนอแนะต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพอย่างไร	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
ด้านที่ 2 กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบ SQ4R					
1. ครูผู้สอนมีการเตรียมความพร้อมก่อนการสอนอย่างไร	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2. ครูผู้สอนจัดการจัดการเรียนรู้เป็นไปตามแผนการจัดการเรียนรู้หรือไม่ อย่างไร	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3. ครูผู้สอนเข้าใจวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R หรือไม่ อย่างไร	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4. ผลการจัดการเรียนรู้ในแต่ละขั้นตอนเป็นอย่างไร ขั้นที่ 1 ขั้นสำรวจ (Survey - S) ขั้นที่ 2 ขั้นตั้งคำถาม (Question - Q) ขั้นที่ 3 ขั้นอ่านอย่างละเอียด (Read - R) ขั้นที่ 4 ขั้นจดบันทึก (Record - R) ขั้นที่ 5 ขั้นสรุปใจความสำคัญ (Recite - R) ขั้นที่ 6 ขั้นทบทวน วิเคราะห์ วิวิจารณ์ แสดงความคิดเห็นและ ประเมินค่า (Reflect - R)	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5. ครูผู้สอนมีข้อเสนอแนะต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R อย่างไร	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6. ปัญหาและอุปสรรคที่พบในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นอย่างไร	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
7. แนวทาง/วิธีแก้ไขปัญหากิจกรรมการเรียนรู้เป็นอย่างไร	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

การประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์

ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ตารางที่ 20 ผลการพิจารณาความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านอย่างมี

วิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

รายการประเมิน	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1					
1. สารสำคัญ					
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
1.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3. เนื้อหา					
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.2 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.4 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5. สื่อการเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6. การวัดและการประเมินผล ผลการเรียนรู้					
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2					

รายการประเมิน	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1. สารสำคัญ					
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
1.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3. เนื้อหา					
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.2 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.4 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5. สื่อการเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6. การวัดและการประเมินผล ผลการเรียนรู้					
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3					
1. สารสำคัญ					
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
1.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

รายการประเมิน	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3. เนื้อหา					
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.2 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.4 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5. สื่อการเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6. การวัดและการประเมินผล ผลการเรียนรู้					
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4					
1. สาระสำคัญ					
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
1.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3. เนื้อหา					
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.2 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

รายการประเมิน	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
3.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.4 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5. สื่อการเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6. การวัดและการประเมินผล ผลการเรียนรู้					
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5					
1. สารสำคัญ					
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
1.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3. เนื้อหา					
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.2 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.4 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

รายการประเมิน	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
4.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5. สื่อการเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6. การวัดและการประเมินผล ผลการเรียนรู้					
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6					
1. สารสำคัญ					
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
1.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3. เนื้อหา					
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.2 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.4 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5. สื่อการเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

รายการประเมิน	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
6. การวัดและการประเมินผล ผลการเรียนรู้					
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7					
1. สารสำคัญ					
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
1.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3. เนื้อหา					
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.2 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.4 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5. สื่อการเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6. การวัดและการประเมินผล ผลการเรียนรู้					
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8					

รายการประเมิน	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1. สารสำคัญ					
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
1.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3. เนื้อหา					
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.2 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.4 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5. สื่อการเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6. การวัดและการประเมินผล ผลการเรียนรู้					
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9					
1. สารสำคัญ					
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
1.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

รายการประเมิน	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3. เนื้อหา					
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.2 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.4 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5. สื่อการเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6. การวัดและการประเมินผล ผลการเรียนรู้					
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

การประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์
ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตารางที่ 21 ผลการพิจารณาความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านอย่างมี
วิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

รายการประเมิน	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1					
1. สารสำคัญ					
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
1.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3. เนื้อหา					
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.2 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.4 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5. สื่อการเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6. การวัดและการประเมินผล ผลการเรียนรู้					
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

รายการประเมิน	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2					
1. สาระสำคัญ					
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
1.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3. เนื้อหา					
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.2 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.4 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5. สื่อการเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6. การวัดและการประเมินผล ผลการเรียนรู้					
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3					
1. สาระสำคัญ					
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
1.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

รายการประเมิน	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3. เนื้อหา					
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.2 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.4 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5. สื่อการเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6. การวัดและการประเมินผล ผลการเรียนรู้					
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4					
1. สาระสำคัญ					
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
1.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

รายการประเมิน	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
3. เนื้อหา					
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.2 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.4 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5. สื่อการเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6. การวัดและการประเมินผล ผลการเรียนรู้					
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5					
1. สาระสำคัญ					
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
1.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3. เนื้อหา					
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.2 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.4 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

รายการประเมิน	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5. สื่อการเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6. การวัดและการประเมินผล ผลการเรียนรู้					
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6					
1. สาระสำคัญ					
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
1.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3. เนื้อหา					
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.2 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.4 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

รายการประเมิน	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
5. สื่อการเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6. การวัดและการประเมินผล ผลการเรียนรู้					
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7					
1. สารสำคัญ					
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
1.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3. เนื้อหา					
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.2 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.4 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5. สื่อการเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6. การวัดและการประเมินผล ผลการเรียนรู้					
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

รายการประเมิน	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
6.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8					
1. สารสำคัญ					
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
1.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3. เนื้อหา					
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.2 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.4 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5. สื่อการเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6. การวัดและการประเมินผล ผลการเรียนรู้					
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9					
1. สารสำคัญ					
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
1.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

รายการประเมิน	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3. เนื้อหา					
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.2 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.4 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5. สื่อการเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6. การวัดและการประเมินผล ผลการเรียนรู้					
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

การประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเรียน
เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ตารางที่ 22 ผลการพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเรียน
เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ข้อที่	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	+1	+1	+1	3	1.00
2	+1	+1	+1	3	1.00
3	+1	+1	+1	3	1.00
4	+1	+1	+1	3	1.00
5	-1	+1	+1	1	0.33
6	+1	+1	+1	3	1.00
7	-1	+1	+1	1	0.33
8	+1	+1	+1	3	1.00
9	+1	+1	+1	3	1.00
10	+1	+1	+1	3	1.00
11	0	+1	+1	2	0.67
12	+1	+1	+1	3	1.00
13	+1	+1	+1	3	1.00
14	+1	+1	+1	3	1.00
15	0	+1	+1	1	0.67
16	0	+1	+1	1	0.67
17	-1	+1	+1	1	0.33
18	+1	+1	+1	3	1.00
19	+1	+1	+1	3	1.00
20	+1	+1	+1	3	1.00
21	+1	+1	+1	3	1.00
22	+1	+1	+1	3	1.00
23	+1	+1	+1	3	1.00

ข้อที่	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
24	+1	+1	+1	3	1.00
25	+1	+1	+1	3	1.00
26	+1	+1	+1	3	1.00
27	+1	+1	+1	3	1.00
28	+1	+1	+1	3	1.00
29	+1	+1	+1	3	1.00
30	0	+1	+1	2	0.67
31	-1	+1	+1	1	0.33
32	-1	+1	+1	1	0.33
33	+1	+1	+1	3	1.00
34	+1	+1	+1	3	1.00
35	0	+1	+1	1	0.67
36	+1	+1	+1	3	1.00
37	+1	+1	+1	3	1.00
38	+1	+1	+1	3	1.00
39	+1	+1	+1	3	1.00
40	0	+1	+1	2	0.67
41	-1	+1	+1	1	0.33
42	+1	+1	+1	3	1.00
43	+1	+1	+1	3	1.00
44	+1	+1	+1	3	1.00
45	0	+1	+1	2	0.67
46	0	+1	+1	1	0.67
47	-1	+1	+1	1	0.33
48	+1	+1	+1	3	1.00
49	+1	+1	+1	3	1.00
50	+1	+1	+1	3	1.00
51	+1	+1	+1	3	1.00

ข้อที่	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
52	+1	+1	+1	3	1.00
53	+1	+1	+1	3	1.00
54	+1	+1	+1	3	1.00
55	-1	+1	+1	1	0.33
56	+1	+1	+1	3	1.00
57	+1	+1	+1	3	1.00
58	0	+1	+1	2	0.67
59	0	+1	+1	2	0.67
60	+1	+1	+1	3	1.00
61	+1	+1	+1	3	1.00
62	+1	+1	+1	3	1.00
63	+1	+1	+1	3	1.00
64	0	+1	+1	2	0.67
65	+1	+1	+1	3	1.00

**การประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเรียน
เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3**

ตารางที่ 23 ผลการพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเรียน
เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ข้อที่	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	-1	+1	+1	1	0.33
2	0	+1	+1	2	0.67
3	+1	+1	+1	3	1.00
4	+1	+1	+1	3	1.00
5	+1	+1	+1	3	1.00
6	+1	+1	+1	3	1.00
7	+1	+1	+1	3	1.00
8	+1	+1	+1	3	1.00
9	-1	+1	+1	1	0.33
10	+1	+1	+1	3	1.00
11	0	+1	+1	1	0.67
12	0	+1	+1	1	0.67
13	0	+1	+1	2	0.67
14	0	+1	+1	1	0.67
15	0	+1	+1	1	0.67
16	+1	+1	+1	3	1.00
17	+1	+1	+1	3	1.00
18	+1	+1	+1	3	1.00
19	+1	+1	+1	3	1.00
20	+1	+1	+1	3	1.00
21	0	+1	+1	1	0.67
22	-1	+1	+1	1	0.33
23	0	+1	+1	1	0.67

ข้อที่	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
24	0	+1	+1	1	0.67
25	+1	+1	+1	3	1.00
26	+1	+1	+1	3	1.00
27	0	+1	+1	1	0.67
28	+1	+1	+1	3	1.00
29	0	+1	+1	1	0.67
30	+1	+1	+1	3	1.00
31	+1	+1	+1	3	1.00
32	+1	+1	+1	3	1.00
33	+1	+1	+1	1	1.00
34	+1	+1	+1	3	1.00
35	-1	+1	+1	1	0.33
36	+1	+1	+1	3	1.00
37	+1	+1	+1	3	1.00
38	+1	+1	+1	3	1.00
39	+1	+1	+1	3	1.00
40	+1	+1	+1	3	1.00
41	+1	+1	+1	3	1.00
42	-1	+1	+1	1	0.33
43	+1	+1	+1	3	1.00
44	-1	+1	+1	1	0.33
45	+1	+1	+1	3	1.00
46	+1	+1	+1	3	1.00
47	+1	+1	+1	1	1.00
48	+1	+1	+1	3	1.00
49	+1	+1	+1	3	1.00
50	0	+1	+1	1	0.67
51	+1	+1	+1	3	1.00

ข้อที่	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
52	+1	+1	+1	3	1.00
53	0	+1	+1	1	0.67
54	0	+1	+1	1	0.67
55	+1	+1	+1	3	1.00
56	+1	+1	+1	3	1.00
57	+1	+1	+1	3	1.00
58	-1	+1	+1	1	0.33
59	+1	+1	+1	3	1.00
60	+1	+1	+1	3	1.00
61	+1	+1	+1	3	1.00
62	+1	+1	+1	3	1.00
63	+1	+1	+1	3	1.00
64	+1	+1	+1	3	1.00
65	+1	+1	+1	3	1.00

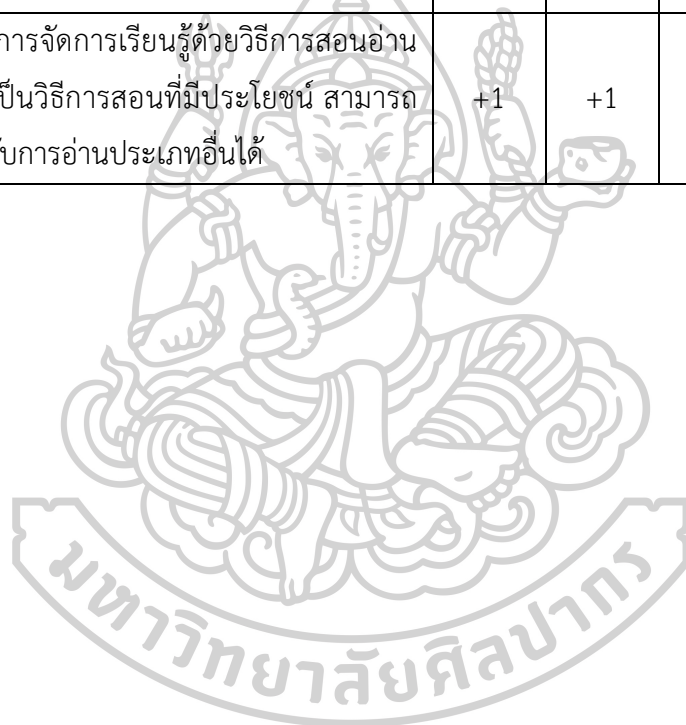

**การประเมินคุณภาพของแบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อชุมชนการเรียนรู้ทาง
วิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R**

ตารางที่ 24 ผลการพิจารณาความสอดคล้องของแบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อชุมชน
การเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R

รายการประเมิน	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1. ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)					
1.1 ครูผู้สอนเข้าใจกระบวนการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมากขึ้น	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
1.2 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีประโยชน์ต่อครูผู้สอน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
1.3 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพระหว่างครูผู้สอนสามารถแก้ปัญหาการเรียนการสอนได้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
1.4 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
1.5 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทำให้ผลการเรียนของนักเรียนดีขึ้น	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
1.6 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีประโยชน์ต่อนักเรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2. กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R					
2.1 ครูผู้สอนเข้าใจกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.2 กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ SQ4R เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.3 กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ SQ4R เป็นขั้นตอนการสอนที่มีระบบชัดเจน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.4 กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R สามารถทำให้นักเรียนอ่านอย่างเป็นระบบมากยิ่งขึ้น	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

รายการประเมิน	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
2.5 นักเรียนมีความกระตือรือร้นต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.6 กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R สามารถพัฒนาความสามารถการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.7 กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R เป็นวิธีการสอนที่น่าสนใจ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.8 กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R เป็นวิธีการสอนที่มีประโยชน์ สามารถนำไปใช้สอนกับการอ่านประเภทอื่นได้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

**การประเมินคุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2**

ตารางที่ 25 ผลการประเมินคุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมี
วิจารณญาณของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ข้อที่	คุณภาพข้อสอบ			หมายเหตุ
	ค่าความยาก ง่าย (p)	ค่าอำนาจ จำแนก (r)	IOC	
1	0.81	0.2403	1.00	* ตัดทิ้ง
2	0.71	0.2636	1.00	ใช้ได้
3	0.95	0.2096	1.00	* ตัดทิ้ง
4	0.76	0.5667	1.00	ใช้ได้
5	0.52	0.4251	0.33	* ตัดทิ้ง
6	0.76	0.3879	1.00	ใช้ได้
7	0.29	-0.1238	0.33	* ตัดทิ้ง
8	0.57	0.2325	1.00	ใช้ได้
9	0.52	0.3300	1.00	ใช้ได้
10	0.33	0.4022	1.00	ใช้ได้
11	0.76	0.2774	0.67	ใช้ได้
12	0.71	0.3573	1.00	ใช้ได้
13	0.86	0.3899	1.00	* ตัดทิ้ง
14	0.67	0.3854	1.00	ใช้ได้
15	0.62	0.2035	0.67	ใช้ได้
16	0.43	0.4621	0.67	ใช้ได้
17	0.67	0.0878	0.33	* ตัดทิ้ง
18	0.71	0.3887	1.00	ใช้ได้
19	0.67	0.5885	1.00	ใช้ได้
20	0.52	0.4346	1.00	ใช้ได้
21	0.76	0.5105	1.00	ใช้ได้
22	0.24	-0.3720	1.00	* ตัดทิ้ง

ข้อที่	คุณภาพข้อสอบ			หมายเหตุ
	ค่าความยาก ง่าย (p)	ค่าอำนาจ จำแนก (r)	IOC	
23	0.33	0.2621	1.00	ใช้ได้
24	0.52	0.3111	1.00	ใช้ได้
25	0.76	0.3215	1.00	ใช้ได้
26	0.52	0.4538	1.00	ใช้ได้
27	0.62	0.3292	1.00	ใช้ได้
28	0.38	0.4991	1.00	ใช้ได้
29	0.76	0.3436	1.00	ใช้ได้
30	0.43	-0.0659	0.67	* ตัดทิ้ง
31	0.29	0.3468	0.33	* ตัดทิ้ง
32	0.57	0.0916	0.33	* ตัดทิ้ง
33	0.43	0.3946	1.00	ใช้ได้
34	0.48	0.3553	1.00	ใช้ได้
35	0.52	0.4538	0.67	ใช้ได้
36	0.38	0.2356	1.00	ใช้ได้
37	0.52	0.2734	1.00	ใช้ได้
38	0.67	0.4156	1.00	ใช้ได้
39	0.81	0.3955	1.00	* ตัดทิ้ง
40	0.76	0.5218	0.67	ใช้ได้
41	0.76	0.3657	0.33	* ตัดทิ้ง
42	0.76	0.2226	1.00	ใช้ได้
43	0.62	0.0983	1.00	* ตัดทิ้ง
44	0.52	0.4729	1.00	ใช้ได้
45	0.57	0.3946	0.67	ใช้ได้
46	0.71	0.4517	0.67	ใช้ได้
47	0.57	-0.1392	0.33	* ตัดทิ้ง
48	0.48	0.5468	1.00	ใช้ได้

ข้อที่	คุณภาพข้อสอบ			หมายเหตุ
	ค่าความยาก ง่าย (p)	ค่าอำนาจ จำแนก (r)	ค่าความยาก ง่าย (p)	
49	0.62	0.3584	1.00	ใช้ได้
50	0.19	0.1771	1.00	* ตัดทิ้ง
51	0.57	0.4042	1.00	ใช้ได้
52	0.29	-0.0029	1.00	* ตัดทิ้ง
53	0.48	0.2327	1.00	ใช้ได้
54	0.43	0.3276	1.00	ใช้ได้
55	0.52	0.1146	.33	* ตัดทิ้ง
56	0.43	0.2515	1.00	ใช้ได้
57	0.43	0.1103	1.00	* ตัดทิ้ง
58	0.67	0.6090	0.67	ใช้ได้
59	0.57	0.4911	0.67	ใช้ได้
60	0.71	0.2843	1.00	ใช้ได้
61	0.67	0.0292	1.00	* ตัดทิ้ง
62	0.57	0.2799	1.00	ใช้ได้
63	0.67	0.4156	1.00	ใช้ได้
64	0.71	0.4940	0.67	ใช้ได้
65	0.52	0.2828	1.00	ใช้ได้

**การประเมินคุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3**

ตารางที่ 26 ผลการประเมินคุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมี
วิจารณญาณ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ข้อที่	คุณภาพข้อสอบ			หมายเหตุ
	ค่าความยาก ง่าย (p)	ค่าอำนาจ จำแนก (r)	IOC	
1	0.39	-0.0453	0.33	* ตัดทิ้ง
2	0.78	0.1574	0.67	* ตัดทิ้ง
3	0.50	0.0224	1.00	* ตัดทิ้ง
4	0.56	0.4202	1.00	ใช้ได้
5	0.39	0.3541	1.00	ใช้ได้
6	0.22	-0.1368	1.00	* ตัดทิ้ง
7	0.17	0.3456	1.00	* ตัดทิ้ง
8	0.56	0.3366	1.00	ใช้ได้
9	0.56	0.0531	0.33	* ตัดทิ้ง
10	0.78	0.4096	1.00	ใช้ได้
11	0.67	0.3754	0.67	ใช้ได้
12	0.33	0.3852	0.67	ใช้ได้
13	0.67	0.5030	0.67	ใช้ได้
14	0.61	0.3102	0.67	ใช้ได้
15	0.56	0.3923	0.67	ใช้ได้
16	0.56	0.3182	1.00	ใช้ได้
17	0.22	-0.2537	1.00	* ตัดทิ้ง
18	0.50	-0.4179	1.00	* ตัดทิ้ง
19	0.78	0.2447	1.00	ใช้ได้
20	0.61	0.2258	1.00	ใช้ได้
21	0.44	0.3768	0.67	ใช้ได้

ข้อที่	คุณภาพข้อสอบ			หมายเหตุ
	ค่าความยาก ง่าย (p)	ค่าอำนาจ จำแนก (r)	IOC	
22	0.56	0.0712	0.33	* ตัดทิ้ง
23	0.33	0.4931	0.67	ใช้ได้
24	0.44	0.3675	0.67	ใช้ได้
25	0.44	0.5921	1.00	ใช้ได้
26	0.33	0.2105	1.00	ใช้ได้
27	0.39	0.5347	0.67	ใช้ได้
28	0.33	0.6617	1.00	ใช้ได้
29	0.50	0.6192	0.67	ใช้ได้
30	0.61	-0.0422	1.00	* ตัดทิ้ง
31	0.39	0.3825	1.00	ใช้ได้
32	0.28	0.6341	1.00	ใช้ได้
33	0.67	0.4833	1.00	ใช้ได้
34	0.39	0.4774	1.00	ใช้ได้
35	0.56	0.1257	0.33	* ตัดทิ้ง
36	0.28	0.3341	1.00	ใช้ได้
37	0.44	0.4326	1.00	ใช้ได้
38	0.56	0.5984	1.00	ใช้ได้
39	0.56	0.3552	1.00	ใช้ได้
40	0.50	0.4789	1.00	ใช้ได้
41	0.44	0.5356	1.00	ใช้ได้
42	0.50	0.6381	0.33	* ตัดทิ้ง
43	0.50	0.4140	1.00	ใช้ได้
44	0.61	0.5667	0.33	* ตัดทิ้ง
45	0.39	0.5635	1.00	ใช้ได้
46	0.44	0.4980	1.00	ใช้ได้
47	0.28	0.6236	1.00	ใช้ได้

ข้อที่	คุณภาพข้อสอบ			หมายเหตุ
	ค่าความยาก ง่าย (p)	ค่าอำนาจ จำแนก (r)	ค่าความยาก ง่าย (p)	
48	0.56	0.5701	1.00	ใช้ได้
49	0.72	0.5057	1.00	ใช้ได้
50	0.39	0.4109	0.67	ใช้ได้
51	0.28	0.7075	1.00	ใช้ได้
52	0.39	0.4869	1.00	ใช้ได้
53	0.56	0.4481	0.67	ใช้ได้
54	0.39	0.3353	0.67	ใช้ได้
55	0.39	0.4298	1.00	ใช้ได้
56	0.39	0.0465	1.00	* ตัดทิ้ง
57	0.44	0.3028	1.00	ใช้ได้
58	0.50	0.0583	0.33	* ตัดทิ้ง
59	0.44	0.6015	1.00	ใช้ได้
60	0.39	0.4965	1.00	ใช้ได้
61	0.50	0.2577	1.00	ใช้ได้
62	0.56	0.4762	1.00	ใช้ได้
63	0.39	0.4584	1.00	ใช้ได้
64	0.28	0.5611	1.00	ใช้ได้
65	0.56	0.6173	1.00	ใช้ได้

ผลความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนหนองวัลย์เปรียงวิทยา

ตารางที่ 27 ผลความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนหนองวัลย์เปรียงวิทยา

คนที่	คะแนนหลังการจัดการเรียนรู้ (40 คะแนน)	ร้อยละ (ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75)
1	33	82.5
2	31	77.5
3	31	77.5
4	30	75
5	30	75
6	30	75
7	31	77.5
8	34	85
9	30	75
10	30	75
11	30	75
12	33	82.5
13	30	75
14	31	77.5
15	32	80
16	33	82.5
17	37	92.5
18	30	75
19	30	75
20	30	75
21	36	90
22	30	75
23	30	75

24	37	92.5
ค่าเฉลี่ย	31.63	
S.D.	2.30	
ร้อยละ (เกณฑ์ 75)	79.07	

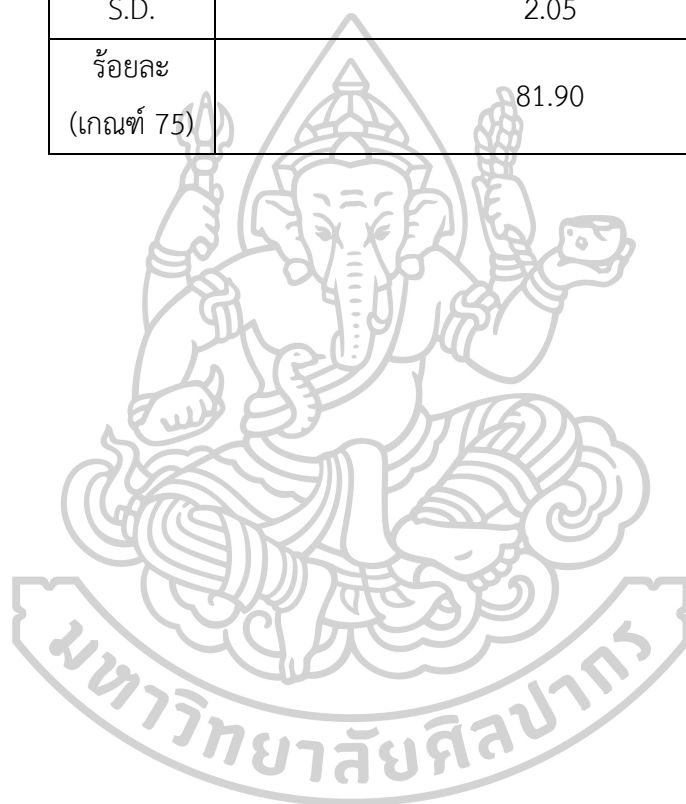

ผลความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนสระยาโยสมวิทยา

ตารางที่ 28 ผลความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนสระยาโยสมวิทยา

คนที่	คะแนนหลังการจัดการเรียนรู้ (40 คะแนน)	ร้อยละ (ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75)
1	32	80
2	34	85
3	33	82.5
4	33	82.5
5	31	77.5
6	31	77.5
7	30	75
8	35	87.5
9	30	75
10	37	92.5
11	32	80
12	35	87.5
13	30	75
14	34	85
15	32	80
16	37	92.5
17	31	77.5
18	33	82.5
19	33	82.5
20	33	82.5
21	34	85
22	37	92.5
23	32	80

24	31	77.5
25	32	80
26	32	80
27	32	80
28	34	85
29	30	75
ค่าเฉลี่ย	32.76	
S.D.	2.05	
ร้อยละ (เกณฑ์ 75)	81.90	

ผลความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนหนองวัลย์เปரியงวิทยา

ตารางที่ 29 ผลความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนหนองวัลย์เปரியงวิทยา

คนที่	คะแนนหลังการจัดการเรียนรู้ (40 คะแนน)	ร้อยละ (ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75)
1	31	77.5
2	32	80
3	30	75
4	31	77.5
5	31	77.5
6	30	75
7	31	77.5
8	30	75
9	32	80
10	32	80
11	38	95
12	34	85
13	32	80
14	37	92.5
15	34	85
16	35	87.5
17	34	85
18	34	85
19	34	85
20	33	82.5
21	36	90
22	31	77.5
23	31	77.5

24	34	85
25	31	77.5
ค่าเฉลี่ย	32.88	
S.D.	2.11	
ร้อยละ (เกณฑ์ 75)	82.20	

ภาคผนวก จ

- ตารางการอบรม
- รายชื่อผู้เข้ารับการอบรม
- ภาพกิจกรรมระยะที่ 1

การสร้างเครือข่ายการและเปลี่ยนการเรียนรู้เกี่ยวกับการสร้างชุมชน
การเรียนรู้ทางวิชาชีพ และกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R

- ภาพกิจกรรมระยะที่ 2

การดำเนินการทดลองและนิเทศติดตามแลกเปลี่ยนการเรียนรู้

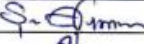

ตารางการอบรม

กำหนดการอบรม การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R วันศุกร์ที่ 2 สิงหาคม 2562	
เวลา 13.00 – 13.20	ลงทะเบียน
13.20 – 13.50	ทำแบบทดสอบก่อนการอบรม
13.50 – 15.20	แนวทางการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทยระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนต้น
15.20 – 16.00	กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R
16.00 – 16.30	ทำแบบทดสอบหลังการอบรม

วิทยาลัยศิลป

รายชื่อผู้เข้ารับการอบรม

รายชื่อผู้เข้ารับการอบรม การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
และกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R
วันศุกร์ที่ 2 สิงหาคม 2562

ที่	ชื่อ - นามสกุล	ลายเซ็น (มา)	ลายเซ็น (กลับ)	หมายเหตุ
1.	นางนงนุช สวัสดิ์ผล			วิทยากร
2.	นางสาวดุสิตา แดงประเสริฐ			
3.	นางสาวรุจา ศุภมานพ			
4.	นางสาวจรงจิต จำปานิล			

ภาพกิจกรรมระยะที่ 1

การสร้างเครือข่ายการและเปลี่ยนการเรียนรู้เกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R

ภาพที่ 4 คณะครูลงทะเบียนก่อนเข้ารับการอบรม

ภาพที่ 5 คณะครูเข้ารับการอบรมแลกเปลี่ยนการเรียนรู้โดยวิทยากรผู้เชี่ยวชาญ

ภาพกิจกรรมระยะที่ 2

การดำเนินการทดลองและนิเทศติดตามแลกเปลี่ยนการเรียนรู้

การนิเทศและแลกเปลี่ยนการจัดการเรียนการสอนครั้งที่ 1

ครูผู้สอนคนที่ 1 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนสระยายโสมวิทยา

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การอ่านนิทานจากสื่อออนไลน์อย่างมีวิจารณญาณ (ชั่วโมงที่ 2)

สอนวันที่ 26 สิงหาคม 2562

ภาพที่ 6 การจัดการเรียนการสอนในการนิเทศครั้งที่ 1 ของครูผู้สอนคนที่ 1

ภาพที่ 7 การจัดการเรียนการสอนในการนิเทศครั้งที่ 1 ของครูผู้สอนคนที่ 1

ภาพกิจกรรมระยะที่ 2

การดำเนินการทดลองและนิเทศติดตามแลกเปลี่ยนการเรียนรู้

การนิเทศและแลกเปลี่ยนการจัดการเรียนการสอนครั้งที่ 2

ครูผู้สอนคนที่ 1 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนสระยายโสมวิทยา

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การอ่านข่าวจากสื่อออนไลน์อย่างมีวิจารณญาณ (ชั่วโมงที่ 2)

สอนวันที่ 2 กันยายน 2562

ภาพที่ 8 การจัดการเรียนการสอนในการนิเทศครั้งที่ 2 ของครูผู้สอนคนที่ 1

ภาพที่ 9 การแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ในการนิเทศครั้งที่ 2 ของครูผู้สอนคนที่ 1

ภาพกิจกรรมระยะที่ 2

การดำเนินการทดลองและนิเทศติดตามแลกเปลี่ยนการเรียนรู้

การนิเทศและแลกเปลี่ยนการจัดการเรียนการสอนครั้งที่ 3

ครูผู้สอนคนที่ 1 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนสระยายโสสมวิทยา

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง การอ่านร้อยกรองจากสื่อออนไลน์อย่างมีวิจารณญาณ (ชั่วโมงที่ 1)

สอนวันที่ 11 กันยายน 2562

ภาพที่ 10 การจัดการเรียนการสอนในการนิเทศครั้งที่ 3 ของครูผู้สอนคนที่ 1

ภาพที่ 11 การแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ในการนิเทศครั้งที่ 3 ของครูผู้สอนคนที่ 1

ภาพกิจกรรมระยะที่ 2

การดำเนินการทดลองและนิเทศติดตามแลกเปลี่ยนการเรียนรู้

การนิเทศและแลกเปลี่ยนการจัดการเรียนการสอนครั้งที่ 1

ครูผู้สอนคนที่ 2 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนหนองวัลย์เปรียงวิทยา

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การอ่านนิทานจากสื่อออนไลน์อย่างมีวิจารณญาณ (ชั่วโมงที่ 1)

สอนวันที่ 20 สิงหาคม 2562

ภาพที่ 12 การจัดการเรียนการสอนในการนิเทศครั้งที่ 1 ของครูผู้สอนคนที่ 2

ภาพที่ 13 การแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ในการนิเทศครั้งที่ 1 ของครูผู้สอนคนที่ 2

ภาพกิจกรรมระยะที่ 2

การดำเนินการทดลองและนิเทศติดตามแลกเปลี่ยนการเรียนรู้

การนิเทศและแลกเปลี่ยนการจัดการเรียนการสอนครั้งที่ 2

ครูผู้สอนคนที่ 2 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนหนองวัลย์เปรียงวิทยา

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การอ่านข่าวจากสื่อออนไลน์อย่างมีวิจารณญาณ (ชั่วโมงที่ 2)

สอนวันที่ 27 สิงหาคม 2562

ภาพที่ 14 การจัดการเรียนการสอนในการนิเทศครั้งที่ 2 ของครูผู้สอนคนที่ 2

ภาพที่ 15 การแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ในการนิเทศครั้งที่ 2 ของครูผู้สอนคนที่ 2

ภาพกิจกรรมระยะที่ 2

การดำเนินการทดลองและนิเทศติดตามแลกเปลี่ยนการเรียนรู้

การนิเทศและแลกเปลี่ยนการจัดการเรียนการสอนครั้งที่ 3

ครูผู้สอนคนที่ 2 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนหนองวัลย์เปรียงวิทยา

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 เรื่อง การอ่านร้อยกรองจากสื่อออนไลน์อย่างมีวิจารณญาณ (ชั่วโมงที่ 2)

สอนวันที่ 3 กันยายน 2562

ภาพที่ 16 การจัดการเรียนการสอนในการนิเทศครั้งที่ 3 ของครูผู้สอนคนที่ 2

ภาพที่ 17 การแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ในการนิเทศครั้งที่ 3 ของครูผู้สอนคนที่ 2

ภาพกิจกรรมระยะที่ 2

การดำเนินการทดลองและนิเทศติดตามแลกเปลี่ยนการเรียนรู้

การนิเทศและแลกเปลี่ยนการจัดการเรียนการสอนครั้งที่ 1

ครูผู้สอนคนที่ 3 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนหนองวัลย์เปรียงวิทยา

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การอ่านนิทานจากสื่อออนไลน์อย่างมีวิจารณญาณ (ชั่วโมงที่ 1)

สอนวันที่ 20 สิงหาคม 2562

ภาพที่ 18 การจัดการเรียนการสอนในการนิเทศครั้งที่ 1 ของครูผู้สอนคนที่ 3

ภาพที่ 19 การแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ในการนิเทศครั้งที่ 1 ของครูผู้สอนคนที่ 3

ภาพกิจกรรมระยะที่ 2

การดำเนินการทดลองและนิเทศติดตามแลกเปลี่ยนการเรียนรู้

การนิเทศและแลกเปลี่ยนการจัดการเรียนการสอนครั้งที่ 2

ครูผู้สอนคนที่ 3 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนหนองวัลย์เปรียงวิทยา

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง การอ่านบทความจากสื่อออนไลน์อย่างมีวิจารณญาณ (ชั่วโมงที่ 1)

สอนวันที่ 27 สิงหาคม 2562

ภาพที่ 20 การจัดการเรียนการสอนในการนิเทศครั้งที่ 2 ของครูผู้สอนคนที่ 3

ภาพที่ 21 การแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ในการนิเทศครั้งที่ 2 ของครูผู้สอนคนที่ 3

ภาพกิจกรรมระยะที่ 2

การดำเนินการทดลองและนิเทศติดตามแลกเปลี่ยนการเรียนรู้

การนิเทศและแลกเปลี่ยนการจัดการเรียนการสอนครั้งที่ 3

ครูผู้สอนคนที่ 3 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนหนองวัลย์เปรียงวิทยา

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง การอ่านร้อยกรองจากสื่อออนไลน์อย่างมีวิจารณญาณ (ชั่วโมงที่ 1)

สอนวันที่ 3 กันยายน 2562

ภาพที่ 22 การจัดการเรียนการสอนในการนิเทศครั้งที่ 3 ของครูผู้สอนคนที่ 3

ภาพที่ 23 การแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ในการนิเทศครั้งที่ 3 ของครูผู้สอนคนที่ 3

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวจรงจิต จำปานิล
วัน เดือน ปี เกิด	8 สิงหาคม 2533
สถานที่เกิด	ประจวบคีรีขันธ์
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2557 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาเอกภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม พ.ศ. 2559 ศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาการสอนภาษาไทย ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม
ที่อยู่ปัจจุบัน	37/3 หมู่ 4 ตำบลวังยาง อำเภอศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี 72140

